BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 333 / III Legislatura / Vuitè període

Barcelona, 31 de desembre de 1991

PARLAMENT DE CATALUNYA · BIBLIOTECA ·
R-38620

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

— Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya, aprovada pel Ple del Parlament el dia 12 de desembre de 1991 (DSPC-P, 114). **23670**

— Llei de Creació de la Universitat de Lleida, aprovada pel Ple del Parlament el dia 12 de desembre de 1991 (DSPC-P, 114). 23723

— Llei de Creació de la Universitat de Girona, aprovada pel Ple del Parlament el dia 12 de desembre de 1991 (DSPC-P, 114). 23725

— Llei de Creació de la Universitat Rovira i Virgili, aprovada pel Ple del Parlament el dia 12 de desembre de 1991 (DSPC-P, 114). 23727

— Llei de la Tutela i Institucions Tutelars, aprovada pel Ple del Parlament el dia 13 de desembre de 1991 (DSPC-P, 115). 23730

— Llei sobre Mesures de Protecció dels Menors Desemparats i de l'Adopció, aprovada pel Ple del Parlament el dia 13 de desembre de 1991 (DSPC-P, 115). **23740**

— Llei d'Installacions Destinades a Activitats amb Infants i Joves, aprovada pel Ple del Parlament el dia 19 de desembre de 1991 (DSPC-P, 119). 23748

1.01.05. Reglament del Parlament

— Modificació de l'Article 16 Tercer del Reglament, aprovada pel Ple del Parlament el dia 19 de desembre de 1991 (DSPC-P, 119). 23752

1.01.10. Normes de règim interior

— Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya. Modificació de la classificació de llocs de treball annexa al text refós del 29 de març de 1989, aprovada per la Comissió de Govern Interior el dia 17 de desembre de 1991. 23753

1.10. Resolucions

— Resolució 243/III del Parlament de Catalunya, sobre la Implantació de Pannells Informatius de Zona Vinícola als Trams Empordà-Costa Brava de l'Autopista A-7, adoptada per la Comissió de Política Territorial el dia 11 de desembre de 1991 (DSPC-C, 269). 23754

— Resolució 244/III del Parlament de Catalunya, sobre la Realització de les Obres de Millora de la Carretera Comarcal 243 A, adoptada per la Comissió de Política Territorial el dia 11 de desembre de 1991 (DSPC-C, 269). **23754**

— Resolució 245/III del Parlament de Catalunya, sobre el Nivell de Prestació dels Serveis Públics als Habitants de les Comarques Catalanes Frontereres, adoptada per la Comissió de Política Territorial el dia 11 de desembre de 1991 (DSPC-C, 269). 23755

— Resolució 246/III del Parlament de Catalunya, sobre la Defensa de la Competència del Parlament de Catalunya en Matèria de Dret Civil, adoptada pel Ple del Parlament el dia 12 de desembre de 1991 (DSPC-P, 114). **23755**

1.15. Mocions

— Moció 68/III del Parlament de Catalunya, sobre la Policia, aprovada pel Ple del Parlament el dia 19 de desembre de 1991 (DSPC-P, 119). 23756

1.25. Preguntes

1.25.05. Preguntes orals en el Ple

— Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris utilitzats en les intervencions en els casos de racisme contra infants

gitanos (Reg. 30632; BOPC, 299, 20277). Substanciació (DSPC-P, 113). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre la possibilitat que algunes places de docent d'ensenyament secundari estiguin ocupades per professionals que no han aprovat oposicions (Reg. 30664; BOPC, 299, 20277). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre les raons per les quals no s'atorga plaça als professionals que han guanyat les oposicions convocades pel Departament d'Ensenyament (Reg. 30665; BOPC, 299, 20278). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris lingüístics emprats en la publicació de l'exposició «*Ramon Salvatella y su tiempo* (Regs. 33526 i 33549; BOPC, 328, 23132). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre els motius del cessament del Director de l'Institut Català de Noves Professions (Reg. 33556; BOPC, 328, 23132). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre les funcions d'un assessor especial de l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament amb categoria de director general (Reg. 33557; BOPC, 328, 23132). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures adoptades per tal que les obres de la N-260 no afectin la reserva natural de Collegats (Reg. 33702; BOPC, 331). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre les circumstàncies de la mort d'un reclús del centre penitenciari de Ponent (Reg. 33808; BOPC, 331). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre un naixement esdevingut sense assistència mèdica en el centre penitenciari de Wad-ras (Reg. 33809; BOPC, 331). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre les característiques de la memòria que s'ha de presentar en el concurs de mèrits per tal d'optar a la condició de catedràtic (Reg. 33812; BOPC, 331). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757
— Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris en què es fonamenten els barems per adjudicar la condició de catedràtic (Reg. 33813; BOPC, 331). Substanciació (DSPC-P, 117). 23757

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

2.01.02. Proposicions de llei

— Proposició de Llei de Dissolució del Matrimoni (Reg. 33077). Tràmit de presa en consideració (DSPC-P, 119). 23758

2.10. Projectes i propostes de resolució

2.10.35. Proposicions no de llei i altres propostes de resolució

— Proposició no de Llei sobre el Parc Natural del Delta de l'Ebre (Reg. 28857). Rebuig de la Proposició (DSPC-C, 269). 23758
— Proposició no de Llei sobre la Redacció del Programa d'Obres Hidràuliques (Reg. 30375). Retirada de la Proposició (DSPC-C, 269). 23759
— Proposició no de Llei sobre la Transferència a la Generalitat de Catalunya de la Competència de Gestió i Planificació dels Serveis de Viatgers que RENFE presta de Forma Íntegra a Catalunya (Reg. 30487). Rebuig de la Proposició (DSPC-C, 269). 23759
— Proposició no de Llei sobre la Realització d'un Pla d'Habitatge (Reg. 30635). Decaïment de la Proposició (DSPC-C, 269). 23760
— Proposició no de Llei sobre un Pla d'Actuació Global per a la Comarca de les Garrigues (Reg. 30652). Rebuig de la Proposició (DSPC-C, 269). 23760
— Proposició no de Llei sobre el Desenvolupament de les Disposicions Finals Segona i Tercera de la Llei 12/1981, de 24 de Desembre, per la qual s'estableixen Normes Addicionals de Protecció dels Espais d'Especial Interès Natural afectats per Activitats Extractives (Reg. 30674). Retirada de la Proposició (DSPC-C, 269). 23761
— Proposició no de Llei sobre la Disposició Addicional de la Llei 12/1981, de 24 de Desembre, per la qual s'estableixen Normes Addicionals de Protecció dels Espais d'Especial Interès Natural afectats per Activitats Extractives (Reg. 30675). Retirada de la Proposició (DSPC-C, 269). 23761
— Proposició no de Llei sobre les Comunicacions a la Comarca del Ripollès (Reg. 30680). Rebuig de la Proposició (DSPC-C, 269). 23761
— Proposició no de Llei sobre l'Arranjament de les Andanes de l'Estació de RENFE de Sant Sadurní d'Anoia (Reg. 30704). Rebuig de la Proposició (DSPC-C, 269). 23762
— Proposició no de Llei sobre la Posada en Marxa del Radar de l'Institut Nacional de Meteorologia (INM) a Corbera (Reg. 30707). Retirada de la Proposició (DSPC-C, 269). 23762
— Proposició no de Llei sobre les Comunicacions per Carretera amb el Municipi de Toses (Reg. 30813). Rebuig de la Proposició (DSPC-C, 269). 23762
— Proposició no de Llei sobre l'Abocament Incontrolat de Desmunts procedents del Principat d'Andorra en Municipis de l'Alt Urgell (Reg. 30887). Rebuig de la Proposició (DSPC-C, 269). 23763
— Proposició no de Llei sobre la Instal·lació de les Alarmes de Seguretat a l'Elevador de l'Estació de Ferrocarril de Vilafranca del Penedès (Regs. 31537 i 31932). Retirada de la Proposició (DSPC-C, 269). 23763
— Proposició no de Llei sobre la Necessitat d'una Planificació Global de l'Àrea de Gallecs (Reg. 31999). Rebuig de la Proposició (DSPC-C, 269). 23763

2.15. Mocions subsegüents a interpel·lacions

— Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General Ocupacional (Reg. 33561). Rebuig de la Moció (DSPC-P, 119). 23764

2.20. Interpel·lacions

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de sòl residencial (Reg. 29954). Retirada de la interpel·lació (Reg. 34040). 23764
— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la reconversió vinícola (Reg. 30118). Retirada de la interpel·lació (Reg. 33878). 23765

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la situació del sector vitivinícola (Reg. 30676). Retirada de la interpel·lació (Reg. 33895). 23765
— Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'agricultura de muntanya (Reg. 30895). Retirada de la interpel·lació (Reg. 34053). 23765
— Interpel·lació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de la política lingüística a Catalunya (Reg. 32701). Retirada de la interpel·lació (Reg. 33935). 23766
— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general pel que fa a agricultura (Reg. 32741). Retirada de la interpel·lació (Reg. 34051). 23766
— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general pel que fa al món rural (Reg. 32742). Retirada de la interpel·lació (Reg. 34052). 23766
— Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Llei d'Alta Muntanya (Reg. 33049). Retirada de la interpel·lació (Reg. 34054). 23767
— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de les instrastructures hidràuliques de Catalunya (Reg. 33693). Retirada de la interpel·lació (Reg. 34049). 23767

2.25. Preguntes

2.25.05. Preguntes orals en el Ple

— Pregunta al Consell Executiu sobre uns abocaments il·legals a la zona de la reserva natural parcial de la presa de Sossís (Reg. 33559; BOPC, 328; 23132). Decaïment (DSPC-P, 117). 23768
— Pregunta al Consell Executiu sobre les actuacions que pensa dur a terme en relació amb uns abocaments il·legals a la zona de la reserva natural parcial de la presa de Sossís (Reg. 33560; BOPC, 328; 23133). Decaïment (DSPC-P, 117). 23768
— Pregunta al Consell Executiu sobre el tancament temporal del congost de Collegats (Reg. 33678; BOPC, 331). Retirada en el Ple (DSPC-P, 117). 23768

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

3.01.01. Projectes de llei

— Projecte de Llei de Delegació en el Govern de la Generalitat per fer la Refosa del Text de la Compilació del Dret Civil de Catalunya amb Diverses Lleis Posteriors (Reg. 30082). Sol·licitud de dictamen al Consell Consultiu, presentada pels G. Socialista i Mixt (Reg. 34004). 23769
— Projecte de Llei de Foment i Protecció de la Cultura Popular i Tradicional i de l'Associacionisme Cultural (Reg. 32245). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes (Reg. 33896). 23769

3.25. Preguntes

3.25.10. Preguntes orals en Comissió

— Pregunta al Sr. Director General de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió sobre el resultat econòmic de la sèrie *Quan es fa fosc*, que formularà el Diputat I. Sr. Marçal Casanovas, del G. Mixt (Reg. 33927). 23770

3.25.15. Preguntes per escrit

— Pregunta al Consell Executiu sobre la relació de transferències corrents lliurades per la Direcció General d'Indústria a famílies i institucions sense finalitat de lucre com a subvenció a centres tecnològics, formulada pel Diputat I. Sr. Javier Latorre, de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (Reg. 31317). 23770

4. INFORMACIÓ

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la Cambra

— Calendari de dies inhàbils per al 1992. 23771
— Nombre de preguntes a respondre en la sessió del mes de desembre de la Comissió de Control Parlamentari de l'Actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i les Empreses Filials. 23771

4.45. Composició dels òrgans de la Cambra

— Adscripció del Diputat I. Sr. Juan Martín Toribio al G. Mixt (Reg. 33959). 23772
— Dissolució de l'A. p. del Centre Democràtic i Social. 23772

4.60. Règim interior

— Concurs-oposició lliure per a proveir una plaça de col·laborador/a del Servei de Relacions Públiques, Protocol i Informació del Parlament de Catalunya. Convocatòria. 23772
— Concurs per a contractar, en règim de contractació laboral temporal, un/a bibliotecari/ària per al Servei de Documentació, Biblioteca i Arxiu del Parlament de Catalunya. Convocatòria. 23775

4.95. Rectificacions per error tècnic

— Llei de les Mutualitats de Previsió Social (BOPC, 326, 22925). 23777

5. ÍNDEX DE TRAMITACIONS 23778

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya
són una reproducció fidel dels documents originals entrats a registre.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
1.01. Lleis i altres normes
1.01.01. Lleis

CODI DE SUCCESSIONS PER CAUSA DE MORT EN EL DRET CIVIL DE CATALUNYA

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 12 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 114)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 12 de desembre de 1991, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana referent al Projecte de Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya, les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

CODI DE SUCCESSIONS PER CAUSA DE MORT EN EL DRET CIVIL DE CATALUNYA

Preàmbul

I. Finalitat de la Llei

La Compilació del Dret civil de Catalunya, Text Refós aprovat pel Decret Legislatiu 1/1984, del 19 de juliol, contenia una extensa regulació de les successions per causa de mort a Catalunya. Dos-cents catorze dels tres-cents quaranta-quatre articles estaven dedicats al Dret Successori encara que alguns, els dedicats als heretaments, eren situats al Llibre Primer, de la família.

La regulació compilada recollia el Dret tradicional de Catalunya amb especial dedicació a institucions escassament regulades en el Codi civil (per exemple els fideïcomisos) o a institucions en què la regulació catalana s'apartava del Codi (heretaments, incompatibilitat de títols successoris, necessitat d'institució d'hereu, llegítimes i drets successoris de la vídua, i altres). D'altra banda, algunes institucions bàsiques del Dret de Successions, com les formes testamentàries o la successió intestada, eren regulades breument i per remissió directa al Codi civil. Es tractava, per tant, d'una regulació extensa, però incompleta i parcial, que propiciava l'aplicació supletòria del Codi civil en un gran nombre d'institucions. L'aplicació del Codi civil per part dels tribunals i juristes ha provocat, al llarg dels trenta anys de vigència de la Compilació, una certa desnaturalització del dret català, entès sovint pels Tribunals com una regulació apendicular dependent del mal anomenat «dret comú».

Aquesta llei conté una normativa autònoma, completa i global del dret successori català. S'hi regulen, de manera sistemàtica i ordenada, totes les institucions successòries vigents a Catalunya, per la qual cosa, per aplicació de l'article primer de la Compilació, s'exclou l'aplicació directa o supletòria del Codi civil a Catalunya. La llei substitueix tot el dret de successions fins avui vigent a Catalunya i el reordena en un sol text, de manera que evita la dispersió legislativa a què hauria conduït optar per una tècnica de lleis especials que seguissin el camí iniciat amb la de la sucessió intestada.

La regulació compilada del 1960, adaptada a l'ordenament constitucional l'any 1984, contenia, amb escasses novetats, la regulació tradicional del dret successori de Catalunya. S'imposava, avui, l'actualització i la modernització del dret de successions, tasca realitzada només en part en els darrers anys amb les lleis 13/1984, del 20 de març, sobre la Compilació del Dret Civil de Catalunya, 9/1987, del 25 de maig, de successió intestada, 11/1987, també del 25 de maig, de reforma de les reserves legals, i la Llei 8/1990, del 9 d'abril, de modificació de la regulació de la llegítima. Calia encara adequar a la realitat actual les formes testamentàries, els fideïcomisos, els drets successoris del vidu i altres aspectes parcials de diverses institucions. Aquesta llei ho fa.

La finalitat d'aquesta llei és, doncs, doble:

a) El desenvolupament del dret successori català de manera que s'ordena, es sistematitza i es regula de manera completa una de les parts fonamentals de l'ordenament jurídic de Catalunya.

b) La modificació del dret successori tradicional per adaptarlo a la realitat d'avui.

II. Els principis de la Llei

Aquesta llei substitueix i modifica parcialment la legalitat anterior i és especialment respectuosa amb els principis clàssics i amb la tradició jurídica recent. S'inspira i recull en essència, si bé amb esmenes, la Compilació del 21 de juliol de 1960, modificada per la Llei 13/1984, del 20 de març, l'avantprojecte de Compilació del 1955 preparat per la comissió de juristes catalans, i les lleis de la successió intestada, de reforma de les reserves legals i de la llegítima, dels anys 1987 i 1990.

No es modifiquen, per tant, els grans principis propis del Dret Romà, tan arrelats en el Dret successori català. El principi de necessitat d'hereu en la successió és reconegut, bàsicament, als articles 1, 3, 67, 102, 125, 136 i 323. El principi d'universalitat del títol d'hereu resulta dels articles 1 i 34, entre altres. El principi d'incompatibilitat de títols successoris és proclamat, en essència, als articles 3, 41 i 322, complementats pels articles 138, 139 i 140. El principi de prevalença del títol voluntari, reflex del de llibertat de disposar, és establert als articles 367 i

322, que graduen, a més, aquesta prevalença tot respectant el principi de prelació de la successió paccionada sobre la testamentària. El principi de perdurabilitat del títol successori és fixat als articles 25, 26, 76 i 154. Aquests principis, arrelats a la tradició i vius avui en l'aplicació del Dret a Catalunya, es mantenen íntegrament, atesa la inexistència de justificacions d'ordre jurídic, social o pràctic suficients que facin aconsellable la seva modificació, ni que sigui parcial.

III. L'estructura de la Llei

Aquesta llei és formada per tres-cents noranta-sis articles, quatre disposicions finals i deu disposicions transitòries. L'articulat és distribuït en sis títols que regulen les disposicions generals (Títol I), els heretaments (Títol II), la successió testada (Títol III), la successió intestada (Títol IV), les altres atribucions successòries determinades per la llei (Títol V) i les donacions *mortis causa* (Títol VI).

Mereixen un esment especial els Títols I i V. Pel que fa al de les disposicions generals, s'ha optat per refondre en un sol títol el que en la Compilació fins ara vigent eren dos, això és, un de disposicions generals i un altre per a disposicions comunes a la successió testada i a la intestada. El motiu de la refosa és simplement aclaridor, atès que en la successió derivada d'heretaments és necessària, en ocasions, l'acceptació i és sempre possible el benefici d'inventari o el de separació de patrimonis. També és possible, en el supòsit de pluralitat d'hereus, el dret d'acréixer, la col·lació o la partició, i és indubtablement exercitable l'acció de petició d'herència. Per tant, era innecessari excloure els heretaments de les esmentades disposicions comunes.

El Títol V, que regula la llegítima, la quarta vidual i la reserva, es justifica per la mateixa evolució del dret català. D'ençà de la llei de successió intestada, del 1987, els pares, en la successió del fill casat i mort sense fills, conserven un dret de tipus legitimari que poden reclamar del cònjuge hereu. D'ençà de la llei de reforma de les reserves legals, també del 1987, era discutible l'aplicació de la reserva als béns adquirits per successió derivada d'heretaments. Per tant, la ubicació d'aquestes institucions dins de la successió testada o de les disposicions comunes a la testada i a la intestada era discutible. S'ha optat, doncs, per qualificar aquestes tres institucions no des de l'òptica de la limitació a la llibertat de disposar, sinó des de la del beneficiat, és a dir, no des de l'òptica del causant o del disposador, sinó des de l'òptica del legitimari, del vidu o del reservatari. Des d'aquesta perspectiva les tres institucions, que atribueixen a determinades persones el dret a exigir de determinats hereus unes concretes atribucions, adquireixen una certa unitat, que permet agrupar-les en un únic i específic títol de la llei, que, a més, alleugereix i cohesiona la seva sistemàtica i la de cada un dels altres títols.

IV. El contingut de la Llei

a) Les disposicions generals

Els primers articles de la llei contenen un breu resum dels principis que informen la successió per causa de mort a Catalunya. Cal destacar en l'article 1 la proclamació de la universalitat de la successió i, com a novetat, l'especial configuració de la comunitat hereditària amb responsabilitat mancomunada dels hereus per deutes del causant. També cal destacar els articles 2 a 8, que precisen el lloc i el moment de l'obertura de la successió i de la seva delació, els títols en què es fonamenta i el sistema d'adquisició de l'herència.

Els articles 9 a 15 regulen la capacitat per a succeir i consideren el supòsit de la fecundació assistida *post mortem*, amb una moderna sistematització de les causes i els efectes de l'anomenada indignitat successòria. Aquesta regulació és totalment nova en el dret de Catalunya.

Els articles 16 a 37 regulen l'acceptació de l'herència i els seus efectes, tant si és pura i simple com si és a benefici d'inventari, i el benefici de separació de patrimonis. En aquest punt s'estableix una normativa pròpia i àgil per a l'acceptació a benefici d'inventari i la formulació d'aquest, s'estableix el benefici legal d'inventari per a determinades persones, es millora la posició dels creditors del causant davant de l'hereu i se suprimeix el dret de deliberar, que resultava inaplicat en la pràctica.

Els articles 38 a 42 regulen el dret d'acréixer segons el text de la Compilació i el projecte del 1955, però l'estenen a llegats de diners. Els articles 43 i 44, tot i mantenir la institució de la col·lació, en redueixen clarament l'àmbit.

Els articles 45 a 63 contenen una regulació completa de la partició de l'herència i dels seus efectes. Són de destacar la disposició que permet el nomenament pel jutge d'un comptador partidor datiu i la que afavoreix la unitat de col·leccions d'interès històric, científic o artístic.

L'article 64 recull literalment l'article 275 de la Compilació pel que fa a l'acció de petició d'herència i, finalment, els articles 65 i 66 permeten que el causant estableixi en el testament normes relatives a l'administració dels béns que els successors menors d'edat adquiriran per herència. Amb això s'intenta oferir un camí a la voluntat de pares i mares divorciats, que sovint volen excloure el seu l'antic consort de l'administració i el gaudi dels béns que deixen als seus fills d'un matrimoni anterior. D'altra banda, aquestes normes faciliten la disposició de béns de menors adquirits per successió i la permeten quan, a més de consentir-la el titular de la pàtria potestat, la consenteixen dos parents del menor que n'exerceixen un cert control social.

b) Els heretaments

La llei regula els heretaments en els articles 67 a 100, que segueixen fidelment, fins i tot en la sistemàtica, el Títol IV del llibre I de la Compilació. Les principals modificacions introduïdes en la regulació dels heretaments són:

a) Determina com a simplement voluntari el pacte d'unitat econòmica familiar sota el qual la llei derogada entenia atorgats els heretaments a favor dels consorts contraents.

b) Estableix clarament que l'heretament, en especial el preventiu, pot ésser atorgat a favor de més d'un o de tots els fills.

c) Introdueix la possibilitat que l'heretament mutual sigui pactat amb caràcter preventiu. S'estima que una utilització correcta dels heretaments mutuals i els preventius a favor dels fills ha de permetre als esposos disposar conjuntament, en un sol acte i en un sol document, dels seus béns amb caràcter revocable o irrevocable, a elecció seva.

c) La successió testada

El títol III de la llei, que regula la successió testada, és, com no podria ser d'altra manera, el més llarg i complex, i és dividit en deu capítols.

Mereixen una atenció especial els vint-i-set articles del capítol I, sobre testaments, codicils i memòries testamentàries, que és nou en l'ordenament jurídic català. Els articles 101 a 104 estableixen el concepte de successió testada i el de testament, i determinen la capacitat per a testar. Els articles 105 a 108 estableixen unes disposicions generals de forma en els testaments i contenen, com a novetat, la supressió del requisit dels testimonis en els testaments notarials ordinaris. L'article 109 és manllevat de la llei de normalització lingüística i estableix el principi que la llengua del testament és la que elegeix el testador, i el 110 conté normes generals d'interpretació del testament. Els articles 111 a 114 regulen les formes de testament notarial obert i tancat i reinstauren el testament tancat tradicional de Catalunya, que no exigeix, en endavant, cap intervenció judicial en la seva obertura. Els articles 115 i 116 regulen formes especials de testaments notarials. Els articles 117 a 119 mantenen la regulació tradicional del testament davant rector i la completen, i estableixen, com a novetat, l'obligació de protocol·litzar notarialment aquest testament. No s'ha considerat convenient suprimir aquesta forma testamentària en consideració al fet que és una institució de llarga tradició encara avui utilitzada a determinades comarques de Lleida i de Tarragona (3.821 testaments davant rector entre el 1972 i el 1986) i que facilita l'atorgament de testament en zones rurals mancades de notaria. Aquesta forma testamental no es considera privilegi de cap església o religió, sinó un servei públic.

Els articles 120 i 121 regulen el testament hològraf prescindint de l'especialitat *parentum inter liberos* pel que fa a la seva caducitat per raons de seguretat jurídica i facilitant el procediment judicial de protocol·lització. Finalment, els articles 122 a 124 regulen els codicils i les memòries testamentàries amb les novetats que exclouen la possibilitat d'ordenar fideïcomisos en els primers, i estableixen la de disposar dels propis òrgans en les segones.

S'ha suprimit, en canvi, el testament sacramental, perquè, tot i que se'n reconeix la llarguíssima tradició a Catalunya, d'arrel altomedieval, s'ha considerat obsolet.

El Capítol II (articles 125 a 135) regula la ineficàcia de testaments, codicils i memòries testamentàries seguint l'avantprojecte del 1955, amb algunes novetats de detall entre les quals destaca la conservació de validesa del testament per manca de l'expressió de l'hora.

L'article 132 introdueix una presumpció de revocació pel que fa a les disposicions testamentàries fetes a favor dels cònjuges en els supòsits de nul·litat, divorci o separació del matrimoni posteriors a l'atorgament.

El Capítol III (articles 136 a 147) recull la regulació de la institució de l'hereu que contenien la Compilació i el seu projecte del 1955, si bé s'ha sistematitzat la de la institució d'hereu en cosa certa, vitalíciament i en usdefruit. Una novetat en aquest capítol és la que introdueix el dret de representació en la successió testada en el supòsit d'institució genèrica de «fills» o de la institució nominada i sense parts de tots els fills.

El Capítol IV (articles 148 a 153) regula la institució a favor dels fills que elegeixin el cònjuge sobrevivent o els dos parents més propers, que contenien els articles 115 i 116 de la Compilació, amb la novetat que s'estén obertament, a tot Catalunya, el que es formulava abans com un privilegi del Pallars Sobirà o d'altres comarques on regia per costum aquesta elecció. El mateix capítol regula els hereus i legataris de confiança, com a institució fiduciària, amb transcripció de la regulació compilada.

El Capítol V (articles 154 a 166) regula, seguint l'avantprojecte del 1955, lleugerament modificat, la institució a termini o sota condició i les disposicions modals, amb especial esment de les prohibicions de disposar.

El Capítol VI (articles 167 a 179) regula la substitució vulgar seguint el text de la Compilació del 1960, completat amb el de l'avantprojecte del 1955. També regula les substitucions pupil·lar i exemplar, tan específiques del Dret de Catalunya, seguint la Compilació del 1960, amb l'única modificació d'exigir per a la validesa de la substitució exemplar que la incapacitat del substituït sigui declarada en vida seva, baldament sigui després de la mort del substituent, per tal de millorar les expectatives que té l'incapaç d'ésser acollit per parents seus.

El Capítol VII (articles 180 a 248) conté una completa regulació dels fideïcomisos, històricament tan freqüents a Catalunya. Es conserva gairebé íntegre el text de la Compilació del 1960, amb algun complement manllevat de l'avantprojecte del 1955, però s'hi introdueixen les següents modificacions:

a) Es suprimeix la figura del fideïcomís pur, amb la qual cosa s'aconsegueix una notable simplificació de la institució.

b) Es facilita la disposició de béns fideïcomesos i se'n permet la disposició sense autorització judicial si no hi pot haver més fideïcomissaris i tots ells la consenteixen. També s'obliga el fideïcomissari que resulta ésser hereu del fiduciari a acceptar els actes de disposició realitzats per aquest.

c) Es facilita l'actualització de crèdits del fiduciari o dels seus hereus contra el fideïcomissari.

d) Es regula el fideïcomís d'accions i participacions socials.

e) S'estableix que tot fiduciari, fins i tot el que ho és per raó d'un heretament, pot detreure la quarta trebel·liànica si ho fa d'acord amb la llei i no hi ha disposició contrària del fideïcomitent, i això perquè es considera que aquesta quarta afavoreix clarament la llibertat del fiduciari gravat i, en conseqüència, del tràfic jurídic.

Si bé els fideïcomisos són, en la pràctica actual, en decadència, se n'ha mantingut la regulació per raó de la seva importància històrica i del gran nombre de fideïcomisos encara vigents, i perquè sense ella quedaven mancats de cobertura legal els fideïcomisos de residu i les substitucions preventives de residu, avui encara freqüents. Aquestes darreres són regulades al capítol VIII (articles 250 i 251), seguint el text de la Compilació.

El Capítol IX (articles 252 a 307) introdueix en l'ordenament jurídic de Catalunya la regulació dels llegats que contenia l'avantprojecte del 1955, els articles 417 a 456 del qual foren incomprensiblement mutilats en el procés legislatiu que portà a la Compilació, com reconeix el preàmbul de la llei del 1960. Es tracta d'una regulació completa i detallada, d'acusat i modern

tecnicisme. Es manté la clàssica quarta falcídia per coherència amb el manteniment de la necessitat d'institució d'hereu i el manteniment de la quarta trebel·liànica.

Finalment, el Capítol X (articles 308 a 321) regula els marmessors sense establir gairebé cap novetat en la normativa de la Compilació del 1960 reformada per la Llei 13/1984, del 20 de març, que es completa parcialment amb la de l'avantprojecte del 1955.

d) La successió intestada

El Títol IV de la llei (articles 322 a 349), que és dedicat a la regulació de la successió intestada, recull el text i la sistemàtica de la Llei 9/1987, del 25 de maig, de successió intestada, en la qual introdueix dues modificacions: d'una banda, millora la posició del vidu en concurrència amb descendents, ja que ara el sobrevivent té en tot cas l'usdefruit de l'herència fins i tot en el supòsit que el consort difunt li hagi atorgat alguna disposició per causa de mort; d'altra banda, s'adapta la Llei a la nova regulació de l'adopció de l'any 1987. Es manté la resta de la llei i s'aclareix la seva regulació del dret de representació.

e) Altres atribucions successòries determinades per la llei

El Títol V agrupa tres institucions diferents entre si però amb una nota comuna: atribueixen a determinades persones, per raó d'una relació familiar amb el causant, acció per a exigir als hereus d'aquest unes atribucions concretes. Pel que fa a la llegítima (articles 350 a 378), la llei recull íntegrament el text de la Compilació en la redacció que li dóna la recent llei 8/1990, del 9 d'abril, de la qual esmena els errors materials existents en els articles 125, 127, 139 i 145, que han passat a ésser els articles 353, 355, 367 i 377. S'hi introdueix, a més a més, la regulació del desheretament, inexistent amb anterioritat, tot establint-ne el concepte, les causes i els efectes.

Pel que fa a la quarta vidual, regulada al Capítol II (articles 379 a 386), s'estableix una nova normativa, que millora de manera substancial les expectatives del consort sobrevivent, que, si no té, en morir el seu cònjuge, mitjans econòmics suficients, pot reclamar en tot supòsit l'adjudicació en propietat de béns hereditaris o l'equivalència en diners. La redacció dels vuit articles d'aquest capítol és totalment nova, si bé s'inspira en el text del 1960.

Finalment, el Capítol III (articles 387 a 391) regula la reserva de la mateixa manera que ho va fer la Llei 11/1987, del 25 de maig, sense altres modificacions que les imprescindibles per a harmonitzar-la amb la resta de la llei.

f) Les donacions mortis causa

Es recullen finalment en el Títol VI (articles 392 a 396) els articles 245 a 247 de la Compilació, que regulen la institució especial de les donacions per causa de mort, en la qual no s'introdueix cap modificació.

Títol I
Disposicions generals

Capítol I
La successió hereditària

Article 1

L'hereu succeeix en tot el dret del seu causant. Conseqüentment, adquireix els béns i els drets de l'herència i se subroga en les obligacions del causant que no s'extingeixen per la mort. Ha de complir les càrregues hereditàries i resta vinculat als actes propis del causant.

Si concorren a la successió, simultàniament, una pluralitat d'hereus, adquireixen el patrimoni hereditari en proporció a les respectives quotes. Nogensmenys, les obligacions i les càrregues de l'herència es divideixen en proporció a les respectives quotes sense solidaritat entre els hereus.

Article 2

La successió s'obre en el moment de la mort del causant, al lloc on ha tingut la darrera residència habitual o domicili.

El jutge competent en matèria successòria és el del darrer domicili del causant i, a manca de l'últim domicili conegut, el del lloc on es trobin la major part dels béns.

Article 3

La successió es defereix per heretament, per testament o pel que disposa la llei.

La successió intestada només pot tenir lloc en defecte d'hereu instituït i és incompatible amb l'heretament i amb la successió testada universal.

La successió testada universal només pot tenir lloc en defecte d'heretament.

Article 4

La successió es defereix en tot supòsit en el moment de la mort del causant.

Això no obstant, en la institució sotmesa a condició suspensiva, l'herència es defereix en el moment que es compleix la condició, i en la substitució vulgar es defereix al substitut quan s'ha frustrat la crida anterior.

Els heretaments i els fideïcomisos es regeixen per les seves pròpies regles.

Article 5

L'herència deferida, l'adquireix l'hereu amb la seva acceptació, però els efectes d'aquesta es retrotrauen al moment de la mort del causant.

Article 6

L'hereu que accepta solament té la possessió de l'herència si l'ha presa, i s'entén que continua la del causant sense interrupció.

Article 7

Són nuls els pactes o els contractes sobre successió no oberta, llevat els que siguin admesos per la llei.

Article 8

Jacent l'herència, l'hereu cridat pot realitzar exclusivament actes possessoris, de conservació, vigilància i administració de l'herència, i promoure interdictes en defensa dels béns. Aquests actes per ells sols no impliquen acceptació, tret que amb ells es prenguin el títol o la qualitat d'hereu.

En defecte de marmessor amb facultat per a administrar i a instància de l'hereu cridat, el jutge pot nomenar un administrador perquè representi i administri l'herència d'acord amb el que estableixen les lleis processals.

Capítol II
La capacitat successòria

Article 9

Tenen capacitat per a succeir totes les persones nascudes o concebudes al temps de l'obertura de la successió i que sobrevisquin al causant.

Llevat de prova en contrari, hom presumeix concebut al temps de l'obertura de la successió el nascut abans dels trescents dies següents a la mort del causant.

Si el causant ha expressat de manera fefaent la seva voluntat de fecundació assistida *post mortem*, el fill que en neixi dins el període legal també es considera concebut al temps de l'obertura de la successió.

Article 10

Tenen capacitat per a succeir les persones jurídiques que han quedat constituïdes legalment al temps de l'obertura de la successió.

Si el causant ordena crear una persona jurídica en la seva disposició per causa de mort, que sols quedi constituïda legalment després de l'obertura de la successió, la persona jurídica té capacitat per a adquirir les atribucions patrimonials ordenades pel causant des que té personalitat, però els efectes es retrotreuen al moment de la delació.

Article 11

És indigne de succeir:

1.ª El qui ha estat condemnat amb sentència ferma en judici penal per haver matat o haver intentat matar voluntàriament el causant, el seu cònjuge o un descendent o ascendent d'aquell.

2.ª El qui ha estat condemnat amb sentència ferma en judici penal per calúmnies al causant per haver-lo acusat d'un delicte per al qual la llei assenyali una pena no inferior a la presó major.

3.ª El qui ha testificat en judici contra el causant, al qual sigui imputat un delicte per al qual la llei assenyali una pena no inferior a la presó major, si el seu testimoni ha estat declarat fals amb sentència ferma en judici penal.

4.ª El qui de forma il·legal ha induït el causant a atorgar, revocar o modificar un testament o li ha impedit de fer-ho; el qui, coneixent aquests fets, n'ha fet ús; el qui ha destruït, amagat o alterat el testament, o els qui han estat condemnats en sentència ferma perquè han deixat de pagar durant tres mesos consecutius o sis d'alterns qualsevol tipus de prestació econòmica establerta a favor del seu cònjuge o els seus fills en conveni judicialment aprovat o resolució judicial en els supòsits de separació legal, divorci o nul·litat del matrimoni.

5.ª Els pares que han abandonat els seus fills causants o han atemptat contra la seva dignitat i que per aquests fets han estat condemnats per sentència.

Article 12

Les causes d'indignitat successòria produeixen efectes si són invocades per persones que resultarien afavorides per la successió en cas que fos declarada la indignitat, però, una vegada declarada o reconeguda la indignitat, els seus efectes es retrotreuran al temps de la delació.

Article 13

L'indigne de succeir que ha entrat en posessió dels béns de l'herència o del llegat, els ha de restituir amb llurs fruits i les rendes percebudes i ha de compensar els danys i els menyscabaments.

Article 14

Les causes d'indignitat successòria no produeixen efectes:

1.ª Si el causant, coneixent-les en el moment d'atorgar el testament o qualsevol altra disposició a favor de l'indigne, els atorga.

2.ª Si el causant, coneixent-les, es reconcilia amb l'indigne per actes indubtables o el perdona en escriptura pública. La reconciliació i el perdó són irrevocables.

Article 15

L'acció declarativa de la indignitat caduca transcorreguts cinc anys des que l'indigne de succeir es troba en possessió dels béns en qualitat d'hereu o legatari.

Capítol III
L'acceptació i la repudiació de l'herència

Secció 1.ª
Disposicions generals

Article 16

El cridat a l'herència pot lliurement acceptar-la o repudiar-la, una vegada té coneixement que s'ha produït la delació a favor seu.

Si hi ha una pluralitat de cridats a l'herència, cadascun d'aquests pot acceptar-la o repudiar-la amb independència dels altres.

Article 17

L'acceptació de l'herència pot ésser expressa o tàcita.

Article 18

L'acceptació expressa ha d'ésser feta en document públic o privat, en el qual el cridat a l'herència ha de manifestar la voluntat d'acceptar-la o assumir el títol d'hereu.

Article 19

S'entén tàcitament acceptada l'herència quan el cridat realitza qualsevol acte que no pot realitzar si no és a títol d'hereu.

La venda, la donació o la cessió del dret a l'herència que el cridat a aquesta fa a favor d'un estrany o a favor de tots els cohereus o d'algun d'ells implica l'acceptació de l'herència.

La renúncia al dret de succeir, si es fa a canvi d'una contraprestació o a favor de sols algun o alguns dels cohereus, implica també l'acceptació de l'herència.

Article 20

Poden acceptar i repudiar l'herència les persones amb capacitat per a contractar i obligar-se.

Els pares poden acceptar les herències deferides als fills que es troben sota la seva potestat, i els tutors les que es defereixin a les persones subjectes a tutela. Aquestes acceptacions s'entén que són fetes a benefici d'inventari. Per a la repudiació és necessària l'autorització judicial. El tutor necessita autorització judicial per a l'acceptació pura i simple de l'herència del seu tutelat.

Els menors emancipats o els que han obtingut l'habilitació d'edat poden acceptar, ells sols, les herències que els han estat deferides.

L'acceptació de l'herència deixada per a sufragis o als pobres correspon a les persones designades pel testador i, subsidiàriament, a la Generalitat de Catalunya i a l'Església o confessió religiosa legalment reconeguda de què es tracti, segons les seves pròpies normes.

Article 21

La capacitat i els requisits per a l'acceptació i la repudiació de les herències deferides a les persones jurídiques de dret públic o privat es regeixen per les seves respectives normes reguladores. A manca d'aquestes, hom ha d'aplicar les regles referents als actes de disposició de béns de la persona jurídica per a l'acceptació pura i simple i la repudiació.

Article 22

La repudiació de l'herència ha d'ésser feta de forma expressa en document públic o mitjançant escrit dirigit al jutge competent.

S'entén que l'herència ha estat repudiada quan el cridat hi renuncia gratuïtament, d'acord amb els requisits de forma assenyalats a l'apartat anterior, a favor de les persones a les quals hauria de ser deferida la quota del renunciant.

Article 23

Si el cridat repudia una herència en perjudici dels seus creditors, aquests poden demanar al jutge que els autoritzi a acceptar-la en nom i en lloc del renunciant, als únics efectes de fer efectius llurs crèdits sobre el patrimoni hereditari.

Aquest dret dels creditors caduca als quatre anys a comptar de la renúncia.

Article 24

El cridat que hagi sostret o ocultat béns de l'herència perd la facultat de repudiar-la i esdevé hereu pur i simple, encara que manifesti la seva voluntat de repudiar l'herència d'acord amb els requisits que estableix la llei.

Article 25

L'acceptació i la repudiació de l'herència no poden ésser fetes parcialment, ni sota termini o condició. Les condicions i les restriccions s'han de tenir per no formulades.

Llevat de voluntat contrària del testador, s'entén que el cridat en quotes diferents que n'accepta qualsevol d'aquestes accepta les restants, encara que li siguin deferides amb posterioritat per via de substitució vulgar o per compliment de condicions suspensives.

Article 26

L'acceptació i la repudiació de l'herència fetes vàlidament són irrevocables.

L'acceptació i la repudiació poden ésser impugnades per manca de capacitat, i quan han estat fetes amb intimidació, violència, dol o error. S'entén que hi ha hagut error si amb posterioritat apareix un testament desconegut.

El termini per a la impugnació és de quatre anys des de la declaració d'incapacitat, i des que hagi cessat la intimidació o la violència o s'hagi tingut coneixement del dol o error.

Article 27

El cridat que repudia l'herència testamentària pot acceptar la intestada, però amb subjecció als llegats, els fiedeïcomisos i les altres càrregues que el testador hagi imposat.

Si el cridat repudia l'herència intestada amb coneixement que és instituït hereu en testament, s'entén que repudia l'herència testada; però, si ho ignorava, la repudiació no el perjudica.

Article 28

El dret del cridat a acceptar o repudiar l'herència prescriu al cap de trenta anys a comptar d'haver-li estat deferida.

Les persones interessades en la successió, àdhuc els creditors de l'herència o del cridat, poden obtenir del jutge, tan bon punt hagin transcorregut trenta dies a comptar de la delació a favor seu, que assenyali un termini al cridat perquè manifesti si accepta o repudia l'herència. Aquest termini no pot excedir els seixanta dies naturals.

Transcorregut el termini assenyalat sense que el cridat accepti l'herència en escriptura pública o davant del jutge, hom considera que la repudia.

Article 29

Mort el cridat sense haver acceptat ni repudiat l'herència deferida, el dret a succeir mitjançant la seva acceptació i el de repudiar són transmesos sempre als seus hereus.

Els hereus del cridat que hagi mort sense haver acceptat ni repudiat l'herència poden acceptar ambdues herències, però no poden acceptar la primera i repudiar la segona. En cas d'ésser diversos els hereus que accepten la segona herència, cadascun d'ells pot acceptar o repudiar la primera, independentment dels altres, i amb dret preferent d'acréixer entre ells.

El legitimari, el legatari o el fideïcomissari que, després d'haver-li estat deferit el dret de llegítima, llegat o fideïcomís, mor sense haver-lo renunciat ni haver-lo acceptat, el transmet sempre als seus hereus.

Article 30

L'hereu pot, encara que el causant ho hagi prohibit, acceptar l'herència i gaudir del benefici d'inventari, posat que, amb expressió d'efectuar-ho amb aquest fi, practiqui abans o després l'inventari de l'herència.

Aquest inventari ha d'ésser practicat en la forma prescrita per a detreure la quarta trebel·liànica, sense que calgui la valoració dels béns inventariats, en el termini màxim d'un any a comptar de la delació.

La declaració de voler acceptar l'herència a benefici d'inventari es pot fer en qualsevol cas davant de notari o per escrit adreçat al jutge competent en la successió, i ha d'ésser feta en el termini d'un any a comptar de la delació, però sempre en el de trenta dies comptadors des que hagi pres possessió dels béns hereditaris.

Article 31

Si l'hereu s'aprofita d'un inventari ja practicat per a detreure la quarta trebel·liànica, n'hi ha prou que, dins el termini que estableix l'article anterior, manifesti davant de notari, o per escrit dirigit al jutge competent, que accepta l'herència a benefici d'inventari.

Article 32

En cas que no es practiqui l'inventari en el temps i en la forma prescrits, s'entén que l'herència ha estat acceptada purament i simple.

Durant el termini de formalització de l'inventari no poden accionar contra l'herència ni els legataris ni els fideïcomissaris.

Article 33

Gaudeixen de ple dret del benefici d'inventari, encara que no hagin pres inventari, els hereus menors d'edat, estiguin o no emancipats, els incapacitats, els hereus de confiança, les entitats o els establiments benèfics, docents o de caràcter pietós i les entitats de dret públic.

També es consideren acceptades a benefici d'inventari les herències deixades als pobres i, en general, les destinades a finalitats benèfiques, docents o pietoses.

Secció 2.ª
Els efectes de l'acceptació de l'herència

Article 34

Per l'acceptació de l'herència pura i simple l'hereu respon de les obligacions del causant i de les càrregues hereditàries, no solament amb els béns relictes, sinó també amb els seus hereditaris propis, indistintament.

Es consideren càrregues hereditàries les despeses de darrera malaltia, d'enterrament o incineració, funeral del causant i altres serveis funeraris; les de formació d'inventari, partició i defensa dels béns de l'herència; les dels judicis de testamentaria o d'abintestat causades en interès comú; les de lliurament de llegat, pagament de llegítimes o retribució de marmessors, i altres de naturalesa anàloga.

Article 35

L'acceptació de l'herència a benefici d'inventari produeix els efectes següents:

1.r L'hereu no respon de les obligacions del causant ni de les càrregues hereditàries amb els seus béns propis, sinó únicament amb els béns de l'herència.

2.n Subsisteixen, sense extingir-se per confusió, els drets i els crèdits de l'hereu contra l'herència i les càrregues i les obligacions d'aquell a favor d'aquesta. L'hereu es pot fer pagament dels dits crèdits.

3.r Mentre no quedin pagats els deutes del causant i les càrregues hereditàries, no es poden confondre per a cap efecte en dany dels creditors hereditaris ni de l'hereu els béns de l'herència amb els propis o privatius de l'hereu, i, en conseqüència, els creditors particulars d'aquest no poden perseguir els béns de l'herència, de la mateixa manera que no poden perseguir els béns privatius de l'hereu els creditors del causant. En previsió que el benefici d'inventari decaigui, aquests poden, això no obstant, fer valer simultàniament el benefici de separació de patrimonis.

4.t Vinculen l'hereu els actes propis del seu causant, però, en tant que això impliqui deute hereditari, s'ha d'aplicar el que disposa aquest article.

Article 36

El benefici d'inventari no impedeix a l'hereu d'adquirir l'herència, possessionar-se'n i administrar-la; però, fins que quedin pagats tots els creditors coneguts, l'ha de portar en administració especial i ha de procedir, sota la seva responsabilitat, abans de lliurar o de complir els llegats, a pagar els dits creditors a mesura que es presentin, i a cobrar-se els seus crèdits amb els diners que trobi a l'herència o que obtingui en la venda dels béns de la mateixa herència, sens perjudici dels que pugui adjudicar en pagament.

Si, satisfets alguns o tots els legataris, apareixen creditors hereditaris desconeguts, sense que sigui suficient el restant per a pagar-los, aquests poden repetir contra aquells.

Perd el benefici d'inventari l'hereu que procedeixi fraudulentament en aquests pagaments i en aquestes realitzacions de béns.

Secció 3.a
El benefici de separació de patrimonis

Article 37

Els creditors per deutes del causant i els legataris poden obtenir del jutge competent que el patrimoni hereditari sigui considerat separat del privatiu de l'hereu, per tal de salvaguardar el seu dret davant els creditors particulars d'aquest últim. El jutge, un cop fet prèviament l'inventari de l'herència i amb l'adequada justificació prèvia, concedeix aquest benefici i adopta, si escau, les mesures conduents a la seva efectivitat.

Els creditors del causant i els legataris que obtinguin el benefici de separació tenen dret preferent per al cobrament de llurs crèdits i la percepció de llurs llegats respecte als creditors particulars de l'hereu, però mentre aquests últims no resultin pagats, els dits creditors no poden perseguir els béns privatius de l'hereu.

Capítol IV
El dret d'acréixer

Article 38

Instituïts conjuntament dos o més hereus en una herència, baldament no sigui en la mateixa clàusula, si per qualsevol causa algun d'ells no arriba efectivament a ésser-ho, la seva quota hereditària vacant acreix els altres hereus, tret que el testador hagi prohibit el dret d'acréixer.

Instituïts conjuntament dos o més hereus en una mateixa quota o porció d'herència, si el qui no arriba a ésser hereu és del mateix grup, l'acreixement té lloc preferentment entre els altres del mateix grup, i solament en defecte d'aquests acreix els altres instituïts conjuntament.

Quan en lloc de l'hereu que falta arriba a ésser-ho algun dels seus hereus per dret de transmissió successòria, o ho esdevenen els cridats per via de substitució vulgar o per fideïcomís, no té lloc el dret d'acréixer.

L'hereu que accepta la quota d'herència que li correspon directament adquireix la que acreix a favor seu.

Article 39

S'entenen instituïts conjuntament diversos hereus en la mateixa herència si el testador omet qualsevol assignació numèrica de parts, i també quan la indicació de parts alíquotes coincideix amb la divisió en quotes que seria procedent en el supòsit que la dita indicació hagués estat omesa. Igualment s'entén respecte dels hereus instituïts en una mateixa quota o part de l'herència, o en una mateixa clàusula.

Llevat que el testador concedeixi el dret d'acréixer, aquest no té lloc si en una altra clàusula assigna individualment a cada hereu una part alíquota, i tampoc si l'hereu no arriba a ésser-ho per nul·litat o per revocació de la institució.

Article 40

L'acreixement sempre té lloc en proporció a les respectives quotes o participacions hereditàries i amb subsistència dels llegats i altres càrregues imposades pel causant que afectin la quota vacant, encara que ho hagin estat determinadament a càrrec de l'hereu que falti, posat que no siguin personalíssimes d'aquest.

Els efectes del dret d'acréixer es retrotreuen al temps de la delació a favor dels hereus.

Els hereus per dret de transmissió, per substitució vulgar o per fideïcomís i els adquirents de l'herència s'aprofiten, respectivament, del dret eventual d'acréixer de llur causant, hereu anterior o transmitent, qualsevol que sigui el temps en què l'acreixement tingui lloc, fora que el causant ho hagi disposat o en el títol de la transmissió hom estableixi una altra cosa.

Article 41

Si el dret d'acréixer no pot tenir lloc entre els hereus instituïts, la quota o la porció hereditària vacant incrementa neces-

sàriament i proporcionalment les quotes dels altres hereus, en la forma que és establerta en el primer paràgraf de l'article precedent. S'aplica la mateixa norma respecte a la quota hereditària de la qual el testador no ha disposat.

Article 42

Entre els legataris cridats ensems a un mateix llegat és procedent el dret d'acréixer, si el testador no l'ha prohibit.

L'acreixement es produeix preferentment entre els legataris que a més d'ésser cridats conjuntament a un mateix llegat ho són en una mateixa clàusula. El dret d'acréixer és renunciable i té lloc subsistint els llegats, els fideïcomisos i les altres càrregues no personalíssimes imposades pel testador al legatari que no hagi arribat efectivament a ésser-ho.

Si per causa aliena a les expressades en el paràgraf 3 de l'article 38 no pot tenir lloc el dret d'acréixer, la part vacant del llegat resta en benefici de l'hereu, del legatari o de la persona gravada amb el dit llegat.

En el que no és previst en aquest article o en altres relatius als llegats, s'aplica a aquests el que disposen els articles anteriors d'aquest Capítol, en tot allò permès per la seva naturalesa específica.

En les substitucions fideïcomissàries disposades a favor de diversos fideïcomissaris cridats conjuntament, la quota o la part d'herència o el llegat fideïcomesos que, una vegada deferit el fideïcomís, hagin correspost al qui per qualsevol causa no arribi a ésser-ho, acreix a favor dels altres que efectivament ho són, tot quedant, però, salvat el dret de transmissió en les substitucions fideïcomissàries a termini i la substitució vulgar en fideïcomís, expressa o tàcita.

Capítol V
La col·lació

Article 43

El descendent que com a hereu concorre amb un altre descendent també hereu en la successió d'un ascendent comú només ha de col·lacionar, als efectes de la partició de l'herència, salvant voluntat contrària del causant expressada en testament o en codicil, o en atorgar la donació o liberalitat, els béns que ha rebut del dit causant per actes entre vius a títol gratuït per pagar-li la llegítima o quan en l'atorgament de la liberalitat hom estableix expressament que sigui col·lacionable.

El nét hereu en la successió del seu avi ha de col·lacionar la donació o liberalitat que per alguns dels conceptes expressats hauria rebut i hauria hagut de col·lacionar en la mateixa successió el seu pare si visqués, posat que sigui també hereu d'aquest el dit nét, i quant al tot o la part que hagi arribat al seu poder.

Article 44

La col·lació no pot aprofitar als cohereus que no són descendents del causant ni als legataris i creditors de l'herència. Els béns col·lacionables ho són pel valor que tenien al temps de morir el causant, amb aplicació del que disposa la regla 2.ª de l'article 355.

Capítol VI
La partició

Article 45

Tot cohereu, o el seu representant legítim, pot demanar, en qualsevol temps, la partició de l'herència. Tanmateix, el causant pot ordenar, i els hereus convenir-hi unànimement, que, tant respecte a l'herència com a béns concrets d'aquesta, no es procedeixi a la partició durant un termini que no pot excedir els deu anys a comptar de l'obertura de la successió. Aquest termini pot arribar als quinze anys respecte de l'immoble que sigui residència habitual d'un dels cohereus si aquest és conjuge o fill del testador. Si es fixa un termini superior, aquest ha d'ésser reduït quant a l'excés.

Tot i haver-hi prohibició o pacte d'indivisió, el jutge pot autoritzar la partició a instància de qualsevol cohereu, si hi concorre una causa justa sobrevinguda.

Article 46

La partició de l'herència se suspèn en els casos següents:

1.r Si la vídua ha quedat embarassada, fins que s'esdevingui el part o l'avortament.

2.n Si s'ha entaulat una demanda sobre filiació, fins que sigui dictada sentència ferma.

3.r Si s'ha iniciat un expedient d'adopció, fins que aquest acabi amb sentència o resolució ferma.

4.t Si el causant ha expressat de manera fefaent la seva voluntat de fecundació assistida *post mortem*, fins que s'esdevingui el part o transcorri el termini corresponent segons la llei.

5.è Si el causant ha fet alguna disposició a favor d'una fundació que ha ordenat crear en el testament, fins que quedi constituïda vàlidament de conformitat amb la llei.

Article 47

Mentre no tingui lloc la divisió de l'herència, el jutge pot, a instància de qualsevol interessat, adoptar les mesures que cregui oportunes amb vista a conservar el cabal, fins i tot nomenar un administrador, si no hi ha cap persona especialment facultada per a administrar l'herència. En els altres casos, correspon als hereus l'administració del cabal.

Article 48

Els creditors del causant poden oposar-se que es porti a terme la partició de l'herència fins que se'ls pagui o fianci l'import de llurs crèdits.

Article 49

En la partició ha d'ésser guardada la possible igualtat, tant si es fan lots com si s'adjudiquen béns concrets.

Les coses indivisibles o que desmereixin en dividir-se i les col·leccions d'interès històric, científic o artístic han d'ésser adjudicades a un cohereu, que, si escau, ha de pagar als altres l'excés en diners d'acord amb el valor de mercat. Si hi ha diversos interessats, són adjudicats al més afavorit en l'herència i, si han estat afavorits igual, decideix la sort. A falta d'interessats en l'adjudicació, es ven la cosa i se'n reparteix el preu entre els hereus.

Les disposicions del paràgraf anterior, s'entenen sens perjudici de la voluntat del testador o de l'acord unànime dels hereus.

Article 50

Els cohereus s'han de pagar recíprocament, en la partició de l'herència, les rendes i els fruits percebuts dels béns que la componen, les millores útils i necessàries que s'hi hagin fet i els danys causats per dol o culpa.

Les despeses que en interès comú dels hereus ocasioni la partició han d'ésser deduïdes de l'herència.

Article 51

Els cohereus poden exercitar, en proporció a les seves quotes respectives, els drets de tempteig i retracte quan n'hi hagi algun que vengui la seva quota hereditària a un estrany.

El termini per a l'exercici d'aquests drets és d'un mes des de la notificació de la decisió de vendre i les circumstàncies de la venda, o des que s'assabentin d'aquesta, respectivament.

El que disposa aquest article també és aplicable als casos de dació en pagament.

Article 52

Per la partició, cada hereu adquireix la propietat exclusiva dels béns adjudicats.

Article 53

Feta la partició, els cohereus queden obligats, recíprocament i en proporció al seu haver, a l'evicció i sanejament dels béns adjudicats, excepte en els casos següents:

1.r Que la partició hagi estat feta pel testador.

2.n Que s'exclogui expressament aquesta garantia en la partició.

3.r Que l'evicció procedeixi d'una causa posterior a la partició o sigui soferta pel cohereu adjudicatari per culpa pròpia.

Article 54

Si s'adjudica a un cohereu un crèdit contra un tercer, els altres no responen de la insolvència sobrevinguda del deutor i només són responsables de la seva insolvència en el temps de fer-se la partició, tret d'un acord en contrari.

La garantia de la solvència del deutor d'una renda periòdica dura cinc anys des de la partició.

Article 55

La partició pot ésser duta a terme pel testador mateix, per acte entre vius o d'última voluntat, i pot comprendre tota l'herència, o només una part del cabal, o béns concrets i determinats.

Si la partició és feta pel testador en l'acte mateix de disposició hereditària, les clàusules de partició prevalen sobre les dispositives en cas de contradicció. Si és feta en acte separat, prevalen les clàusules dispositives llevat que siguin revocables i puguin ésser efectivament revocades per l'acte de partició.

Per disposició d'última voluntat el causant pot, si vol, imposar normes vinculants per a la partició.

La partició pot ésser feta també per un marmessor o comptador partidor, en els termes previstos en la llei.

Article 56

Si el testador no ha fet la partició i no ha nomenat cap comptador partidor, o el càrrec ha quedat vacant, els hereus i els legataris que representin la meitat del cabal hereditari poden sol·licitar al jutge la designació d'un comptador partidor que practiqui la partició de l'herència. La partició realitzada així requereix aprovació judicial, llevat que sigui ratificada per tots els hereus i legataris.

Les funcions específiques de comptador partidor no poden ésser atribuïdes a cap hereu o cap legatari de part alíquota, llevat que aquest darrer sigui un ascendent de tots els hereus o sigui acceptat en document públic per tots els que tenen interès en l'herència.

Article 57

Si el testador no ha fet la partició ni encomanat a ningú aquesta facultat, els hereus la poden practicar de comú acord, de la manera que tinguin per convenient, prescindint, fins i tot, dels comptadors partidors nomenats pel causant, tret d'una disposició contrària expressa d'aquest.

Si hi ha menors o incapacitats representats legalment en la partició, només s'exigeix intervenció o aprovació judicial quan aquesta representació correspongui al tutor. El menor emancipat necessita, en la partició, l'assistència dels seus pares o del curador.

Article 58

Si els cohereus no procedeixen de comú acord, qualsevol d'ells pot instar la partició judicial.

La partició arbitral té lloc quan l'arbitratge ha estat instituït per la voluntat del testador d'acord amb la llei, o de comú acord entre tots els cohereus.

Article 59

La partició pot ésser rescindida per causa de lesió en més de la meitat del valor de les coses, atès el temps en què s'adjudicaren.

Per causa de lesió no pot ésser impugnada la partició feta pel causant, llevat que aparegui o es presumeixi racionalment que no era aquesta la seva voluntat.

L'acció per demanar la rescissió dura quatre anys, a comptar des que es féu la partició de l'herència, i s'ha de dirigir contra tots els partícips.

Article 60

No es procedeix a cap altra partició quan els hereus afectats arriben a un acord de rectificació o indemnització del perjudici, ni tampoc quan es completa la partició addicionant els béns omesos, però la que es fa amb un a qui es va creure hereu, sense ser-ho, és nuła.

Article 61

Una vegada feta la partició, els hereus responen mancomunadament en proporció a les respectives quotes en què van ésser instituïts, si de comú acord no disposen altra cosa.

Article 62

El cohereu que ha pagat més del que li corresponia, segons la seva quota, pot reclamar dels altres la part proporcional d'aquests, durant un període de quatre anys.

El cohereu creditor del difunt pot reclamar dels altres el pagament del seu crèdit, deduïda la part que li correspongui com a tal hereu.

Article 63

Les disposicions d'aquest capítol s'entenen sens perjudici del que s'estableix en matèria de llegítimes.

Capítol VII
L'acció de petició d'herència

Article 64

L'hereu té l'acció de petició d'herència contra qui la posseeix, en tot o en part, en aquell concepte o sense allegar cap títol, per tal d'obtenir el reconeixement de la seva qualitat i la restitució dels béns com a universalitat, sense haver de provar el dret del seu causant sobre els béns singulars que la constitueixen.

Aquesta acció és procedent també contra els hereus del posseïdor o hereu aparent i contra els adquirents de la totalitat o d'una quota d'herència.

L'hereu aparent de bona fe que ha alienat béns de l'herència solament ha de restituir a l'hereu real el preu o la cosa que com a contraprestació ha obtingut amb l'alienació onerosa o el que ha adquirit amb ells, subrogant-se en les accions per reclamar el preu o la cosa que hom degui encara.

L'hereu real no pot reivindicar dels adquirents de bona fe i a títol onerós els béns alienats per l'hereu aparent. Regeixen les normes de l'acció reivindicatòria, distingint, però, segons que l'hereu aparent ho hagi estat de bona fe o no, per a la devolució de fruits, abonaments de millores i les responsabilitats del dit hereu aparent vençut en el judici de petició d'herència.

L'acció de petició d'herència prescriu al cap de trenta anys de la mort del causant.

Capítol VIII
Els béns dels menors adquirits per herència

Article 65

Els béns adquirits per títol successori per menors d'edat han d'ésser administrats per la persona que el causant hagi designat en heretament, testament o codicil, o, faltant aquesta designació, pels titulars de la pàtria potestat o pel tutor.

Si el pare o la mare han estat declarats indignes o han estat desheretats, els béns del menor han d'ésser administrats pel tutor o per l'administrador especialment designat.

Article 66

Per a la disposició o el gravamen de béns de menors adquirits per títol successori, no cal l'autorització judicial quan, a més de consentir-la el o els titulars de la pàtria potestat, l'autoritzen els dos parents a qui es refereix l'article 149, les regles del qual s'apliquen supletòriament.

Si el causant ha disposat altrament, s'aplica en tot cas la seva voluntat, àdhuc en el cas que afecti la llegítima.

Títol II
Els heretaments

Capítol I
Disposicions generals

Article 67

L'heretament, institució contractual d'hereu, solament pot ésser atorgat en capítols matrimonials, personalment o mitjançant poder especial.

Els heretaments poden ésser atorgats a favor de qualsevol dels contraents o d'ambdós; dels fills o descendents d'aquests, i dels contraents entre ells amb caràcter mutual.

Poden atorgar heretament les persones majors d'edat. Nogensmenys, per a poder atorgar heretaments preventius és suficient la capacitat per a contreure matrimoni.

Article 68

En els heretaments hom pot estipular tota mena de condicions, limitacions, substitucions, fideïcomisos i reversions lícites, nomenar administradors i marmessors i confiar, en general, a d'altres persones tota mena d'encàrrecs o funcions, amb la mateixa amplitud que en els testaments.

Article 69

L'usdefruit universal que es reserva l'heretant o adquireix el cònjuge supervivent sobre els béns del dit heretant en virtut de l'heretament, o per pacte adjunt convingut en capítols matrimonials que aquell hagi atorgat, autoritza l'usufructuari per a regir i governar la casa i tots els seus béns.

Ultra les facultats inherents a tot usdefruit, correspon a l'usufructuari:

1.ª Pagar les llegítimes i, si escau, els dots amb els béns de l'herència, però amb el beneplàcit de l'hereu si cal alienar o adjudicar en pagament o gravar béns mobles d'especial valor o béns immobles.

2.ª Realitzar millores necessàries i útils.

3.ª Alienar el mobiliari i els semovents que estimi necessari, amb l'obligació de reposar-los en la mesura que sigui possible i aconsellable.

L'usufructuari ha de:

1.ª Donar, amb càrrec a l'usdefruit, aliments a l'hereu, al seu consort i als fills de l'heretant i de l'hereu que visquin a la casa, i proporcionar-los uns coneixements i preparació d'acord amb el seu rang familiar.

2.ª Permetre en el seu usdefruit les disminucions necessàries per a dotar i acomodar els susdits fills, i perquè l'hereu efectuï en els béns usufructuats les obres de conservació, encara que siguin extraordinàries, i les millores útils que cregui convenients, mentre no minvin sensiblement l'usdefruit.

3.ª Posar en coneixement de l'hereu, dins el més curt termini possible, tota usurpació o novetat danyosa contra els béns de l'herència.

4.ª Defensar, a costa seva, la possessió dels béns, i exercitar les accions corresponents.

Aquest usdefruit és inalienable, sens perjudici que, amb el consentiment dels nus propietaris, siguin alienats béns determinats, amb subsistència de l'usdefruit sobre els béns subrogats no destinats a millorar el patrimoni o a pagar deutes i llegítimes. Solament és embargable la part dels fruits que excedeixi el necessari per a atendre les obligacions pròpies de l'usdefruit.

Article 70

L'heretament vàlid revoca el testament, el codicil, la memòria testamentària i la donació per causa de mort anteriors al seu atorgament. Els posteriors solament són eficaços en la mesura que permeti la reserva per a testar o els béns expressament exclosos de l'heretament.

En cap cas els heretaments no queden sense efecte per causa de preterició ni per supervivència o supervenció de fills, sens perjudici del dret dels legitimaris a reclamar llur llegítima.

Capítol II
Els heretaments a favor dels contraents

Secció 1.ª
Disposicions generals

Article 71

L'heretament a favor d'un contraent li confereix, amb caràcter irrevocable, la qualitat d'hereu contractual de l'heretant, i li transmet els béns que aquest li ha donat de present.

La promesa d'heretar, ordenada en capítols, té força d'heretament.

Si no es precisa la naturalesa d'aquest, s'entén que és simple o d'herència.

Article 72

L'heretament no perd el seu caràcter baldament es limiti als béns presents de l'heretant o a una cosa certa i determinada.

Les donacions universals atorgades en capítols a favor dels contraents produeixen efecte d'heretament, baldament no s'empri aquest terme. La donació és universal quan es consigna expressament que comprèn tots els béns presents i futurs o aquells que l'heretant deixi en morir. La simple exclusió de coses concretes i determinades o de parts indivises no afecta la universalitat de la donació.

La donació en capítols matrimonials de cosa certa o determinada, o solament dels béns presents de l'heretant, sense emprar el mot «heretament» ni cap altre d'equivalent, té la consideració de donació singular.

Article 73

En els heretaments atorgats a favor d'un contraent i dels seus fills, s'entén que aquests són cridats, llevat de pacte contrari, com a substituts vulgars del pare o la mare, en el sentit de l'article 83.

Les substitucions fideïcomissàries fetes en un heretament pels pares a favor dels fills de l'hereu contraent no aprofiten, llevat de pacte contrari, als fills que no siguin del matrimoni en contemplació del qual s'han atorgat els capítols.

Article 74

En l'heretament conjunt atorgat per marit i muller a favor d'un fill comú, llevat de pacte contrari, el cònjuge supervivent adquireix l'usdefruit universal dels béns del premort, amb rellevament de fiança.

Article 75

Els heretaments a favor dels contraents no obliguen l'hereu i l'heretant, ni les seves respectives famílies, a compartir una so-

la llar ni a constituir una comunitat familiar. Això no obstant, poden ésser atorgats sota pacte d'unitat econòmica familiar, per virtut del qual, llevat estipulació contrària, l'heretant, l'hereu i llurs consorts respectius i fills comuns contreuen l'obligació d'unir llurs esforços sota la direcció i la lliure administració del primer i d'aportar a la comunitat familiar tots llurs ingressos i les rendes de llurs béns per a atendre millor les necessitats de la casa i les particulars dels seus membres.

En virtut d'aquest pacte, l'heretant ha de mantenir l'hereu, el seu consort i els fills comuns, tant sans com malalts, proporcionant-los tot el que calgui per a la vida humana, i sufragar les despeses d'educació i d'instrucció dels dits fills, segons el poder de la casa, sempre que servin l'obediència i la consideració degudes i treballin tant com puguin per a utilitat de la casa i no reclamin cap dels drets que hi tinguin.

Mort l'heretant i en defecte o per extinció de l'usdefruit universal, l'hereu queda subrogat en lloc seu, en la mateixa obligació de mantenir, educar i instruir els fills de l'heretant que visquin a la casa, mentre no prenguin estat i compleixin les obligacions abans esmentades. L'hereu no queda rellevat de l'expressada obligació encara que ofereixi a tots ells l'import de les llegítimes, tret que expressament li hagui estat concedida aquesta facultat.

Article 76

Mort l'heretant, el contraent a favor del qual hagi estat atorgat l'heretament és hereu i no pot repudiar l'herència, però pot fer ús del benefici d'inventari en el temps i en la forma previstos en aquesta llei, benefici que compta des de la mort de l'heretant.

Article 77

En els heretaments a favor dels contraents, la indignitat successòria només té lloc per les causes previstes en els supòsits 1.r, 2.n, 3.r i 5.è de l'article 11.

Si l'hereu incorre en alguna de les damunt dites causes d'indignitat, l'heretant pot revocar l'heretament, però en cas d'existir fills del matrimoni en consideració al qual aquell hagui estat atorgat, o descendents de fills premorts, el susdit heretament subsisteix a favor dels esmentats fills o descendents. L'heretant pot elegir entre ells, mitjançant escriptura pública, que és irrevocable, o en testament, el nou hereu, i imposar a l'elegit o els elegits les condicions, les limitacions, les substitucions i els fideïcomisos que estimi pertinents a favor dels altres fills o descendents de fills premorts de l'hereu indigne.

Si l'heretant, coneixent les causes d'indignitat, mor sense haver fet revocació, s'entén que les ha remeses, i l'heretament resta subsistent. Si no les ha conegudes, aquest queda sense efecte respecte al fill indigne, però subsisteix a favor dels seus fills o descendents en la forma ordenada en el mateix heretament o, en defecte d'aquest, pel que preveu l'heretament pur o preventiu ordenat per l'hereu indigne i, si manquen les dites prevencions, per parts iguals entre tots els fills, segons les normes de la representació successòria.

En tots els supòsits anteriors, subsisteixen els drets reconeguts en els capítols matrimonials a favor d'altres persones, àdhuc del consort de l'hereu indigne, amb la limitació prevista en el paràgraf segon de l'article 83 respecte a l'usdefruit.

Article 78

En els heretaments a favor dels contraents, l'heretant, amb l'aquiescència de les persones necessàries per a la modificació dels capítols, tret de l'hereu o, si s'escau, dels fills que el substitueixin en l'heretament, pot, quan a judici seu ho aconsella la conducta d'aquests, imposar-los, en qualsevol temps i mitjançant escriptura pública, limitacions, prohibicions de disposar, fideïcomisos i pactes reversionals, i àdhuc designar administrador dels béns heretats.

Secció 2.a
L'heretament simple o d'herència

Article 79

L'heretament simple confereix únicament la qualitat d'hereu contractual, que és inalienable i inembargable.

L'heretant conserva fins a la mort la propietat dels seus béns, però no en pot disposar a títol lucratiu sinó per fer regals mòdics i liberalitats d'ús o per llegar allò que en l'heretament s'hagi reservat per a testar, a part la facultat de dotar i d'acomodar els fills i de disposar a favor d'aquests en els termes previstos a l'article 81.

Els actes de disposició a títol onerós que dels seus béns l'heretant realitzi són anul·lables si són atorgats en frau de l'heretament, llevat que l'adquirent sigui estrany al frau. Aquesta acció i la de simulació, si s'escau, solament pot ésser exercitada per l'hereu o pel qui ho sigui d'aquest, fins i tot en vida de l'heretant.

Article 80

En la facultat d'alienar que correspon a l'heretant no s'entenen compresos, llevat de pacte exprés contrari, la constitució dels censos emfitèutics o vitalicis o la contractació de censals. Això no obstant, si, regint el principi d'unitat familiar, l'hereu o els seus han deixat de treballar a favor de la casa, l'heretant pot celebrar els contractes expressats en la quantitat que, atesa la seva situació personal i patrimonial, hom estimi necessària per a assegurar a ell, a l'esposa i als fills menors d'edat o incapacitats per al treball una renda o un cànon suficients per a viure decorosament, segons el rang social de la casa.

Si manca el consentiment de l'hereu, cal l'autorització judicial, després de citació, a aquest efecte, de l'hereu i de tots els altres interessats en l'heretament.

Article 81

Els heretaments s'entenen sempre atorgats, per l'heretant, amb reserva de la facultat de dotar i d'acomodar els seus fills, per actes entre vius o per causa de mort, i de proporcionar-los

coneixements i preparació segons el poder de la casa i el costum del país, si no és que a aquests fins l'heretant ha exclòs béns de l'heretament, o ha assenyalat o assignat d'altres béns o diners, en el qual cas només pot disposar d'aquests.

L'hereu i els seus poden impugnar els dits actes, si els consideren atorgats amb frau o en dany de l'heretament.

L'assenyalament o l'assignació a què es refereix el primer paràgraf d'aquest article no atribueix als altres fills de l'heretant cap dret durant la vida d'aquest, però si l'heretant mor sense haver-los atribuït els diners, o la cosa assenyalada o assignada, aquests se'ls fan propis encara que excedeixin l'import d'allò que per llegítima els correspon.

Article 82

L'heretant es pot reservar, per a disposar-ne lliurement en codicil, memòria testamentària o donació, els béns o la quantitat que en el mateix heretament s'indiquin.

El tot o la part d'aquells béns de què l'heretant no ha disposat a la seva mort s'incorporen a l'heretament.

Article 83

Llevat de pacte exprés contrari en el mateix heretament, l'hereu, quan premor a l'heretant, transmet als seus fills, siguin o no siguin del matrimoni en consideració del qual hom ha atorgat l'heretament i en la manera i forma en què siguin els seus hereus, el seu dret o qualitat d'hereu contractual. Si els fills hereus de l'hereu premort abintestat són diversos, l'heretant pot elegir en escriptura pública irrevocable o en testament un d'aquests fills o descendents del fill premort, com a substitut en l'heretament.

L'heretament queda resolt quan l'hereu premor a l'heretant sense deixar fills, o si, deixant-ne, cap d'ells no és hereu d'aquell. Nogensmenys, llevat de pacte contrari, subsisteixen els drets establerts en els mateixos capítols matrimonials a favor del consort de l'hereu premort, o d'altres persones, per bé que l'usdefruit universal que pugui correspondre a aquell sobre els béns relictes pels heretants queda, en morir aquest, reduït a la meitat.

Secció 3.ª
Els heretaments cumulatius i mixtos

Article 84

En l'heretament cumulatiu o complex, l'afavorit amb ell, a més de la seva qualitat d'hereu contractual, adquireix de present tots els béns que en aquesta saó tingui l'heretant, sense altres excepcions que els béns mobles del seu ús personal o adscrits a l'explotació familiar i que els béns que es reservi per a disposar-ne. Aquests béns i els que en endavant obtingui l'heretant, en morir aquest són adquirits per l'hereu, de la manera establerta per a l'heretament simple. Perquè aquests darrers béns siguin adquirits per l'hereu a mesura que l'heretant els vagi aconseguint, cal pacte exprés.

L'heretament mixt és un heretament simple amb donació singular de present.

L'hereu, encara que premori a l'heretant o incorri en causa d'indignitat, transmet als seus successors els béns adquirits de present per l'heretament cumulatiu i mixt, llevat de pacte reversional.

Article 85

En els heretaments cumulatius i en els mixtos els heretants es poden reservar drets i facultats per a ells o a favor de terceres persones sobre els béns transmesos de present.

Si manquen béns suficients de lliure disposició i llevat de pacte contrari, l'heretant té la facultat de gravar o vendre els béns transmesos tota vegada que calgui per a alguna de les finalitats següents i segons el poder i l'haver de la casa:

1.ª Satisfer els deutes anteriors a l'atorgament dels capítols.

2.ª Acomodar els seus fills o proporcionar-los coneixements i preparació d'acord amb el rang familiar.

3.ª Realitzar en els béns en què hom hagi reservat l'usdefruit les millores útils i les reparacions extraordinàries que judiqui oportunes.

4.ª Alimentar, en el sentit més ampli, el mateix heretant i el consort i els fills.

L'heretant, per a realitzar aquests actes, ha de recaptar l'autorització de la persona designada a aquest efecte en els capítols i, en defecte seu, la del Jutge competent, segons el que es preveu per als actes de disposició del fiduciari.

Article 86

L'hereu només respon dels deutes de l'heretant anteriors a l'heretament, amb els béns transmesos de present i tan bon punt feta l'excussió dels béns i dels drets que l'heretant s'hagi reservat.

Respecte als deutes posteriors a l'heretament, l'hereu no respon, en vida de l'heretant, amb els béns adquirits de present en virtut del mateix heretament, ni amb els seus béns propis. Mort l'heretant, l'hereu pot excloure de responsabilitat els susdits béns si s'acull al benefici d'inventari, que compta des de la mort de l'heretant.

Article 87

El pacte reversional produeix efectes en complir-se l'eventualitat prevista, de manera que retornen a l'heretant els béns transmesos, però sense obligació de restituir els fruits percebuts. Si no ha estat previst l'abast de la reversió, s'entén que ha estat establerta per al cas que l'hereu premori a l'heretant sense deixar fills.

Llevat de pacte contrari, la reversió deixa subsistents el pacte d'unitat familiar i els usdefruits viduals estipulats a favor de l'altre contraent en els capítols, amb el rang previst en aquests aplicant el que estableix l'article 83.

Article 88

La reversió pot ésser pactada a favor dels atorgants o de qualsevol altra persona. Quan s'ordena a favor de persona distinta de l'atorgant, el seu consort o els hereus d'aquell, té la consideració de substitució fideïcomissària. La reversió a favor de l'heretant no s'estén als seus hereus, si no ha estat pactat expressament.

La reversió ordenada a favor dels hereus dels heretants s'entén que és atorgada a favor dels testamentaris, o, si manquen aquests, dels parents que, en el moment de tenir lloc la reversió, resultarien cridats abintestat a la seva herència.

Article 89

El pacte reversional no impedeix a l'hereu de reclamar la llegítima que li correspon.

Els ascendents als quals reverteixen els béns donats en virtut de la clàusula reversional no poden reclamar la llegítima sobre els béns de lliure disposició de l'hereu compresos en l'heretament.

L'heretant pot deixar sense efecte, en qualsevol temps, el pacte reversional. S'entén que això ha tingut lloc si, per testament o en qualsevol altra forma autèntica, confirma com a lliure l'heretament.

Capítol III
Els heretaments a favor dels fills dels contraents

Secció 1.ª
Disposicions generals

Article 90

Els heretaments que els contraents atorguen a favor de llurs fills, siguin purs, preventius o prelatius, solament produeixen efecte si l'afavorit o els afavorits amb ells sobreviuen a l'heretant. Els són aplicables les normes sobre incapacitat i indignitat per a succeir. En cas d'imposar-se una substitució o un fideïcomís regeixen les seves normes.

Article 91

Llevat de pacte contrari, en els heretaments purs i prelatius l'heretant pot deixar als fills o descendents no afavorits, ultra la llegítima, un llegat que no excedeixi la meitat de la quota legitimària.

Els efectes dels heretaments a favor dels fills s'estenen a tots els béns que l'atorgant deixa en morir, qualsevol que sigui el títol de llur adquisició.

L'heretant pot revocar els heretaments purs i prelatius per les causes i en la forma establertes per al desheretament legitimari.

Secció 2.ª
Els heretaments purs

Article 92

En els heretaments purs a favor dels fills per néixer o adoptar dels contraents queda instituït hereu el fill que viu en morir l'heretant en el qual es donen les circumstàncies determinades en l'heretament pur o, en defecte d'aquestes, aquell que l'heretant ha designat en heretament o testament complementari. Si manca aquesta designació, queda instituït el fill que elegeixin després el cònjuge supervivent o els dos parents, en els supòsits regulats respectivament en els articles 148 i 149.

L'heretant disposa de les facultats pròpies d'un heretament simple i, a més, de les que concedeixen els preceptes de la secció primera d'aquest capítol.

Secció 3.ª
Els heretaments preventius i prelatius

Article 93

Per mitjà de l'heretament preventiu l'heretant institueix un o més hereus entre els seus fills nascuts, adoptats o per néixer per al cas de morir sense successor universal, contractual o testamentari per qualsevol causa, fins i tot per haver estat destruïda, sense possibilitat de reconstrucció, la disposició atorgada amb posterioritat.

Si l'instituït preventivament repudia l'herència, és incapaç o és declarat indigne de succeir, l'heretament produeix efecte a favor del qui segueix en la crida feta, i així successivament. Hom no obre la successió intestada fins a haver esgotat totes les crides.

Si hi ha instituïts conjuntament dos o més fills, baldament no ho siguin en la mateixa clàusula, si per qualsevol causa algun d'ells no arriba efectivament a ésser-ho, la seva quota hereditària vacant acreix els altres hereus.

Article 94

La institució d'hereu en heretament preventiu es regeix per les normes de la institució testamentària d'hereu, però el tal heretament no pot ésser substituït ni revocat per cap altre d'igual naturalesa.

És directe si l'heretant designa l'instituït nominativament o mitjançant expressió de les seves circumstàncies particulars, i és d'elecció quan confia el nomenament al consort o als seus parents, de conformitat amb els articles 148 i 149.

Article 95

L'heretament prelatiu constitueix una limitació de la facultat de designar hereu que els contraents s'imposen a favor de certs fills, però sense atribuir-los dret successori directe.

Les disposicions contràries a l'heretament prelatiu són nul·les.

Article 96

La prelació pot ésser de nupcialitat, de grau o d'estirp i, en general, qualsevol altra de lícita i honesta. Pot també ésser positiva, quan els contraents s'obliguen a instituir un fill o diversos de determinats, i negativa, quan s'obliguin a instituir tots llurs fills o els d'un determinat grup en les parts que siguin fixades.

La prelació de nupcialitat és absoluta quan els fills d'un determinat matrimoni, siguin quines siguin llurs circumstàncies, gaudeixen del dret de preferent institució als d'un altre, i és relativa si està subordinada a qualsevol altra prelació.

Article 97

L'heretament prelatiu s'estima, llevat de pacte contrari, d'estirp, i, en virtut d'ell, si ha premort algun fill deixant altres descendents, aquests tenen el mateix dret de preferència que llur pare. Per a determinar qualsevol prelació no han d'ésser tingudes en compte les circumstàncies dels néts, sinó les del fill premort.

Article 98

L'afavorit per un heretament prelatiu pot renunciar a la prelació, àdhuc en vida de l'heretant. Aquesta renúncia produeix tots els seus efectes encara que el qui la faci premori a l'heretant deixant fills que, per una tal causa, haurien de succeir directament a aquest.

Capítol IV
Els heretaments mutuals

Article 99

L'heretament mutual constitueix una institució contractual recíproca d'hereu entre els esposos contraents a favor del que sobrevisqui, amb els efectes de l'heretament simple, però el cònjuge que premor no transmet als seus successors cap dret derivat de l'heretament mutual.

Hom pot pactar que l'heretament resti sense efecte si el cònjuge premort mor amb fills comuns, i pot subordinar-lo a qualsevol altra condició.

També pot pactar-se amb caràcter preventiu per al supòsit de morir l'heretant sense haver atorgat cap altra disposició a títol universal.

Article 100

La successió per heretament mutual resta subjecta a allò que és previst en aquesta llei respecte a la capacitat per a succeir, la indignitat, les reserves, les llegítimes i totes les altres disposicions successòries en la mesura que ho permeti llur naturalesa específica.

Títol III
La successió testada

Capítol I
Els testaments, els codicils i les memòries testamentàries

Secció 1.ª
Disposicions generals

Article 101

La successió testada es regeix per la voluntat del causant manifestada en testament atorgat conforme a la llei.

Article 102

En testament, el causant ordena la seva successió mitjançant la institució d'un o més hereus i amb la possibilitat d'establir llegats i altres disposicions per després de la seva mort.

Article 103

Poden testar totes les persones que no siguin incapaces per a fer-ho segons la llei.

Article 104

Són incapaços per a testar els menors de catorze anys i els qui no tenen capacitat natural en el moment de l'atorgament.

Article 105

El testament s'atorga en un sol acte davant de notari hàbil per a actuar en el lloc de l'atorgament.

També es pot atorgar testament davant rector i en forma hològrafa.

No són vàlids els testaments atorgats a Catalunya exclusivament davant de testimonis.

Article 106

El notari ha d'identificar el testador i apreciar la seva capacitat legal en la forma i pels mitjans establerts en la legislació notarial.

Article 107

No és necessària la intervenció de testimonis en l'atorgament del testament notarial llevat que concorrin circumstàncies especials en el testador, o que aquest o el notari ho demanin.

Es considera que concorren circumstàncies especials en el testador quan aquest és cec o completament sord i quan per qualsevol causa no sap o no pot signar o declara que no sap o no pot llegir per si mateix el testament.

Article 108

Si s'escau, els testimonis són dos, han d'entendre el testador i el notari i han de saber signar. No cal que siguin pregats, ni que coneguin el testador, ni que tinguin la seva mateixa residència.

No poden ésser testimonis en el testament ni en el codicil:

1.r Els menors d'edat i els incapaços per a testar.

2.n Els totalment sords o cecs i els muts que no puguin escriure.

3.r Els condemnats per delictes de falsificació de documents, per calúmnies o per fals testimoniatge.

4.t Els afavorits pel testament o el codicil.

5.è El cònjuge i els parents fins a quart grau de consanguinitat o segon d'afinitat de l'hereu instituït o el legatari designat i del notari autoritzant.

Aquestes prohibicions s'apliquen també als facultatius, els intèrprets i els experts que intervenen en el testament.

Article 109

El testament es redacta en la llengua oficial a Catalunya que l'atorgant escull.

Es pot testar en llengua no oficial a Catalunya sempre que el notari autoritzant conegui aquesta llengua i, si el notari no la coneix, en presència i amb intervenció d'un intèrpret, no necessàriament oficial, elegit pel testador i acceptat pel notari que ha de signar. El testament s'escriu en la llengua oficial a Catalunya que elegeix el testador i, si aquest ho sol·licita, a més a més, en la llengua no oficial de què es tracti.

El testador pot atorgar testament hològraf en la seva pròpia llengua, àdhuc si aquesta no és oficial a Catalunya o és una llengua estrangera.

Article 110

En la interpretació del testament cal atenir-se plenament a la veritable voluntat del testador, sense haver de subjectar-se necessàriament al significat literal de les paraules emprades.

Les clàusules ambigües o fosques s'interpreten en sentit favorable a llur eficàcia, comparant les unes amb les altres, i si existeix contradicció irreductible no és vàlida cap de les que pugnen substancialment entre elles. Les disposicions ininteligibles es consideren no formulades.

En els casos de dubte, la interpretació es fa en sentit favorable a l'afavorit, i les disposicions que li imposen qualsevol càrrega s'interpreten restrictivament.

Secció 2.a
Els testaments notarials

Article 111

En el testament obert, el testador expressa la seva voluntat al notari de paraula o per escrit, i el mateix notari redacta el testament d'acord amb la voluntat del testador amb expressió del lloc, l'any, el mes, el dia i l'hora de l'atorgament.

Tot seguit, el testament és llegit al o pel testador, signat per ell, o per dos testimonis, si no sap fer-ho, i autoritzat d'acord amb la legislació notarial.

Article 112

El testament tancat és escrit pel testador, en forma autògrafa o per altres mitjans tècnics, o per una altra persona per encàrrec seu, amb expressió del lloc i la data.

Si l'escriu una altra persona a prec del testador, es fa constar així i s'identifica aquesta, que firma amb el testador al final del testament.

En tot cas, el testador firma en tots els fulls i al final del testament, després de salvar les paraules esmenades, ratllades, afegides o entre línies.

Si el testador no sap o no pot firmar, ho fa per encàrrec seu una altra persona, que firma al final del testament i en tots els fulls, després d'haver fet constar la seva identitat i la causa de la impossibilitat de firmar el testador.

El document que conté el testament s'introdueix en una coberta tancada de manera que no en pugui ésser extret sense esquinçar-la.

No poden atorgar testament tancat ni el cec ni el qui no sap o no pot llegir.

Article 113

Per a l'autorització del testament tancat, el testador presenta el sobre clos que el conté a un notari hàbil i li manifesta que el sobre que li lliura conté el testament.

Tot seguit, el notari estén sobre la mateixa coberta del testament una breu diligència, en la qual fa constar el nom del testador, que el plec conté el testament, i que aquest ha estat escrit i signat pel testador, en forma autògrafa o per altres mitjans tècnics, o, per encàrrec seu, per una tercera persona, la identitat de la qual no cal fer constar.

Sense interrupció, el notari protocol·litza el sobre clos, que queda incorporat a l'acta, d'acord amb allò que disposa la legislació notarial i amb indicació de l'hora de l'atorgament.

Si el testador declara que no sap o no pot firmar, firmen l'acta i la coberta dos testimonis.

Article 114

Acreditada la mort del testador, el notari que té el testament tancat, a instància de part interessada procedeix a obrir el sobre que el conté davant de dos testimonis idonis, i a protocol·litzar-lo, i autoritza amb aquesta finalitat una nova acta.

Secció 3.a
Les formes especials de testaments notarials

Article 115

Quan el testador és cec, completament sord, mut o sord-mut o per qualsevol altra raó és sensorialment disminuït, el notari ha de seguir les determinacions contingudes en la legislació notarial.

Article 116

Quan el testador té habitualment disminuïda la seva capacitat natural per qualsevol causa, estigui o no incapacitat, pot atorgar testament notarial obert en interval lúcid si dos facultatius acceptats pel notari certifiquen que el testador té, en el moment de testar, prou lucidesa i capacitat per a fer-ho. Els facultatius han de fer constar el seu dictamen en el mateix testament i l'han de signar amb el notari i, si s'escau, amb els testimonis.

Secció 4.ª
El testament davant rector

Article 117

En les localitats sense notaria demarcada o amb notaria vacant, pot ésser atorgat testament o codicil en forma oberta davant el rector de la demarcació parroquial on es troba el testador, o davant qui el substitueixi o en faci les funcions, tot observant les solemnitats dels testaments oberts davant notari. En aquest testament és necessària la presència de dos testimonis idonis, que han de firmar juntament amb el rector.

Article 118

El testament atorgat davant rector és presentat per aquest, per a la seva protocol·lització, a un dels notaris de les localitats més properes en el termini més breu possible, o es custodiat a l'arxiu parroquial.

En aquest darrer cas, pot ésser protocol·litzat en qualsevol temps per iniciativa del rector autoritzant o del seu successor, o a instància del testador. Mort aquest, pot instar la protocol·lització qualsevol persona interessada.

Article 119

Per a la protocol·lització del testament autoritzat per rector, aquest o el seu successor compareixen davant el notari i li manifesten que el plec que presenten i lliuren conté el testament. Sense interrupció, el notari autoritza una acta i protocol·litza el testament.

No pot ésser lliurada còpia del testament autoritzat per rector si no s'ha procedit prèviament a protocol·litzar-lo.

Secció 5.ª
El testament hològraf

Article 120

El testament hològraf només pot ésser atorgat per persones majors d'edat. Perquè sigui vàlid, cal:

1.r Que estigui escrit i signat de manera autògrafa pel testador amb expressió del lloc, l'any, el mes i el dia de l'atorgament. Si conté paraules ratllades, esmenades, afegides o entre línies, les ha de salvar el testador amb la seva signatura.

2.n Que es presenti davant el jutge competent a fi que n'ordeni la protocol·lització en el termini de cinc anys comptats de la mort del testador.

Article 121

El jutge comprova l'autenticitat del testament d'acord amb la legislació processal.

Si el jutge estima justificada l'autenticitat del testament, ha d'acordar la protocol·lització notarial de la resolució i del testament. En altre cas, ha de denegar la protocol·lització.

Qualsevol que sigui la resolució del jutge, ha d'ésser complerta, malgrat que hi hagi oposició. Resten sens perjudici els drets dels interessats, que els poden exercir en el judici corresponent.

Secció 6.ª
Els codicils i les memòries testamentàries

Article 122

Pel codicil, l'atorgant disposa dels béns que s'ha reservat per testar en capítols, addiciona o reforma parcialment el seu testament o, si manca aquest, dicta disposicions successòries a càrrec dels seus hereus abintestat. També pot designar beneficiari d'assegurances de vida o modificar-ne la designació.

En codicil no es pot instituir hereu, revocar la institució anteriorment atorgada, desheretar ni excloure cap hereu. Tampoc es poden establir substitucions de cap tipus, ni imposar condicions llevat de les establertes o imposades als legataris.

Els codicils han d'ésser atorgats amb les mateixes solemnitats externes que els testaments.

Article 123

Les memòries testamentàries signades en tots els fulls pel testador i que al·ludeixin a un testament anterior valen com a codicil, sigui quina sigui llur forma, sempre que es demostri o es reconegui en qualsevol temps llur autenticitat i compleixin, si escau, els requisits formals exigits pel testador en el seu testament.

Això no obstant, en les memòries testamentàries només poden ésser ordenades disposicions referents a diners que no excedeixin la vintena part del cabal relicte, a objectes personals, joies, roba i parament de casa i a obligacions de moderada importància a càrrec dels hereus o els legataris.

En memòria testamentària també es pot disposar sobre la donació dels propis òrgans o de la despulla, la incineració o la forma d'enterrament.

Article 124

S'apliquen als codicils i a les memòries testamentàries les disposicions dels testaments.

Capítol II
La nul·litat, la revocació i altres causes d'ineficàcia dels testaments, dels codicils i de les memòries testamentàries

Article 125

Són nuls els testaments, els codicils o les memòries testamentàries que no corresponen a algun dels tipus previstos en aquesta llei o en l'atorgament dels quals no han estat observats els respectius requisits i les formalitats. La manca d'expressió de l'hora no anul·la el testament si el testador no n'ha atorgat cap altre en aquella data.

El testament tancat que és nul per defecte de forma val com a testament hològraf si compleix els requisits propis d'aquest.

També són nuls els testaments que no continen institució d'hereu, llevat que continguin nomenament de marmessor universal o siguin atorgats per persona subjecta al Dret de Tortosa.

El testament que és nul o ineficaç per manca d'institució d'hereu val com a codicil si compleix les condicions de tal.

Article 126

Són nuls els testaments amb preterició errònia de legitimaris, en els supòsits previstos a l'article 367.

Són nuls la institució d'hereu, el llegat i les altres disposicions contingudes en acte de darrera voluntat quan l'hereu, el legatari o la persona afavorida estan afectats per una prohibició de succeir o són declarats indignes.

Són nuls els testaments, els codicils i les memòries testamentàries atorgats amb engany, violència i intimidació greu.

Són nuls la institució d'hereu, el llegat i les altres disposicions que s'hagin atorgat amb error en la persona o en l'objecte, engany, violència i intimidació greu i en els casos en què resulti que s'han atorgat per error en els motius si del testament resulta que el testador no l'hauria atorgat si hagués conegut l'error.

Si el testador ha atorgat un testament perquè creia erròniament, segons resulti del seu contingut, que havia mort l'hereu instituït en testament anterior, és hereu l'instituït anteriorment, però subsisteixen els llegats i les altres disposicions a títol particular ordenades en el darrer testament.

Article 127

La nul·litat del testament implica la de tots els codicils i les memòries testamentàries atorgats pel testador, llevat que siguin compatibles amb un testament anterior que hagi de subsistir per la nul·litat del posterior.

La nul·litat d'una institució, d'un llegat o de qualsevol altra disposició testamentària no determina la nul·litat total del testament, el codicil o la memòria testamentària on s'hagin ordenat, ni perjudica els altres hereus, els legataris o els altres afavorits no afectats per la causa que determina la nul·litat.

Article 128

La nul·litat o la ineficàcia, per qualsevol de les causes expressades, dels testaments, els codicils i les memòries testamentàries, o de les institucions, els llegats o les altres disposicions que continguin, confereix acció per a demanar-la, una vegada oberta la successió, als qui poden obtenir qualsevol benefici patrimonial en el supòsit que es declari la nul·litat o es reconegui la ineficàcia. Aquesta acció és transmissible als hereus, però no pot ésser exercida pels creditors de l'herència.

En els casos previstos en els tres darrers apartats de l'article 126, aquesta acció és renunciable expressament o tàcita i prescriu als quatre anys a comptar de la mort del testador.

En els casos previstos en els dos primers apartats de l'article 126, si després de mort el testador tots els interessats que estiguin legitimats per a exercitar l'acció de nul·litat o d'ineficàcia reconeixen la validesa del testament, el codicil o la memòria testamentària, o la institució, el llegat o les altres disposicions que continguin, queden convalidats els esmentats actes o disposicions, sempre que aquest reconeixement consti en escriptura pública, en la qual ha d'ésser expressada l'existència, certa o dubtosa, de la corresponent causa de nul·litat o d'ineficàcia.

Article 129

Els testaments, els codicils i les memòries testamentàries, i la institució, el llegat i les altres disposicions que continguin, perden l'eficàcia si el testador les revoca.

En tot cas subsisteix el reconeixement de fills no matrimonials.

Article 130

La revocació pot ésser expressa, quan el testador l'ordena en testament.

L'atorgament d'un testament vàlid revoca de ple dret el testament anterior. No es considera vàlid el testament que té qualsevol dels defectes que estableixen l'article 125 i l'apartat primer de l'article 126, salvat en aquest darrer cas el que disposa el paràgraf tercer de l'article 128. Tampoc es consideren vàlids el testament ineficaç per caducitat ni el destruït sense possibilitat de reconstrucció.

Això no obstant, si el testador ordena de forma expressa en el testament posterior que el testament anterior subsisteixi totalment o parcialment, val l'anterior en tot el que no sigui revocat per l'atorgat posteriorment, o en les parts a què aquest no s'oposi o que no contradigui. Això mateix s'observa quan el testador ordena expressament en el testament posterior que valgui l'anterior revocat, encara que el testament posterior no contingui institució d'hereu, sempre que es confirmi la institució d'un, almenys, dels hereus instituïts en el testament anterior.

Article 131

El testament i el codicil hològrafs i la memòria testamentària es presumeixen revocats si apareixen esquinçats o inutilitzats, o

apareixen esborrades, raspades o esmenades sense salvar les signatures que l'autoritzen, llevat que es provi que els fets esmentats han ocorregut sense la voluntat ni el coneixement del testador o han estat duts a terme pel testador en estat de malaltia mental.

Article 132

La institució, el llegat i les altres disposicions ordenades a favor del cònjuge del testador es presumeixen revocades en els casos de nul·litat, divorci o separació judicial posteriors a l'atorgament i en els supòsits de separació de fet amb trencament de la unitat familiar per alguna de les causes que permeten la separació judicial o el divorci, o per consentiment mutu expressat formalment.

La disposició és eficaç si del context del testament, el codicil o la memòria testamentària resulta que el testador hauria ordenat la disposició de darrera voluntat a favor del cònjuge fins i tot en els casos esmentats a l'apartat anterior.

S'aplica als supòsits previstos en aquest article el que disposa l'article 335.

Article 133

Els codicils impliquen revocació de la part del testament anterior que aparegui modificada o hi resulti incompatible.

L'atorgament de testament revoca els codicils i les memòries testamentàries anteriors, tret que el testador ho disposi altrament.

El codicil posterior solament revoca l'anterior en allò que hagi estat modificat o resulti incompatible amb aquell. En cas de coexistir diversos codicils d'un mateix testador, els més recents prevalen sobre els més antics en tot allò que hagi estat modificat o resulti incompatible.

La revocació expressa d'un codicil pot ésser feta en un altre codicil.

La mateixa norma regeix en les memòries testamentàries.

Article 134

Els testaments i els codicils hològrafs caduquen si no s'adveren i protocol·litzen dins el termini de cinc anys comptats des de la mort del testador.

Article 135

Les institucions i els llegats de confiança caduquen si els hereus o els legataris nomenats moren sense haver-la revelada o complerta; si la revelen o compleixen a favor seu i, en general, quan la confiança no es pot complir pel fet que resulta desconeguda, il·legal, contradictòria o indesxifrable. Caduquen igualment en la part en què la confiança resulti afectada per alguna d'aquestes circumstàncies.

En caducar la institució d'hereu de confiança, l'herència o la part afectada de caducitat és deferida a favor dels qui en aquell moment resulten ésser hereus abintestat del causant de l'herència o el llegat. En el cas de caducitat parcial, aquestes persones tenen la condició de legataris de part alíquota en la porció caducada. La caducitat del llegat de confiança produeix la seva absorció total o parcial per l'herència.

Capítol III
La institució d'hereu

Article 136

El testament ha de contenir necessàriament institució d'hereu, llevat de l'atorgat per persona subjecta al dret de Tortosa.

Article 137

La simple utilització pel testador del nom o la qualitat d'hereu o la disposició a títol universal, baldament hom no empri aquella paraula, implica institució d'hereu, sempre que sigui clara la voluntat del testador d'atribuir a l'afavorit la condició de successor en tot el seu dret o en una quota del seu patrimoni.

Article 138

L'hereu o els hereus instituïts solament en cosa certa, quan concorren amb hereus o hereus instituïts sense aquesta assignació, en són simples legataris.

Si l'hereu únic o tots els hereus instituïts ho són en cosa certa, en són estimats prelegataris i, exclusió feta de la cosa o de les coses certes, tenen el caràcter d'hereus universals per parts iguals, si són més d'un.

Article 139

L'hereu instituït vitalíciament, si per a després de la seva mort hi ha instituït un altre hereu, té el caràcter d'hereu fiduciari, i l'hereu posterior té el de substitut fideïcomissari condicional.

Si no hi ha instituït hereu posterior o l'instituït no arriba a ésser-ho, l'hereu instituït vitalíciament esdevé hereu universal, pur i lliure.

Article 140

L'hereu instituït en usdefruit s'equipara a l'hereu instituït en cosa certa. En conseqüència, si concorre amb hereu universal, és legatari.

Si no hi concorre, però per a després de la seva mort hi ha instituït un altre hereu, té el caràcter d'hereu fiduciari, i l'hereu posterior té el de substitut fideïcomissari condicional.

Si no hi ha instituït hereu posterior ni hereu universal, o l'instituït no arriba a ésser-ho, l'hereu instituït en usdefruit esdevé hereu universal, pur i lliure.

Article 141

Els hereus instituïts sense assignació de parts s'entenen cridats per parts iguals.

Quan els hereus instituïts són cridats els uns individualment i els altres col·lectivament, s'entén atribuïda conjuntament a aquests darrers una part igual a la de cadascun dels designats en forma individual, llevat que resulti que és una altra la voluntat del testador.

En cas d'assignar-se als hereus quotes hereditàries que sumin més o menys de la totalitat de l'herència, es rebaixen o completen a proporció entre els instituïts l'excés o el defecte.

En cas d'ésser assenyalades quotes als uns i no als altres, correspon a aquests darrers la porció sobrant de l'herència per parts iguals; en cas de no quedar porció sobrant, es redueixen proporcionalment les fixades i s'assenyala als instituïts sense quota una d'igual a la que correspongui als menys afavorits.

Article 142

Instituïts hereus una persona determinada i els seus fills, s'entén que aquests són cridats com a substituts vulgars, llevat de voluntat distinta del testador.

Article 143

Si el testador institueix genèricament els fills o els descendents d'una altra persona, no són eficaces les crides d'aquells que, al temps que es defereixi l'herència, no hagin nascut ni hagin estat concebuts.

Això no obstant, quan el testador ha llegat l'usdefruit universal a favor d'algun ascendent d'aquests fills o descendents, s'entén que són cridats els nascuts o concebuts en extingir-se, per causa distinta de la renúncia, l'usdefruit o el darrer dels usdefruits successius.

Els no concebuts són representats per un curador designat pel testador, amb les facultats que aquest li atribueixi, i, en defecte d'ell, ho són pel mateix legatari d'usdefruit universal, amb facultats de disposició i administració, que ha d'actuar d'acord amb els fills o els descendents nascuts o llurs representants legals.

Article 144

Llevat que aparegui que és una altra la voluntat del testador, si aquest crida els seus hereus i legataris o llurs substituts sense designació de noms i mitjançant l'expressió «fills», s'entenen inclosos en aquesta denominació tots els fills matrimonials, no matrimonials i adoptats, homes i dones, i els néts i els descendents els pares respectius dels quals hagin mort abans de la delació, excloent el grau més pròxim al més remot i entrant per estirps els del grau següent en lloc dels de grau anterior.

S'aplica la mateixa regla en el cas que els fills siguin designats nominativament per parts iguals.

Article 145

Quan el testador crida els seus hereus o legataris sense designació de noms i mitjançant les expressions «hereus meus», «hereus legítims», «hereus intestats», «parents més pròxims», «parents», «successors», «aquells a qui per dret correspongui», «els meus», o emprant expressions semblants, s'entén que són cridats com a hereus testamentaris aquells parents que, al temps de deferir-se l'herència o el llegat, haurien succeït abintestat el testador, però sense limitació de grau, llevat que aparegui que és una altra la seva voluntat.

Article 146

Les institucions hereditàries no són ineficaces pel fet de fonamentar-se en motius il·lícits o en motius o circumstàncies erronis, llevat, en aquest darrer cas, que del mateix testament resulti que el testador no les hauria atorgades en cas de conèixer l'error.

Article 147

No es pot disposar a favor del notari que autoritzi el testament, del seu cònjuge, ni dels parents del primer dins el quart grau de consanguinitat i segon d'afinitat, ni tampoc a favor dels testimonis, els facultatius, els experts i els intèrprets quan intervinguin en el testament.

Aquestes prohibicions són aplicables al rector autoritzant i a la persona que escriu el testament tancat a prec del testador.

No es pot disposar a favor del religiós que hagi assistit el testador durant la seva darrera malaltia, ni de l'ordre, la comunitat, la institució o la confessió religiosa a què aquell pertanyés.

El testador sotmès a tutela no pot disposar a favor del seu tutor abans de l'aprovació dels comptes definitius de la institució, malgrat que el testador mori després d'aquesta aprovació. S'exceptua el cas que el tutor sigui ascendent, descendent, cònjuge o parent dins el segon grau de consanguinitat del testador.

Capítol IV
Disposicions fiduciàries

Secció 1.ª
La institució d'hereu per fiduciari

Article 148

El cònjuge pot instituir hereu el descendent que el seu consort supervivent elegeixi entre els fills comuns i llurs descendents encara que visqui el seu ascendent o pot instituir-los en les parts iguals o desiguals que el cònjuge supervivent estimi convenient. En allò que no sigui previst pel testador o el costum regeixen les normes següents:

1.ª L'elecció o la distribució s'ha de fer entre els dits fills i els descendents d'aquests, amb facultat, en cas de distribució, per a limitar a un o més fills o descendents la institució d'hereu i reduir els altres a la condició de legataris o legitimaris. El consort pot imposar sempre les condicions, les limitacions de dis-

posar i les substitucions àdhuc fideïcomissàries i preventives de residu que estimi oportunes, posat que els afavorits siguin fills o descendents del testador i no contradiguin les disposades per aquest.

2.ª L'elecció o la distribució s'ha d'efectuar expressant que hom fa ús d'una tal facultat, llevat que així resulti clarament de la mateixa distribució o elecció.

Només es pot fer en testament, heretament o escriptura pública, i en aquests dos darrers casos és irrevocable.

3.ª L'herència no és deferida fins que queda efectuada l'elecció o la distribució, però abans d'elles el cònjuge supervivent pot fixar i pagar les llegítimes i els llegats.

Si el cònjuge supervivent mor sense haver fet l'elecció o la distribució, o renuncia en escriptura pública a la facultat d'efectuar-les, s'aplica, si escau, el que disposa l'article següent, i, si no escau, l'herència és deferida als fills per parts iguals, i entren en lloc del mort els seus descendents per estirps; si manquen aquests, els hereus del mort solament poden reclamar la llegítima que li hauria correspost.

Mentre no es defereixi l'herència, aquesta resta sota la curatela de la persona o de les persones que a aquest efecte el testador hagi designat, amb les facultats i limitacions que aquest hagi establert i, en defecte d'elles, amb les pròpies del curador a què es refereix l'article 143.

Si falta la designació del testador, exerceix la curatela el cònjuge supervivent, el qual té la lliure administració de l'herència i plenes facultats dispositives sobre els béns hereditaris, per a llur inversió en altres béns que quedin subrogats, i per a satisfer necessitats de l'herència, atendre la seva subsistència personal, la dels fills i la dels descendents i pagar deutes, càrregues i llegítimes, amb les limitacions establertes pel testador.

Queden incorporats a l'herència els fruits i les rendes no consumits en les atencions esmentades.

Article 149

El testador pot instituir hereu aquell dels seus fills que elegeixin els dos parents més pròxims, sense individualitzar-los, encara que no hagi confiat aquesta facultat amb caràcter preferent al consort supervivent, de conformitat amb el que ha estat previst pel testador o pel costum i, supletòriament, d'acord amb les regles següents:

1.ª Aquesta facultat d'elecció correspon als dos parents consanguinis, d'un sexe o de l'altre, que, al temps d'exercir-la, gaudeixin de plena capacitat per a disposar, no hagin renunciat a una tal facultat i pertanyin l'un a la línia paterna i l'altre a la materna i, dins cadascuna d'elles, el de parentiu més pròxim en relació amb els fills o els descendents, i amb preferència el de més edat.

2.ª L'elecció ha de recaure en un dels fills o descendents del fill premort que els dos parents estimin que és el més apte per a regir la casa, sense que li puguin ésser imposats gravàmens ni limitacions de cap mena, llevat que el causant ho hagi autoritzat, però s'han d'aplicar les prelacions que resultin del testament o de capítols matrimonials del causant.

3.ª Ambdós parents efectuen l'elecció personalment, sense que calgui fer-la en un mateix acte.

4.ª L'elecció ha d'ésser feta necessàriament en escriptura pública i no en testament; és irrevocable, però pot ésser reiterada sempre que l'elegit no vulgui o no pugui ésser hereu, àdhuc en cas que la designació anterior hagués estat feta pel cònjuge supervivent. En cas de divergència poden delegar a un tercer l'elecció entre els dos fills o descendents que hagin designat.

5.ª L'herència no és deferida fins que queda efectuada l'elecció.

6.ª L'elecció ha d'ésser feta en el termini fixat pel testador. En defecte d'aquest, si no s'ha fet dins els cinc anys següents a la mort del causant, qualsevol interessat en la successió pot requerir els parents electors perquè la facin en els sis mesos següents al requeriment. Els parents electors poden obtenir de l'Autoritat Judicial una pròrroga per a fer l'elecció, si hi concorre causa justificada.

Secció 2.ª
Els hereus i legataris de confiança

Article 150

El testador pot instituir o designar hereus o legataris de confiança persones individuals perquè donin als béns la destinació que els hagi encomanat confidencialment, de paraula o per escrit.

Aquestes persones poden ésser facultades pel testador perquè, en cas que mori alguna d'elles abans de la revelació total o del compliment de la confiança, elegeixin qui la substitueixi, sense que això impliqui cap nova institució o designació, sinó una mera subrogació en el càrrec.

Tret d'una disposició testamentària en contra, els hereus o legataris de confiança actuen per majoria, però, si en queda un de sol, aquest pot actuar per ell mateix.

Article 151

Els hereus de confiança han de prendre inventari de l'herència dins un any, a comptar de la delació de l'herència o del llegat, sota pèrdua de la remuneració corresponent.

Tant els hereus com els legataris de confiança tenen dret a rescabalar-se de les despeses i dels desemborsaments pel compliment de llur comesa i a percebre la remuneració que els hagi assignat el testador o, en defecte d'aquesta, i entre tots, la corresponent al deu per cent del valor de l'herència o del llegat objecte de la confiança i dels fruits o de les rendes líquids, mentre duri llur administració. No s'imputen en pagament de la dita remuneració els llegats a favor dels hereus i legataris de confiança, llevat que el testador ho ordeni altrament.

Article 152

El testador que ordena herència o llegat de confiança pot prohibir-ne la revelació. Si manca la prohibició, els hereus o legataris poden mantenir reservada la confiança o bé revelar-la en escriptura pública o protocol·litzant les instruccions del testador escrites de la seva mà.

Sempre prevalen aquestes; si no n'hi ha, hom s'ha d'atenir al que adveri la majoria.

Es considera que la confiança revelada forma part del testament, i no es pot revocar ni alterar, però sí que, en canvi, pot ésser objecte d'aclariment.

Article 153

Els hereus i els legataris de confiança, mentre no la revelin o compleixin, tenen la consideració d'hereus o legataris, amb facultats dispositives per a actes entre vius, salvant les limitacions que els imposi el testament, però no poden fer definitivament propis els béns de l'herència o el llegat ni llurs subrogats, que queden enterament separats de llurs béns propis.

Una vegada revelada la confiança, i posat que el testador no disposi cap altra cosa, els hereus i els legataris de confiança tenen, respectivament, la condició de marmessors universals o particulars.

Capítol V
Les modalitats en la designació dels successors

Secció 1.ª
La institució d'hereu sota condició i termini

Article 154

El qui és hereu ho és sempre i, en conseqüència, es tenen per no formulats en la institució d'hereu la condició resolutòria i els terminis suspensiu i resolutori.

L'instituït hereu sota condició suspensiva que, complerta aquesta, accepta l'herència, l'adquireix amb efecte retroactiu al temps de la mort del testador.

L'hereu instituït sota condició suspensiva, mentre aquesta estigui pendent de compliment, pot demanar la possessió provisional de l'herència.

Article 155

La institució d'hereu o el llegat sota condició suspensiva no produeixen efectes si no es compleix la condició, i tampoc quan l'hereu o legatari moren abans de complir-se la condició, en els quals casos els seus hereus no adquireixen cap dret a l'herència.

El termini incert implica, en els testaments, condició, llevat que hom pugui collegir la voluntat contrària del testador, i per tant la institució d'hereu ordenada per a després de la mort d'una altra persona s'entén que és feta sota la condició que sobrevisqui l'instituït.

Article 156

Imposada a l'hereu o al legatari una condició potestativa negativa, en el supòsit que el testador no assenyali termini per al compliment de la condició, l'afavorit ha de fiançar el reembors ament del que hagi percebut i els seus fruits i interessos, en el cas de contravenir a la voluntat del testador.

Article 157

Únicament es considera complida la condició si el compliment es produeix una vegada ocorreguda la mort del testador, llevat que es tracti de la condició de contraure matrimoni o d'una condició que no es pugui tornar a complir o el compliment de la qual no es pugui reiterar, encara que en el moment de testar el causant n'ignorés el compliment.

Es considera incomplida la condició si no es compleix dins el termini establert pel testador o el que resulti de la naturalesa o les circumstàncies de la mateixa condició.

S'entén que s'ha complert la condició quan l'interessat en el fet que no es compleixi la fa d'impossible compliment per actes propis.

Si s'imposen diferents condicions conjuntament és necessari que es compleixin totes, encara que no sigui simultàniament. Si no estan ordenades conjuntament, és suficient el compliment de la primera.

Article 158

Les condicions impossibles, les irrisòries i les perplexes es tenen per no formulades.

Article 159

Les condicions il·lícites es tenen per no formulades. Nogensmenys, si resulta clarament que el motiu determinant de la institució o del llegat és el compliment de la condició il·lícita, la institució o el llegat són nuls.

Article 160

Les condicions captatòries anul·len la institució d'hereu o el llegat.

Secció 2.ª
Les disposicions modals

Article 161

El mode permet al testador imposar a l'hereu i al legatari, o a llurs substituts, una càrrega, una destinació o una limitació, que, per la finalitat a què respon, no atribueix altres drets que el de demanar-ne el compliment, sense que redundi en profit directe de qui pot demanar-lo. Si el testador atribueix qualsevol dret diferent a favor d'una persona o persones determinades, s'entén que ha disposat un llegat o una altra disposició per causa de mort, i no pas un mode, encara que el testador es valgui d'aquesta expressió.

Per al cas de dubte sobre si el testador ha imposat una condició o un mode, o una simple recomanació, es dóna preferència, respectivament, al mode o a la recomanació.

Article 162

Poden exigir el compliment dels modes: el marmessor; l'hereu respecte al mode imposat a altres partícips en l'herència; el

legatari gravat amb un llegat subjecte a mode; el cohereu o collegatari respecte als modes imposats a tots o a determinats cohereus i collegataris, i les persones que amb aquesta finalitat hagi nomenat el testador.

Article 163

Els béns objecte de disposició per a sufragis i obres pies, si ha estat feta indeterminadament i sense especificar la seva aplicació, han d'ésser venuts. La meitat de l'import correspon a l'Església o confessió religiosa legalment reconeguda a la qual pertanyia el causant, per als dits sufragis i per a atendre les seves necessitats, i l'altra meitat correspon a la Generalitat de Catalunya, perquè els destini a fins benèfics del domicili del difunt o d'abast més general. Si el testador pertanyia a una confessió religiosa no reconeguda legalment, la meitat que li hauria correspost acreix la Generalitat.

En la disposició a favor dels pobres en general, la Generalitat de Catalunya ha de destinar els béns, o l'import de la seva venda, a entitats assistencials de la població o la comarca del domicili del testador.

Article 164

El testador pot assegurar el compliment dels modes facultant els marmessors per a llur compliment, o mitjançant caucions de compliment, sancions a l'obligat o altres mesures escaients.

No s'entén pròpiament ordenat un mode si el testador vol garantir-ne el compliment mitjançant condició suspensiva de la institució d'hereu o del llegat.

El testador pot imposar un fideïcomís a l'hereu instituït o al legatari gravat amb un mode per al cas que aquest sigui incomplert per causes imputables al gravat amb la disposició modal.

L'incompliment per culpa del legatari subjecte al mode faculta la persona gravada pel llegat per a demanar-ne la restitució, sempre que es demostri que el compliment del mode va ésser motiu determinant del llegat.

Al gravat amb un mode encara no complert per culpa seva que exerciti qualsevol acció fonamentada en el seu caràcter d'hereu o legatari, se li pot oposar, amb la finalitat de suspendre l'exercici de l'acció, l'excepció de mode no complert.

Article 165

El mode de compliment impossible o il·lícit es té per no ordenat, però sense que això impliqui la ineficàcia de la institució d'hereu o del llegat gravats amb el mode, llevat que el seu compliment fos el motiu determinant de la institució.

No es considera que el mode sigui de compliment impossible quan es pot assolir la mateixa finalitat que perseguia el testador, encara que en un grau inferior o en termes diferents dels que havia ordenat. En aquest cas, a instàncies de la persona gravada amb el mode o de qualsevol de les persones legitimades per a demanar-ne el compliment, el jutge competent pot decretar, en expedient de jurisdicció voluntària, la commutació o la conversió del mode. Quan el mode té caràcter benèfic o docent, els òrgans administratius corresponents n'han d'acordar la commutació o la conversió.

També es pot demanar la commutació o la conversió quan comporta greus dificultats el compliment del mode en els termes previstos pel testador o quan, modificant-ne el compliment, es pot assolir una utilitat molt més gran.

Les normes referents als llegats s'apliquen també als modes, sempre que ho permeti la seva especial naturalesa.

Article 166

La prohibició o la limitació de disposar impliquen una minva de la facultat dispositiva dels béns i únicament són eficaces si són temporals i no poden excedir els límits establerts per a la substitució fideïcomissària.

Si la prohibició està condicionada a l'autorització d'una o diverses persones, perd eficàcia quan aquella o totes moren, renuncien o esdevenen incapaces, llevat que sigui una altra la voluntat del causant.

Les simples recomanacions de no disposar no tenen eficàcia jurídica.

Capítol VI
Les substitucions hereditàries

Secció 1.ª
La substitució vulgar

Article 167

El testador pot instituir un hereu ulterior o segon, per al cas en què el primer o l'anterior instituït no arribi a ésser-ho perquè no vulgui o perquè no pugui.

Llevat que sembli que és una altra la voluntat del testador, la substitució vulgar ordenada per a un dels casos esmentats val per a l'altre, i l'ordenada per al cas de premoriència de l'hereu instituït es fa extensiva a tots els altres casos, incloent-hi el d'institució sota condició suspensiva quan l'instituït mor abans de complir-se la condició, quan la condició resta incomplida o quan no arriba a néixer l'instituït que ja es trobava concebut, o quan l'instituït ha estat declarat absent.

Article 168

Un hereu pot ésser substituït per dos o més substituts i a l'inrevés. Els substituts poden ésser cridats tots junts o l'un en defecte de l'altre; en aquest darrer cas, el substitut del substitut s'entén que també ho és del substituït.

Diferents hereus poden ésser nomenats substituts vulgars entre ells, recíprocament. Si han estat instituïts en quotes desiguals, la del cridat que no arriba a ésser hereu es defereix als altres instituïts en proporció a llurs quotes respectives. Si amb els cohereus és cridada a la substitució una altra persona, correspon a aquesta una porció viril de la quota vacant i la resta correspon als hereus, en la proporció esmentada. En tot cas, preval allò que ha ordenat el testador.

Article 169

La substitució vulgar pot ésser expressa o tàcita.

Les substitucions pupil·lar, exemplar, fideïcomissària i preventiva de residu enclouen sempre la vulgar tàcita; però, quant a les dues primeres, solament respecte als béns procedents de l'herència del substituent.

Article 170

El substitut succeix el causant amb les mateixes limitacions i càrregues imposades a l'instituït que no ha arribat a ésser hereu, llevat que el testador hagi disposat de forma diferent.

Secció 2.ª
La substitució pupil·lar

Article 171

El pare o la mare, mentre exerceixen la pàtria potestat sobre llur fill impúber, és a dir el menor de catorze anys, poden substituir-lo pupil·larment, en el testament que atorguin per a llur pròpia herència, en previsió que mori abans d'arribar a l'edat de testar.

També poden substituir el fill concebut que al temps de néixer hagi de quedar sota llur pàtria potestat.

Article 172

En la substitució pupil·lar, el substitut té aquest caràcter respecte als béns que, subsistint en morir l'impúber, ha adquirit aquest per herència o llegat del pare o de la mare que hagin disposat la substitució, i el d'hereu directe de l'impúber en l'herència relicta per aquest, sense que sobre ella puguin els pares imposar en llur testament limitacions ni càrregues. Si el pare i la mare ordenen substitució pupil·lar, subsisteixen ambdues respecte a llurs propis béns, però respecte als del pupil val solament l'ordenada per l'últim que mori.

Article 173

El pare solament pot designar com a substitut pupil·lar en els béns de l'impúber procedents de la successió de la mare, si aquesta no ho ha fet, algun o alguns dels germans materns de l'impúber i, en defecte d'ells, altres parents materns d'aquest dins el quart grau; per manca d'uns i d'altres, i quant als altres béns, la designació del substitut pupil·lar pot recaure en qualsevol persona capaç de succeir. Aquesta norma és d'aplicació recíproca quant als béns de procedència paterna en la substitució pupil·lar ordenada per la mare.

En cas de no complir el pare o la mare el que disposa aquest article, són considerats cridats com a substituts pupil·lars els expressats germans o parents, per l'ordre de la successió intestada.

Article 174

La substitució vulgar expressa, si l'instituït és impúber, comprèn la pupil·lar tàcita respecte als béns de l'herència relicta pel substituent, llevat en el cas d'haver estat substituïts recíprocament dos germans, l'un púber i l'altre impúber; tot això, tret de disposició contrària del testador.

Secció 3.ª
La substitució exemplar

Article 175

La substitució exemplar solament pot ésser ordenada per ascendents de l'incapacitat que sigui legitimari d'aquests, i comprèn, ultra els béns del testador, els de l'incapacitat que no ha atorgat testament ni heretament universal.

La validesa d'aquesta substitució requereix que l'ascendent deixi al substituït la llegítima que li correspongui i que la incapacitat, inclosa la natural per a testar, sigui declarada judicialment en vida del descendent substituït, baldament sigui després d'haver estat disposada la substitució.

Article 176

Si diversos ascendents substitueixen exemplarment el mateix descendent, preval la substitució disposada per l'ascendent mort de grau més pròxim, i si aquests són del mateix grau, succeixen en la mateixa herència de l'incapaç tots els substituts exemplars designats, en les quotes que resultin d'aplicar als ascendents respectius les normes de l'ordre successori intestat a favor d'aquests. En tot cas, els béns procedents de cadascuna de les herències dels ascendents que hagin disposat la substitució corresponen al substitut exemplar respectivament designat.

Article 177

La substitució exemplar ha d'ésser ordenada a favor de descendents de l'incapaç; en defecte d'aquests, a favor de descendents del testador, i, si hi manquen els uns i els altres, a favor de qualsevol persona capaç per a succeir.

Article 178

La substitució exemplar queda sense efecte en cessar realment l'estat d'incapacitat del substituït, encara que després no atorgui testament, i també si el substitut premor al testador o a l'incapaç, o aquest a l'ascendent. En cas de diversos ascendents, aquesta norma s'aplica en relació amb la respectiva substitució exemplar.

Article 179

El que és disposat per a la substitució pupil·lar s'aplica a l'exemplar, en la mesura que ho permeti la seva naturalesa.

Els legitimaris de l'impúber o de l'incapaç únicament tenen dret a la llegítima en la pròpia herència d'aquests. En forma part la llegítima que correspongui a l'impúber o incapaç en les successions en les quals hagi estat disposada la substitució.

Capítol VII
Els fideïcomisos

Secció 1.ª
Els fideïcomisos en general, llurs classes i llur interpretació

Article 180

Els fideïcomisos poden ésser disposats en heretament, en testament, en codicil i en donació entre vius o per causa de mort.

Els fideïcomisos ordenats en les donacions es regeixen per les normes establertes per als fideïcomisos ordenats en llegats, sempre que ho permeti llur naturalesa.

Article 181

Un fiduciari pot ésser substituït per diferents fideïcomissaris i diferents fiduciaris per un sol fideïcomissari. Si hi ha diferents fideïcomissaris, poden ésser designats conjuntament, o l'un per a després de l'altre, segons un ordre successiu de crides. Cada fideïcomissari és fiduciari respecte del fideïcomissari que el segueix immediatament.

Els fideïcomissaris succeeixen sempre el fideïcomitent, encara que ho siguin l'un per a després de l'altre.

Els fiduciaris poden ésser recíprocament fideïcomissaris en la proporció que fixi el fideïcomitent i, en defecte seu, en aquella en què siguin fiduciaris.

Article 182

En la substitució fideïcomissària, el fiduciari adquireix l'herència o el llegat amb el gravamen que, finalitzat el termini o complerta la condició, faci trànsit al fideïcomissari la totalitat o la quota fideïcomesa de l'herència o el llegat.

Article 183

El fideïcomís d'herència o universal té per objecte la mateixa herència o quota d'aquesta deferida a l'hereu fiduciari, i atribuïda, en la seva unitat, per a després d'aquest, al fideïcomissari, o bé una massa de béns genèricament diferenciada que el fideïcomitent hagi adquirit com a hereu d'una altra persona.

El fideïcomís singular, o sia l'imposat al legatari, té per objecte el mateix llegat o una part alíquota d'aquest.

Article 184

Tenen la consideració de llegats i es regeixen per les normes d'aquests els fideïcomisos imposats a l'hereu l'objecte dels quals són béns o drets singulars o conjunts de coses, empreses o béns anàlegs, o un usdefruit, baldament sigui universal, o sobre part alíquota de l'herència. Si el fideïcomís és de part alíquota i no de quota hereditària, té la consideració de llegat de part alíquota.

Els fideïcomisos imposats al legatari que tenen per objecte béns singulars o parts d'aquests compresos en el llegat tenen la consideració de subllegats.

Article 185

Els fideïcomisos es poden ordenar sota termini o sota condició, segons que l'herència o el llegat fideïcomesos, o una quota d'ells, es defereixin al fideïcomissari en acabar el termini establert o en complir-se la condició ordenada pel testador, sens perjudici del dret del fideïcomissari a repudiar el fideïcomís. Si la condició s'incompleix, no produeix efectes el fideïcomís i l'herència o el llegat queden lliures de la substitució.

Els fideïcomisos disposats per a després de mort el fiduciari tenen el caràcter de condicionals, salvant voluntat contrària del causant.

Article 186

Per a l'efectivitat de les substitucions fideïcomissàries cal que el fideïcomissari hagi nascut o sigui concebut en ésser deferit el fideïcomís a favor seu.

En la substitució fideïcomissària a termini, el fideïcomissari que viu o ha estat concebut quan l'herència o el llegat són deferits al primer fiduciari, adquireix el seu dret al fideïcomís, i aquest forma part de l'herència per ell relicta, encara que mori abans de deferir-se l'herència o el llegat a favor seu. El testador pot excloure aquesta transmissibilitat.

En les substitucions fideïcomissàries condicionals, si el fideïcomissari mor abans de complir-se la condició, encara que sobrevisqui al fideïcomitent, no adquireix cap dret al fideïcomís.

Article 187

El fideïcomís es pot establir expressament o tàcitament. Perquè el fideïcomís s'entengui imposat tàcitament cal que la voluntat de disposar-lo s'infereixi clarament de les paraules emprades pel fideïcomitent.

Article 188

Implica substitució fideïcomissària la prohibició de disposar ordenada pel testador, per tal que determinada persona adquireixi l'herència o el llegat després que l'hereu o el legatari subjectes a la prohibició hagin succeït.

Article 189

Si és disposat pel testador que el seu hereu o legatari deixi l'herència o el llegat, o una quota d'aquests, a una o més perso-

nes que el mateix testador indica nominativament o per llurs circumstàncies, o és ordenat pel testador que els conservi per a aquestes persones, s'entén que és establerta substitució fideïcomissària a favor d'elles per a després de morts tals hereus o legataris. Si el testador ha facultat de més a més els dits hereus o legataris per a elegir entre aquelles persones o per a distribuir entre elles l'herència o el llegat, s'ha d'aplicar el que disposa l'article 201.

Article 190

Quan es dubta sobre si el testador ha disposat un fideïcomís o ha formulat una recomanació o un simple prec, s'entén això darrer. Quan hi ha dubte respecte a si una substitució és vulgar o fideïcomissària, s'entén que és vulgar. En el dubte, la substitució fideïcomissària s'entén que és ordenada per a després de la mort del fiduciari i amb caràcter de condicional per al cas que mori sense deixar fills.

Article 191

Si és imposada expressament o tàcitament al fill o descendent del fideïcomitent la substitució fideïcomissària a favor d'una persona que no compleix la dita condició, hom presumeix per conjectura de pietat que el fideïcomís fou disposat sota la condició que morís el fiduciari sense deixar fills o descendents. Aquesta norma només és aplicada si el fiduciari mancava de descendència al temps de disposar-se el fideïcomís o si, en cas de tenir-ne, el fideïcomitent n'ignorava l'existència.

Article 192

La institució d'hereu o el llegat atorgats pel testador a favor dels seus fills o descendents, no pas a tots plegats, sinó guardant un determinat ordre de crides que resulti de la mera designació nominativa o de prelacions com és ara la del sexe, la primogenitura i altres d'anàlogues, s'entén que és substitució vulgar i no fideïcomissària, llevat que del testament o del codicil s'infereixi que la voluntat del testador fou d'establir una substitució fideïcomissària amb pluralitat de crides de fideïcomissaris successius.

Article 193

El testador pot disposar una substitució vulgar en fideïcomís, o sia substituir vulgarment el fideïcomissari cridat, per al cas que aquest no arribi a ésser-ho efectivament pel fet de no poder o no voler.

Si el testador, amb la mateixa previsió, empra en els fideïcomisos el concepte de dret de representació o un altre d'anàleg, hom presumeix que ha volgut disposar una substitució vulgar en fideïcomís.

La substitució vulgar en fideïcomís no implica per si sola, en cap cas, que el substituït que arribi a adquirir l'herència o el llegat quedi gravat fideïcomissàriament a favor del substitut vulgar.

Article 194

En la substitució vulgar en fideïcomís disposada expressament o tàcitament a favor dels fills del substitut fideïcomissari, però sense designar-los per llurs noms o per una altra circumstància particular que els individualitzi, sinó genèricament, tant si aquell és fill del testador com si no, són aplicables les normes que estableix l'article 199.

En aquests casos, si el testador no disposa una altra cosa, s'entén, de més a més, que és establerta la mateixa substitució vulgar a favor dels fills i descendents del primer hereu instituït o legatari nomenat.

Article 195

En les substitucions fideïcomissàries amb pluralitat de crides de fideïcomissaris successius, l'herència o el llegat fideïcomesos o la quota d'aquests, es defereixen novament, en el temps o el cas previst pel testador, a favor del segon fideïcomissari que correspongui segons l'ordre de crides fixat per aquell, i així successivament a favor d'un per a després de l'altre, fins al darrer fideïcomissari, el qual queda lliure.

Si el fideïcomissari no arriba a fer seus, per qualsevol causa, l'herència o el llegat fideïcomesos, la delació fideïcomissària es reitera a favor del fideïcomissari que segueix en ordre, sens perjudici de la substitució vulgar en fideïcomís disposada pel testador.

Article 196

En les substitucions fideïcomissàries disposades per al cas de morir el fiduciari sense deixar fills, hom considera incomplida la condició si aquest en morir deixa algun fill o descendent, baldament sigui únic o sigui solament concebut però arribi a néixer.

S'entén que són compreses en aquest cas les substitucions en què la condició es troba formulada amb les expressions «no deixar fills», «morir sense fills» o altres d'anàlogues, i les configurades en el sentit que el fiduciari pugui disposar dels béns fideïcomesos si mor amb fills o si en deixa.

Quan la condició sigui que el fiduciari mori sense fills que tinguin o arribin a l'edat de testar, o que hi arribin abans o després, o que sigui emprada una frase anàloga, si el fiduciari deixa en morir solament algun concebut o fills impúbers, l'efectivitat de la substitució resta en suspens fins que qualsevol d'ells no arriba a l'edat de testar i, en l'ínterim, administren els béns de l'herència o del llegat els hereus del fiduciari, si el testador no hi ha proveït.

Article 197

La substitució fideïcomissària ordenada per al cas que el fiduciari «no tingui fills» o en el sentit de poder disposar «si té fills» o en forma anàloga, i encara que la substitució no li sigui imposada clarament per a després de mort, s'entén que és referida als fideïcomisos que són objecte de l'article anterior, llevat que la voluntat expressa del testador fos la d'atribuir a les dites

frases llur significat literal de tenir fills, encara que no li sobrevisquin. En aquest darrer supòsit, hom entén que és establerta la substitució fideïcomissària de residu, que solament permet al fiduciari, mentre visqui algun dels seus fills, disposar per actes a títol onerós, salvant voluntat contrària del testador.

Article 198

En les substitucions fideïcomissàries disposades per al cas de morir el fiduciari sense deixar fills, siguin o no amb pluralitat de crides de fideïcomissaris successius, els fills posats en condició no són considerats substituts fideïcomissaris si no són cridats expressament com a fideïcomissaris o substituts vulgars.

Per excepció, els fills posats en condició s'entén que són cridats com a substituts vulgars en fideïcomís:

1.ª Quan amb paraules clares i expresses el fideïcomitent imposi al fill una càrrega o una obligació que no podria complir si no tenia el caràcter de substitut.

2.ª En cas que, després de designar el causant com a fideïcomissaris els seus fills, cridi com a últim fideïcomissari una altra persona.

3.ª Sempre que el fiduciari i els fideïcomissaris siguin fills del causant, però sense ésser designat cap d'ells pel seu nom o per una altra circumstància que els individualitzi.

4.ª Si el causant crida a la substitució els fills del fiduciari o del substitut fideïcomissari més remot, en el qual cas s'entén que són cridats els respectius fills per ordre de proximitat de crida.

Aquests fills, s'entén que són cridats com a substituts vulgars en fideïcomís o com a fideïcomissaris, segons que els fills del fiduciari o de l'últim fideïcomissari hagin estat cridats amb un caràcter o l'altre.

Article 199

Quan són diversos els fills posats en condició que resulten cridats com a fideïcomissaris per a després de llur pare o com a substituts vulgars en defecte d'aquest, entren en el fideïcomís per parts iguals, i els descendents dels morts abans de la delació fideïcomissària per estirps, llevat que el fideïcomitent hagi disposat que els esmentats fills posats en condició entrin en el fideïcomís per l'ordre, el mode o la forma en què el pare respectiu cridi la seva pròpia herència, o que hagi establert un altre ordre.

Article 200

En les substitucions fideïcomissàries imposades al fiduciari a favor dels seus fills i als fills d'aquests, i així successivament en línia recta descendent, baldament el testador no els designi per llurs noms o per una altra circumstància que els individualitzi, els dits fills i descendents entren en el fideïcomís respecte a allò que a llur pare hauria correspost per ordre de proximitat de grau, l'un després de l'altre, excloent el més pròxim al més remot i dins el mateix grau per parts iguals, llevat que el testador disposi altrament.

Article 201

Si el causant atribueix al fiduciari la facultat d'elegir el fideïcomissari entre persones que designa per llurs noms o circumstàncies, o que formen un grup determinat, cal observar el que ell ha disposat i, supletòriament, les regles següents:

1.ª L'elecció pot recaure en una, en diverses o en totes les persones designades, per bé que, tractant-se de fills, el fiduciari només pot escollir néts que siguin fills d'un fill premort.

2.ª Si elegeix diversos fideïcomissaris, els pot fixar quotes iguals o desiguals; si no ho fa, ho són per parts iguals.

3.ª No poden ésser imposades a l'elegit condicions, substitucions fideïcomissàries, prohibicions de disposar ni cap altra càrrega o limitació, però li poden ésser ordenades substitucions vulgars a favor d'altres designats.

4.ª L'elecció ha d'ésser efectuada personalment, en testament, codicil o heretament, en què hom ha d'expressar que es fa ús de la facultat d'elegir, i no és possible delegació ni poder. Si es fa per acte entre vius, ha de constar en escriptura pública, que és irrevocable, salvant la facultat de nomenar un altre fideïcomissari en cas de morir o renunciar el nomenat abans de deferir-se el fideïcomís.

5.ª En defecte d'elecció, els elegibles són fideïcomissaris per parts iguals.

Article 202

Quan el fiduciari es troba amb facultats per a distribuir l'herència entre els fideïcomissaris, s'aplica el que disposa l'article anterior, llevat que el testador disposi una altra cosa.

Article 203

El fideïcomís imposat a un cohereu o col·legatari no s'estén a la quota d'herència o el llegat obtinguts per substitució vulgar, però sí als que ha obtingut per dret d'acréixer.

El fideïcomís imposat a l'hereu no s'estén al prellegat ordenat a favor seu, ni inversament.

Article 204

En les substitucions fideïcomissàries familiars, o sia aquelles en què els fideïcomissaris són els fills del fiduciari o els fills del primer fideïcomissari cridat, bé ho siguin per línia recta descendent, de generació en generació, o en línia col·lateral de germà a germà o, si fos el cas, de fills d'aquests, o bé combinant-se en ambdós sentits, solament tenen eficàcia les crides successives de fideïcomissaris a favor de persones que no passin de la segona generació, sense limitació de nombre, entenent com a primera la dels fills propis del fiduciari. En cas de crida fideïcomissària de fills del primer substitut fideïcomissari, aquests són considerats, als efectes del còmput, com de segona generació.

En les substitucions fideïcomissàries que no siguin familiars, solament tenen eficàcia dues crides de fideïcomissaris successius, en el qual cas hom computa únicament les que arriben a ésser efectives i no les frustades.

En cap cas no hi ha limitació de nombre en les crides de fideïcomissaris successius a favor de persones que visquin al temps de morir el testador.

Les crides de fideïcomissaris, en allò que ultrapassin els límits que queden establerts, s'entenen com a no fetes.

Article 205

Sempre que el fiduciari cridat no arriba a ésser hereu o legatari per qualsevol causa, opera en primer lloc la substitució vulgar. A manca d'aquesta substitució, el fideïcomissari passa a ésser fiduciari, si hi ha fideïcomissari posterior, i en defecte d'aquest passa a ésser hereu o legatari lliure. En aquest cas no té lloc el dret de transmissió.

Secció 2.ª
Els efectes del fideïcomís mentre està pendent

Article 206

El fiduciari ha de prendre inventari del béns de l'herència o el llegat fideïcomesos, en la forma i amb els requisits exigits per a detreure la quarta trebellianica a càrrec de la mateixa herència o llegat.

Article 207

Qualsevol fideïcomissari pot exigir al fiduciari, si el testador no ha disposat el contrari, que presti caució bastant i a costa seva en seguretat dels béns mobles fideïcomesos, exclosos els no susceptibles de desaparició o alienació i els que siguin objecte de dipòsit o inversió.

El fiduciari els fideïcomissaris immediats del qual siguin els seus fills o els seus germans no està obligat a prestar-la, llevat que el testador l'hagi imposada.

Si el fiduciari dissipa o danya greument els béns fideïcomesos, el fideicomissari pot exigir-li caució en seguretat del pagament de la indemnització dels danys i perjudicis causats pel seu capteniment. Si el fideïcomís està sotmès a termini, el fideïcomissari pot optar entre la caució en els termes expressats o l'immediat trànsit dels béns fideïcomesos.

La caució objecte d'aquest article i del següent és hipotecària o pignoratícia; si no és possible, pot ésser personal. En defecte d'aquesta, es procedeix al dipòsit dels béns mobles que havia de garantir, exceptuant-ne els que calguin per al seu ús i el de la seva família, o per a l'explotació dels béns del fideïcomís o per a l'exercici de la professió o l'ofici que exerceixi el fiduciari.

La no prestació de caució mai no pot comportar que el fideïcomís es posi en administració.

A manca d'acord sobre la prestació i la quantia de la caució, el fideïcomissari pot utilitzar el procediment que estableix l'article 165 de la Llei Hipotecària.

Article 208

El fiduciari està obligat, respecte als béns fideïcomesos:

1.r A inscriure el títol successori corresponent en el Registre de la Propietat i inserir-hi literalment la clàusula fideïcomissària.

2.n A invertir els diners relictes sobrants, o els que s'obtinguin després, en dipòsits bancaris, en préstecs amb interès i garantia real o en béns prudencialment segurs.

3.r A dipositar sense demora en una Societat o Agència de valors, a la Caixa General de Dipòsit, o en d'altres establiments bancaris o d'estalvi, els valors mobiliaris, tot fent constar en el resguard corresponent llur condició de fideïcomesos.

La garantia establerta en aquest article pot ésser substituïda, a elecció del fiduciari, per una fiança suficient, salvant disposició contrària del testador. Si el fiduciari opta per la fiança, ha de prestar-la encara que els fideïcomissaris immediats siguin fills o germans seus.

El compliment de les obligacions establertes en aquest article i en els següents pot ésser exigit en tot temps per qualsevol fideïcomissari o curador. Les despeses ocasionades pel que disposen els números 2.n i 3.r són a càrrec de l'herència o del llegat fideïcomesos.

Article 209

El fiduciari queda deutor per les obligacions del causant, sens perjudici de poder acceptar l'herència a benefici d'inventari. Així mateix ha de satisfer les llegítimes, els llegats i totes les càrregues de l'herència a càrrec d'aquesta.

Article 210

Els béns fideïcomesos que s'alienin per execució forçosa per deutes del fideïcomitent o d'aquells de què respongui el fideïcomís, el rematant o adjudicatari els ha d'adquirir lliures del gravamen fideïcomissari, posat que hagin estat citats els fideïcomissaris o el curador.

L'execució forçosa per deutes propis del fiduciari solament és procedent contra el seu dret de llegítima i trebellianica i contra els fruits i les rendes del fideïcomís que li corresponen, llevat que en la substitució fideïcomissària condicional el creditor prefereixi que s'alienin els béns amb subjecció al que disposa el paràgraf segon de l'article 217.

Article 211

Els hereus fiduciaris de quota d'herència poden demanar la partició i practicar-la eficaçment amb els altres cohereus sense necessitat que hi intervinguin els fideïcomissaris, posat que es tracti d'un pur acte particional; altrament, cal l'autorització judicial prevista a l'article 221.

Nogensmenys, tot fideïcomissari té els drets que la llei atribueix als cessionaris dels partícips en la divisió de la cosa comuna.

Això que s'ha disposat anteriorment també s'aplica a la divisió de cosa comuna, si alguna participació indivisa es troba gravada de fideïcomís. Amb tot, si la cosa comuna és indivisible o es desmereix amb la seva divisió, els comuners poden convenir que s'adjudiqui lliure del fideïcomís a algun o alguns d'ells, el

qual ha de satisfer en diners les quotes dels altres, amb autorització judicial prèvia al fiduciari. Aquest precepte s'aplica quan la partició hereditària regulada en els paràgrafs anteriors implica divisió de cosa pertanyent a l'herència.

La partició hereditària efectuada pel mateix causant o per un comptador partidor designat per aquest i la intervinguda judicialment tenen efecte àdhuc per als fideïcomissaris, sens perjudici de les accions d'impugnació que siguin procedents.

Article 212

L'hereu o el legatari gravats de fideïcomís solament en una part indivisa de l'herència o del llegat deferits a favor seu, o en una quota d'aquests, poden procedir per si sols a dividir en dos lots o porcions l'herència o el llegat, un de lliure i l'altre de fideïcomès, segons les regles de la partició i després de les notificacions corresponents als fideïcomissaris.

Article 213

L'hereu fiduciari té l'ús i el gaudiment dels béns fideïcomesos i de llurs subrogats i accessions, fa seus les rendes i els fruits i gaudeix de tots els altres drets que la llei atribueix al propietari, àdhuc respecte a tresors, mines, boscos i accions o participacions socials, però allò que adquireix que no siguin fruits o rendes queda incorporat al fideïcomís.

Pel que fa als boscos, no són considerades fruits les tales que excedeixen els límits d'una explotació racional.

Pel que fa a les accions i les participacions en el capital de societats de tota mena, l'exercici de tots els drets polítics correspon al fiduciari.

Article 214

La conservació i l'administració dels béns fideïcomesos són funció obligada del fiduciari, el qual respon personalment amb la diligència que correspon d'esmerçar en els béns propis.

En conseqüència, pertoca a l'hereu fiduciari el cobrament i el pagament dels crèdits i els deutes a favor o a càrrec de l'herència fideïcomesa, i el pagament a costa seva de les despeses ordinàries de conservació, els impostos sobre els productes, les pensions de cens, els censals, el preu d'arrendaments, els interessos de deutes hereditaris i les càrregues anàlogues dels béns fideïcomesos.

Les despeses extraordinàries de conservació o de refacció, els impostos sobre el capital i les altres càrregues anàlogues són satisfetes pel fiduciari a càrrec de l'herència o del llegat.

Article 215

Totes les millores o tots els béns que el fiduciari incorpora materialment al fideïcomís resten afectes al gravamen fideïcomissari, si bé, en deferir-se aquell, el fiduciari o els seus hereus poden optar per retirar les millores o incorporacions, si es pot fer sense detriment dels béns fideïcomesos, o exigir-ne l'import, que s'estima per l'augment de valor que els béns han experimentat, sense que pugui excedir el preu de cost actualitzat.

El fiduciari pot alterar la substància de les coses, sempre que no disminueixi el seu valor, amb les limitacions que s'estableixen en aquest Capítol.

Article 216

El fiduciari té el deure d'exercitar les accions corresponents a l'herència o al llegat fideïcomesos. Les sentències i les altres resolucions dictades en procediments o expedients en els quals hagi tingut intervenció el fiduciari, els laudes recaiguts en arbitratges de dret o d'equitat als quals s'hagi sotmès i les transaccions que hagi convingut no afecten els fideïcomissaris que no hagin estat citats o intervingut llevat que hi assenteixin, siguin favorables al fideïcomís o facin referència als actes que pugui realitzar el fiduciari per ell sol.

Article 217

El fiduciari pot alienar i gravar els béns fideïcomesos en concepte de lliures, en els casos en què ho permeti la llei o ho autoritzin el testador o els fideïcomissaris, d'acord amb el que es disposa en els articles següents.

En les substitucions fideïcomissàries condicionals, en cas de no haver imposat el fideïcomitent una especial prohibició de disposar, el fiduciari pot realitzar vàlidament actes dispositius o de gravamen de tals béns, però llur eficàcia resta supeditada a la possible efectivitat de la dita substitució, encara que en ésser atorgats aquells actes hom hagi silenciat el gravamen. En les substitucions fideïcomissàries a termini, el fiduciari no té aquesta facultat.

Article 218

El fiduciari està facultat per ministeri de la llei per a alienar o gravar en concepte de lliures del fideïcomís béns de l'herència o el llegat fideïcomesos en els casos següents:

1.r Per fer seu el que per llegítima li correspongui en la successió del fideïcomitent, salvant el que disposa l'article 360, i per satisfer les dels altres legitimaris.

2.n Per pagar els deutes i les càrregues hereditaris i també per satisfer els llegats.

3.r Per efectuar la detracció de la quarta trebel·liànica.

4.t Per atendre les despeses extraordinàries de conservació i de refacció dels béns del fideïcomís i de millores útils i necessàries.

5.è Per garantir amb penyora o hipoteca el préstec destinat a obres de construcció, ampliació i millora de finques rústiques o urbanes o a extingir un deute hereditari més onerós.

Article 219

En l'aplicació de l'article anterior han d'ésser observades les regles següents:

1.ª Solament quan en l'herència fideïcomesa no hi ha diners suficients, el fiduciari està facultat per a disposar d'altres béns, que pot adjudicar-se, adjudicar en pagament, vendre, hipotecar o pignorar. Les adjudicacions són fetes pel valor dels béns al temps d'ésser efectuades.

2.ª Per als dits actes no cal la intervenció dels fideïcomissaris, però és preceptiva la notificació prèvia que regulen els articles 225 i 226, amb aplicació del que aquest mateix precepte disposa.

3.ª En la inscripció dels expressats actes en el Registre de la Propietat, hom cancel·la d'ofici l'expressió registral del gravamen fideïcomissari.

Article 220

El fiduciari està facultat, respecte als béns fideïcomesos, per a realitzar per si sol, sota la seva responsabilitat, els actes següents:

1.ª Vendre els béns mobles que no puguin conservar-se i els fruits relictes pel fideïcomitent.

2.ª Retrovendre béns comprats a carta de gràcia o amb pacte de retre, atorgar les alienacions a què s'hagi obligat el fideïcomitent i les procedents d'un dret d'opció, redimir censos i censals i consentir la cancel·lació d'inscripcions d'hipoteca o d'altres garanties constituïdes en garantia de crèdits hereditaris ja extingits o que se satisfacin, sempre que els interessats exigeixin els actes expressats.

3.ª Concertar convenis en matèria d'expropiació forçosa i acceptar indemnitzacions per sinistres assegurats o per dany rescabalat pel responsable.

4.ª Substituir, sense demora i sens detriment del fideïcomís, les coses que es desgastin per l'ús, i entre elles els objectes del parament de casa, els utensilis, els mobiliaris, els vehicles, les cavalleries i les màquines, les eines, els instruments, el bestiar, els animals de treball i de cria, les mercaderies, les primeres matèries, els ormeigs i els altres elements anàlegs propis d'una empresa o explotació agrícola, comercial o industrial.

Els béns fideïcomesos objecte d'aquests actes queden lliures del gravamen fideïcomissari i, en lloc d'ells, hi queden afectes en diner o en altres béns obtinguts pel fiduciari.

Article 221

El fiduciari pot alienar com a lliures béns subjectes a fideïcomís per tal de reemplaçar-los per d'altres, a fi d'obtenir-ne més rendiment o utilitat, a judici i amb autorització prèvia del jutge competent.

No és procedent aquesta subrogació real si el fideïcomitent l'ha prohibida expressament o ha disposat una especial prohibició de disposar incompatible amb la subrogació. Si el fideïcomitent ha permès i regulat la subrogació, hom s'ha d'atenir al que ell ha disposat.

L'autorització judicial a què es refereix el primer paràgraf d'aquest article s'acomoda al procediment de jurisdicció voluntària, amb notificació prèvia als fideïcomissaris i al curador, si n'hi ha, sense que sigui indispensable la subhasta. El jutge ha de practicar les proves que estimi convenients, especialment pel que fa a la justa valoració dels béns i, si autoritza la subrogació, ha d'adoptar les mesures que cregui procedents per a la seva normal efectivitat i el consegüent alliberament del gravamen fideïcomissari dels béns reemplaçats i la subjecció al mateix gravamen dels béns adquirits. Les despeses d'aquest procediment no són mai a càrrec del fideïcomís.

Article 222

En cas que ja no hi pugui haver més fideïcomissaris cridats que els vivents o llurs descendents, no és necessària l'autorització judicial prevista en l'article anterior quan presten consentiment, que no implica renúncia al fideïcomís, tots els possibles fideïcomissaris vivents. Pels menors i els incapaços actuen llurs representants legals. Es poden adoptar les mesures de garantia que es creguin oportunes.

Article 223

El testador pot autoritzar el fiduciari per a alienar i gravar, per actes entre vius i en concepte de lliures, tots o alguns dels béns fideïcomesos. Quan l'amplitud d'aquesta autorització atribueixi al fiduciari la facultat de disposar pròpia del fideïcomís de residu, hom s'ha d'atenir a les normes que el regulen.

Article 224

El fiduciari pot alienar i gravar en concepte de lliures de fideïcomís els béns que hi estan subjectes, mitjançant el consentiment de futur, de present o de pretèrit, de tots els fideïcomissaris que efectivament arribin a ésser-ho en deferir-se el fideïcomís.

L'autorització de futur solament allibera els béns que el fiduciari aliena o grava efectivament, però no implica renúncia total al fideïcomís.

L'assentiment prestat pel fideïcomissari el vincula, però en la successió fideïcomissària condicional aquesta vinculació únicament té efecte si el fideïcomissari arriba efectivament a ésser-ho.

Article 225

Quan és preceptiu, o el fiduciari estima convenient de notificar als fideïcomissaris els actes que pretén realitzar sobre els béns del fideïcomís, ho ha de sol·licitar per mitjà del jutge competent, pels tràmits de jurisdicció voluntària, o ho ha de notificar per acta notarial.

Les notificacions han d'ésser fetes a tots els fideïcomissaris llavors existents i determinats, i a l'ascendent dels que no ho siguin, i, si no és possible, al curador, que ha d'ésser nomenat, si no n'hi ha, i s'hi han d'expressar les circumstàncies de l'acte projectat. Als fideïcomissaris de parador, ignorat la notificació se'ls fa per edictes.

Es pot formular oposició judicialment en el termini d'un mes, la qual cosa, si escau, un cop formalitzada, s'ha de fer constar en l'acta notarial.

L'oposició se substancia pels tràmits dels incidents, i solament es pot fonamentar en il·legalitat o frau del fiduciari, o en el fet de no haver-se ajustat aquest als termes de la notificació. Tan bon punt transcorregut el termini de l'última notificació sense oposició, o desestimada la formulada, el fiduciari pot realitzar l'acte projectat.

Article 226

En cas de possibles fideïcomissaris que no hagin nascut ni estat concebuts la notificació ha d'ésser feta als qui serien els seus ascendents més immediats que visquin. Si la personalitat dels possibles fideïcomissaris només és determinable per algun esdeveniment futur, ha d'ésser feta la notificació a un curador que exerceixi la representació i la defensa dels interessos d'aquests fideïcomissaris. El mateix fideïcomitent pot, en disposar el fideïcomís, o en testament o en codicil posteriors, nomenar un o diversos curadors i llurs suplents. Aquest càrrec es regeix per les normes dels marmessors i correspon el seu nomenament, en defecte del nomenat pel testador o si mancaven els designats, al jutge competent, pels tràmits de jurisdicció voluntària.

El càrrec de curador subsisteix en cada successió mentre persisteix la situació que l'ha originat. El curador ha de procedir en tot cas amb autorització judicial prèvia, i les despeses que ocasioni la seva actuació i, si és el cas, el seu nomenament judicial, són a càrrec del fideïcomís.

Article 227

Mentre el fideïcomís no sigui deferit al fideïcomissari, aquest pot alienar, gravar, renunciar i assenyalar per a l'embargament el seu dret d'adquirir l'herència o el llegat fideïcomesos. L'alienació, el gravamen o l'embargament s'han de limitar als béns que li corresponguin en deferir-se el fideïcomís. Si en la substitució condicional hom no arribava a deferir el fideïcomís, els expressats actes queden sense efecte.

Durant aquest període de pendència del fideïcomís, els fideïcomissaris, o si és el cas el curador, poden pretendre la declaració judicial del seu dret o el caràcter fideïcomès dels béns. També poden impugnar judicialment els actes de disposició atorgats pel fiduciari, però mentre no es defereixi el fideïcomís les sentències que donin lloc a la impugnació únicament poden ésser executades en la mesura necessària per a salvaguardar immediatament els interessos dels fideïcomissaris.

Article 228

En les substitucions fideïcomissàries a termini el fiduciari pot anticipar la delació del fideïcomís mitjançant renúncia del seu dret a favor del fideïcomissari immediatament cridat, i cedir a tercer, però no a títol de cens, el simple aprofitament dels béns fideïcomesos fins que venci el termini, sense quedar exonerat de les seves obligacions, tot responent dels perjudicis que el fideïcomís sofreixi per culpa del cessionari.

En les substitucions fideïcomissàries condicionals no es pot anticipar la delació del fideïcomís i, si el fiduciari el renuncia a favor del fideïcomissari, s'entén que només n'ha cedit l'aprofitament. Això no obstant, esta facultat per a efectuar la dita cessió a favor de tercer i donar a cens immobles del fideïcomís, amb subjecció al que disposa el paràgraf segon de l'article 217.

Secció 3.ª
La quarta trebel·liànica

Article 229

Qualsevol hereu fiduciari que accepta l'herència fideïcomesa i practica el degut inventari té dret a la quarta trebel·liànica, si el testador no l'ha prohibida.

El testador o l'heretant poden establir les regles a què s'ha de subjectar la trebel·liànica; en defecte d'aquestes, regeixen les normes contingudes en aquesta secció.

Article 230

L'inventari ha de quedar clos dins els cent vuitanta dies naturals a comptar de la delació de l'herència a favor del fiduciari, o bé dins un any, si el fideïcomitent ha mort o ha tingut l'última residència habitual a l'estranger o si el fiduciari no resideix al domicili on radiquen la major part dels béns hereditaris.

L'inventari ha d'ésser formalitzat notarialment o judicialment i s'hi han de ressenyar els béns relictes i llur valor en obrir-se la successió i els deutes i les càrregues hereditaris, amb indicació de llur import. No cal detallar els elements del parament de casa, les empreses o els negocis, les coses universals o el conjunt de coses ni expressar el fi a què respon la formació de l'inventari.

No és considerat com a pres en forma l'inventari quan, a sabuda del fiduciari, no hi figuren tots els béns i tots els deutes, ni quan ha estat confeccionat en frau dels fideïcomissaris. Per a la formació de l'inventari no cal citar cap persona, però hi poden intervenir els fideïcomissaris que ho sol·licitin.

L'inventari de l'herència pres en temps i en forma per qualsevol altra persona aprofita al fiduciari.

Article 231

La prohibició de la trebel·liànica solament és eficaç si el causant ha manifestat en l'heretament o en el testament la seva voluntat que el fiduciari no la percebi, o si ha expressat que la substitució s'ha de produir sense cap detracció, o únicament amb la de determinats béns o quantitats. No enclou prohibició la simple manifestació del testador que la substitució sigui de tots els béns o de tota l'herència.

Això no obstant, quan el fiduciari és descendent del testador, solament és eficaç la prohibició de la trebel·liànica feta amb paraules expresses i no altrament.

El dret a la trebel·liànica s'extingeix per renúncia expressa o tàcita. S'entén renunciada si, amb coneixement d'aquest dret, el fiduciari o els seus hereus lliuren al fideïcomissari la possessió de l'herència.

Article 232

Només té dret a la quarta trebel·liànica l'hereu fiduciari que adquireix en primer lloc l'herència fideïcomesa, el qual pot detreure-la tan bon punt acceptada i satisfets, consignats o fiançats totalment els seus deutes, càrregues i llegítimes, exclosa la del fiduciari, si fos el cas. L'esmentat dret es transmet als hereus del fiduciari. Si aquest, podent detreure-la, no ho fa i manifesta la seva voluntat d'afavorir amb ella el fideïcomissari immediat gravat, aquest la pot detreure en el seu dia, i així successivament.

Article 233

La trebel·liànica consisteix en la quarta part dels béns relictes pel fideïcomitent, deduïts els seus deutes, les despeses de la seva darrera malaltia, d'enterrament i funeral, les d'inventari i de defensa dels béns hereditaris, els llegats per a fins piadosos, benèfics o docents i les llegítimes causades, àdhuc la del fiduciari que sigui legitimari. El fiduciari cohereu té dret a una part de la trebel·liància proporcional a la seva quota hereditària fideïcomesa.

Per a determinar la trebel·liànica no s'inclouen en l'herència els béns perduts i els deterioraments soferts per cas fortuït després de mort el testador i abans de detreta o reclamada la trebel·liànica. No són imputables els fruits percebuts per l'hereu fiduciari.

La detracció pot ésser efectuada d'un cop o en diverses vegades, en diners o en altres béns de l'herència que no siguin els de millor condició, i és regida pel que disposen els articles 218 i 219.

De la trebel·liànica encara no percebuda han d'ésser deduïdes les indemnitzacions que, si escau, el fiduciari hagi d'abonar per les responsabilitats que en aquesta qualitat hagi contret.

Article 234

Si abans de deferir-se el fideïcomís el fiduciari no ha detret la quarta trebel·liànica, ell o els seus causahavents poden exigir-ne el pagament al fideïcomissari, amb els interessos vençuts d'ençà de la reclamació judicial.

El fideïcomissari ha de formar un lot suficient de béns de l'herència fideïcomesa per a adjudicar-lo en pagament de la trebel·liànica, el qual ha de contenir proporcionalment, en tant que sigui possible, béns hereditaris de la mateixa espècie i de la mateixa qualitat, estimats tots per llur valor al temps de morir el fideïcomitent.

Tan bon punt aquest lot ha estat format, el fideïcomissari pot optar per satisfer la trebel·liànica en diners en la quantitat corresponent al valor actual dels béns components del dit lot, però atès llur estat material en morir el fideïcomitent.

Secció 4.ª
Els efectes del fideïcomís al moment de la seva delació

Article 235

Vençut el termini o complerta la condició, té lloc la delació del fideïcomís a favor del fideïcomissari que no ha renunciat abans el seu dret.

Per a adquirir l'herència o el llegat fideïcomesos no cal l'acceptació del fideïcomissari, però aquest, mentre no els accepti expressament o tàcita, pot renunciar-los.

En la delació fideïcomissària successiva hom considera que la nova delació ha tingut lloc al temps de frustrar-se l'anterior.

Article 236

La delació a favor del fideïcomissari li atribueix la condició d'hereu o de legatari i amb aquest caràcter fa seva l'herència o el llegat o una quota d'ells, segons el contingut de béns i drets al temps d'obrir-se la successió del fideïcomitent, amb aplicació del principi de subrogació real. Així han d'ésser lliurats al fideïcomissari aquells béns que el fiduciari hagi adquirit per compra amb diners procedents de l'herència fideïcomesa.

Article 237

Deferit el fideïcomís, el fiduciari o els seus hereus han de lliurar la possessió de l'herència o el llegat fideïcomesos al fideïcomissari dins els trenta dies naturals següents a aquell en què rebin el requeriment notarial o judicial corresponent. Si no ho realitzen, tenen la consideració de mers detentors i no fan seus els fruits a partir d'aquell moment, i el fideïcomissari en pot recaptar la possessió àdhuc mitjançant l'interdicte d'adquirir.

Si dins el dit termini el fiduciari o els seus hereus requereixen notarialment al fideïcomissari la constitució d'un dret de retenció de conformitat amb la Llei per a algun dels crèdits a què fa referència l'article 240, i n'assenyalen l'import, poden retenir la dita possessió.

Article 238

Subsisteix el dret de retenció que estableix l'article anterior mentre la quantitat total fixada no ha estat consignada, fiançada o satisfeta, de resultes de la seva posterior comprovació definitiva. La garantia pot ésser personal, pignoratícia o hipotecària. Aquesta última pot ésser constituïda sobre immobles del fideïcomís condicional.

Article 239

L'hereu fideïcomissari respon, des que adquireix el fideïcomís, dels deutes i les càrregues hereditaris que no han estat pagats amb béns de l'herència, dels deutes legalment contrets per l'hereu fiduciari a càrrec del mateix fideïcomís i dels que determina l'article següent.

Nogensmenys, l'hereu fideïcomissari pot acceptar a benefici d'inventari l'herència fideïcomesa, en el qual cas els terminis compten des de la delació del fideïcomís, i li aprofita l'inventari que legalment hagi pres l'hereu fiduciari, si ha acceptat l'herència amb el dit benefici.

Article 240

Tan bon punt deferit el fideïcomís, el fiduciari o els seus hereus tenen dret a exigir al fideïcomissari:

1.r El lliurament o l'abonament de les millores o les incorporacions efectuades a càrrec del fiduciari en els termes previstos en l'article 215.

2.n El reemborsament de les despeses pagades pel fiduciari que siguin a càrrec del fideïcomís.

3.r El reintegrament de les quantitats que el fiduciari hagi satisfet a càrrec seu per raó de deutes i càrregues hereditàries, llegítimes, llegats a càrrec de l'herència, ampliacions de capital social i altres conceptes anàlegs.

4.t El cobrament dels crèdits exigibles que el fiduciari tingui pendents de cobrament contra el fideïcomitent.

El fiduciari no pot pretendre interessos per aquestes quantitats mentre no les reclami judicialment.

Article 241

Un cop adquirit el fideïcomís, el fideïcomissari pot impugnar per ineficaços tots els actes d'alienació i de gravamen que el fiduciari hagi efectuat en frau o perjudici de l'herència o el llegat fideïcomesos, i reivindicar els béns alienats o gravats indegudament a efectes de la substitució condicional, sens perjudici del que disposen l'article 225 i la Llei hipotecària, però no pot reclamar els fruits anteriors.

Article 242

Els actes d'alienació i de gravamen a què es refereix l'article anterior són eficaços en tant que siguin imputables als conceptes a què el fiduciari o els seus hereus tinguin dret o que acreditin contra el fideïcomís, en deferir-se aquest, segons l'article 240, i en la mesura que ho permeti la quantitat total a què el fiduciari tingui dret pels conceptes indicats, després de deduir tot el que hagi d'indemnitzar per les seves responsabilitats en el fideïcomís.

En cas que la quantitat indicada no cobreixi el valor dels béns realitzats i els gravàmens imposats, referits sempre a l'estimació que tenien en ésser atorgats, únicament se sostenen com a eficaços els que, per ordre cronològic de més antiguitat, càpiguen en aquella quantitat, amb preferència dels atorgats a títol onerós en escriptura o documents públics a favor d'adquirents que no hagin tingut coneixement, sense culpa, per part d'ells, del gravamen fideïcomissari no inscrit en el Registre de la Propietat. D'igual preferència gaudeixen els actes atorgats amb la simple invocació de fer valer aquesta imputació, baldament no s'han complert els requisits prescrits en els articles 218 i 219.

Els tercers adquirents poden oposar aquesta imputació a les accions que, segons aquest article, pugui exercitar el fideïcomissari. En cas que aquest negui simplement l'existència dels expressats crèdits o drets del fiduciari, n'incumbeix la prova als tercers adquirents, que fan valer la imputació.

Secció 5.a
El fideïcomís de residu

Article 243

En el fideïcomís de residu el fiduciari, sigui a termini o condicional, resulta facultat pel testador per a disposar de l'herència o del llegat fideïcomesos, perquè així ho autoritza expressament, o perquè estableix que aquells béns dels quals no hagi disposat el fiduciari facin tràmit al fideïcomissari.

També existeix fideïcomís de residu quan el testador concreta la substitució fideïcomissària a la resta dels seus béns que l'hereu o el legatari conserven al temps de deferir-se el fideïcomís, per no haver-ne disposat.

No hi ha fideïcomís de residu, encara que hom empri aquesta denominació, si l'hereu o el legatari resulten expressament autoritzats pel testador per a disposar lliurement dels béns de l'herència o el llegat per actes entre vius i per causa de mort, tot designant per a després de morir aquells un substitut o substituts. En aquest cas es considera que ha estat ordenada una substitució preventiva de residu.

Article 244

L'hereu o el legatari gravats de fideïcomís de residu, ultra les facultats de tot fiduciari subjecte a fideïcomís, poden realitzar, respecte als béns de l'herència o el llegat, els actes següents:

1.r Alienar-los, gravar-los o disposar-ne d'altra manera per actes entre vius a títol onerós, en concepte de lliures del fideïcomís.

2.n Transformar-los, esmerçar-los o consumir-los per a la satisfacció de les seves necessitats pròpies i les de la seva família, sense haver de procedir a llur reposició.

Si el testador només autoritza la venda, pot, de més a més, realitzar els actes expressats en el paràgraf anterior.

Article 245

La facultat dispositiva esmentada en l'article anterior resta subjecta a les regles següents:

1.a Actuen les especials limitacions, els terminis, les condicions i les altres prevencions lícites que estableixi el testador.

Llevat de voluntat contrària del testador, si faculta el fiduciari per a disposar, amb autorització de la persona o de les persones designades a l'efecte, queda lliure d'aquesta limitació si les dites persones han mort, han renunciat o han quedat incapacitades, tret que resulti ésser una altra la voluntat del causant. A aquestes persones, els són aplicables els preceptes relatius als marmessors particulars, en tant que ho permetin la naturalesa i la durada indefinida de la missió que els ha estat encomanada.

2.a El gravamen fideïcomissari subsisteix no solament sobre els mateixos béns relictes pel testador que el fiduciari conservi en ésser deferit el fideïcomís, sinó també sobre els diners o els béns que per subrogació real han reemplaçat els altres béns fideïcomesos, sia o no per efecte de la dita facultat dispositiva del fiduciari, que s'estén també als béns subrogats.

3.a Si el fideïcomís de residu és d'herència, el fiduciari no pot alienar o gravar la quarta part dels béns hereditaris, que

queda reservada per a després de la seva mort a favor dels fideïcomissaris que en aquella saó existeixin, els quals en vida del fiduciari poden demanar llur determinació, conformement a les regles de la reclamació de la quarta trebel·liànica. El fideïcomitent pot eliminar aquesta limitació. S'entén que l'ha eliminada si ha autoritzat expressament el fiduciari per a disposar de la totalitat dels béns fideïcomesos o per a lliurar-los.

4.ª En l'exercici de les seves facultats dispositives, el fiduciari ha d'actuar de bona fe, sense ànim de defraudar el fideïcomís.

Article 246

Si el fideïcomitent l'autoritza expressament, el fiduciari pot fer donacions o altres actes de mera liberalitat que no siguin per causa de mort.

L'adquisició de béns en virtut d'aquests actes és en concepte de lliure. Si el fiduciari fa ús de la facultat de revocar que s'ha reservat, els béns resten subjectes al gravamen fideïcomissari.

Salvant que el fideïcomitent disposi altrament, queden lliures els béns mobles fideïcomesos, o llurs subrogats, que al temps de deferir-se el fideïcomís estiguin incorporats o destinats materialment per voluntat del fiduciari al seu propi patrimoni, o que siguin posseïts per altres persones públicament i pacíficament com a seus, a sabuda del fiduciari.

Article 247

La substitució fideïcomissària de residu subordinada al fet que, en morir el fiduciari, quedin de l'herència o el llegat béns dels quals aquest no hagi disposat, el faculta per a disposar, per actes entre vius a títol onerós, en concepte de lliures, de tots els béns del fideïcomís, sense limitació altra que la derivada, si és el cas, del número primer de l'article 244, i per a fer seus el fiduciari els diners i els béns que s'obtinguin per efecte dels dits actes dispositius.

Això que aquí s'ordena és aplicat a la substitució fideïcomissària de residu quan el testador la circumscriu expressament a la resta dels béns d'una herència o un llegat que el fiduciari conserva en deferir-se el fideïcomís perquè no n'ha disposat.

Per tal que s'entengui que un fideïcomís de residu és d'aquesta classe, cal que la voluntat del testador no ofereixi dubtes.

Article 248

L'autorització per a disposar en el fideïcomís de residu solament s'entén que és concedida a l'hereu o el legatari i, si és el cas, als substituts cridats per substitució vulgar expressa, llevat que el testador ho disposi altrament.

La substitució fideïcomissària de residu enclou la vulgar tàcita.

El valor dels béns subjectes a fideïcomís de residu dels quals hagin disposat l'hereu o el legatari, ha d'ésser imputat a allò que per llegítima o quarta trebel·liànica o altres crèdits o drets aquests puguin pretendre contra el fideïcomís.

Les disposicions sobre inventari, caució i altres prevencions dels articles 206, 207 i 208 sóan aplicables al fideïcomís de residu, però la caució i el dipòsit es limiten a la quarta part de l'herència fideïcomesa a la qual fa referència l'article 245, en els casos en què sigui procedent reservar-la.

Les qüestions no regulades en aquest article i en els precedents han d'ésser resoltes aplicant els preceptes de les substitucions fideïcomissàries en general, sempre que ho permeti la pròpia naturalesa i classe del fideïcomís de residu.

Secció 6.ª
L'extinció dels fideïcomisos

Article 249

El fideïcomís s'extingeix:

1.r Quan no resta cap fideïcomissari amb dret al fideïcomís, ni per via de substitució vulgar.

2.n En complir-se de la condició en la substitució fideïcomissària condicional.

3.r En arribar-se a les crides de fideïcomissaris que sobrepassin els límits legals permesos.

4.t Per causes derivades dels preceptes d'aquesta llei.

La substitució fideïcomissària que depèn de la condició de no atorgar testament el fiduciari queda sense efecte quan l'hereu o el legatari atorguen testament obert davant notari, salvant que el testador disposi altrament.

Capítol VIII
La substitució preventiva de residu

Article 250

S'entén que és establerta substitució preventiva de residu en el cas a què es refereix el paràgraf tercer de l'article 243, i també quan el testador, en previsió que algun hereu o legatari mori sense deixar hereu voluntari, crida una o més persones per tal que a la mort d'aquelles facin seus els béns que hagin adquirit amb aquest caràcter del testador i dels quals no hagin disposat per actes entre vius, donació, institució d'hereu, llegat o una altra liberalitat.

La delació a favor dels substituts preventius de residu solament té lloc si l'hereu o el legatari moren intestats, i s'entén que això ha ocorregut quan moren sense testament o amb testament que sigui nul, revocat o ineficaç, o si per una altra causa l'hereu instituït no arriba a succeir-los, llevat que sigui una altra la voluntat del testador. La substitució no té lloc si moren amb hereu instituït en heretament que arribi a ésser-ho, però preval la substitució preventiva de residu en cas d'ésser l'hereu o legatari substituït cònjuge del causant que, ensems amb aquest, hagi atorgat heretament preventiu.

Article 251

En totes les modalitats de la substitució preventiva de residu, els béns dels quals l'hereu o el legatari no hagin disposat per actes entre vius o per causa de mort són adquirits pels substituts preventius de residu com a successors del testador.

Salvant la disposició expressa del testador, queden exclosos de la substitució aquells béns a què es refereix el darrer paràgraf de l'article 246.

La substitució preventiva de residu enclou la vulgar tàcita si el testador no estableix el contrari, i resta sense efecte per renúncia o indignitat successòria de tots els substituts, o pel fet de premorir tots aquests a l'hereu o al legatari substituïts.

Capítol IX
Els llegats

Secció 1.ª
Els llegats i llurs efectes

Article 252

El testador pot ordenar llegats en testament, en codicil o en memòria testamentària.

Les normes d'aquest capítol s'apliquen supletòriament a les atribucions d'usdefruit pactades en capítols matrimonials a favor de cònjuges, en tant que ho permetin llur naturalesa i llur irrevocabilitat, i als assenyalaments i assignacions de llegítimes o de dots disposats també en capítols.

Article 253

Es poden ordenar llegats amb eficàcia real o amb eficàcia obligacional.

Tenen eficàcia real quan, per la sola virtualitat del llegat, adquireix el legatari béns o drets reals o de crèdit, determinats i propis del testador, que no s'extingeixin per la seva mort, i també quan el legatari adquireix un dret real que per raó del mateix llegat es constitueix sobre cosa pròpia del testador.

El llegat té eficàcia obligacional quan el testador imposa a la persona gravada amb aquell una determinada prestació de lliurar, fer o no fer a favor del legatari. Si la prestació és de lliurar els béns o drets que en compliment del llegat ha d'adquirir el legatari es consideren adquirits directament del testador.

Article 254

És ineficaç el llegat ordenat a favor de persona que ja ha mort al moment de morir el testador.

És eficaç el llegat a favor de persona encara no nascuda ni concebuda al temps de morir el testador, posat que arribi a néixer, i també el disposat a favor del legatari determinable per un esdeveniment futur i racionalment possible expressat pel testador. En ambdós casos hom entén que això enclou una condició suspensiva del llegat.

Article 255

El testador pot ordenar llegats a favor de persones que el gravat amb el llegat, o un tercer, elegeixin entre les designades per llurs noms o circumstàncies pel testador o compreses en un grup que el causant determini. L'elecció s'ha dees regular per les disposicions de l'article 201, i únicament es pot fer en escriptura pública i dins el termini que s'estableix a l'article 319.

Article 256

Llevat voluntat contrària del testador, el llegat ordenat conjuntament a favor de diferents persones els correspon per part iguals, encara que si haguessin estat instituïts hereus fossin desiguals llurs quotes hereditàries.

El testador pot deixar a l'arbitri de la persona gravada amb el llegat o d'un tercer la determinació de les participacions dels col·legataris. Aquesta determinació ha d'ésser feta en escriptura pública, amb subjecció a les tres darreres regles de l'article 201 i dins el termini de l'article 319, transcorregut el qual sense que s'hagi efectuat la determinació hom s'ha d'atenir al que disposa el paràgraf primer d'aquest article.

En el dubte, hom entén que el llegat a favor de diferents persones és conjuntiu i no alternatiu.

Article 257

El cohereu o l'hereu únic afavorits amb algun llegat, l'adquireixen íntegrament a títol de legataris i no d'hereus, baldament el testador l'hagi imposat determinadament a càrrec d'ells mateixos.

Article 258

El testador pot substituir per la vulgar el legatari.

La delació a favor del substitut vulgar s'entén que és produïda al mateix temps que al substituït i, per tant, encara que mori mentrestant, l'esmentat substitut vulgar transmet el seu dret als seus successors.

Article 259

Poden ésser gravats amb llegats els hereus, testamentaris o abintestat, els legataris i els fideïcomissaris, els donataris per donació per causa de mort i, en general, qualsevol persona que per causa de mort i per voluntat del testador obtingui algun benefici amb l'estipulació que amb una altra persona hagi celebrat el testador en contemplació de la seva mort i reservant-se la lliure designació i el canvi de beneficiari. Aquest llegat no és reduïble per raó de llegítima.

El testador també pot gravar amb llegats el seu hereu instituït en heretament, si en aquest s'estableix una reserva per a testar, i sempre en la mesura que aquesta reserva ho permeti.

És suficient que la persona gravada amb el llegat estigui determinada en el moment d'ésser exigible el llegat.

Article 260

Els llegats graven l'únic hereu o tots els hereus, llevat que el testador els imposi determinadament a càrrec de qualsevol d'ells o d'una altra persona afavorida.

Cadascuna de les persones gravades amb un mateix llegat ho és en proporció a la respectiva quota hereditària o en proporció a l'import del que obtingui segons l'article anterior, llevat també de voluntat contrària del testador. No obstant això, i llevat també el cas que sigui una altra la voluntat del testador, en el llegat ordenat a càrrec de dues o més persones alternativament, responen solidàriament del compliment del llegat, amb facultat per part de qui l'hagi complert per a exigir a les altres el reintegrament de la seva part.

Si el gravat amb un llegat no arriba a ésser efectivament hereu o legatari, el llegat subsisteix a càrrec de l'hereu o d'aquella altra persona que immediatament sigui beneficiada per aquell fet. Aquesta norma no s'aplica quan per disposició del testador o per l'índole del llegat solament ha de complir-lo o pot complir-lo la persona primerament gravada.

Article 261

Pot ésser objecte de llegat tot allò que pugui atribuir al legatari un benefici patrimonial i no sigui contrari a les lleis.

L'objecte del llegat ha d'ésser determinat o, almenys, han de resultar de la mateixa disposició els fets o les circumstàncies que el facin determinable al temps del seu compliment. Si l'objecte del llegat són coses futures de possible existència, s'entén que són llegades per al cas que existeixin al temps en què s'ha de complir el llegat o en el temps que racionalment s'esperaven.

El testador pot encomanar a l'arbitri d'equitat d'un tercer la determinació del llegat i de la seva subsistència, sempre que en els esmentats casos el testador expressi la finalitat del llegat. Per complir aquest encàrrec, el tercer gaudeix del termini que estableix l'article 319. El legatari pot demanar al jutge que decideixi, en cas de silenci o de manca evident a l'equitat per part del tercer.

Article 262

Els llegats poden ésser disposats eficaçment sota termini o condició suspensius o resolutoris.

Salvant voluntat distinta del testador, s'entén sota termini i no sota condició el llegat disposat per a quan mori el mateix legatari o arribi a una determinada edat una altra persona.

Article 263

El termini suspensiu retarda simplement els efectes del llegat, però, en tot cas, encara que mori el legatari abans del venciment del termini, es transmet el dret llegat als seus successors. La persona gravada no ha de retornar els fruits i les rendes produïts per la cosa objecte del llegat mentre no arribi el termini.

Llevat del cas en què el termini s'estableixi en benefici del legatari, la persona gravada pot anticipar el lliurament o el compliment del llegat.

Els llegats ordenats sota condició suspensiva no són eficaços si la condició no s'arriba a complir i tampoc si el legatari mor mentre està pendent de compliment la condició, sense que en aquest cas adquireixin els seus successors cap dret al llegat, i sens perjudici de la substitució vulgar en cas que s'hagi ordenat. El llegat ordenat per al cas que el legatari el vulgui o l'accepti no atribueix tampoc cap dret als hereus del legatari que mori abans de l'acceptació.

Article 264

En els llegats ordenats sota termini o condició resolutòria, el legatari adquireix els béns objecte del llegat amb el gravamen resolutori, que afecta els béns com a càrrega real, si el testador no ha ordenat que produeixi efectes obligacionals. El legatari conserva la propietat dels béns i fa seus els fruits mentre no arribi el termini o estigui pendent de compliment la condició, presta caució i té sobre els béns objecte de llegat la mateixa posició que el fiduciari en les substitucions fideïcomissàries de llegat. Si mentrestant mor el legatari, els seus successors adquireixen els béns objecte del llegat amb subjecció a l'esmentat gravamen.

Article 265

Els llegats es defereixen al legatari a la mort del testador; però, si s'han ordenat sota condició suspensiva, la delació té lloc quan la condició es compleix.

En el llegat ordenat a favor de persona encara no concebuda al moment de la mort del testador o quan la personalitat del legatari s'ha de determinar per un fet futur, la delació es produeix quan té lloc el naixement o es produeix el fet que determina la personalitat del legatari. No obstant això, si el llegat està subjecte a termini o condició suspensius, únicament es defereix el llegat a favor dels qui han nascut o han estat concebuts, o dels qui estan determinats en arribar el termini o complir-se la condició.

El llegat de cosa futura de possible existència es defereix quan la cosa arriba a existir al temps que racionalment es preveia o al fixat pel testador. El legatari transmet aquest dret als seus successors, encara que mori amb anterioritat, sempre que hagi sobreviscut al testador.

Article 266

La delació dels llegats és eficaç, amb independència que l'hereu gravat amb aquests accepti o repudiï l'herència. Això no obstant, resta ineficaç el llegat que per la seva pròpia naturalesa, o per disposició del testador, únicament podia o havia de complir l'hereu gravat que l'hagi repudiat. El legatari no pot exigir el compliment del llegat amb eficàcia obligacional a l'hereu gravat amb el mateix llegat mentre aquest no accepti l'herència, però pot exercir el dret que s'estableix a l'article 28.

Article 267

Per la delació, el legatari adquireix de ple dret la propietat de la cosa objecte del llegat d'eficàcia real, i es converteix en creditor de la persona gravada si el llegat és d'eficàcia obligacional, sens perjudici de poder-los renunciar.

El legatari que accepta expressament o en forma tàcita el llegat consolida la seva adquisició, però si el repudia es considera com si no li hagués estat deferit, i l'objecte del llegat queda absorbit en l'herència o el patrimoni de la persona gravada, llevat que actuï la substitució vulgar o el dret d'acréixer.

En el llegat d'eficàcia real subjecte a condició suspensiva, els efectes de la delació es retrotrauen al temps de la mort del testador, però sense que el legatari pugui exigir els fruits o les rendes anteriors.

Si la condició suspensiva és potestativa del legatari, el seu compliment parcial no implica delació parcial del llegat, però si hi ha una pluralitat de legataris es defereix la part que els correspon als legataris que vagin complint parcialment la condició. Si aquesta és indivisible, n'hi ha prou que la compleixi qualsevol legatari.

Article 268

El legatari no pot acceptar ni repudiar el llegat mentre no tingui coneixement que s'ha produït la delació a favor seu.

L'acceptació parcial del llegat comporta la seva total acceptació. Això no obstant, el legatari afavorit amb dos llegats pot acceptar-ne un o repudiar l'altre, llevat que el renunciat sigui un llegat onerós o que el testador hagi disposat una altra cosa. Cada col·legatari pot repudiar o acceptar la seva part en el llegat, amb independència dels altres.

L'hereu afavorit amb un llegat pot acceptar l'herència i repudiar el llegat, i inversament.

Els interessats en la repudiació d'un llegat poden exercitar respecte al legatari el dret que els atribueix l'article 28.

Article 269

L'acceptació i la repudiació dels llegats són irrevocables, però si el mateix objecte del llegat ha estat atribuït al qui ha repudiat per qualsevol altra disposició de darrera voluntat subsistent que ignorava el qui ha repudiat, pot acceptar després l'altre llegat.

El llegat deferit i no acceptat ni repudiat per mort del legatari, es transmet als seus hereus amb la mateixa facultat d'acceptar-lo o de repudiar-lo, llevat de voluntat contrària del testador, llevat que es tracti de llegats d'usdefruit, de renda, de pensió vitalícia o altres de caràcter personalíssim. Cas que existeixi una pluralitat d'hereus, cadascun pot repudiar o acceptar la seva part corresponent.

Les qüestions no previstes en aquest capítol es regeixen per les disposicions sobre acceptació i repudiació de l'herència, sempre que ho permeti la seva naturalesa.

Article 270

Deferit el llegat i escolat el termini o acabada, si escau, la raó legal de demora, la persona gravada ha de lliurar la cosa o el dret real objecte del llegat amb eficàcia real, o ha de complir les obligacions que el llegat li imposa, i ha de fer-ho a càrrec seu i sota la seva responsabilitat, sense lliurament ni abonament de fruits, rendes o interessos anteriors a la reclamació judicial del llegat, llevat els d'eficàcia real, a partir de la delació o del venciment del termini, sens perjudici del que la llei o el testador disposin.

En el subllegat, el legatari gravat amb un llegat solament ha de complir-lo quan percebi el seu.

Article 271

El legatari té acció contra la persona gravada per a reclamar el lliurament o el compliment del llegat exigible i, si és el cas, contra la persona facultada per a complir els llegats.

En el llegat amb efecte real, quan la propietat de la cosa o del dret real susceptible de possessió ha fet trànsit al legatari, aquest té acció per a exigir-ne el lliurament de la possessió, i àdhuc per a reinvidicar la cosa o el dret contra qualsevol posseïdor.

Sense consentiment de la persona gravada o, si és el cas, de la facultat per al lliurament, el legatari no pot prendre possessió, per la seva pròpia autoritat, de la cosa o el dret llegats.

Això no obstant, el legatari pot prendre per si mateix la referida possessió quan el testador ho ha autoritzat o el llegat és d'usdefruit universal, i també a Tortosa, si tota l'herència està distribuïda en llegats.

Article 272

El legatari pot exigir que la persona gravada presti caució en garantia dels llegats litigiosos que no es puguin anotar preventivament en el Registre de la Propietat.

En els llegats que no siguin de llegítima, el testador pot excloure aquest deure.

Secció 2.ª
La reducció dels llegats i la quarta falcídia

Article 273

Els llegats el valor dels quals excedeixi el que obtingui per causa de mort la persona gravada per voluntat del testador són reduïbles per ineficaços, llevat que el gravat els compleixi íntegrament sabent que són excessius. Quan és procedent la quarta falcídia, s'aplica el que disposen els articles següents.

La reducció no afecta els llegats imputables a la llegítima en la part que cobreixen la del legatari que sigui legitimari, ni els que no siguin reduïbles per falcídia.

L'hereu pot fer valer aquesta reducció encara que no hagi acceptat l'herència a benefici d'inventari o no tingui dret a falcídia.

Article 274

L'hereu al qual per raó dels llegats no quedi lliure la quarta part de l'actiu hereditari líquid té dret a retenir en propietat la

dita part, anomenada falcídia, i amb aquesta finalitat els llegats poden ésser reduïts en la mesura necessària.

El testador pot prohibir la retenció de la quarta falcídia i ordenar les regles que hagin de regir-la, però no pot imposar una determinada valoració als elements que hagin de servir de base per a calcular-la.

Solament pot detreure la falcídia l'hereu que adquireix l'herència en primer lloc, baldament ho sigui per virtut de substitució vulgar, pupil·lar o exemplar.

Per a exercitar aquest dret, l'hereu ha de practicar inventari de l'herència en el temps i en la forma preceptuats per a la trebel·liànica.

Article 275

Si són diversos els hereus, cada un pot retenir per falcídia la quarta part de la quota respectiva en l'actiu hereditari, i això encara que, sumats tots els llegats disposats pel testador, no excedeixin les tres quartes parts del total valor hereditari líquid.

Article 276

Per a determinar la quarta falcídia i calcular el percentatge de reducció dels llegats, hom pren per base l'actiu hereditari líquid i els llegats reduïbles, amb llurs corresponents estimacions i les imputacions, conformement als articles següents.

Article 277

Formen l'actiu hereditari líquid el conjunt de béns i drets que componen l'herència en morir el testador, després de rebaixar els deutes hereditaris i tots els altres conceptes deduïbles segons les normes següents:

Hom considera que integren l'herència els béns i els drets del testador disposats en llegats o en donacions per causa de mort, els crèdits del testador contra l'hereu i els extingits per virtut de llegats d'alliberament o perdó del deute corresponent.

Han d'ésser rebaixats de l'actiu hereditari: els deutes del testador, encara que siguin per raó de dot, o aquells en què el creditor sigui el mateix hereu; les despeses de la darrera malaltia, d'enterrament i de funerals del testador i les d'inventari i defensa de béns hereditaris; les llegítimes, àdhuc la de l'hereu que sigui legitimari; els llegats per a fins benèfics o docents i els d'aliments.

La valoració dels béns i els drets de l'actiu hereditari, dels deutes i de tots els conceptes indicats s'ha de referir al temps de morir el testador, descomptats els gravàmens que, sense ésser penyora o hipoteca, afectin els béns.

Dels crèdits i els deutes hereditaris a termini ha d'ésser descomptat el que llur ajornament importi, i hom ha de prescindir dels crèdits i els deutes condicionals, eventuals o dubtosos, àdhuc dels deutes que es puguin derivar de fiançaments fets pel testador; però si resulten cobrables, una vegada fets efectius hom ha de rectificar la falcídia, amb els consegüents abonaments a l'hereu o als legataris, segons els casos.

Article 278

Són reduïbles els llegats a càrrec de l'hereu o del cohereu que pretén la falcídia, sia perquè els hi imposa determinadament el testador o perquè resulten al seu càrrec totalment o parcialment, inclosos els prellegats.

Són exceptuats de la reducció: els llegats de deute propi del testador, encara que sigui per restitució de dot; els que són a favor de legitimaris en concepte o pagament de llur llegítima en la part que la cobreixin; els d'aliments, i els que el testador disposa que es compleixin sense cap reducció.

A aquests efectes, les donacions per causa de mort s'equiparen als llegats, i s'estimen pel valor que en morir el testador tinguin els béns i els drets corresponents.

Article 279

Ha d'ésser imputat a la falcídia de l'hereu o del cohereu respectiu tot el que, estimat pel seu valor al temps de morir el testador i després de deduït l'import de tots els llegats o de la part d'ells a llur càrrec, encara que fossin prellegats o donacions *mortis causa*, correspondria sense la falcídia fer pròpiament seu en la successió a l'hereu o al cohereu, incloent-hi el que s'obtingui en l'herència per via de substitució vulgar o dret d'acréixer, si són procedents, i també per l'absorció de llegats ineficaços, com també els fruits o els interessos dels subjectes a condició o termini suspensius, mentre no arribi llur compliment o venciment.

No poden ésser imputats a la falcídia els prellegats i les donacions per causa de mort atorgats pel testador al mateix hereu o al cohereu, sens perjudici de la reducció que per llur falcídia puguin sofrir com els altres llegats.

Article 280

La reducció de llegats ha d'ésser feta en proporció de llur valor respectant les preferències de pagament disposades pel causant.

El legatari afectat per la reducció, la pot evitar abonant a l'hereu, en diners, l'import de la reducció.

Article 281

Si el testador fa algun llegat a favor del mateix hereu gravat amb la prevenció que ha de complir íntegrament els restants llegats si ho permeten els passius hereditaris i les llegítimes, pot optar, en acceptar l'herència, entre el llegat o la falcídia.

Article 282

L'hereu gravat excessivament amb llegats, que sigui al seu torn legitimari del causant, té dret a falcídia a més de la seva llegítima.

L'hereu fiduciari gravat amb llegats no té dret sinó a una quarta per trebel·liànica i falcídia, per la part proporcional de cada una d'elles.

El dret a la falcídia s'extingeix per la seva renúncia expressa o tàcita, que hom estima produïda quan l'hereu gravat lliura o compleix íntegrament, sabent-ho, el llegat excessiu, sense reclamar la falcídia.

Article 283

Si per raó d'algun llegat d'usdefruit disposat pel testador a favor de qui no era el seu cònjuge no quedés a l'hereu o al cohereu, en propietat lliure de l'usdefruit, la quarta part de tot el que adquireixen de l'actiu hereditari líquid, poden obtenir l'extinció de l'expressat usdefruit en la mesura necessària per a deixar alliberada aquella quarta part abonant en diners al legatari de l'usdefruit el valor que la part a extingir tingui en efectuar-se l'alliberament. Als efectes de minorar aquesta extinció, hom imputa a l'hereu o al cohereu llur llegítima i el prellegat que els atribueixi béns en propietat plena.

L'exercici d'aquest dret exigeix que es practiqui inventari en el temps i en la forma exigits per a l'exercici de la falcídia.

Secció 3.ª
Les classes de llegats

Article 284

En el llegat de cosa genèrica, si la cosa lliurada al legatari és defectuosa, l'afavorit pot exigir que li sigui lliurada una altra cosa no defectuosa en lloc d'aquesta.

Si el gravat amb el llegat ha amagat maliciosament el defecte, el legatari pot optar pel lliurament d'una cosa no defectuosa o per la indemnització de danys i perjudicis per incompliment del llegat.

Article 285

El llegat de cosa determinada pròpia del gravat o d'un tercer és ineficaç, llevat que la voluntat del testador sigui d'atribuir la cosa a l'afavorit àdhuc per al cas que no formi part de la seva herència. En aquest darrer cas, el gravat esta obligat a adquirir la cosa del tercer i a transmetre-la al legatari.

Si el gravat no pot adquirir la cosa objecte del llegat, o se li n'exigeix un preu o una contraprestació desproporcionats, pot alliberar-se'n mitjançant el pagament del just valor de la cosa llegada.

Article 286

Si la cosa objecte del llegat no pertanyia al testador quan aquest va atorgar el testament, però n'és propietari al temps de la seva mort, el llegat és vàlid.

Article 287

Quan el testador o el gravat només tenen una part en la cosa objecte del llegat o un dret sobre aquesta mateixa cosa, el llegat és eficaç únicament respecte a aquesta part o aquest dret, llevat que resulti clara la voluntat de llegar la cosa enterament.

Article 288

El llegat d'una cosa que al temps d'atorgar-se el testament ja era propietat del legatari és ineficaç, si la cosa és encara de la seva propietat al moment d'obrir-se la successió.

Article 289

Si la cosa objecte del llegat està gravada amb un dret real limitat, s'entén que el legatari no pot demanar al gravat l'extinció del dret que grava el llegat.

Article 290

Si el testador llega una cosa empenyorada o hipotecada, el pagament del deute garantit per aquesta i la cancel·lació de la penyora o la hipoteca queden a càrrec de l'hereu.

Si paga el legatari la garantia constituïda perquè no ho ha fet l'hereu, aquell queda subrogat en el lloc i en els drets del creditor per a reclamar contra l'hereu.

La garantia constituïda per satisfer el preu d'adquisició o millora de la cosa, i qualsevol altra càrrega, perpètua o temporal, que l'afecti, han d'ésser suportades pel legatari, a qui correspon el pagament de l'obligació assegurada, però les quantitats que s'acreditin fins a la mort del testador són a càrrec de l'herència.

Article 291

El llegat d'un crèdit o d'alliberament d'un deute sols és eficaç en la part del crèdit o del deute subsistent al temps de la mort del testador.

L'hereu resta obligat a lliurar al legatari els documents i els títols dels crèdits que es trobin en el patrimoni del testador i, en el llegat d'alliberament, a donar carta de pagament.

Article 292

Si el testador, sense fer esment del deute, ordena un llegat a favor del seu creditor, hom presumeix que el llegat no s'ha fet per tal de pagar el crèdit del legatari.

Article 293

En el llegat alternatiu, el testador pot atribuir la facultat d'elecció a un tercer, el qual ha de fer l'elecció mitjançant declaració de voluntat dirigida a la persona gravada amb el llegat. Aquesta facultat és transmissible als seus hereus.

Una vegada feta l'elecció, és irrevocable.

Article 294

El testador pot ordenar un llegat de cosa genèrica, encara que no hi hagi coses d'aquest gènere a l'herència.

La determinació de la cosa llegada pot correspondre a un tercer o al legatari, si així ho estableix el testador; si aquest no ho ha previst, la facultat de determinació correspon a la persona gravada amb el llegat, que ha de lliurar una cosa que no sigui de qualitat inferior ni superior, excepte si en el patrimoni hereditari sols existeix una cosa que compleixi les condicions genèriques previstes pel testador, en el qual cas el gravat no pot lliurar-ne una altra.

Article 295

Si l'objecte del llegat és una cosa fructífera pròpia del testador en el moment de la seva mort, el legatari fa seus els fruits i els interessos pendents a partir d'aquest moment.

Si la cosa objecte del llegat és propietat del gravat o d'un tercer, o si es tracta d'una cosa determinada genèricament o el llegat és de quantitat, el legatari sols pot exigir els fruits i els interessos des que els reclama judicialment o extrajudicialment o des del dia en què s'ha promès fer efectiu el llegat, llevat que el testador hagi disposat altrament.

Article 296

El llegat es fa extensiu a les pertinences de la cosa objecte del llegat al temps de la mort del testador i a les indemnitzacions per disminució del seu valor que aquest podria exigir per fets esdevinguts després de l'ordenació del llegat, llevat que aparegui clarament que la voluntat del testador és una altra.

Article 297

Les despeses pel compliment del llegat són a càrrec del gravat.

Article 298

El llegat d'aliments ordenat a favor de qualsevol persona comprèn tot el que sigui necessari per al manteniment, l'habitatge, el vestit, l'assistència mèdica i l'educació de l'afavorit.

Article 299

En el llegat de pensions periòdiques sense expressar-ne la quantia, s'entén que és la mateixa que el testador ha pagat durant la seva vida al legatari. Si no és així, es considera com un llegat d'aliments.

El llegat d'una quantitat de diners o d'una quantitat de coses fungibles que s'hagin de prestar periòdicament faculta l'afavorit per a exigir el primer període des de la mort del testador, i el legatari té dret a la totalitat de la prestació en curs encara que mori abans de finir el període començat.

Article 300

El llegat d'una finca es fa extensiu a totes les seves construccions, encara que hagin estat fetes amb posterioritat a l'ordenació del llegat. També es fa extensiu als terrenys confrontants adquirits posteriorment si el testador els ha agregat a la finca i formen per signes externs una sola unitat, encara que l'agrupació de finques no hagi estat reflectida en document públic.

El llegat d'universalitat de coses, empreses o altres conjunts unitaris de béns o agregats de coses té la consideració de llegat de cosa única, i es fa extensiu a tots els elements que al temps de morir el testador constitueixen o han estat integrats o adscrits als esmentats béns.

En el llegat d'una empresa, les relacions de crèdit i de deute que ja han estat fetes efectives per la persona gravada amb el llegat donen dret als reintegraments corresponents a favor i en contra del legatari.

Article 301

En el llegat ordenat a favor del creditor, del seu propi crèdit contra el testador, la repudiació del llegat no implica, per ella mateixa, la renúncia del crèdit. Si el crèdit no ha existit mai, hom entén que ha estat disposat un llegat ordinari de crèdit pel mateix import. El llegat és ineficaç si el testador creia erròniament que era deutor de l'esmentat crèdit i si va manifestar que dubtava si el devia o no.

Article 302

El llegat de diner atribueix al legatari un crèdit, pel seu import, contra la persona gravada, que està obligada a fer-lo efectiu encara que no hi hagi diners a l'herència o al seu patrimoni. Això no obstant, si l'objecte del llegat és tot el diner que deixi el testador en morir, o el que es trobés en un lloc determinat, el llegat únicament és eficaç respecte al diner que hi hagi al moment d'obrir-se la successió.

Article 303

En el llegat d'eficàcia obligacional que té per objecte la constitució d'un dret real, la persona gravada ha de realitzar els actes necessaris per a la dita constitució, especialment quan la cosa gravada pertany a una tercera persona.

Article 304

El llegat d'usdefruit universal té la condició de llegat d'eficàcia real, llevat que hagi estat ordenat amb eficàcia obligacional.

Aquest llegat, salvant voluntat contrària del testador, s'estén a tots els béns relictes, llevat dels que hagin estat objecte de donació per causa de mort, sens perjudici del que és establert sobre les llegítimes.

El testador pot rellevar l'usufructuari de l'obligació de prestar caució i concedir-li facultats dispositives sobre els béns usu-

fructuats, a les quals s'han d'aplicar les normes previstes per al fideïcomís de residu.

Adquirit l'usdefruit llegat a diverses persones, el corresponent a cada legatari que vagi faltant per mort o per una altra causa incrementa els dels altres, àdhuc el de qui l'ha renunciat o l'ha cedit anteriorment, llevat de quan el testador hagi assenyalat parts.

Article 305

El llegat de part alíquota té el caràcter de llegat d'eficàcia obligacional, i atribueix al legatari el dret que li siguin adjudicats béns de l'actiu hereditari líquid, determinat d'acord amb les normes de la quarta falcídia, pel valor corresponent a la part alíquota fixada pel testador, llevat que l'hereu opti per pagar-lo en diners, encara que no n'hi hagi a l'herència.

El legatari de part alíquota no respon amb el caràcter de deutor de les obligacions i les càrregues hereditàries. Això no obstant, si després de percebre el llegat apareguessin deutes ignorats, el legatari ha de reintegrar a l'hereu la part proporcional a la seva part alíquota del que l'hereu hauria pagat per la dita part. Es procedeix a l'inrevés si es descobreixen béns o drets nous o si s'arriben a cobrar crèdits hereditaris considerats dubtosos o eventuals.

Secció 4.ª
La ineficàcia dels llegats

Article 306

Els llegats nuls quan es varen ordenar són vàlids si al moment d'ésser deferits ha desaparegut la causa de nul·litat.

La revocació que en termes generals fa el testador de tots els llegats que ha disposat, llevat que la faci en testament, no afecta els llegats d'aliments, que requereixen una revocació especial.

S'entén que ha estat revocat el llegat quan el testador aliena a títol onerós o gratuït la cosa que n'és objecte, encara que sigui nul·la l'alienació, o quan el testador torna a adquirir la cosa, llevat que el legatari, en aquest cas, demostri que el testador va fer la readquisició amb la finalitat de rehabilitar el llegat.

No hi ha revocació si el testador readquireix la cosa per dret de redimir en les vendes a carta de gràcia que ell hagi atorgat. Tampoc implica revocació del llegat l'alienació per expropiació o execució forçosa o per causa de permuta o d'aportació a societat, llevat que l'hereu demostri que la intenció del causant era de revocar el llegat. En els casos abans esmentats, queda subrogat en el bé llegat el que s'ha rebut a canvi.

Venuda a carta de gràcia la cosa llegada sense readquirir-la el testador, s'entén que ha estat llegat el dret de redimir.

Article 307

El llegat s'extingeix en quedar la cosa fora del comerç, per pèrdua de la cosa o per impossibilitat de la prestació, si succeeixen abans de la delació i sense culpa de la persona gravada.

El canvi d'espècie o la transformació substancial de la cosa moble llegada que li faci perdre la forma o la denominació s'equipara a la pèrdua i extingeix el llegat, llevat que es pugui deduir que la voluntat del testador era de llegar en substitució la cosa nova o, si escau, una part indivisa d'ella, o la indemnització que sigui escaient en els casos d'adjudicació o de commixtió.

Queda també extingit el llegat de cosa certa si, després d'ésser ordenat, és adquirit pelmateix legatari, però si l'adquireix a títol onerós de persona que no fos el testador, s'entén que ha estat llegat el preu que se'n ha pagat com a contraprestació.

Capítol X
Els marmessors

Article 308

El testador o l'heretant poden nomenar en testament, en codicil o en heretament un o més marmessors universals o particulars per tal que, en nom propi i en interès d'altri i investits de les facultats pertinents, executin respecte a la seva successió els encàrrecs que els hagin conferit.

Article 309

Si han estat nomenats una pluralitat de marmessors, llevat que el causant disposi una altra cosa, s'entén que han estat nomenats mancomunadament i han d'actuar per majoria; en els casos d'urgència evident en pot actuar un de sol, sota la seva responsabilitat, però n'ha de donar compte immediatament als altres. Si es produeixen vacants, els qui resten assumeixen les funcions i les facultats dels qui manquen.

El causant pot nomenar marmessors substituts i facultar els nomenats per a designar-los. La designació ha d'ésser feta en escriptura pública.

Article 310

Pot ésser marmessor universal qualsevol persona amb capacitat per a obligar-se. Poden ésser marmessors l'hereu, el legatari, les restants persones afavorides per la successió i els qui en cada moment exerceixin un determinat càrrec.

Article 311

El càrrec de marmessor és voluntari, però una vegada acceptat, encara que sigui de forma tàcita, l'acceptant no pot excusar-se de continuar en l'exercici del càrrec sense causa justa apreciada pel jutge.

Article 312

Si el marmessor, requerit notarialment per algun hereu o per persona afavorida per l'herència, no accepta el càrrec davant notari dins els trenta dies naturals següents a la notificació, s'entén que el renuncia.

Article 313

Els marmessors no poden delegar llurs funcions si no hi han estat facultats.

Article 314

Llevat que el causant assenyali una retribució, el marmessor i el comptador partidor tenen dret a percebre el que correspongui per llurs treballs professionals o d'administració de béns.

A més, correspon al marmessor universal el deu per cent del valor de l'herència i correspon al particular que sigui comptador partidor el dos per cent de l'actiu hereditari líquid o dels béns objecte de partició, respectivament.

Els llegats o les altres disposicions a favor dels marmessors no són imputats a llur retribució, llevat que el causant disposi el contrari.

Tot marmessor té dret al reemborsament de les despeses causades en l'exercici del càrrec.

Totes les despeses judicials o extrajudicials originades per l'actuació dels marmessors són a càrrec de l'herència.

Article 315

Són marmessors universals les persones que reben del testador l'encàrrec de lliurar l'herència en la seva universalitat a persones designades per ell, o de destinar-la a les finalitats expressades en el testament o en la confiança revelada.

El nomenament de marmessor universal substitueix la manca d'institució d'hereu en el testament, fos quina fos la destinació de l'herència.

La marmessoria universal pot ésser de realització dinerària de tota l'herència o d'una part d'aquesta, o de lliurament directe del romanent de béns hereditaris, segons que ho ordeni el testador o s'infereixi del testament. En cas de dubte, hom entén que és de lliurament directe del romanent.

El marmessor designat amb el simple encàrrec de prendre possessió de l'herència i de lliurar-la íntegrament a l'hereu instituït té la consideració de marmessor particular, encara que el testador el qualifiqui d'universal.

Article 316

El marmessor universal està facultat per a possessionar-se de l'herència i administrar-la igual que tot hereu, disposar dels seus béns amb l'extensió expressada en els paràgrafs següents i realitzar els actes necessaris per a complir la seva comesa i les disposicions del testament. També està legitimat processalment per a tots els litigis o les qüestions que se suscitin sobre els béns hereditaris, els fins de la marmessoria i la validesa del testament, el codicil, la memòria testamentària o l'heretament, i per a interpretar-los.

La marmessoria universal de realització d'herència faculta el marmessor per a vendre béns, encara que hi hagi legitimaris; cobrar crèdits i cancel·lar-ne les garanties; retirar dipòsits de tota classe; satisfer deutes i càrregues hereditàries i els impostos causats per la successió; complir els llegats d'altres disposicions testamentàries; demanar el compliment dels modes, pagar les llegítimes i, en general, efectuar tots els actes que calguin per a la realització dinerària dels béns de l'herència. Als diners obtinguts, els ha de donar la inversió o la destinació ordenades pel testador.

La marmessoria universal de lliurament directe de romanent de béns hereditaris faculta el marmessor per a satisfer els deutes i les càrregues hereditàries i els impostos causats per la successió; complir els llegats i les altres disposicions testa- mentàries; demanar el compliment de modes; pagar les llegítimes, i efectuar els actes de realització expressats en el paràgraf anterior en la mesura necessària per a fer els esmentats pagaments i els abonaments de despeses corresponents i, si no hi ha comptador partidor, realitzar la partició de l'herència.

El testador pot reduir i limitar les facultats abans expressades i ampliar-les amb altres que no siguin contràries a les lleis.

Article 317

Els marmessors universals formen inventari de l'herència dins l'any següent a la mort del testador.

Encara que el testador els n'hagi dispensat, els marmessors universals i els particulars han de retre comptes als hereus, als afavorits o, si han de destinar els béns o diners a finalitats d'interès públic o general, al jutge.

Article 318

Són marmessors particulars aquells que, havent-hi hereu, han de complir un encàrrec o més relatius a l'herència o executar disposicions testamentàries o de l'heretament.

Els marmessors particulars exerceixen totes les funcions que els ha conferit el causant que no siguin contràries a les lleis, amb les facultats que aquell els atribueixi i que siguin necessàries per a realitzar-les. Si el causant no els ha conferit cap encàrrec, els marmessors particulars han de tenir cura de l'enterrament, dels funerals i sufragis piadosos del causant, de la destinació dels òrgans o de la despulla d'aquest i també de la incineració o la forma d'enterrament i de demanar el compliment dels modes que hagi ordenat.

Article 319

Els marmessors han de complir llur encàrrec dins els terminis i les pròrrogues que fixin el testament, el codicil o l'heretament, que poden ésser ampliats per tots els hereus de comú acord.

A manca d'assenyalament de termini, si els marmessors no han complert llur encàrrec dins un any a comptar des de la mort del causant, qualsevol dels interessats pot obtenir del jutge que siguin requerits perquè el compleixin dins el termini que hom els assenyali, amb sanció de caducitat del càrrec i sens perjudici de les responsabilitats dimanants de la demorança.

Els marmessors particulars que siguin comptadors partidors han d'efectuar la partició dins el termini d'un any comptat des que hi siguin requerits, posat que hagin acabat els litigis promoguts sobre la validesa o la nul·litat del testament o el codicil.

Article 320

Els marmessors cessen en llur càrrec per mort, per impossibilitat d'exercir-lo, per renúncia o per remoció fonamentada en una conducta dolosa o greument negligent.

També cessen en haver complert l'encàrrec transcorregut el termini que tenien per a complir-lo.

Article 321

Quan no queda cap marmessor ni cap substitut en l'exercici del càrrec i no s'ha complert encara totalment la missió o l'encàrrec dels marmessors universals, o els encàrrecs d'interès general atribuïts als particulars, qualsevol dels interessats en la successió pot sol·licitar al jutge que, si ho creu procedent, designi un o més marmessors datius amb les mateixes funcions i facultats que els marmessors testamentaris.

Sens perjudici d'això que s'ha disposat anteriorment, i acabada la marmessoria abans d'haver estat complert l'encàrrec o la missió encomanats, n'incumbeix el compliment a l'hereu.

Títol IV
La successió intestada

Capítol I
Disposicions generals

Article 322

La successió intestada s'obre quan mor una persona sense deixar hereu testamentari o en heretament, o quan el nomenat o els nomenats no arriben a ésser-ho.

Article 323

En la successió intestada, la llei crida com a hereus del difunt els parents per consanguinitat i per adopció i el consort supervivent en els termes i amb els límits i els ordres fixats per aquesta llei, sens perjudici, si escau, de les llegítimes i de la reserva.

A manca de les persones esmentades, succeeix la Generalitat de Catalunya.

El cònjuge supervivent del causant, si no li correspon d'ésser hereu intestat, adquireix el dret d'usdefruit que estableix l'article 331.

Article 324

La proximitat del parentiu es determina pel nombre de generacions. Cada generació forma un grau i cada sèrie de graus, una línia. La línia pot ésser directa o col·lateral.

La línia és directa si les persones descendeixen l'una de l'altra, i pot ésser descendent i ascendent. La descendent uneix el progenitor amb els qui en descendeixen. L'ascendent uneix una persona amb aquelles de les quals descendeix.

La línia és col·lateral si les persones no descendeixen l'una de l'altra, però vénen d'un tronc comú.

Article 325

En la línia directa es computen els graus pel nombre de generacions, descomptant la del progenitor. En la línia col·lateral, es fa sumant les generacions de cada branca que surt del tronc comú.

Article 326

En la successió intestada, el cridat de grau més pròxim exclou els altres, llevat dels casos en què es procedent el dret de representació.

Article 327

Si cap dels parents més pròxims cridats per la llei no arriba a ésser hereu per qualsevol causa o és apartat de l'herència per indignitat successòria, l'herència es defereix al grau següent, i així successivament, de grau en grau i d'ordre en ordre, fins a arribar a la Generalitat.

Si solament un o alguns dels cridats no arriben a ésser hereus, la quota hereditària que els hauria correspost acreix la dels altres parents del mateix grau, llevat del dret de representació, si aquest hi és aplicable.

El que disposa aquest article s'entén sens perjudici del dret de transmissió de l'herència deferida i no acceptada.

Article 328

Per dret de representació, els descendents d'una persona premorta, declarada absent o indigna, són cridats a ocupar el seu lloc.

El dret de representació només s'aplica als descendents del causant, sense limitació de grau, i als fills del germà, però no s'estén als descendents dels fills d'aquest.

El representant que, per repudiació o per una altra causa, no arriba a ésser hereu del representant no perd el dret de representació.

Article 329

En la successió intestada, l'herència es divideix a parts iguals entre els cridats que l'han acceptada. Quan és aplicable el dret de representació entre descendents, la divisió s'efectua per branques o estirps, i els representants de cada branca es reparteixen a parts iguals la porció que hauria correspost a llur representat.

Si el dret de representació es produeix en la línia col·lateral, s'està a allò que disposa l'article 339.

Capítol II
L'ordre de succeir

Secció 1.ª
La successió en la línia directa descendent i l'usdefruit vidual

Article 330

En la successió intestada, l'herència es defereix primerament als fills del causant, matrimonials, no matrimonials i adoptats, per dret propi, i als seus descendents per dret de representació, sens perjudici, si s'escau, de l'usdefruit vidual a què es refereix l'article següent.

Article 331

El vidu o la vídua adquireixen, lliure de fiança, per ministeri de la llei, l'usdefruit de tota l'herència, en la successió abintestat de llur consort difunt.

Aquest usdefruit no es pot estendre a les llegítimes ni a les donacions per causa de mort o als llegats fets en codicil a favor d'altres persones.

No tenen dret a gaudir d'aquest usdefruit el vidu o la vídua que es trobin en algun dels supòsits fixats per l'article 334, i el perden si contrauen nou matrimoni o si passen a viure maritalment de fet amb una altra persona.

Article 332

L'usdefruit a què es refereix l'article anterior s'ha d'atribuir expressament en les declaracions d'hereu abintestat.

Secció 2.ª
La successió del cònjuge

Article 333

En el cas que mori el causant sense fills ni descendents, el succeeix el cònjuge supervivent.

Article 334

El cònjuge supervivent no té dret a succeir:

1.r Si, en morir el causant, es troba en estat de separació per sentència ferma.

2.n Si està separat de fet amb trencament de la unitat familiar, per consentiment mutu expressat formalment o per alguna de les causes que permeten la separació judicial o el divorci.

Article 335

Si, en morir el causant, hi ha pendent una demanda de nul·litat del matrimoni, de divorci o de separació, llevat que hi hagi hagut reconciliació entre els cònjuges, els hereus cridats en defecte del cònjuge poden continuar exercint les accions plantejades, i, si ho fan, s'ha d'esperar el resultat de la sentència definitiva per a mantenir o per a negar al cònjuge supervivent el dret a succeir.

Secció 3.ª
La successió en la línia directa ascendent

Article 336

Si el causant mor sense fills, ni descendents ni cònjuge, li succeeixen el pare i la mare, a parts iguals. Si solament existeix un d'ells, aquest succeeix en tota l'herència.

Si falten pare i mare, succeeixen els ascendents. Si són de la mateixa línia i del mateix grau, succeeixen per caps. Si són de línia diversa i del mateix grau, succeeixen en una meitat els de la línia paterna i en l'altra meitat els de la línia materna, i en cada línia la divisió s'ha de fer per caps.

Article 337

En la successió dels fills no matrimonials morts sense descendència, els ascendents només succeeixen si han donat a aquells el tracte familiar de descendent d'una manera continuada.

Secció 4.ª
La successió dels col·laterals

Article 338

Si el causant mor sense fills ni descendents, sense cònjuge i sense ascendents, li succeeixen els parents col·laterals.

Entre els fills matrimonials, no matrimonials i adoptats per una mateixa persona i els descendents d'aquells hi ha el mateix dret a heretar abintestat que entre els germans per naturalesa de doble vincle o de vincle senzill, segons correspongui.

Article 339

Els germans, per dret propi, i els fills de germans, per dret de representació, succeeixen amb preferència als altres col·laterals. Si només hi ha germans dobles, aquests succeeixen a parts iguals. Si concorren germans dobles amb germans unilaterals, aquests succeeixen en la meitat que aquells. Si solament hi ha germans unilaterals, succeeixen tots a parts iguals, sense cap distinció.

Si concorren a l'herència germans i fills de germans i si hi ha una sola estirp de nebots, aquests perceben, per caps, el que correspon a l'estirp. Si són dues o més, s'acumulen les parts que corresponen a les estirps cridades i tots els nebots que les integren succeeixen en el conjunt per caps.

Si la porció corresponent a algun dels nebots esdevé vacant, passa a acréixer la dels seus germans. Si el nebot és únic en

l'estirp, la porció vacant acreix la dels oncles vius germans del causant i la dels altres nebots, els primers com si la divisió es fes per estirps i els segons per caps.

En defecte de germans, succeeixen els nebots per caps.

Article 340

En defecte de germans i de fills de germans o de nebots, succeeixen els altres parents de grau més pròxim en línia collateral fins al quart grau, sense dret de representació, sense distinció de línies i sense preferència per raó de doble vincle.

Secció 5.ª
La successió en el cas d'adopció

Article 341

El fill adoptat i els seus descendents ocupen en la successió de l'adoptant i dels ascendents d'aquest la mateixa posició que els altres descendents per naturalesa.

Article 342

Els pares adoptants i llurs ascendents, aquests últims solament si han donat a l'adoptat el tracte familiar que correspon als descendents, ocupen en la successió intestada dels fills adoptius i de llurs descendents la posició dels ascendents.

Article 343

L'adopció impedeix, recíprocament, la successió entre l'adoptat i els seus parents d'origen, llevat del que disposen els articles 338, 344, 345 i 346.

Article 344

En el supòsit que un consort adopti el fill per naturalesa de l'altre consort, es conserva el dret a succeir abintestat entre aquest i la seva família per consanguinitat i el damunt dit fill, sens perjudici dels drets successoris abintestat que poden correspondre a l'adoptant.

Article 345

Si una persona és adoptada per una altra amb la qual l'adoptat té, en el moment de l'adopció, un dret eventual a succeir-li abintestat, conserva el dret de successió intestada entre l'adoptat i els parents per naturalesa, amb les particularitats següents:

1.ª En la successió de l'adoptat i en la dels seus descendents, els pares i els ascendents per naturalesa només succeeixen si no hi ha pares adoptius i ascendents d'aquests amb dret a succeir d'acord amb l'article 342.

2.ª En la successió dels pares i en la dels ascendents per naturalesa, els fills adoptats només tenen dret a succeir si no hi ha fills per naturalesa o descendents seus que no tinguin la condició de fills adoptius.

Article 346

En qualsevol cas d'adopció, els germans per naturalesa conserven sempre el dret de succeir-se abintestat entre si.

Secció 6.ª
La successió de la Generalitat de Catalunya

Article 347

Si falten les persones assenyalades pels articles anteriors, succeeix la Generalitat de Catalunya, la qual ha de destinar els béns heretats o llur producte o valor a establiments d'assistència social o a institucions de cultura, preferentment els de la darrera residència habitual del causant en territori català. En defecte d'aquests, s'han d'aplicar aquells béns o el producte de llur venda o llur valor als establiments o a les institucions de la comarca o, si hi manquen, als de caràcter general a càrrec de la Generalitat.

Article 348

Si correspon d'heretar a la Generalitat de Catalunya, s'ha d'entendre sempre que l'herencia és acceptada a benefici d'inventari mitjançant declaració judicial d'hereu prèvia.

Capítol III
La successió de l'impúber

Article 349

La successió intestada del causant impúber, és a dir, el menor de catorze anys, en defecte de substitució pupil·lar, es regeix per les normes següents:

1.ª En els béns procedents del pare o de la mare per naturalesa o per adopció, o dels altres parents paterns o materns fins al quart grau, sigui quin sigui el títol d'adquisició dels dits béns, són cridats respectivament a la successió, per llur ordre, els parents més pròxims de l'impúber, dins el quart grau en la línia de la qual els béns procedeixen.

2.ª Si hi ha ascendents d'una altra línia, conserven llur dret a la llegítima sobre els dits béns.

3.ª En els altres béns de l'impúber, la successió intestada es regeix per les regles generals, sense distinció de línies.

4.ª A l'efecte d'aquest article, són considerats de procedència paterna el dot estimat i l'esponsalici o escreix, i de procedència materna el dot inestimat, el preu de l'estimat i la soldada. Els béns que en virtut de reserva ha adquirit l'impúber, resten compromesos entre els de la línia de cònjuge premort, si no els ha adquirit per elecció o distribució del reservista.

5.ª No tenen consideració de troncals els fruits dels béns d'igual caràcter.

Títol V
Altres atribucions successòries determinades per la Llei

Capítol I
La llegítima

Secció 1.ª
Disposicions generals

Article 350

La llegítima confereix per ministeri de la llei a determinades persones el dret d'obtenir en la successió del causant un valor patrimonial que aquest els pot atribuir a títol d'institució hereditària, llegat, donació o de qualsevol altra manera.

Article 351

Hom presumeix acceptada la llegítima mentre no sigui renunciada purament o simplement.

La llegítima no deferida no pot ésser objecte d'embargament o d'execució per deutes dels presumptes legitimaris.

Secció 2.ª
Els legitimaris i la determinació de la llegítima

Article 352

Són legitimaris els fills matrimonials, no matrimonials i adoptius, per parts iguals.

Els fills premorts són representats per llurs respectius descendents, per estirps.

Article 353

Si no hi ha descendents amb dret a llegítima, són legitimaris el pare i la mare per meitat. En cas que un d'ells hagi premort, o en defecte d'un d'ells si es tracta de la successió de fills no matrimonials o adoptius, és legitimari el supervivent, en el primer supòsit, o el pare o la mare que hagi reconegut el fill o l'hagi adoptat, en els altres.

Article 354

Els fills adoptius i llurs descendents no tenen dret a llegítima en la successió de llurs pares i ascendents per naturalesa i aquests resten exclosos en la llegítima d'aquells.

Se n'exceptua el supòsit en què un consort adopti el fill per naturalesa de l'altre consort.

Article 355

L'import de la llegítima és la quarta part de la quantitat base que resulta d'aplicar les regles següents:

1.ª Hom parteix del valor que els béns de l'herència tenien al temps de la mort del causant, amb deducció dels seus deutes i de les despeses de la seva darrera malaltia, de l'enterrament i del funeral.

2.ª A aquest valor líquid s'ha d'afegir el dels béns donats pel causant, sense altra excepció que les despeses d'aliments, educació i aprenentatge, cura de malalties, equip ordinari o regals de costum, l'esponsalici o escreix i la soldada.

El valor dels béns objecte de les donacions computables és el que tenien al temps de morir el causant, feta deducció prèvia de les millores útils costejades pel donatari en els béns donats i de l'import de les despeses extraordinàries de conservació o reparació que ell hagi sufragat, no causades per culpa seva.

En canvi, hom afegeix al valor d'aquests béns l'estimació dels deterioraments ocasionats per culpa del donatari que en puguin haver minvat el valor.

3.ª Si el donatari ha alienat els béns donats, hom hi afegeix el valor que tenien en el moment de llur alienació i, si els béns han deperit per culpa del donatari, el valor d'aquests al temps en què es produí llur destrucció.

Article 356

Tots els legitimaris detreuen la llegítima d'una única quarta.

Article 357

Per a determinar la llegítima individual entre diversos legitimaris fan nombre el que és hereu, el legitimari que l'ha renunciada, el que ha estat desheretat justament i el declarat indigne de succeir el causant.

No obstant això, els fills o els descendents del desheretat o declarat indigne, que sigui fill del causant, són legitimaris per dret de representació.

Secció 3.ª
L'atribució, la imputació, la percepció i el pagament de la llegítima

Article 358

La institució d'hereu i el llegat a favor de qui resulti ésser legitimari impliquen atribució de llegítima, baldament no s'expressi així, i s'imputen a ella mentre el causant no disposi altra cosa, encara que el legitimari repudiï l'herència o renunciï al llegat.

El llegat disposat en concepte de llegítima o imputable a ella que no sigui llegat simple de llegítima pot consistir en una suma en metàl·lic, encara que no n'hi hagi en l'herència, o en béns d'exclusiva, plena i lliure propietat del causant, llevat el cas de no haver-n'hi en aquella, sense comptar a aquest sol objecte els béns mobles d'ús domèstic. Si els béns no tenen aquella condi-

ció, el legitimari pot optar entre acceptar simplement el llegat o renunciar-lo i exigir allò que per llegítima li correspongui.

La llegítima també pot llegar-se en forma simple, emprant la fórmula «allò que per llegítima correspongui» o altres d'anàlogues o similars.

Article 359

Són imputables a la llegítima dels fills o descendents:

1.r El dot o l'aixovar constituït pel causant o les altres donacions matrimonials fetes per ell.

2.n Les quantitats assenyalades o assignades pel causant en capítols matrimonials en concepte de dot, aixovar, donació o simplement en concepte de llegítima, quan es facin efectives.

3.r En l'herència dels avis, tot allò que han rebut els pares premorts que hagi estat imputable a llegítima, si aquests haguessin estat legitimaris.

Són imputables a la llegítima de qualsevol legitimari les donacions per causa de mort atorgades al seu favor pel causant, llevat de pacte en contrari o si el causant ho exceptua en testament o codicil, i també les donacions entre vius atorgades pel donant com a imputables a ella o que serveixin de pagament o de bestreta a compte de la llegítima.

En la imputació de totes aquestes donacions és aplicable el que disposen les regles 2.ª i 3.ª de l'article 355.

Article 360

El causant no pot imposar sobre la llegítima condicions, terminis, modes, usdefruits, fideïcomisos ni altres limitacions o càrregues; si els imposa, han d'ésser tinguts com a no formulats.

No obstant això, la disposició per causa de mort atorgada en concepte de llegítima i per un valor superior a aquesta amb la prevenció expressa que, si el legitimari no accepta les dites limitacions o càrregues, el seu dret es redueix estrictament a la llegítima, faculta aquest per a optar entre acceptar l'esmentada disposició amb les limitacions o càrregues referides o fer seva solament la llegítima, lliure d'aquestes.

Article 361

La institució d'hereu, el llegat, la donació imputable i l'assenyalament o assignació en concepte de llegítima no priven els afavorits de llur qualitat de legitimaris.

En conseqüència, fan seu l'excés com a mera liberalitat, però, si allò que han rebut per tals conceptes és inferior a la llegítima corresponent, poden exigir el suplement, excepte si, després de deferida aquella, hom s'ha donat per totalment pagat de la llegítima o ha renunciat expressament el seu dret al suplement.

Article 362

L'hereu o les persones facultades per a efectuar la partició, per a distribuir l'herència o per a assenyalar i pagar llegítimes poden optar pel pagament en diners, encara que no n'hi hagi a l'herència, o en béns d'aquesta, sempre que per disposició del causant no correspongui als legitimaris de percebre la llegítima per via d'institució, de llegat, d'assenyalament o d'assignació de cosa específica o de donació.

Començat el pagament en diners o en béns, el legitimari pot exigir la resta de la mateixa manera inicial.

Article 363

Si les persones esmentades en l'article anterior optaven pel pagament en béns i el legitimari no es conforma amb els que aquells hagin assenyalat, decideix el jutge competent d'acord amb l'equitat i pel procediment establert per als actes de jurisdicció voluntària.

En qualsevol cas el jutge pot ordenar que es practiqui una prova pericial a fi de conèixer la qualitat i l'estimació dels béns que componen l'herència i del lot que hom pretengui adjudicar al legitimari.

Article 364

Els béns de l'herència que serveixin com a pagament de la llegítima s'estimen per llur valor al temps d'efectuar-se fefaentment la designació o l'adjudicació.

Les despeses que ocasioni el pagament o el lliurament de la llegítima són a càrrec de l'herència.

Article 365

El causant pot disposar vàlidament que la llegítima no meriti interès o establir l'import d'aquest.

Altrament, la llegítima merita l'interès legal des de la mort del causant, baldament el pagament s'efectuï en béns hereditaris, llevat que el legitimari visqui a la casa i en companyia de l'hereu o de l'usufructuari universal de l'herència i a les seves expenses. També en merita el suplement, des que és reclamat judicialment.

En el llegat, l'assenyalament o l'assignació d'una cosa específica hereditària en concepte de llegítima o imputable a ella, el legitimari afavorit fa seus, en lloc d'interessos, els fruits o les rendes que la cosa produeix a partir de la mort del causant.

Article 366

L'hereu respon personalment del pagament de la llegítima i del suplement d'aquesta.

El dret a la llegítima no autoritza per a promoure el judici de testamentaria, però el legitimari pot demanar que sigui anotada preventivament en el Registre de la Propietat la demanda de reclamació de la llegítima o del suplement d'aquesta.

En canvi, la llegítima no dóna lloc per ella mateixa a cap altre assentament en l'esmentat Registre, llevat de l'anotació preventiva del llegat, si esqueia.

Secció 4.ª
La preterició i el desheretament

Article 367

És preterit el legitimari no esmentat en el testament del seu causant, sense que abans o després aquest li hagi atorgat donació en concepte de llegítima o imputable a ella. També ho és quan, malgrat ésser esmentat, el causant no li fa atribució en concepte de llegítima o imputable a ella en el mateix testament, o no el deshereta, encara que sigui injustament.

La preterició del legitimari no dóna lloc a la nul·litat del testament, però el preterit té dret a exigir allò que per llegítima li correspon.

Nogensmenys, la preterició del legitimari que és fill o descendent del testador i ha nascut o ha arribat a ésser legitimari després d'atorgar-se el testament, o l'existència del qual el causant ignorava en testar, constitueix preterició errònia i confereix al legitimari preterit acció per a obtenir la nul·litat del testament, excepte en els casos següents:

1.ª Si l'instituït ho és en tota l'herència i es tracta del cònjuge o només d'un fill o només d'un descendent ulterior del testador, si, en atorgar-se el testament, aquest tenia més d'un fill o almenys un fill i una estirp de fill premort.

2.ª Si el preterit és una persona que és declarada descendent del causant després de la seva mort.

3.ª Si el preterit és un descendent del causant que resulta ésser legitimari per dret de representació. En aquest cas, hom pot demanar la nul·litat del testament si el representant ha sobreviscut al causant i no ha pogut exercitar l'acció.

Article 368

El desheretament just, això és el fonamentat en una de les causes legals, priva el legitimari del seu dret a la llegítima.

El desheretament injust, això és el fet sense expressió de causa, o per una causa la certesa de la qual, si fos contradita, no seria provada, o per una causa que no sigui cap de les assenyalades per la llei, produeix els efectes de la preterició intencional.

Article 369

El desheretament només pot fer-se en testament o heretament, amb expressió d'una de les causes assenyalades per la llei i designació nominada del desheretat.

Article 370

Són causes de desheretament:

1.ª Les d'indignitat contingudes en l'article 11.

2.ª Haver negat aliments al testador o al seu cònjuge, o als ascendents o descendents d'aquell, quan hi ha obligació de donar-los-en.

3.ª Haver maltractat d'obra o injuriat, greument en ambdós casos, el testador o el seu cònjuge.

4.ª Haver estat privat de la pàtria potestat que corresponia al pare o la mare legitimaris sobre el fill testador, o de la que corresponia al fill legitimari sobre els seus fills néts del testador, per sentència fonamentada en l'incompliment dels deures que comporta.

Article 371

La reconciliació del testador amb el legitimari que ha incorregut en causa de desheretament, sempre que sigui per actes indubtables, i el perdó concedit en escriptura pública, siguin anteriors o posteriors al desheretament, el deixen sense efecte.

Article 372

Si el legitimari desheretat impugna el desheretament allegant inexistència de la causa, la prova que aquesta existia correspon a l'hereu. Si allega reconciliació o perdó, la prova correspon al desheretat.

En qualsevol cas, l'acció d'impugnació caduca transcorreguts cinc anys des de la mort del causant.

Secció 5.ª
La inoficiositat

Article 373

Si amb el valor de l'actiu hereditari líquid no resten a l'hereu béns relictes suficients per al pagament de les llegítimes, dels llegats en concepte de tals o imputables a aquelles i dels suplements, i per a retenir la pròpia llegítima sense detriment, poden ésser reduïts per inoficiosos els llegats a favor d'estranys o dels mateixos legitimaris, en la part que excedeixi llur llegítima, o simplement suprimits per deixar-la franca.

A aquest efecte tenen el mateix tractament que els llegats les donacions per causa de mort i les assignacions o els assenyalaments no fets efectius en vida de l'heretant.

Si, efectuada la reducció o la supressió, el passiu supera l'actiu hereditari o si aquest és encara insuficient, poden també ésser reduïdes o suprimides les donacions computables per al càlcul de la llegítima atorgades pel causant a favor d'estranys i àdhuc de legitimaris, en la part no imputable a aquella.

El legatari o el donatari afectats per la inoficiositat poden evitar la pèrdua de la totalitat o d'una part de la cosa llegada o donada, i pagar als legitimaris en diners l'import que hagin de percebre.

Article 374

La reducció de llegats i d'altres atribucions per causa de mort es fa en proporció a llur valor, respectant les preferències de pagament disposades pel causant.

La reducció o la supressió de donacions comença per la més recent i així successivament, per ordre invers de data, i són reduïdes a prorrata, si aquesta és indeterminada.

El causant no pot alterar l'ordre de prelació en la reducció de donacions ni disposar que siguin reduïdes abans que els llegats.

Article 375

L'acció per inoficiositat de llegats i d'altres disposicions per causa de mort correspon solament als legitimaris i a llurs hereus, i a l'hereu del causant, quan no ha acceptat l'herència a benefici d'inventari. L'acció per inoficiositat de donacions únicament pot ésser exercida pels legitimaris i per llurs hereus.

Ambdues accions són irrenunciables en vida del causant.

Els creditors del causant no es poden beneficiar de la reducció o la supressió de donacions per inoficiositat, sens perjudici de procedir contra l'hereu que no hagi acceptat l'herència a benefici d'inventari i que resultava afavorit per la reducció o la supressió.

Secció 6.ª
L'extinció de la llegítima

Article 376

La renúncia pura i simple de la llegítima, el desheretament just, la declaració d'indignitat per a succeir i la prescripció extingeixen la respectiva llegítima individual. Els mateixos actes en relació amb l'únic o amb tots els legitimaris l'extingeixen totalment.

En tots aquests casos la llegítima s'integra en l'herència sense que mai acreixi la dels altres legitimaris, sens perjudici del que disposa el segon paràgraf de l'article 357.

Article 377

Són nuls tota renúncia de llegítima no deferida i tot pacte o contracte de transacció o d'una altra índole sobre ella. No obstant això, són lícits:

1.r El pacte de supervivència efectuat entre consorts en capítols matrimonials pel qual el qui resulti sobrevivent renuncia la llegítima que li podria correspondre en la successió intestada de llur fill impúber.

2.n El pacte entre ascendents i descendents en escriptura pública de capítols matrimonials, de constitució dotal o de donació pel qual el descendent que rep del seu ascendent béns o diners en pagament de llegítima futura renuncia el possible suplement. No obstant això, aquesta renúncia és rescindible per lesió en més de la meitat del seu just valor, a partir del seu atorgament, atès l'import a què ascendiria la llegítima del renunciant en la data expressada.

Article 378

L'acció per a exigir la llegítima i el seu suplement prescriu en tot cas al cap de quinze anys a partir de la mort del causant.

L'acció per a demanar la nul·litat del testament per causa de preterició errònia i la reducció o la supressió de disposicions inoficioses prescriuen al cap de cinc anys a comptar de la mort del causant.

Capítol II
La quarta vidual

Article 379

La quarta vidual atribueix al consort sobrevivent acció de caràcter personal per a exigir als hereus del premort:

1.r L'adjudicació en propietat de béns hereditaris o llur equivalència en diners, a elecció dels hereus del premort, en la forma establerta per al pagament de la quarta trebel·liànica en la modalitat de reclamació.

2.n La part proporcional dels fruits i les rendes de l'herència percebuts des del dia de la mort del consort o de llur valor en diners, llevat els corresponents a l'any de plor.

La quarta vidual no confereix al sobrevivent la qualitat d'hereu del premort ni el dret d'acréixer en la successió d'aquest.

Article 380

Té dret a reclamar la quarta vidual el consort sobrevivent que amb els seus béns propis, units als que li puguin correspondre en l'herència del premort, encara que no els exigeixi o que els renunciï, no tingui, en morir l'altre cònjuge, mitjans econòmics suficients per a la seva còngrua sustentació, atès el nivell de vida que havien mantingut els consorts i el patrimoni relicte.

Article 381

El consort sobrevivent no té dret a reclamar la quarta vidual:

1.r En el cas que, en morir l'altre cònjuge, n'estigui separat, judicialment o de fet, per una causa que li sigui exclusivament imputable.

Si hi ha pendent demanda de separació, de divorci o de nul·litat del matrimoni, els hereus del premort poden prosseguir l'acció plantejada als efectes de la denegació de la quarta vidual.

2.n En cas que sigui declarat indigne de succeir al consort premort.

En el Dret especial de Tortosa, no té dret a la quarta vidual la vídua a la qual el marit ha atribuït escreix o una altra donació nupcial.

Article 382

La quarta vidual consisteix en la quarta part de l'herència líquida del premort.

En qualsevol cas, s'imputen a la quarta vidual, als efectes de la seva disminució, els béns o els drets que en la seva herència el premort ha atribuït al consort, encara que aquest els renunciï, juntament amb els propis del consort i amb les rendes i salaris que aquest percep, que han d'ésser capitalitzades, a aquest efecte, a l'interès legal del diner.

Article 383

Per a la fixació de la quarta vidual cal atenir-se al valor dels béns de l'herència al temps de determinar-la, deduïts les despe-

ses de darrera malaltia, enterrament i funeral del premort i els deutes hereditaris.

El consort sobrevivent pot demanar la reducció o la supressió de les donacions entre vius atorgades pel premort amb el designi de defraudar la quarta vidual.

Són aplicables a la determinació de la quarta vidual, en tant que ho permeti la seva pròpia naturalesa, les regles de la quarta falcídia, sense prèvia deducció de llegítimes ni obligació de formar inventari.

Article 384

L'acció per a reclamar la quarta vidual s'extingeix:

1.r Per la renúncia expressa del sobrevivent després de la mort del causant.

2.n Per la mort del sobrevivent sense haver-la exercitada.

3.r En contreure matrimoni el sobrevivent, o per la convivència marital amb una altra persona, després de la mort del causant i abans d'exercitar-la.

4.t Per prescripció, al cap de cinc anys a comptar de la mort del consort.

Article 385

El sobrevivent perd el dret a la quarta vidual si abandona o negligeix greument els fills comuns menors d'edat.

Tanmateix, no ha de restituir els fruits percebuts.

Article 386

El consort sobrevivent pot demanar que sigui anotada preventivament en el Registre de la Propietat la demanda de reclamació de la quarta vidual.

Capítol III
La reserva

Article 387

Llevat del cas en què el testador, el donant o l'heretant hagin disposat una altra cosa, els béns que el cònjuge supervivent ha adquirit per qualsevol d'aquests títols, directament del seu difunt consort o per successió intestada d'un fill comú o d'un descendent d'aquest, passen a tenir la qualitat de reservables a favor dels fills comuns de l'anterior matrimoni o dels fills adoptius també comuns, o de llurs descendents, a partir del moment en què el dit consort supervivent contreu noves núpcies, té un fill no matrimonial o n'adopta un.

En morir el cònjuge supervivent, els béns reservables o llurs subrogats són deferits als fills o descendents reservataris que existeixen en esdevenir-se la dita mort, els quals els adquireixen com a successors del consort premort, conformement al que estableix l'article següent, sens perjudici de llur dret a renunciar-los.

Article 388

La delació dels béns reservables té lloc segons les regles de la successió intestada, amb exclusió dels que hagin renunciat la reserva després de produït el fet que dóna lloc a aquesta i dels justament desheretats pel cònjuge premort o declarats indignes en la successió d'aquest. L'exclusió no afecta l'estirp de descendents del renunciant premort al reservista ni la dels desheretats o declarats indignes de succeir.

Això no obstant, el cònjuge pot distribuir per a després de la seva mort entre els reservataris els béns reservables.

Mort el cònjuge reservista amb heretament universal a favor d'algun dels reservataris, però sense que en atorgar-lo, ni anteriorment, hagués exercit per actes entre vius la dita facultat de distribució, hom considera que pel mer fet d'atorgar l'heretament ha usat d'aquesta facultat exclusivament a favor de l'hereu contractual que arribi a ésser-ho, el qual, en morir el reservista, fa seus els béns reservables, amb excepció d'aquells que abans de l'heretament el reservista hagi donat a qualsevol dels reservataris que li sobrevisquin.

El paràgraf anterior s'aplica al reservatari o als reservataris que resultin ésser hereus del reservista per heretament pur o preventiu o per testament, sempre que el reservista no hagi exercit abans o després de l'heretament o del testament la dita facultat de distribució. Igualment s'aplica als reservataris que resultin ésser donataris o legataris de béns reservables, posat que sobrevisquin al reservista.

Article 389

La reserva no afecta els béns alienats o gravàmens constituïts pel cònjuge vidu abans de produït el fet que dóna lloc a la reserva, els quals altrament haurien estat reservables, sens perjudici que la tal reserva afecti llurs subrogats. En són exceptuats els casos en què hi hagi confabulació fraudulenta amb l'adquirent, salvant també les accions de simulació que siguin procedents.

La reserva no afecta tampoc els béns alienats o els gravàmens constituïts pel cònjuge supervivent si l'alienació o el gravamen s'han fet amb el consentiment unànime de tots els fills o descendents que en el moment de fer-los tenien el caràcter de reservataris, o amb el consentiment de qui n'exercia la representació o la defensa legal. El consentiment prestat no implica la renúncia de la condició de reservataris si no es fa constar altra cosa de manera expressa en el moment de prestar-lo.

S'aplica als béns mobles reservables allò que, per als subjectes a restitució fideïcomissària, estableixen els apartats 2.n i 3.r de l'article 208.

Article 390

Quan determinats béns són en part reservables i en part no reservables, el jutge, a petició del reservista, autoritza la determinació de la reserva en béns concrets; si es tracta d'un únic bé i és susceptible de divisió, el jutge la fa, i assigna a cadascuna de les porcions que en resultin el caràcter de reservable o de lliure.

La resolució judicial s'ha de fer constar mitjançant nota al marge de la inscripció dels immobles si la condició de reservables constava en el Registre de la Propietat.

El procediment és el que s'estableix en matèria de subrogació real de béns fideïcomesos.

Article 391

Cap reserva ni reversió legal no afecta els béns adquirits per herència o per donació, llevat de la reserva establerta en aquest capítol.

Títol VI
Les donacions per causa de mort

Article 392

Les donacions per causa de mort no poden ésser universals i es regeixen per les normes dels llegats tocant a: les causes d'incapacitat per a succeir i d'indignitat successòria declarada del donatari; el dret preferent dels creditors hereditaris per al cobrament de llurs crèdits; el dret d'acréixer entre els donataris; la possibilitat de substitució vulgar del donatari; les condicions, les càrregues, els fideïcomisos i els modes imposats al donatari, i la pèrdua posterior dels béns donats. En tota altra cosa, es regeixen per les normes de les donacions entre vius, en tant que ho permeti llur naturalesa especial.

Article 393

Les donacions atorgades sota la condició suspensiva de sobreviure el donatari al donant tenen el caràcter de donacions per causa de mort, i estan subjectes al règim d'aquestes, sens perjudici de les disposicions en matèria d'heretaments.

Article 394

Pot atorgar donacions per causa de mort el qui té capacitat per a testar; però, en cas de no ésser atorgades en escriptura pública, només són vàlides si el donant és major d'edat. Pot acceptar-les el donatari amb capacitat per a contractar o els seus representants legals.

Article 395

En morir el donant, el donatari fa seus els béns donats, independentment que l'hereu accepti l'herència i de la validesa o subsistència del testament del donant o de les seves disposicions. El donatari es pot possessionar dels dits béns sense necessitat de lliurament per l'hereu o pel marmessor.

La transmissió de la propietat de la cosa donada està supeditada al fet que quedi definitivament ferma la donació, fora que la voluntat de les parts sigui de transmissió immediata sota la condició resolutòria de revocació o premoriència del donatari.

Article 396

Les donacions per causa de mort resten sense efecte si el donant les revoca expressament en escriptura pública, testament o codicil; si aliena o llega els béns donats; si atorga amb posterioritat heretament no prelatiu, des del moment en què aquell produeix efecte; si el donatari premor al donant, i si aquest no pereix amb ocasió de l'especial perill determinant de la donació.

Disposicions Finals

Primera

Resten substituïts per aquesta Llei els articles 63 a 276 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya i la Llei 9/1987, del 25 de maig, de Successió Intestada.

Segona

Resta modificat l'article 11 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya, que en endavant tindrà la següent redacció:

«Article 11

»L'usufructuari universal designat en capítols matrimonials haurà de prendre inventari i atendre les càrregues dels béns amb llurs fruits; llevat de pacte contrari, no haurà de prestar fiança.

»L'usdefruit pactat per un cònjuge a favor de l'altre quedarà subjecte al compliment de les obligacions que expressament li hagin estat imposades i en especial la d'aixecar, fins on abasti l'import del producte dels béns, les càrregues que hauria de complir el cònjuge premort, si vivia.

»Serà d'aplicació a aquest usdefruit el que disposa l'article 69 del Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya.»

Tercera

Resta modificat l'article 341 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya, que en endavant tindrà la següent redacció:

«Article 341

»Les reversions establertes en donacions a favor del donant, el seu consort o els hereus d'aquell es regiran pel que disposen els articles 87 i següents del Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya. Les establertes a favor de tercers es regiran pels preceptes relatius als fideïcomisos.

»La reducció o supressió de donacions per inoficiositat legitimària i les donacions per causa de mort es regiran pel que disposa el Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya».

Quarta

Aquesta llei entrarà en vigor tres mesos després de ser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.*

Disposicions Transitòries

Primera

Es regeixen per aquest Codi les successions obertes i els testaments, els codicils i les memòries testamentàries atorgats després de la seva entrada en vigor.

Segona

Les disposicions d'aquest Codi referents a la representació dels menors en la partició i a l'administració i la disposició de béns de menors adquirits per herència s'apliquen malgrat que la successió de què es tracti s'hagi obert abans de la seva entrada en vigor.

Tercera

Són vàlids tots els heretaments, els testaments, els codicils i les memòries testamentàries atorgats d'acord amb la legislació anterior si compleixen les formes exigides en ella. En les successions obertes després de l'entrada en vigor d'aquest Codi, però regides per actes atorgats abans, s'apliquen les regles interpretatives de la voluntat del causant establertes en la legislació derogada. Nogensmenys, s'ha d'aplicar a aquests actes el que disposa l'article 132.

Si la legislació anterior exigia algun requisit de forma que aquest Codi no exigeix, l'heretament, el testament, el codicil o la memòria testamentària atorgats abans de la seva entrada en vigor, però que hagin de regir una successió o un heretament després, són vàlids encara que estiguin mancats d'algun d'aquests requisits.

Quarta

Les normes d'aquest Codi relatives a l'obertura de testaments tancats atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'apliquen si el sobre que els contenia es conserva en poder del notari autoritzant o successor.

Cinquena

No es pot lliurar còpia de testaments autoritzats per rector abans de l'entrada en vigor d'aquest Codi si no es protocol·litzen d'acord amb ell.

Sisena

Els testaments hològrafs que continguin només disposicions a favor de tots els descendents del testador o a favor d'aquests i del seu cònjuge caduquen transcorreguts cinc anys comptats des de l'entrada en vigor d'aquest Codi si el testador havia mort amb anterioritat.

Setena

No es pot instruir cap expedient per elevar a escriptura pública un testament sacramental passat un any des de l'entrada en vigor d'aquest Codi.

Vuitena

La substitució exemplar disposada abans de l'entrada en vigor d'aquest Codi és vàlida i produeix efectes si la incapacitat del substituït és declarada judicialment en vida d'aquest, baldament sigui després d'haver mort l'ascendent que la va ordenar.

Novena

Les normes d'aquest Codi relatives als efectes del fideïcomís s'apliquen mentre està pendent, àdhuc pel que fa a la quarta trebel·liànica, fins i tot als fideïcomisos pendents en el moment de la seva entrada en vigor, malgrat que el causant hagi mort abans.

Desena

En tot allò que no és previst en les Disposicions Transitòries d'aquesta llei, les successions obertes abans de l'entrada en vigor d'aquest Codi es regeixen per la llei aplicable en el moment de l'obertura de la successió, segons resulti de les Disposicions Transitòries que estableixen la Llei estatal 40/1960, del 21 de juliol, la llei catalana 13/1984, del 20 de març, el Decret legislatiu 1/1984, del 19 de juliol, i les lleis 9/1987 i 11/1987, del 25 de maig, i 8/1990, del 9 d'abril, que, amb caràcter de transitòries, resten vigents.

Palau del Parlament, 12 de desembre de 1991

El Secretari Primer
Ramon Camp i Batalla

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

LLEI DE CREACIÓ DE LA UNIVERSITAT DE LLEIDA

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 12 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 114)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 12 de desembre de 1991, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Cultural referent al Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida, i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE CREACIÓ DE LA UNIVERSITAT DE LLEIDA

L'anàlisi dels aspectes històrics, demogràfics, socials i econòmics, juntament amb l'estudi de les demandes de titulació, de les necessitats dels diversos sectors econòmics, socials i culturals, contrastats amb la realitat universitària actual, ha portat el Govern de Catalunya a emprendre un conjunt d'accions destinades a expandir i reordenar el mapa universitari de Catalunya.

D'aquestes actuacions ha sorgit el propòsit de modificar l'estructura universitària catalana mitjançant la creació de noves universitats, una de les quals ha d'ésser la Universitat de Lleida.

Ultra atendre les demandes actuals i futures pel que fa a estudis universitaris, tant a l'àrea geogràfica pròxima com en el conjunt de Catalunya, la Universitat de Lleida ha de tenir vocació de continuïtat amb la seva il·lustre antecessora, creada per privilegi reial el 1300 i anorreada per la força després de la Guerra de Successió: l'Estudi General, que, durant més de quatre-cents anys, va donar hores de glòria al coneixement.

La nova Universitat de Lleida recull també l'esforç, el treball i la voluntat de la comunitat universitària lleidatana, especialment a través dels diferents centres creats a partir del 1968, i la seva creació ha d'actuar com a motor del progrés cultural, del científic i del tècnic a les comarques nord-occidentals de Catalunya i de manera més específica a la ciutat on s'ubiquen els seus centres.

Per això, la Universitat de Lleida ha d'integrar i ordenar els diversos ensenyaments universitaris que actualment imparteixen en aquesta ciutat la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Politècnica de Catalunya, i ha d'integrar també, en el futur, centres adscrits actualment a la Universitat de Barcelona, tots els quals, en conjunt, han de servir de base per al desenvolupament d'una universitat nova amb personalitat pròpia.

Els objectius que es persegueixen són, entre d'altres, la millora de l'organització territorial i de la qualitat i les potencialitats del servei públic de l'ensenyament superior per facilitar l'exercici del dret a l'educació establert a l'article 27.5 de la Constitució Espanyola, i l'augment i la millor estructuració de l'oferta de places en el conjunt de Catalunya.

El Govern de la Generalitat de Catalunya, en la seva sessió del 25 de setembre de 1989, aprovà la proposta de Programació Universitària de Catalunya. En virtut d'aquest acord calia prendre entre d'altres, la decisió d'incrementar l'oferta, en especial, en els nuclis de Girona, Tarragona-Reus i Lleida.

D'altra banda, aquesta creació es fa d'acord amb la Disposició Addicional Única de la Llei de creació de la Universitat Pompeu Fabra, que establia que, dins el termini de tres anys, el Govern havia de presentar un projecte de creació de noves universitats al Parlament de Catalunya.

Article 1. *Creació*

Es crea la Universitat de Lleida, la qual es regeix per la Llei Orgànica 11/1983, del 25 d'agost, de Reforma Universitària, per la Llei de Catalunya 26/1984, del 19 de desembre, de Coordinació Universitària i de Creació de Consells Socials, per aquesta Llei, per les normes que les desenvolupen i pels seus estatuts.

Article 2. *Estructura*

La Universitat de Lleida consta inicialment dels centres següents:

a) Facultat de Lletres.
b) Facultat de Medicina.
c) Facultat de Dret i Economia.
d) Facultat de Ciències de l'Educació.
e) Escola Universitària d'Infermeria.
f) Escola Universitària Politècnica.
g) Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària.

Article 3. *Règim de funcionament*

Mentre no s'aprovin els Estatuts de la Universitat de Lleida, el Departament d'Ensenyament té, respecte a aquesta, les competències que la Llei Orgànica 11/1983, del 25 d'agost, de Reforma Universitària, atribueix a les universitats, sens perjudici que els òrgans creats per aquesta Llei puguin exercir les funcions específiques que se'ls assignen.

Article 4. *Òrgans de govern provisionals*

Als efectes del que estableix l'article 3, es creen els òrgans de govern provisionals següents:

a) La Comissió Gestora, que assumeix les funcions de govern necessàries per a l'organització i l'endegament de la Universitat i el desenvolupament de les seves activitats acadèmiques.

b) El Consell Econòmic, que assumeix les funcions econòmiques i pressupostàries que l'ordenament confereix al Consell Social de la Universitat.

c) El Claustre provisional, que és l'òrgan de participació en el govern de la Universitat dels centres, dels departaments i dels diversos estaments que els componen, de la manera que sigui establerta per reglament. Aquest reglament ha d'ésser consultat amb la Comissió Gestora i aprovat pel Departament d'Ensenyament.

Article 5. *La Comissió Gestora*

1. La Comissió Gestora és integrada per un president, tres vice-presidents, un gerent i entre sis i deu vocals. La Universitat de Lleida pot tenir un secretari general, que ha d'ésser nomenat d'entre els membres de la Comissió Gestora. Els vice-presidents i els vocals poden ésser assistits per adjunts.

2. El President, que ha d'ésser catedràtic d'universitat, és nomenat pel President de la Generalitat a proposta del Conseller d'Ensenyament.

3. Als efectes de l'administració universitària, el President de la Comissió Gestora té la condició de rector.

4. Els vice-presidents i els vocals, que han d'ésser professors d'universitat, són nomenats pel Conseller d'Ensenyament. Els vice-presidents són nomenats un cop escoltats els directors dels centres universitaris afectats per la creació de la Universitat.

5. El Gerent és nomenat pel Conseller d'Ensenyament, a proposta del President de la Comissió Gestora, i no pot exercir funcions docents.

Article 6. *El Consell Econòmic*

1. El Consell Econòmic és integrat pel President i fins a vint-i-quatre vocals.

2. El President és nomenat pel President de la Generalitat.

3. Als efectes de l'administració universitària, el President del Consell Econòmic té la condició de president del Consell Social.

4. Són vocals:

a) El Secretari General del Departament d'Ensenyament, o la persona en qui delegui.

b) El Director General d'Universitats, o la persona en qui delegui.

c) El Director General de Pressupostos i Tresor, o la persona en qui delegui.

d) El President i dos membres de la Comissió Gestora, designats per la mateixa Comissió.

e) El Gerent de la Universitat de Lleida.

f) Un representant de l'Ajuntament de Lleida, un representant de la Diputació de Lleida, un representant del Consell Comarcal del Segrià i un representant designat pels altres consells comarcals de l'actual circumscripció de Lleida.

g) Tres persones elegides directament pel Parlament de Catalunya per majoria absoluta dels diputats que formen la Cambra.

h) Fins a quatre persones designades pel Govern de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller d'Ensenyament, en representació dels interessos socials.

i) Fins a sis membres de la comunitat universitària, elegits pel Claustre provisional.

Article 7

En el marc de l'autonomia universitària, la Universitat de Lleida i els seus centres, instituts i departaments poden establir convenis i acords de col·laboració amb altres centres de recerca, amb altres universitats i amb llurs unitats estructurals.

Article 8

La Universitat ha d'assumir la titularitat dels béns de domini públic de la Generalitat de Catalunya que siguin afectats al compliment de les seves funcions. L'assumpció de la titularitat dels béns inicialment afectats s'ha de fer efectiva una vegada constituït el Consell Econòmic.

Disposicions Addicionals

Primera

1. Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per a fer les actuacions oportunes per a la integració en la Universitat de Lleida de tots els centres, els instituts i els serveis universitaris de la Universitat de Barcelona, de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya ubicats a la ciutat de Lleida.

2. Aquesta integració dels centres s'ha de fer per decret i ha de preveure el traspàs dels immobles, les instal·lacions i tots els mitjans humans i materials assignats o pertanyents a cadascun dels centres, els instituts o els serveis. S'han de respectar els drets que posseeixin, en el moment de la integració a la Universitat de Lleida, el personal adscrit a aquests centres i serveis i els estudiants, sens perjudici dels drets que corresponguin, d'acord amb la Constitució i les lleis que la desenvolupen.

Segona

Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per a fer les actuacions oportunes per a l'adscripció a la Universitat de Lleida dels centres universitaris situats a Lleida adscrits a altres universitats.

Tercera

L'apartat 4.c) de l'article 5 de la Llei 11/1984, del 5 de març, de Creació de l'Organisme Autònom Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya queda redactat de la manera següent:

«Un representant de la Universitat de Barcelona i un representant de la Universitat de Lleida».

Disposició Transitòria Única

Dins el termini de dos anys, a comptar des de la vigència d'aquesta Llei, la Universitat ha d'elegir el Claustre Universitari constituent, el qual ha d'escollir rector i, a continuació, elaborar els estatuts de la Universitat en el termini d'un any des de la constitució del Claustre. Si en aquest termini els estatuts no són sotmesos a l'aprovació del Govern de la Generalitat, aquest n'ha d'establir uns de provisionals.

Disposicions Finals

Primera

En el termini de tres mesos a comptar des de la publicació d'aquesta Llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller d'Ensenyament, ha de determinar l'altra normativa singular reguladora de l'activitat de la Universitat fins a l'aprovació dels estatuts.

Segona

S'autoritzen el Govern de la Generalitat de Catalunya i els Consellers d'Ensenyament i d'Economia i Finances, en l'àmbit de llurs atribucions, perquè dictin les mesures necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta llei.

Tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 12 de desembre de 1991

La Secretària Tercera
Flora Sanabra i Villarroya

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

LLEI DE CREACIÓ DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 12 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 114)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 12 de desembre de 1991, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Cultural referent al Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Girona, i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE CREACIÓ DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

L'anàlisi dels aspectes històrics, demogràfics, socials i econòmics, juntament amb l'estudi de les demandes de titulació, de les necessitats dels diversos sectors econòmics, socials i culturals, contrastats amb la realitat universitària actual, ha portat el Govern de Catalunya a emprendre un conjunt d'accions destinades a expandir i reordenar el mapa universitari de Catalunya.

D'aquestes actuacions ha sorgit el propòsit de modificar l'estructura universitària catalana mitjançant la creació de noves universitats, una de les quals ha d'ésser la Universitat de Girona.

Ultra atendre les demandes actuals i futures pel que fa a estudis universitaris, tant a l'àrea geogràfica pròxima com en el conjunt de Catalunya, la Universitat de Girona ha de tenir vocació de continuïtat amb la seva il·lustre antecessora, creada per privilegi reial el 1446 i suprimida per la força després de la Guerra de Successió, temporalment restaurada entre 1869 i 1874.

La nova Universitat de Girona recull també l'esforç, el treball i la voluntat de la comunitat universitària gironina, especialment a través dels diferents centres creats a partir del 1969, i la seva creació ha d'actuar com a motor del progrés cultural, del científic i del tècnic a les comarques nord-orientals de Catalunya i de manera més específica a la ciutat on s'ubiquen els seus centres.

Per això, la Universitat de Girona ha d'integrar i ordenar els diversos ensenyaments universitaris que actualment s'imparteixen en aquesta ciutat i els de nova creació, que han de servir de base per al desenvolupament d'una universitat nova amb personalitat pròpia.

Els objectius que es persegueixen són, entre d'altres, la millora de l'organització territorial i de la qualitat i les potencialitats del servei públic de l'ensenyament superior per facilitar l'exercici del dret a l'educació establert a l'article 27.5 de la Constitució Espanyola, i l'augment i la millor estructuració de l'oferta de places en el conjunt de Catalunya.

El Govern de la Generalitat de Catalunya, en la seva sessió del 25 de setembre de 1989, aprovà la proposta de Programació Universitària de Catalunya. En virtut d'aquest acord calia prendre entre d'altres, la decisió d'incrementar l'oferta, en especial, en els nuclis amb presència d'estudis universitaris.

D'altra banda, aquesta creació es fa d'acord amb la Disposició Addicional Única de la Llei de creació de la Universitat Pompeu Fabra, que establia que, dins el termini de tres anys, el Govern havia de presentar un projecte de creació de noves universitats al Parlament de Catalunya.

Article 1. *Creació*

Es crea la Universitat de Girona, la qual es regeix per la Llei Orgànica 11/1983, del 25 d'agost, de Reforma Universitària, per la Llei de Catalunya 26/1984, del 19 de desembre, de Coordinació Universitària i de Creació de Consells Socials, per aquesta Llei, per les normes que les desenvolupen i pels seus estatuts.

Article 2. *Estructura*

La Universitat de Girona consta inicialment dels centres següents:

a) Facultat de Ciències de l'Educació.
b) Facultat de Lletres.
c) Facultat de Ciències Experimentals i de la Salut.
d) Facultat de Ciències Jurídico-Econòmiques.
e) Escola Politècnica Superior.

Article 3. *Règim de funcionament*

Mentre no s'aprovin els Estatuts de la Universitat de Girona, el Departament d'Ensenyament té, respecte a aquesta, les competències que la Llei Orgànica 11/1983, del 25 d'agost, de Reforma Universitària, atribueix a les universitats, sens perjudici que els òrgans creats per aquesta Llei puguin exercir les funcions específiques que se'ls assignen.

Article 4. *Òrgans de govern provisionals*

Als efectes del que estableix l'article 3, es creen els òrgans de govern provisionals següents:

a) La Comissió Gestora, que assumeix les funcions de govern necessàries per a l'organització i l'endegament de la Universitat i el desenvolupament de les seves activitats acadèmiques.

b) El Consell Econòmic, que assumeix les funcions econòmiques i pressupostàries que l'ordenament confereix al Consell Social de la Universitat.

c) El Claustre provisional, que és l'òrgan de participació en el govern de la Universitat dels centres, dels departaments i dels diversos estaments que els componen, de la manera que sigui establerta per reglament. Aquest reglament ha d'ésser consultat amb la Comissió Gestora i aprovat pel Departament d'Ensenyament.

Article 5. *La Comissió Gestora*

1. La Comissió Gestora és integrada per un president, tres vice-presidents, un gerent i entre sis i deu vocals. La Universitat de Girona pot tenir un secretari general, que ha d'ésser nomenat d'entre els membres de la Comissió Gestora. Els vice-presidents i els vocals poden ésser assistits per adjunts.

2. El President, que ha d'ésser catedràtic d'universitat, és nomenat pel President de la Generalitat a proposta del Conseller d'Ensenyament.

3. Als efectes de l'administració universitària, el President de la Comissió Gestora té la condició de rector.

4. Els vice-presidents i els vocals, que han d'ésser professors d'universitat, són nomenats pel Conseller d'Ensenyament. Els vice-presidents són nomenats un cop escoltats els directors dels centres universitaris afectats per la creació de la Universitat.

5. El Gerent és nomenat pel Conseller d'Ensenyament, a proposta del President de la Comissió Gestora, i no pot exercir funcions docents.

Article 6. *El Consell Econòmic*

1. El Consell Econòmic és integrat pel President i fins a vint-i-quatre vocals.

2. El President és nomenat pel President de la Generalitat.

3. Als efectes de l'administració universitària, el President del Consell Econòmic té la condició de president del Consell Social.

4. Són vocals:

a) El Secretari General del Departament d'Ensenyament, o la persona en qui delegui.

b) El Director General d'Universitats, o la persona en qui delegui.

c) El Director General de Pressupostos i Tresor, o la persona en qui delegui.

d) El President i dos membres de la Comissió Gestora, designats per la mateixa Comissió.

e) El Gerent de la Universitat de Girona.

f) Un representant de l'Ajuntament de Girona, un representant de la Diputació de Girona, un representant del Consell Comarcal del Gironès i un representant designat pels altres consells comarcals de l'actual circumscripció de Girona.

g) Tres persones elegides directament pel Parlament de Catalunya per majoria absoluta dels diputats que formen la Cambra.

h) Fins a quatre persones designades pel Govern de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller d'Ensenyament, en representació dels interessos socials.

i) Fins a sis membres de la comunitat universitària, elegits pel Claustre provisional.

Article 7

En el marc de l'autonomia universitària, la Universitat de Girona i els seus centres, instituts i departaments poden establir convenis i acords de col·laboració amb altres centres de recerca, amb altres universitats i amb llurs unitats estructurals.

Article 8

La Universitat ha d'assumir la titularitat dels béns de domini públic de la Generalitat de Catalunya que siguin afectats al compliment de les seves funcions. L'assumpció de la titularitat dels béns inicialment afectats s'ha de fer efectiva una vegada constituït el Consell Econòmic.

Disposicions Addicionals

Primera

1. Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per a fer les actuacions oportunes per a la integració en la Universitat de Girona de tots els centres i serveis universitaris de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya ubicats a la ciutat de Girona.

2. Aquesta integració dels centres s'ha de fer per decret i ha de preveure el traspàs dels immobles, les instal·lacions i tots els mitjans humans i materials assignats o pertanyents a cadascun dels centres o serveis. S'han de respectar els drets que posseeixin, en el moment de la integració a la Universitat de Girona, el personal adscrit a aquests centres i serveis i els estudiants, sens perjudici dels drets que corresponguin, d'acord amb la Constitució i les lleis que la desenvolupen.

Segona

Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per a fer les actuacions oportunes per a la integració en la Universitat de Girona de l'Escola Universitària d'Infermeria de Girona, adscrita a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Disposició Transitòria Única

Dins el termini de dos anys, a comptar des de la vigència d'aquesta Llei, la Universitat ha d'elegir el Claustre Universitari constituent, el qual ha d'escollir rector i, a continuació, elaborar els estatuts de la Universitat en el termini d'un any des de la constitució del Claustre. Si en aquest termini els estatuts no són sotmesos a l'aprovació del Govern de la Generalitat de Catalunya, aquest n'ha d'establir uns de provisionals.

Disposicions Finals

Primera

En el termini de tres mesos a comptar des de la publicació d'aquesta Llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller d'Ensenyament, ha de determinar l'altra normativa singular reguladora de l'activitat de la Universitat fins a l'aprovació dels estatuts.

Segona

S'autoritzen el Govern de la Generalitat de Catalunya i els Consellers d'Ensenyament i d'Economia i Finances, en l'àmbit de llurs atribucions, perquè dictin les mesures necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

Tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.*

Palau del Parlament, 12 de desembre de 1991

La Secretària Tercera
Flora Sanabra i Villarroya

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

LLEI DE CREACIÓ DE LA UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 12 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 114)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 12 de desembre de 1991, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Cultural referent al Projecte de Llei de Creació de la Universitat Rovira i Virgili, i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE CREACIÓ
DE LA UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

L'anàlisi dels aspectes històrics, demogràfics, socials i econòmics, juntament amb l'estudi de les demandes de titulació, de les necessitats dels diversos sectors econòmics, socials i culturals, contrastats amb la realitat universitària actual, ha portat el Govern de Catalunya a emprendre un conjunt d'accions destinades a expandir i reordenar el mapa universitari de Catalunya.

D'aquestes actuacions ha sorgit el propòsit de modificar l'estructura universitària catalana mitjançant la creació de noves universitats, una de les quals ha d'ésser la Universitat Rovira i Virgili.

Ultra atendre les demandes actuals i futures pel que fa a estudis universitaris, tant a l'àrea geogràfica pròxima com en el conjunt de Catalunya, la Universitat Rovira i Virgili ha de tenir vocació de continuïtat amb una presència universitària a les comarques tarragonines i de les Terres de l'Ebre que es remunta als segles XVI i XVII, suprimida per la força després de la Guerra de Successió i recuperada ara fa vint anys.

La nova Universitat Rovira i Virgili recull també l'esforç, el treball i la voluntat de la comunitat universitària tarragonina, especialment a través dels diferents centres creats a partir del 1971, i la seva creació ha d'actuar com a motor del progrès cultural, del científic i del tècnic a les comarques meridionals de Catalunya i de manera més específica a les ciutats on s'ubiquen els seus centres.

Per això, la Universitat Rovira i Virgili ha d'integrar i ordenar els diversos ensenyaments universitaris que actualment s'imparteixen en les comarques meridionals i els de nova creació que han de servir de base per al desenvolupament d'una universitat nova amb personalitat pròpia.

Els objectius que es persegueixen són, entre d'altres, la millora de l'organització territorial i de la qualitat i les potencialitats del servei públic de l'ensenyament superior per facilitar l'exercici del dret a l'educació establert a l'article 27.5 de la Constitució Espanyola, i l'augment i la millor estructuració de l'oferta de places en el conjunt de Catalunya.

El Govern de la Generalitat de Catalunya, en la seva sessió del 25 de setembre de 1989, aprovà la proposta de Programació Universitària de Catalunya. En virtut d'aquest acord calia prendre entre d'altres, la decisió d'incrementar l'oferta, en especial, en els nuclis amb presència d'estudis universitaris.

D'altra banda, aquesta creació es fa d'acord amb la Disposició Addicional Única de la Llei de creació de la Universitat Pompeu Fabra, que establia que, dins el termini de tres anys, el Govern havia de presentar un projecte de creació de noves universitats al Parlament de Catalunya.

Amb la denominació de la Universitat es vol honorar la memòria de l'il·lustre català Antoni Rovira i Virgili, escriptor, historiador i polític, un dels més importants teoritzadors i divulgadors de la causa nacional de Catalunya, President que fou del Parlament de Catalunya i exemple de civisme, treball i estima pels valors del nostre poble.

Article 1. *Creació*

Es crea la Universitat Rovira i Virgili, la qual es regeix per la Llei Orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de Reforma Universitària, per la Llei de Catalunya 26/1984, del 19 de desembre, de Coordinació Universitària i de Creació de Consells Socials, per aquesta Llei, per les normes que les desenvolupen i pels seus estatuts.

Article 2. *Estructura*

La Universitat Rovira i Virgili consta inicialment dels centres següents:

a) Facultat de Ciències de l'Educació i Psicologia.
b) Facultat de Lletres.
c) Facultat de Química.
d) Facultat de Medicina i Ciències de la Salut.
e) Facultat de Ciències Jurídiques.
f) Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials.
g) Escola Tècnica Superior d'Enginyeria.
h) Escola Universitària d'Infermeria.
i) Escola d'Enologia.

Article 3. *Règim de funcionament*

Mentre no s'aprovin els Estatuts de la Universitat Rovira i Virgili, el Departament d'Ensenyament té, respecte a aquesta, les competències que la Llei Orgànica 11/1983, del 25 d'agost, de Reforma Universitària, atribueix a les universitats, sens perjudici que els òrgans creats per aquesta Llei puguin exercir les funcions específiques que se'ls assignen.

Article 4. *Òrgans de govern provisionals*

Als efectes del que estableix l'article 3, es creen els òrgans de govern provisionals següents:

a) La Comissió Gestora, que assumeix les funcions de govern necessàries per a l'organització i l'endegament de la Universitat i el desenvolupament de les seves activitats acadèmiques.

b) El Consell Econòmic, que assumeix les funcions econòmiques i pressupostàries que l'ordenament confereix al Consell Social de la Universitat.

c) El Claustre provisional, que és l'òrgan de participació en el govern de la Universitat dels centres, dels departaments i dels diversos estaments que els componen, de la manera que sigui establerta per reglament. Aquest reglament ha d'ésser consultat amb la Comissió Gestora i aprovat pel Departament d'Ensenyament.

Article 5. *La Comissió Gestora*

1. La Comissió Gestora és integrada per un president, tres vice-presidents, un gerent i entre sis i deu vocals. La Universitat Rovira i Virgili pot tenir un secretari general, que ha d'ésser nomenat d'entre els membres de la Comissió Gestora. Els vicepresidents i els vocals poden ésser assistits per adjunts.

2. El President, que ha d'ésser catedràtic d'universitat, és nomenat pel President de la Generalitat a proposta del Conseller d'Ensenyament.

3. Als efectes de l'administració universitària, el President de la Comissió Gestora té la condició de rector.

4. Els vice-presidents i els vocals, que han d'ésser professors d'universitat, són nomenats pel Conseller d'Ensenyament. Els vice-presidents són nomenats un cop escoltats els directors dels centres universitaris afectats per la creació de la Universitat.

5. El Gerent és nomenat pel Conseller d'Ensenyament, a proposta del President de la Comissió Gestora, i no pot exercir funcions docents.

Article 6. *El Consell Econòmic*

1. El Consell Econòmic és integrat pel President i fins a vint-i-vuit vocals.

2. El President és nomenat pel President de la Generalitat.

3. Als efectes de l'administració universitària, el President del Consell Econòmic té la condició de president del Consell Social.

4. Són vocals:

a) El Secretari General del Departament d'Ensenyament, o la persona en qui delegui.

b) El Director General d'Universitats, o la persona en qui delegui.

c) El Director General de Pressupostos i Tresor, o la persona en qui delegui.

d) El President i dos membres de la Comissió Gestora, designats per la mateixa Comissió.

e) El Gerent de la Universitat Rovira i Virgili.

f) Un representant de l'Ajuntament de Tarragona, un representant de l'Ajuntament de Reus, un representant de l'Ajuntament de Tortosa, un representant de la Diputació de Tarragona, un representant del Consell Comarcal del Tarragonès, un representant del Consell Comarcal del Baix Camp, un representant del Consell Comarcal del Baix Ebre i un representant designat pels altres consells comarcals de l'actual circumscripció de Tarragona.

g) Tres persones elegides directament pel Parlament de Catalunya per majoria absoluta dels diputats que formen la Cambra.

h) Fins a quatre persones designades pel Govern de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller d'Ensenyament, en representació dels interessos socials.

i) Fins a sis membres de la comunitat universitària, elegits pel Claustre provisional.

Article 7

En el marc de l'autonomia universitària, la Universitat Rovira i Virgili i els seus centres, instituts i departaments poden establir convenis i acords de col·laboració amb altres centres de recerca, amb altres universitats i amb llurs unitats estructurals.

Article 8

La Universitat ha d'assumir la titularitat dels béns de domini públic de la Generalitat de Catalunya que siguin afectats al compliment de les seves funcions. L'assumpció de la titularitat dels béns inicialment afectats s'ha de fer efectiva una vegada constituït el Consell Econòmic.

Disposicions Addicionals

Primera

1. Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per a fer les actuacions oportunes per a la integració en la Universitat Rovira i Virgili de tots els centres i serveis universitaris de la Universitat de Barcelona ubicats a les ciutats de Tarragona i de Reus.

2. Aquesta integració dels centres s'ha de fer per decret i ha de preveure el traspàs dels immobles, les instal·lacions i tots els mitjans humans i materials assignats o pertanyents a cadascun dels centres o serveis. S'han de respectar els drets que posseeixin, en el moment de la integració a la Universitat Rovira i Virgili, el personal adscrit a aquests centres i serveis i els estudiants, sens perjudici dels drets que corresponguin, d'acord amb la Constitució i les lleis que la desenvolupen.

Segona

1. Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per a fer les actuacions oportunes per a la integració en la Universitat Rovira i Virgili de les Escoles Universitàries d'Infermeria Joan XXIII i de Graduats Socials de Tarragona, adscrites a la Universitat de Barcelona, i de l'Escola Universitària d'Enginyeria Tècnica Industrial del Complex Educatiu de Tarragona, adscrita a la Universitat Politècnica de Catalunya.

2. En la integració de l'Escola Universitària d'Enginyeria Tècnica Industrial del Complex Educatiu de Tarragona, hom s'ha d'atenir a allò que disposa el número 8 de la Disposició Addicional Quinzena de la Llei 30/1984, del 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, en la redacció que li dóna l'article 1 de la Llei 23/1988, del 28 de juliol.

Tercera

Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per a fer les actuacions oportunes per a l'adscripció a la Universitat Rovira i Virgili de les Escoles Universitàries d'Infermeria Verge de la Cinta de Tortosa i de Treball Social de Tarragona, adscrites a la Universitat de Barcelona.

Disposició Transitòria Única

Dins el termini de dos anys, a comptar des de la vigència d'aquesta Llei, la Universitat ha d'elegir el Claustre Universitari constituent, el qual ha d'escollir rector i, a continuació, elaborar els estatuts de la Universitat en el termini d'un any des de la constitució del Claustre. Si en aquest termini els estatuts no són sotmesos a l'aprovació del Govern de la Generalitat de Catalunya, aquest n'ha d'establir uns de provisionals.

Disposicions Finals

Primera

En el termini de tres mesos a comptar des de la publicació d'aquesta Llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller d'Ensenyament, ha de determinar l'altra normativa singular reguladora de l'activitat de la Universitat fins a l'aprovació dels estatuts.

Segona

S'autoritzen el Govern de la Generalitat de Catalunya i els Consellers d'Ensenyament i d'Economia i Finances, en l'àmbit de llurs atribucions, perquè dictin les mesures necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

Tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 12 de desembre de 1991

La Secretària Tercera
Flora Sanabra i Villarroya

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

LLEI DE LA TUTELA I INSTITUCIONS TUTELARS

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 13 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 115)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 13 de desembre de 1991, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana referent al Projecte de Llei de la Tutela i Institucions Tutelars, i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE LA TUTELA I INSTITUCIONS TUTELARS

La trajectòria legislativa de les institucions tutelars s'ha caracteritzat a Catalunya per la seva fragmentació. Regides inicialment pel dret romà i per les Constitucions i Altres Drets de Catalunya de 1702, encara aplicades per una Sentència del Tribunal Suprem de 21/12/1895, regulades després pel Codi Civil i la Llei d'Enjudiciament Civil, i també per diversos preceptes de la Compilació de Dret Civil de Catalunya, ha estat finalment objecte de reforma per la Llei 11/1985, del 15 de juny.

La tutela es fonamenta a Catalunya en el principi bàsic de la prevalença de la voluntat dels pares en la designació del tutor, com a concreció del principi més ampli de llibertat civil, que ha conformat tradicionalment el model de tutela familiar vigent en la societat catalana.

Aquesta Llei, partint del principi esmentat, regula de manera autònoma i íntegra la tutela i les institucions tutelars i completa la normativa sobre regles de protecció que ja figuren en l'ordenament jurídic català. D'aquí deriva un altre dels seus principis rectors: la protecció integral del qui ha d'ésser sotmès a una institució tutelar, cosa que significa l'atenció eficaç, no sols al seu patrimoni, sinó també a la seva persona.

Els càrrecs tutelars que estableix la llei són: el tutor, el protutor, l'administrador patrimonial, el curador i el defensor judicial, a més dels càrrecs de caràcter voluntari que els pares, o un tercer que hagués disposat de béns a favor del tutelat, hagin pogut estatuir. Com a figura complementària, en coordinació amb la Llei de Protecció de Menors, es regula la situació de la guarda de fet i es pren en consideració l'exercici de funcions tutelars per l'entitat pública de protecció de menors.

Decantant-se pel model de tutela familiar, d'acord amb la tradició jurídica catalana, es distingeix la delació testamentària, ordenada pels pares mitjançant testament o capítols matrimonials, de la delació judicial, que només actua subsidiàriament a falta de previsió paterna. Aquesta àmplia llibertat de l'autoritat paterna, que es manifesta, a més, en la possible creació de més càrrecs tutelars, no implica que s'elimini la intervenció judicial. El jutge és qui nomena el tutor, li dóna possessió del càrrec, el remou i en qualifica la capacitat, i qui, en última instància, vetlla perquè s'exerceixi correctament el càrrec.

Per tal de fer més operatiu el càrrec, s'estableix, de manera obligatòria, la necessitat de nomenament d'un protutor, sempre que el patrimoni del sotmès a tutela sigui important i no ho haguessin prohibit els pares. La figura del protutor s'ajusta més al model de tutela familiar previst. És ell qui s'ha d'encarregar de fiscalitzar, en primera instància, l'activitat del tutor, autoritzant actes, intervenint en l'inventari i en la rendició de comptes i assabentant el jutge de qualsevol irregularitat en l'exercici del càrrec.

Es dedica una atenció especial a l'obligació d'inventariar els béns del tutelat, la rendició de comptes (anuals i final) i les altres garanties, que es regulen detalladament. S'estableix el dipòsit dels comptes anuals al Registre Civil amb la finalitat de facilitar-ne la consulta a les persones interessades i d'agilitzar la feina de l'oficina judicial.

Cal esmentar que la Llei estableix la figura de l'administrador patrimonial i la possibilitat que també sigui tutor el cònjuge del tutor o la parella que hi conviu maritalment. Es nomena un administrador patrimonial quan el patrimoni del tutelat sigui de tanta envergadura que calgui separar-ne el contingut personal del patrimonial. L'administrador exerceix la tutela conjuntament amb el tutor, amb la supervisió del protutor, que no desapareix. Però s'ha reservat el nom de tutor per al qui té cura de la persona del tutelat. Com a conseqüència de la necessitat d'harmonitzar la legislació catalana sobre aquesta matèria, hom distingeix, així mateix, entre el càrrec tutelar i l'exercici provisional de funcions tutelars, que es poden dissociar temporalment.

Seguint els models de la legislació europea, se separa la tutela del menor d'edat de la dels incapacitats. Aquesta última, dependent sempre de la sentència d'incapacitació, pot ésser una tutela mitigada pel que fa a l'abast.

La regulació de la curatela es fa de manera completa i es configura amb unes característiques pròpies. Per llur caràcter distint, se'n distingeixen les diferents classes: el *curator bonorum* dels béns relictes que es regula en la Compilació, en el Llibre de Successions; el curador del menor la característica del qual és la transitorietat; el curador del pròdig (un *curator bonorum*) i el dels incapacitats, que pot, segons que determini la sentència d'incapacitació, assumir funcions limitades en l'àmbit personal.

També es dedica una atenció especial, de conformitat amb el principi de tutela familiar, a la pàtria potestat prorrogada o rehabilitada, en la mesura que els pares actuen com a tutors o curadors de llurs fills majors d'edat incapacitats.

Quant al defensor judicial, se n'ha de destacar el caràcter provisional i la no-exigència d'autorització judicial per als actes que en requeririen, quan el nomenament s'hagi efectuat específicament per a la realització d'algun d'aquests actes.

Es regula àmpliament la guarda de fet i, per primera vegada, es defineix el guardador. Aquest és la persona, física o jurídica, que ha acollit, de manera transitòria, un menor que es troba desemparat per qui té l'obligació de custodiar-lo, o bé, qualsevol altra persona que, per raó de les seves ciscumstàncies personals, necessita que la sotmetin a una institució de guarda de la seva persona i els seus béns.

Quant al règim transitori, es disposa el manteniment de les tuteles i les curateles existents en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, que hi queden sotmeses en tot el que es refereix a l'exercici del càrrec. Atesa la novetat de certs càrrecs tutelars, s'estableix que el jutge exerceixi les funcions de protutor, llevat que ell mateix acordi de nomenar-ne un.

Títol Primer
Disposicions generals

Article 1

La guarda i la protecció de la persona i els béns o només de la persona o els béns dels menors i els incapacitats correspon, segons el cas:

a) Als titulars de la pàtria potestat.

b) Al tutor i, segons els casos, a l'administrador patrimonial i al protutor.

c) Al curador.

d) Al defensor judicial.

Article 2

1. Les funcions tutelars constitueixen un deure. Només és admissible l'excusa de llur exercici en els casos determinats en aquesta Llei. Les funcions tutelars s'han d'exercir sempre en els termes de llur constitució i en benefici dels menors i dels incapacitats, d'acord amb la personalitat d'aquests.

2. Els titulars de les funcions de guarda i protecció han d'informar directament el sotmès, en la mesura que sigui possible, de llurs actuacions amb transcendència per a la seva persona o els seus béns.

Títol Segon
De la tutela

Capítol I
Disposicions generals

Article 3

Estan sotmesos a tutela:

a) Els menors d'edat no emancipats que no estiguin sota pàtria potestat.

b) Els incapacitats quan la sentència judicial ho hagi establert i en la mesura que ho hagi acordat.

c) Els sotmesos a pàtria potestat prorrogada o rehabilitada quan aquesta s'extingeixi, llevat que sigui procedent la curatela.

Article 4

La tutela es defereix per:

1.r Testament o capítols matrimonials.

2.n Resolució judicial.

Capítol II
Delació de la tutela

Secció Primera
Delació testamentària

Article 5

1. El pare i la mare que no hagin estat privats de la pàtria potestat abans de l'obertura de la successió poden nomenar un tutor per a llurs fills menors d'edat. També poden nomenar-ne un per als majors d'edat incapacitats sobre els quals detinguin la pàtria potestat prorrogada o rehabilitada.

2. El pare i la mare poden nomenar un tutor o més d'un per a cadascun de llurs fills i designar substituts dels nomenats.

3. El pare i la mare que tinguin la pàtria potestat poden ordenar, en el testament, l'exclusió d'una persona o més d'una del càrrec de tutor de llurs fills menors o incapacitats. En cas de contradicció, preval la voluntat del pare que ha exercit darrerament la pàtria potestat.

Article 6

En cas de concurrència, es discerneix el càrrec al tutor designat per aquell dels pares que ha exercit darrerament la pàtria potestat, sens perjudici de la plena eficàcia de les disposicions ordenades per l'altre per establir un sistema d'administració dels béns que ell mateix hagi disposat, a títol gratuït, a favor del sotmès a tutela.

Article 7

1. Els pares poden establir òrgans de control i vigilància de la tutela, tant unipersonals com col·legiats, i determinar-ne l'àmbit de les competències i la forma d'exercir-les. Les funcions conferides a aquests òrgans són complementàries de les que corresponguin per llei al jutge, les quals en cap cas no poden substituir.

2. La persona o persones designades per al control i la vigilància de la tutela poden excusar-se'n seguint el procediment i amb els efectes establerts en l'article 22 d'aquesta Llei.

Article 8

Els pares també poden ordenar un sistema d'administració dels béns de llurs fills menors o incapacitats que tingui l'abast temporal i objectiu, el caràcter i l'estructura que estimin pertinents, respectant en tot cas les normes específiques de la llegítima.

Article 9

El testador pot fixar als nomenats el dret a la remuneració que cregui convenient, sempre que el patrimoni del tutelat ho permeti, i sens perjudici del dret d'aquests a cobrar el que els correspongui per les feines pròpies de llur professió.

Article 10

Qui disposa de béns a títol gratuït a favor d'un menor o incapacitat pot ordenar-ne un sistema d'administració i nomenar la persona o les persones que hagin d'exercir-la. Aquest nomenament no té efecte fins que hagin estat acceptats la donació, l'herència o el llegat. Les funcions no conferides a l'administrador corresponen al tutor. La persona o les persones designades poden excusar-se de l'administració seguint el procediment i amb els efectes establerts en l'article 22 d'aquesta Llei.

Secció Segona
Delació dativa

Article 11

Si no hi ha tutor nomenat pels pares, correspon al jutge la designació de tutor en tots els casos en què, de conformitat amb la llei, sigui procedent.

Article 12

Per a nomenar tutor s'ha de preferir, en primer lloc, el cònjuge que convisqui amb el menor o incapacitat, el membre de la parella que hagi conviscut amb el pare o la mare del menor o incapacitat i amb aquest durant un període mínim de cinc anys de manera estable i permanent, i, a falta d'aquest, els pares, els descendents, els altres ascendents i els germans. Sens perjudici d'això, el jutge pot, discrecionalment i en una resolució motivada, alterar l'ordre establert o elegir una altra persona, en benefici del menor o incapacitat.

Article 13

Si el jutge ha de designar un tutor per a diversos germans, ha de procurar que el nomenament es faci en una mateixa persona, per facilitar la convivència d'aquells.

Article 14

La tutela dels menors desemparats correspon a la persona que determini la llei corresponent. No obstant això, si hi ha una persona que es presta a assumir-la, el jutge l'ha de nomenar si això redunda en benefici del menor.

Article 15

1. El jutge pot, en constituir la tutela, establir les mesures de vigilància i control de l'actuació del tutor que cregui pertinents en benefici del tutelat. A més, ha de nomenar necessàriament un protutor que intervingui en l'inventari dels béns d'aquell i tingui cura, sota la seva responsabilitat, de la censura anual dels comptes de la tutela i d'assabentar el jutge de tots els aspectes de la gestió del tutor que li semblin perjudicials.

2. El jutge també pot, si ho creu convenient, separar la tutela de la persona de l'administració dels béns i fixar l'àmbit de competència exclusiva del tutor i de l'administrador patrimonial.

Article 16

El jutge també pot fixar als nomenats la retribució que estimi pertinent, sens perjudici del dret d'aquests a cobrar el que els correspongui per les feines pròpies de llur professió.

Capítol III
Constitució de la tutela

Article 17

1. Els parents cridats a tutela i les persones i les institucions que tinguin sota llur guarda el menor o l'incapacitat estan obligats, sota responsabilitat solidària pels danys i perjudicis causats, a promoure la constitució de la tutela. També la pot demanar el Ministeri Fiscal, i disposar-la el jutge, àdhuc d'ofici, en cas que s'assabentin que, en l'àmbit de la seva jurisdicció, hi ha alguna persona que ha d'ésser sotmesa a tutela.

2. Qualsevol persona pot posar en coneixement del Ministeri Fiscal o de l'autoritat judicial el fet determinant de la tutela.

Article 18

1. La tutela és constituïda pel jutge amb audiència prèvia del tutelat, si té prou coneixement i és major de dotze anys, dels parents més pròxims i de les persones que cregui oportú.

2. L'autoritat judicial ha de donar possessió del càrrec al tutor nomenat.

Article 19

Poden ésser tutors totes les persones que estiguin en el ple exercici de llurs drets civils i no estiguin declarades inhàbils per la llei. També poden ésser-ho les persones jurídiques dedicades a la protecció de menors i incapacitats que no tinguin ànim de lucre. En aquest cas, però, cal nomenar un protutor estrany a la institució.

Article 20

1. No poden ésser tutors:

1.r Els qui no estan en el ple exercici de llurs drets civils.

2.n Els privats o suspesos de l'exercici de la pàtria potestat, i els privats totalment o parcialment dels drets de guarda i educació, per resolució judicial.

3.r Els remoguts d'una tutela anterior.

4.t Els qui estan complint una pena privativa de llibertat.

5.è Els fallits i concursats no rehabilitats, llevat que la tutela no inclogui l'administració dels béns.

6.è Els condemnats per qualsevol delicte que faci suposar fonamentadament que no desenvoluparan la tutela amb correcció.

7.è Els qui, per llur conducta, puguin perjudicar la formació del menor.

8.è Les persones en qui concorri impossibilitat absoluta de fet.

9.è Els qui tinguin enemistat manifesta amb el menor o l'incapaç.

10.è Les persones de mala conducta o sense mitjans coneguts de vida.

11.è Els qui tinguin importants conflictes d'interessos amb el menor o l'incapaç, mantinguin plet contra ell o actuacions sobre l'estat civil o sobre la titularitat dels béns, o els qui li deguin quantitats de consideració.

2. Les prohibicions establertes en els apartats 6.è i 11.è d'aquest article no s'han d'aplicar als tutors designats en les disposicions d'última voluntat dels pares, si les causes que impliquen la prohibició eren conegudes per aquests en el moment de fer la designació.

Article 21

1. Es poden al·legar com a excuses per a no exercir la tutela les raons d'edat, la malaltia, la falta de relació amb el tutelat, les característiques peculiars de l'ocupació professional o qualsevol altra que faci especialment feixuga o ineficaç la tutela.

2. Les persones jurídiques poden excusar-se si no disposen de mitjans suficients per al desenvolupament adequat de la tutela.

Article 22

1. L'excusa s'ha d'al·legar en el termini de quinze dies a comptar de la notificació del nomenament. Si la causa és sobrevinguda, es pot al·legar en qualsevol moment.

2. Qui ha proposat l'excusa està obligat a exercir la funció mentre el jutge resol i és responsable de l'incompliment de la seva obligació.

3. Qui s'excusa de la tutela perd el que hom li hagi deixat en consideració al nomenament.

4. Simultàniament a l'admissió de l'excusa s'ha de procedir al nomenament d'un altre tutor.

Article 23

1. El jutge pot exigir fiança o aval al tutor o a l'administrador patrimonial abans de prendre possessió de llur càrrec, ateses llurs relacions amb el tutelat i també la naturalesa i la importància del patrimoni, i n'ha de determinar la modalitat i quantia.

2. El jutge també pot, en qualsevol moment i per justa causa, deixar sense efecte o modificar en tot o en part la garantia prestada.

Article 24

El tutor o l'administrador patrimonial estan obligats a fer inventari de tots els béns del menor o de l'incapacitat, dins el termini de seixanta dies des que prenen possessió del càrrec. Per a confeccionar-lo, ha d'ésser cridat el protutor, el qual se n'ha de corresponsabilitzar i l'ha de signar juntament amb el tutor. El jutge pot prorrogar aquest termini per justa causa i mitjançant resolució motivada.

Article 25

1. L'inventari ha de descriure els elements que componen la situació activa i passiva del patrimoni del tutelat, incloent-hi els béns l'administració dels quals hagi estat encomanada a un administrador especial. Si aquest ha format un inventari especial dels dits béns, ha de remetre'n una còpia al tutor, el qual l'ha d'unir a l'inventari general.

2. El tutor i l'administrador patrimonial, si escau, que no incloguin en l'inventari els deutes que tingui contra el tutelat han d'ésser remoguts del seu càrrec. Si l'omissió es refereix a un crèdit, aquest s'ha de considerar renunciat.

3. En la formalització de l'inventari, el tutelat hi ha d'ésser present, si té prou coneixement i ha complert l'edat de dotze anys.

4. L'inventari s'ha de formar judicialment, amb intervenció del Ministeri Fiscal i citació de les persones que el jutge estimi convenients.

Article 26

1. En presentar l'inventari al jutge, el tutor i l'administrador patrimonial, si escau, han d'adjuntar-hi una proposta inicial d'administració que inclogui la inversió previsible del capital

dinerari i el dipòsit de diners, valors mobiliaris, documents existents en el moment de constituir-se la tutela, objectes preciosos, joies i obres d'art. Tot això, sens perjudici de canvis posteriors sotmesos a les autoritzacions oportunes, si s'escau.

2. Així mateix, en el dit acte el tutor ha de presentar una previsió de despeses ordinàries per al manteniment i l'educació, si escau, del tutelat.

Article 27

1. Un cop confeccionat l'inventari i acompanyat dels documents i les escriptures justificatius, el tutor i l'administrador judicial, si escau, l'han de presentar al jutge de la tutela perquè l'aprovi i n'ha de lliurar una còpia al tutelat.

2. En cas que hi hagi un negoci o una empresa, s'han de presentar, a més, els llibres i les justificacions que determini la legislació mercantil vigent.

Article 28

El jutge, en qualsevol moment de la tutela, pot disposar les mesures que estimi necessàries per al control de la gestió patrimonial, les quals han d'ésser a càrrec del patrimoni del tutelat.

Article 29

El tutor pot ésser remogut del seu càrrec, d'ofici o a sol·licitud del Ministeri Fiscal, del tutelat o d'una persona interessada, per causa sobrevinguda d'inhabilitació, per incompliment dels deures inherents al seu càrrec o per ineptitud en el seu exercici.

Article 30

En qualsevol cas, abans de decretar la remoció del càrrec, el jutge ha de citar i escoltar, si compareix, el sotmès a causa de remoció i pot decretar la suspensió cautelar de l'exercici de funcions i nomenar un defensor judicial. La resolució judicial que acorda la remoció ha de disposar un nou nomenament de tutor o tutors.

Article 31

El jutge, ateses les circumstàncies, pot acordar que els remoguts de la tutela perdin, totalment o parcialment, el que hom els hagués deixat en consideració al nomenament.

Capítol IV
Exercici de tutela

Article 32

L'exercici de les funcions tutelars correspon al tutor. Nogensmenys, en el supòsit dels menors en situació de desemparament, l'entitat pública que legalment tingui encomanada la protecció de menors ha d'exercir les funcions tutelars sobre el menor fins que no es procedeixi a la constitució de la tutela o el menor sigui adoptat.

Article 33

La tutela ha d'ésser exercida per un sol tutor. Hi pot haver una pluralitat de tutors en els casos següents:

a) Quan siguin nomenats el pare i la mare de qui està sotmès.

b) Quan els pares hagin designat més d'una persona.

c) Quan la tutela correspongui a una persona casada o que convisqui maritalment amb una altra i es cregui convenientment que el cònjuge o la parella també l'exerceixi, tret que els pares el n'haguessin exclòs expressament.

d) Quan s'hagi nomenat un administrador patrimonial, a més del tutor.

Article 34

La tutela exercida pel pare i la mare es regeix per les regles de la pàtria potestat i, si s'escau, a més, per les de la sentència d'incapacitació que l'hagi prorrogat o rehabilitat.

Article 35

Si els pares han nomenat més d'una persona, la tutela s'exerceix d'acord amb el que hagin disposat. Si no s'especifica la forma d'actuació, s'entén que han d'actuar conjuntament. En el supòsit previst en l'article 33.c), la tutela s'ha d'exercir conjuntament.

Article 36

Si els pares o el jutge, atesa la importància del patrimoni del tutelat, han nomenat un administrador patrimonial, el tutor ha d'exercir només el contingut personal de la tutela i l'administrador el contingut patrimonial. Les decisions que concerneixin tots dos continguts s'han de prendre conjuntament.

Article 37

En cas de desacord entre els tutors amb facultats atribuïdes conjuntament, el jutge, amb audiència prèvia d'aquests i del tutelat, si és el cas, resol sense recurs ulterior, llevat que hi hagi més de dos tutors, en el qual cas ha de valer l'acord de la majoria.

Article 38

1. Si entre els tutors amb facultats atribuïdes conjuntament hi ha incompatibilitat o oposició d'interessos amb algun dels tutors, no cal el nomenament de defensor judicial, i correspon a

l'altre o als altres la representació legal del tutelat. Si l'oposició és amb l'administrador patrimonial, cal, en tot cas, el nomenament d'un defensor judicial.

2. En cas que per qualsevol causa cessi algun dels tutors, la tutela subsisteix amb els restants, llevat que en fer el nomenament es disposi altrament de manera expressa.

Article 39

El tutor que administra els béns del menor i l'administrador patrimonial estan obligats a rendir comptes de llur gestió, anualment, al protutor.

Article 40

El tutor o protutor, si n'hi ha, han de presentar els comptes anuals al jutge encarregat del Registre Civil on consta inscrita la tutela, amb finalitats de dipòsit i han de lliurar-ne una còpia al tutelat. El protutor ho ha de trametre en el termini de trenta dies a comptar del moment que li hagin estat lliurats i pot fer-hi les observacions oportunes i sol·licitar del jutge de la tutela les mesures que cregui convenients.

Article 41

La rendició anual de comptes ha de consistir en un estat detallat de despeses i ingressos, una relació de béns mobles i immobles, els crèdits i els dèbits i els moviments del patrimoni en relació amb l'inventari inicial, acompanyat dels justificants corresponents.

Article 42

1. El tutor, l'administrador patrimonial i el protutor han d'exercir les respectives funcions amb la diligència deguda i seran responsables davant de llur pupil, per acció o omissió, de llurs propis actes, en relació amb les respectives tasques de gestió i vigilància de la tutela.

2. L'acció per reclamar la responsabilitat prescriu al cap de tres anys a partir de l'extinció de la tutela.

Article 43

1. La tutela s'extingeix per:

a) La majoria d'edat, l'emancipació o el benefici de la majoritat del tutelat, llevat que amb anterioritat hagués estat incapacitat judicialment.

b) El matrimoni del tutelat.

c) L'adopció del tutelat.

d) La modificació de la sentència d'incapacitat o la desaparició de la causa d'incapacitat que substitueixi la tutela per la curatela o si es dicta resolució judicial que extingeixi aquella.

e) La mort o la declaració d'absència o defunció del tutelat.

2. En cas d'extinció, el tutelat o qualsevol persona que hi tingui interès han d'assabentar-ne el jutge de la tutela i s'ha de procedir segons el que hi ha regulat quant al rendiment final de comptes.

Article 44

1. En acabar l'exercici del càrrec de tutor, aquest o els seus hereus han de retre comptes al pupil i al jutge de la tutela de la seva gestió total en el termini de tres mesos, prorrogables judicialment per justa causa, des de la cessació de la tutela.

2. Les despeses necessàries de la rendició de comptes són a càrrec de qui va estar sotmès a tutela.

3. La dita rendició és preceptiva per al tutor i pot ésser requerida per qui està sotmès a tutela i els seus hereus. L'acció de reclamació prescriu al cap de tres anys.

Article 45

1. La rendició final ha d'incloure l'inventari inicial i els comptes anuals i ha d'expressar l'estat actual del patrimoni. El jutge de la tutela, amb audiència prèvia del tutelat i del tutor, el protutor i, si escau, de l'administrador patrimonial o del defensor judicial, o dels hereus respectius si és el cas, hi ha de donar o no l'aprovació, per a la qual cosa es pot valer del dictamen d'especialistes.

2. L'aprovació, si s'escau, no impedeix l'exercici de les accions que recíprocament puguin assistir el tutor i el tutelat, o llurs successors per raó de la tutela.

Article 46

1. El saldo resultant, a favor del pupil o del tutor, produeix interessos legals des de la data de l'aprovació.

2. Si el saldo resultant és a favor del tutor produeix l'interès legal des que el sotmès és requerit de pagament, un cop fet lliurament dels seus béns. Si és en contra del tutor, produeix l'interès des del moment de l'aprovació del compte.

Article 47

En cas que no s'esdevingui l'aprovació judicial dels comptes, el jutge pot demanar al tutor cessant o als seus hereus les garanties que cregui convenients i l'aportació dels justificants necessaris i pot, d'ofici, instar les accions legals i les mesures oportunes.

Capítol V
Contingut de la tutela

Secció Primera
Disposició general

Article 48

1. L'exercici de la tutela comprèn els deures i les facultats següents:

1.r Vetllar pel tutelat, educar-lo, procurar-li aliments i una formació integral i, si escau, fer tot el que calgui per la recuperació de la seva capacitat i per la seva millor reinserció en la societat.

2.n Representar el tutelat i administrar-ne els béns.

2. El jutge ha d'escoltar necessàriament el tutelat abans de dictaminar sobre l'aprovació d'un acte del tutor que impliqui qualsevol obligació personal o laboral per a aquell.

Secció Segona

Tutela dels menors d'edat

Article 49

L'exercici de la tutela dels menors és obligatori.

Article 50

Els menors sotmesos a tutela deuen respecte i obediència al tutor. Els tutors, en l'exercici del càrrec, poden sol·licitar l'auxili de l'autoritat i corregir els menors d'una manera raonable i moderada.

Article 51

El tutor és el representant legal dels menors sotmesos a tutela. Se n'exceptuen:

a) Els actes relatius als drets de la personalitat, llevat que les lleis que els regulin ho disposin altrament.

b) Els actes que, de conformitat amb les lleis i les condicions de maduresa, pugui realitzar per si mateix el menor.

c) Els actes en què hi ha un conflicte d'interessos amb el tutor o tutors.

d) Els actes relatius als béns exclosos de l'administració del tutor.

Article 52

Llevat que en la constitució de la tutela s'hagi disposat altrament, el domicili del menor és el del tutor únic o el del tutor amb qui conviu.

Article 53

El tutor està obligat a procurar aliments al menor. No obstant això, si el menor té prou patrimoni, el tutor pot destinar-ne els fruits a aquesta finalitat. També pot sol·licitar a l'administrador patrimonial, amb la mateixa finalitat, el lliurament dels fruits del patrimoni que administrin.

Article 54

L'exercici de la tutela de menors és gratuït. Tanmateix, quan l'exercici de la tutela pugui resultar feixuc al tutor i el patrimoni del menor ho permeti, aquest pot tenir dret a una remuneració, de conformitat amb allò que estableix aquesta Llei. Poden fixar-ne la quantia els pares i el jutge, en cas que aquells no ho hagin previst. Aquesta quantitat es pot augmentar o reduir quan s'esdevingui una modificació substancial de les circumstàncies.

Article 55

1. El tutor ha de sol·licitar autorització judicial:

a) Per internar el menor en un centre o una institució d'educació especial.

b) En les decisions relatives a educació i formació en què el menor, de més de dotze anys, manifesti una opinió diversa.

2. L'autorització judicial ha d'ésser sol·licitada pel tutor, però també la poden demanar el menor mateix, qualsevol parent o el Ministeri Fiscal.

Article 56

El tutor únic i l'administrador patrimonial del tutelat estan obligats a administrar els béns amb la diligència deguda.

Article 57

S'exceptuen de l'administració del tutor i de l'administrador patrimonial:

a) Els béns que el menor hagi adquirit a títol gratuït o lucratiu quan el transmissor ho hagi ordenat així de manera expressa.

b) Els béns que els pares hagin exclòs nomenant-ne un administrador.

c) Els béns que el menor, de més de setze anys, hagi adquirit amb la seva feina o indústria. Per als actes que excedeixin l'administració ordinària, el menor necessita l'assistència del tutor.

Article 58

Els diners, els valors mobiliaris, els documents existents en el moment de constituir-se la tutela, els objectes preciosos, les joies i les obres d'art han d'ésser administrats de la manera com hagin assenyalat els pares en el document de designació del tutor. A manca de previsió feta pels pares sobre la destinació d'aquests objectes i valors i a manca de tutor o a proposta d'aquest, el jutge pot acordar que es dipositin en un establiment destinat a aquesta finalitat. Les despeses han d'ésser a càrrec del patrimoni del tutelat.

Article 59

Si el patrimoni del menor augmenta considerablement, el tutor pot sol·licitar al jutge el nomenament d'un administrador patrimonial, al qual ha d'assenyalar, si escau, una retribució per les feines pròpies de la seva professió.

Article 60

Si en algun assumpte hi ha contraposició d'interessos entre el menor i el tutor o l'administrador patrimonial, s'ha de nomenar un defensor judicial.

Article 61

El tutor i l'administrador patrimonial necessiten autorització del protutor, o del jutge si no s'ha nomenat protutor, per a:

a) Dur a terme la partició de l'herència o la divisió de la cosa comuna.

b) Fer despeses extraordinàries en els béns.

c) Constituir dipòsits bancaris a llarg termini.

Article 62

El tutor necessita autorització judicial per a:

a) Alienar o gravar béns immobles, establiments mercantils o industrials, objectes preciosos i valors mobiliaris, llevat del dret de subscripció preferent d'accions.

b) Acceptar sense benefici d'inventari qualsevol herència o liberalitat.

c) Fer la partició de l'herència o la divisió d'una cosa comuna, les quals, una vegada practicades, requereixen, a més, l'aprovació judicial.

d) Renunciar, transigir, sotmetre a arbitratge i repudiar herències.

e) Cedir en arrendament sotmès a pròrroga forçosa i realitzar contractes d'arrendament de béns immobles per un període de més de sis anys o en què s'hagin anticipat les rendes de tres o més anys.

f) Donar i prendre diners en préstec, disposar de béns a títol gratuït i cedir a tercers els crèdits que el tutelat tingui contra ell, o adquirir a títol onerós els crèdits de tercers contra el tutelat.

g) Constituir societats.

h) Prestar avals i fiances.

Secció Tercera
Tutela dels incapacitats

Article 63

El jutge ha de nomenar un tutor per a les persones que en el procediment declaratiu corresponent hagin estat declarades incapacitades per a qualsevol acte de gestió de la pròpia persona i els propis béns, per raó de la gravetat de llurs disfuncions psíquiques o mentals.

Article 64

Són aplicables a la institució tutelar dels incapacitats les disposicions que quant a nomenament, capacitat, causes d'excusa i remoció i condicions per a l'exercici del càrrec s'estableixen per al tutor dels menors.

Article 65

Són aplicables a la tutela dels incapacitats les regles establertes per a la tutela dels menors, llevat del que disposa especialment aquesta Secció.

Article 66

1. El tutor és el representant legal de l'incapacitat. Els actes realitzats per l'incapacitat són anul·lables d'acord amb la llei.

2. S'exceptuen de la representació legal del tutor:

a) Els actes en què hi hagi conflicte d'interessos amb el tutor o tutors.

b) Els actes relatius als béns exclosos de l'administració del tutor.

c) Els actes personalíssims, llevat que la Llei o la sentència d'incapacitació disposin altrament.

Article 67

La tutela dels incapacitats pot ésser remunerada quan el patrimoni d'aquests ho permeti, de conformitat amb allò que estableix aquesta llei. La quantia ha d'ésser fixada pel jutge i pot ser augmentada o reduïda quan s'esdevingui una modificació substancial de les circumstàncies.

Article 68

A més dels casos en què cal autorització judicial previstos en la tutela dels menors d'edat, el tutor ha de sol·licitar autorització judicial per a internar l'incapacitat en un establiment de salut mental.

Capítol VI
Del protutor

Article 69

Són aplicables al nomenament de protutor les disposicions establertes per al càrrec de tutor.

Article 70

El nomenament de protutor, com a institució fiscalitzadora de la tutela, és sempre obligatori, tret dels supòsits en què els pares hagin exclòs la designació de protutor en testament o en capítols matrimonials, i tret que el tutelat no tingui patrimoni.

Article 71

Són funcions del protutor:

a) Autoritzar els actes del tutor en els supòsits determinats legalment.

b) Confeccionar juntament amb el tutor l'inventari dels béns del tutelat en el moment de la constitució de la tutela.

c) Fiscalitzar els comptes anuals i el compte final presentats pel tutor o l'administrador dels béns del tutelat.

d) Assabentar el jutge de l'incompliment o la impossibilitat de compliment de qualsevol de les obligacions del tutor.

Article 72

El protutor pot sol·licitar al tutor, en tot moment, qualsevol informació i justificació relativa al patrimoni del pupil i a la seva administració, i pot examinar els llibres i els assentaments comptables corresponents.

Títol Tercer
De la curatela

Article 73

Estan sotmesos a curatela:

a) Els menors d'edat emancipats o que han obtingut el benefici de la majoria d'edat quan els pares o els tutors es morin o quedin impedits per a exercir l'assistència prescrita per la llei.

b) Els declarats pròdigs.

c) Els incapacitats quan la sentència d'incapacitació ho hagi establert així.

d) L'herència jacent.

e) Els béns disposats *mortis causa* a favor d'un no concebut, en els termes establerts per la Compilació.

Article 74

El curador complementa la capacitat del sotmès a curatela en tots els actes que per llei o pel que disposi la sentència no pugui realitzar ell tot sol.

Article 75

El curador no exerceix la representació legal del sotmès a curatela. No obstant això, si la sentència d'incapacitació, en atenció al grau de discerniment de l'incapacitat, estableix aquest sistema de guarda, pot disposar que el curador en sigui el representant legal per a actes jurídics concrets, assenyalant-ho expressament.

Article 76

1. Si la sentència d'incapacitació no ha determinat per a quins actes es requereix la intervenció del curador, l'incapacitat necessita l'assistència d'aquest per als actes especificats en els articles 61 i 62 i per a atorgar capítols matrimonials.

2. La sentència ha de determinar quins actes el declarat pròdig no pot realitzar sense el consentiment del curador.

Article 77

La curatela dels menors emancipats o que han obtingut el benefici de la majoria d'edat només s'ha de constituir, a instància d'aquests, quan sigui necessària la intervenció del curador.

Article 78

Els actes duts a terme pel sotmès a curatela sense la intervenció del curador són anul·lables d'acord amb la llei.

Article 79

1. Són aplicables a la curatela les regles sobre nomenament, inhabilitat, excusa i remoció de tutors.

2. No poden ésser curadors els concursats i els fallits.

3. No obstant això, la curatela testamentària només és procedent respecte als menors emancipats per concessió dels titulars de la pàtria potestat.

4. Les persones jurídiques poden ésser curadors en els mateixos casos en què poden ésser tutors.

Article 80

1. Si el sotmès a curatela ha estat sota tutela, ha d'exercir el càrrec de curador el qui ha estat tutor, tret que el jutge ho disposi altrament.

2. El qui ha estat curador pot ésser nomenat tutor quan s'esdevingui una modificació de la incapacitació declarada judicialment.

Article 81

Qualsevol persona interessada, fins i tot el sotmès a curatela, i les entitats públiques que tinguin la funció de guarda d'incapacitats, poden assabentar el jutge, en qualsevol moment, de tot el que pugui afectar negativament el patrimoni del sotmès.

Article 82

La curatela s'extingeix per:

a) La majoria d'edat del sotmès.

b) La mort o la declaració judicial d'absència o de defunció del sotmès.

c) L'adopció del sotmès.

d) Una resolució judicial que modifiqui la capacitat i estableixi el nomenament d'un tutor o que rehabiliti la capacitat.

e) Una resolució judicial que rehabiliti el pròdig.

f) L'acceptació d'herència a què fa referència l'article 73.d).

g) El naixement de la persona a la qual es refereix l'article 73.e).

Article 83

En acabar-se la curatela el curador que ha administrat béns ha de rendir comptes finals. Hi són aplicables les mateixes regles de la rendició de comptes de la tutela.

Títol Quart
Pàtria potestat prorrogada o rehabilitada

Article 84

1. Si la declaració d'incapacitat, total o parcial, recau en una persona menor d'edat sota pàtria potestat o bé en un major d'edat del qual viuen els pares que n'hagin exercit la pàtria potestat o qualsevol d'ells, el jutge, en la mateixa sentència, ha de prorrogar la pàtria potestat a favor d'ambdós pares o d'aquell d'ells amb el qual conviu l'incapacitat.

2. No obstant això, el jutge, atesa la situació dels pares i llur relació personal amb el fill incapaç, pot no acordar la pròrroga o la rehabilitació de la pàtria potestat.

Article 85

1. La pàtria potestat prorrogada o rehabilitada s'extingeix per:

a) La mort o la declaració judicial d'absència o de defunció dels qui l'exerceixen o del qui hi és sotmès.

b) La desaparició de la causa d'incapacitat declarada judicialment.

c) El matrimoni de l'incapaç.

d) L'adopció de l'incapaç.

2. Si en cessar la pàtria potestat prorrogada subsisteix la incapacitat, s'ha de procedir a la constitució de l'organisme tutelar corresponent.

Títol Cinquè
El defensor judicial

Article 86

El jutge ha de nomenar un defensor judicial al menor o a l'incapacitat en els casos següents:

a) Quan en alguna qüestió hi hagi un conflicte d'interessos entre el tutor i el tutelat, o bé entre els tutors entre sí, o el curador i el sotmès a curatela, o l'administrador de béns i el menor o l'incapacitat.

b) Quan ho exigeixin les circumstàncies del menor o l'incapacitat mentre no es constitueixi la tutela o no sigui declarat el desemparament.

c) En els supòsits en què per qualsevol causa el tutor o el curador no exerceixin llurs funcions, mentre no acabi la causa o no es designi una altra persona per a l'exercici del càrrec.

d) En la resta de casos determinats per la llei.

Article 87

1. L'actuació del defensor judicial en el supòsit a) de l'article 86 s'ha de limitar a l'acte o els actes que n'hagin determinat el nomenament. Si aquest acte requerís autorització judicial, aquesta s'ha d'entendre implícita en el nomenament.

2. En els supòsits b) i c) de l'article 86, el defensor judicial s'ha de limitar a la guarda de la persona del menor o l'incapacitat i a la conservació dels seus béns, o només a aquesta, i ha de dur a terme els actes d'administració necessaris. Per a qualsevol acte de disposició sobre els béns del menor o l'incapacitat cal l'autorització judicial.

Article 88

El nomenament de defensor judicial ha de recaure en la persona que el jutge cregui més idònia tenint en compte el fet determinant del seu nomenament.

Article 89

El nomenament de defensor judicial es fa d'ofici o a petició del Ministeri Fiscal, del tutor, del protutor o de qualsevol persona legitimada per a comparèixer a judici.

Article 90

Són aplicables al defensor judicial les causes d'inhabilitat, excuses i remoció de tutor i protutor, i, si escau, de la retribució. El defensor judicial ha de donar compte de la seva gestió al jutge, una vegada acabada.

Títol Sisè
La guarda de fet

Article 91

El guardador de fet és la persona física o jurídica que té acollit transitòriament un menor que ha estat desemparat per aquell qui té l'obligació de la seva custòdia o bé qualsevol altra persona que per raó de les seves circumstàncies personals necessita ésser sotmesa a una institució de guarda de la pròpia persona i dels seus béns.

Article 92

El guardador de fet ha d'actuar sempre en benefici del menor o del presumpte incapaç i ha d'assabentar del fet determinant de la guarda, i també de la situació de la seva persona i béns, el jutge o el Ministeri Fiscal.

Article 93

El jutge pot establir mitjans de control i vigilància tant de la persona com dels béns del menor o del presumpte incapaç sota guarda de fet.

Article 94

Els actes realitzats pel guardador de fet en interès del menor o del presumpte incapaç no poden ésser impugnats si redunden en utilitat d'aquests darrers.

Article 95

El guardador de fet té dret a ésser indemnitzat pels perjudicis que pateixi com a conseqüència de l'exercici de la guarda, sempre que no siguin per culpa seva. Els béns de la persona guardada estan expressament sotmesos a aquesta responsabilitat.

Article 96

1. La situació de guarda de fet s'acaba per desaparició de les causes que la van motivar o pel nomenament d'un càrrec tutelar.

2. En acabar la guarda de fet, el guardador ha de retre comptes al jutge de la seva gestió, la qual s'ha de limitar a la guarda de la persona i la conservació dels béns.

Disposició Addicional

1. El Govern de la Generalitat ha de crear un òrgan d'assessorament i supervisió de les persones jurídiques sense ànim de lucre que tinguin atribuïda la tutela de menors o d'incapacitats d'acord amb el que estableix l'article 19.

2. A aquest efecte, les persones jurídiques a qui es refereix l'apartat 1 han de notificar a l'òrgan d'assessorament i supervisió de l'Administració de la Generalitat llur nomenament i cessament com a tutors en el termini de quinze dies des de l'aprovació de l'inventari inicial i des del rendiment del compte final, respectivament.

Disposició Transitòria

La tutela constituïda conformement a la legislació anterior es manté. Els seus titulars, pel que fa a l'exercici del càrrec, queden sotmesos a les disposicions d'aquesta Llei. Amb aquesta finalitat, el jutge ha d'exercir les funcions que aquesta Llei atribueix al protutor, mentre no acordi, ateses les circumstàncies del cas, nomenar un protutor.

Palau del Parlament, 13 de desembre de 1991

El Secretari Primer
Ramon Camp i Batalla

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

LLEI SOBRE MESURES DE PROTECCIÓ DELS MENORS DESEMPARATS I DE L'ADOPCIÓ

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 13 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 115)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 13 de desembre de 1991, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana referent al Projecte de Llei sobre Mesures de Protecció dels Menors Desemparats i de l'Adopció, i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI SOBRE MESURES DE PROTECCIÓ DELS MENORS DESEMPARATS I DE L'ADOPCIÓ

Preàmbul

Aquesta Llei respon, primordialment, a la necessitat de proporcionar una protecció al menor, especialment quan es troba en una situació de desemparament. Aquesta inquietud s'ha plasmat en la legislació internacional, estatal i catalana, i també se n'ha fet ressò el Parlament de Catalunya mitjançant diverses Resolucions, entre les quals destaca la 194/III, del 3 de març de 1991, sobre els Drets de la Infància, el text de la qual s'incorpora a aquesta Llei en una Disposició Addicional.

Per a assolir aquesta finalitat, cal que tota la normativa i les actuacions relatives a la protecció del menor s'inspirin en els principis següents:

– El menor ha de gaudir dels drets individuals i col·lectius reconeguts per la Constitució, la resta de l'ordenament jurídic i els acords i tractats internacionals, especialment la Convenció de les Nacions Unides de 1989.

– El menor té dret a créixer en el si d'una família que cobreixi les seves necessitats materials, el protegeixi i se'n faci responsable; en un ambient afectiu que li permeti i li potenciï el desenvolupament integral de la personalitat.

– L'interès del menor és prioritari quan es tracti d'aplicar mesures que l'afecten.

Tant els pares o tutors com els poders públics són responsables del compliment efectiu d'aquests principis, que han de presidir la interpretació i l'aplicació de la normativa referida al menor.

Fins ara, la protecció dels menors desemparats ha estat regulada per la Llei 11/1985, del 13 de juny, de Protecció de Menors. Aquesta llei, que comprèn tant la prevenció i el tractament de la delinqüència infantil i juvenil com la tutela dels menors abandonats o víctimes de l'actuació dels pares o guardadors, va significar, en el moment en què es promulgà, un gran avenç respecte a la inadequada i desfasada normativa anterior.

Aquesta Llei específica, de caràcter primordialment civil, comprèn una completa regulació de la faceta protectora, tal com s'ha fet en les legislacions més modernes.

En primer lloc, ha calgut establir un criteri més operatiu amb vista a l'efectiva protecció del menor sense menyscapte de les garanties que s'han de reconèixer als pares o guardadors. És per això que, tot i que la resolució que declara desemparat el menor i l'aplicació de les mesures corresponents pertoquen a l'organisme competent, es preveu un control judicial posterior, quan, efectivament, el menor ja està protegit. L'interès del menor, però, ha de prevaler sempre davant de qualsevol altre interès en joc.

En el Capítol I es regulen totes les qüestions relatives a la protecció del menor des que es produeix la intervenció de l'organisme competent que el declara desemparat, amb la consegüent aplicació de la mesura protectora, fins que, si és el cas, es procedeix a la proposta d'adopció.

Es considera desemparat el menor que es troba en una situació de fet en la qual li manquen els elements bàsics per al desenvolupament integral de la seva personalitat, prescindint de la causa d'aquesta situació.

Les facultats que corresponen a l'organisme competent pel fet d'exercir les funcions tutelars sobre un menor concret comprenen tant allò que es refereix a la persona com al patrimoni del menor; però la guarda, per la seva pròpia naturalesa, queda limitada a la cura personal.

Sempre que sigui possible, s'han d'aplicar mesures que no comportin separació del menor de la seva llar o del seu entorn familiar, i deixar en darrer terme la consideració de la mesura d'acolliment en un centre públic o col·laborador.

Quant a la mesura específica d'acolliment familiar, es distingeix entre el que s'anomena acolliment simple, pensat principalment per a situacions de desemparament en les quals sembla possible el reintegrament futur a la família d'origen, i l'acolliment preadoptiu, com a pas previ o període de prova per a l'adopció.

Quan l'acolliment simple té lloc en una llar, una residència o un centre, la Llei estableix el principi que el règim de convivència ha d'assemblar-se al màxim a un règim familiar que proporcioni un tracte afectiu i permeti una vida quotidiana personalitzada.

En el Capítol II es regula l'adopció. S'estableix que la constitució d'aquesta sigui sempre judicial. La trajectòria legislativa en el dret català s'ha caracteritzat, des de la Compilació del 1960, per la dualitat normativa: els tipus d'adopció, les regles de capacitat i les formes de constitució es regien per remissió al Codi Civil, i els efectes successoris per les regles específiques del dret català. Aquesta dualitat s'originava en la infuncionalitat de les regles del dret romà sobre l'adopció (vigents en el moment de l'elaboració de la Compilació del 1960) i en llur escassa virtualitat pràctica. Això no va significar mai una renúncia del legislador català a la facultat de regular l'adopció completament i de forma autònoma. Ja abans de l'última reforma del Codi Civil en matèria d'adopció (Llei 21/1987, de l'11 de novembre) la Disposició transitòria única de la Llei 10/1987, del 25 de maig, preveia la regulació de l'adopció pel Parlament de Catalunya. Ara resta regulada de manera íntegra.

Els principis que inspiren aquesta regulació són els imperants en les legislacions modernes i els propis del dret civil català: el de protecció i benefici del menor i el d'equiparació absoluta entre la filiació per naturalesa i la filiació adoptiva. D'una banda, d'acord amb allò que aconsella el Conveni Europeu en matèria d'adopció, del 24 d'abril de 1967, s'exigeix com a requisit indispensable per a tota adopció –llevat de determinats casos– un període de prova configurat per l'acolliment preadoptiu. D'altra banda, la regla romana *adoptio imitatur naturam* s'ha portat fins a les últimes conseqüències. Això explica que, com a regla, només es pugui adoptar els menors d'edat amb excepció dels casos concrets enumerats en la Llei, que es fixi una edat mínima per a adoptar, i que es prohibeixi l'adopció dels descendents i dels parents en segon grau de la línia col·lateral per consanguinitat.

Es dedica una secció especial als efectes de l'adopció, la qual s'inicia amb la regla d'equiparació de la filiació adoptiva a la filiació per naturalesa i es reconeix l'existència del vincle de parentiu. Això comporta el trencament dels vincles amb la família per naturalesa, que es dediqui un precepte a la regulació dels cognoms i que, d'acord amb el principi de veritat biològica pròpi i històric del dret civil català, es faculti l'adoptat, en arribar a la majoria d'edat, perquè indagui i esbrini qui eren els seus pares per naturalesa, només als efectes d'aquest simple coneixement.

El Capítol III es dedica a disposicions comunes a les figures de l'acolliment i l'adopció.

En les disposicions addicionals es recullen els principis que les administracions públiques de Catalunya han de tenir presents en llur actuació vers els infants i així mateix es modifica l'article 6 de la Compilació.

En les disposicions transitòries es preveu un termini perquè els actuals acolliments s'adaptin a la nova normativa; s'estableix la retroactivitat màxima respecte als efectes de l'adopció per a les adopcions plenes anteriors a aquesta, i es regula la possible conversió de les adopcions simples o menys plenes en l'adopció regulada per aquesta Llei, amb una reducció dels requisits per a fer-ho.

Capítol I
De la protecció dels menors desemparats

Secció Primera
Disposicions generals

Article 1

La Generalitat de Catalunya, per mitjà de l'organisme que tingui atribuïda aquesta competència, exerceix, d'acord amb aquesta Llei i amb la Llei 11/1985, del 13 de juny, en la part que resta vigent, la protecció sobre els menors desemparats domiciliats a Catalunya o que s'hi trobin eventualment.

Article 2

1. L'organisme competent a què es refereix l'article 1 ha de prendre les mesures necessàries per a assolir la protecció efectiva dels menors desemparats i, preventivament, abans de nèixer, quan es prevegi clarament la situació de desemparament del futur nadó.

2. Es considera que el menor està desemparat:

a) Quan manquen les persones a les quals per llei correspon d'exercir les funcions de guarda, o quan aquestes persones estan impossibilitades per a exercir-les o en situació d'exercir-les amb greu perill per al menor.

b) Quan s'apreciï qualsevol forma d'incompliment o d'exercici inadequat dels deures de protecció establerts per les lleis per a la guarda dels menors o manquin a aquests els elements bàsics per al desenvolupament integral de llur personalitat.

c) Quan el menor presenta signes de maltractaments físics o psíquics, d'abusos sexuals, d'explotació o d'altres de naturalesa anàloga.

3. Als efectes del que estableix l'apartat 2, tothom i en especial qui per raó de la seva professió tingui coneixement de l'existència de qualsevol maltractament a menors, ha de posar-ho en coneixement de l'autoritat judicial o de l'organisme competent, el qual ha de garantir la reserva absoluta i l'anonimat del comunicant.

4. El desemparament ha d'ésser apreciat pel mateix organisme competent, en resolució motivada, comunicada al ministeri fiscal en el termini màxim de dos dies i notificada als pares, al tutor, al guardador o als familiars que darrerament hagin conviscut amb el menor. Aquests també han d'ésser informats dels drets que els assisteixen i de com poden canalitzar llur oposició.

5. Els centres d'acolliment, si s'escau, han d'exercir l'atenció immediata i transitòria dels menors desemparats, a fi d'analitzar-ne la problemàtica i proposar després el tipus de mesures aplicables.

6. El jutge, a petició dels pares, del tutor, del guardador, dels familiars esmentats a l'apartat 4 d'aquest article, del ministeri fiscal o de l'organisme competent, ha de confirmar o deixar sense efecte la declaració de desemparament.

Article 3

1. La resolució de desemparament per les causes determinades en l'article 2 comporta l'assumpció automàtica per l'organisme competent de les funcions tutelars sobre el menor, mentre no es procedeixi a la constitució de la tutela per les regles ordinàries o el menor no sigui adoptat, no sigui reintegrat a qui en tingui la pàtria potestat o la tutela, no s'emancipi o no arribi a la majoria d'edat.

2. Aquesta assumpció de les funcions tutelars implica la suspensió de la pàtria potestat o de la tutela ordinària durant el temps d'aplicació de la mesura.

Article 4

Si els pares, els tutors o els guardadors impedeixen l'execució de la mesura de protecció acordada, l'organisme competent ha de sol·licitar a l'autoritat judicial l'adopció de les mesures necessàries per a fer-la efectiva, sens perjudici de les intervencions immediates que es puguin produir si està en perill la vida o la integritat del menor o són greument vulnerats els seus drets.

Article 5

1. Les mesures a adoptar, sempre amb informe previ dels equips tècnics competents i tenint en compte l'interès del menor, poden ésser:

Primera. L'atenció en la pròpia família del menor, mitjançant ajuts de suport psico-social, de caire personal o econòmic, de l'Administració.

Segona. L'acolliment simple del menor per una persona o una família que puguin substituir, provisionalment, el seu nucli familiar natural.

Tercera. L'acolliment simple en un centre públic o col·laborador.

Quarta. L'acolliment familiar preadoptiu.

Cinquena. Qualsevol altra mesura aconsellable, de caràcter assistencial, educatiu o terapèutic, ateses les circumstàncies del menor.

2. La mesura es pot adoptar en el moment de fer-se la declaració de desemparament.

3. S'ha de procurar, sempre que sigui possible, d'aplicar mesures que no comportin la separació del menor de la seva llar i del seu entorn familiar. Si fos necessària la separació transitòria, aquesta no ha d'impedir els drets de visita i comunicació amb la família natural, si convé a l'interès del menor.

4. En l'adopció de qualsevol mesura ha d'ésser escoltat el menor de més de dotze anys, i el de menys de dotze si té prou coneixement i és possible.

Article 6

1. Les mesures de protecció han d'ésser sempre acordades per escrit. L'organisme competent ha de comunicar al Ministeri Fiscal l'adopció de les mesures que comportin la separació dels

menors de llur família. El fiscal, a la vista de les actuacions, pot instar a l'autoritat judicial la modificació o la suspensió de la mesura adoptada.

2. Si és el cas, l'organisme competent pot demanar, també, la privació de la pàtria potestat o la remoció de la tutela, a part exercir les accions penals corresponents.

Article 7

L'adopció de qualsevol mesura, i la finalitat i l'abast d'aquesta, han d'ésser notificats immediatament als pares, al tutor, al guardador o als familiars que darrerament hagin conviscut amb el menor.

Article 8

Les persones a qui s'hagi fet la notificació a què es refereix l'article 7 poden impugnar davant l'autoritat judicial la mesura adoptada, sens perjudici de l'eficàcia immediata d'aquesta.

Article 9

Si el desemparament és degut a força major de caràcter transitori, no cal la resolució formal que l'aprecií, i és suficient per a legitimar la intervenció de l'organisme competent la sol·licitud dels pares o els guardadors. En aquests casos, l'organisme competent exerceix només la guarda mentre es mantingui aquella situació.

Secció Segona
De l'acolliment simple en família o en institució

Article 10

1. El menor desemparat que hagi d'ésser separat de la seva llar o entorn familiar ha d'ésser confiat a una altra família o persona que faci possible el desenvolupament integral de la seva personalitat.

2. Les persones que rebin un menor en acolliment simple tenen l'obligació de vetllar per ell, tenir-lo en llur companyia, alimentar-lo, educar-lo i procurar-li una formació integral, sempre sota la vigilància, l'assessorament i l'ajut de l'organisme competent.

3. S'ha de procurar que l'acolliment dels germans es confií a una mateixa persona o família, i també facilitar les relacions entre el menor i la seva família natural, per tal de poder afavorir el seu reintegrament en aquesta.

4. Els criteris de selecció de la persona o la família d'acolliment han d'ésser establerts per reglament i han de tenir en compte l'edat, l'aptitud educadora, la situació familiar i altres circumstàncies en interès del menor.

Article 11

1. L'acolliment simple en família es constitueix per resolució de l'organisme competent. Aquesta resolució ha d'ésser motivada i ha d'especificar la forma en què s'ha d'exercir l'acolliment i el temps de durada, que no pot ésser de més d'un any, llevat que, havent-ho comunicat prèviament al Ministeri Fiscal, la mesura sigui prorrogada.

2. La resolució anterior no requereix el consentiment dels pares o del tutor, llevat del supòsit determinat en l'article 9, en el qual els pares o el tutor han d'expressar llur consentiment.

Article 12

1. La mesura d'acolliment en una institució s'ha d'aplicar quan es prevegi que el desemparament o la necessitat de separació de la pròpia família, seran transitoris i no hagi estat possible o aconsellable, l'acolliment per una persona o una família. També és aplicable quan, havent-hi els requisits per a l'acolliment preadoptiu, aquest no s'hagi constituït.

2. La mesura a què es refereix l'apartat 1 consisteix a ingressar el menor en una institució pública o col·laboradora adequada a les seves característiques, amb la finalitat de rebre l'atenció i l'educació necessàries.

3. Les institucions d'acolliment han d'ésser totalment obertes, integrades en un barri o una comunitat i han d'organitzar-se sempre en unitats que permetin un tracte afectiu i una vida quotidiana personalitzats.

4. L'acolliment en una institució es constitueix segons les mateixes regles i durada de l'acolliment simple per una persona o una família.

5. El director de la institució exerceix per delegació els drets i les obligacions inherents a la guarda.

6. Els criteris de selecció de la institució han d'ésser establerts per reglament.

Secció Tercera
De l'acolliment preadoptiu

Article 13

1. Es pot adoptar la mesura d'acolliment preadoptiu, com a pas previ per a l'adopció:

a) Si el menor presenta signes de maltractament físic o psíquic, d'abusos sexuals, d'explotació o d'altres de naturalesa anàloga, o si per qualssevol motius els pares o els tutors estan sotmesos a una causa de privació de la pàtria potestat o remoció de la tutela o si no consta qui la té.

b) Si els pares o tutors estan impossibilitats per a exercir llur potestat i es preveu que aquesta situació pot ésser permanent.

c) Si els pares o tutors ho sol·liciten a l'organisme competent i fan abandonament dels drets i dels deures inherents a llur condició.

d) Si ho determina l'autoritat judicial.

2. En els casos determinats a l'apartat 1, s'han de suspendre les visites i les relacions amb la família biològica, per tal d'aconseguir la millor integració en la família acollidora, si convé a l'interès del menor.

Article 14

1. L'organisme competent ha d'acordar l'acolliment preadoptiu, amb l'assentiment dels pares o els tutors que no estiguin privats de la pàtria potestat o remoguts del càrrec tutelar i havent escoltat el menor de dotze anys, si té prou coneixement i és possible. Si el menor té més de dotze anys, l'acolliment requereix el seu consentiment. Si no s'ha pogut conèixer el domicili o parador dels pares o els tutors, o si havent estat citats no compareixen en el termini de trenta dies, o dissenteixen, només el jutge, en interès del menor, pot acordar l'acolliment preadoptiu.

2. Els acollidors han d'ésser elegits amb criteris de prioritat, que han d'ésser fixats per reglament i han de tenir en compte l'edat, l'aptitud educadora, la situació familiar i altres circumstàncies que s'ajustin millor a l'interès del menor.

3. Els acollidors han de manifestar llur consentiment per escrit, davant el mateix organisme competent.

Article 15

Les persones que reben un menor en acolliment preadoptiu tenen l'obligació de vetllar per ell, tenir-lo en llur companyia, alimentar-lo, educar-lo i procurar-li una formació integral, sota la supervisió de l'organisme competent, que ha de facilitar l'assessorament necessari.

Secció Quarta
De l'acabament de les mesures de protecció

Article 16

Les mesures de protecció cessen per:

a) Majoritat o habilitació d'edat.

b) Adopció del menor.

c) Resolució judicial.

d) Acord de l'organisme competent quan hagin desaparegut les circumstàncies que donaren lloc a l'adopció de la mesura.

e) Caducitat del temps de durada previst en la resolució d'adopció de la mesura i, si escau, de la pròrroga.

Article 17

1. A més de les causes previstes en l'article 16, l'acolliment simple i el preadoptiu cessen per mort, incapacitat o voluntat de la família o la persona acollidora, sens perjudici que, de manera immediata, hom procedeixi a un nou acolliment en família, en institució o preadoptiu.

2. L'acolliment preadoptiu cessa també per sol·licitud del menor, si té mes de dotze anys, en el qual cas cal establir tot seguit la mesura de protecció que escaigui en benefici del menor.

3. Quan hagi transcorregut el temps de durada previst en la resolució de constitució, que en cap cas no pot ésser superior a un any, sense que hagi estat revisada la mesura adoptada, o quan ho determini l'organisme competent, es pot procedir a l'adopció del menor d'acord amb allò que disposa el Capítol II.

Capítol II
De l'adopció

Secció Primera
Requisits

Article 18

1. Per a poder adoptar es requereix:

a) Estar en ple exercici dels drets civils.

b) Ésser major de vint-i-cinc anys. En l'adopció conjunta n'hi ha prou que només un dels adoptants tingui aquesta edat. En qualsevol cas, l'adoptant ha de tenir com a mínim catorze anys més que l'adoptat.

2. No poden adoptar:

a) Els qui hagin estat condemnats per una causa de privació de **la pàtria potestat o hagin estat remoguts d'un càrrec tutelar.**

b) El tutor el pupil fins que no hagi estat aprovat definitivament el compte general de la tutela.

Article 19

1. Només poden ésser adoptats els menors no emancipats que es troben en situació d'acolliment preadoptiu, llevat que concorrin algunes de les següents condicions:

a) Ésser fill del cònjuge o de la persona de sexe diferent amb qui l'adoptant conviu maritalment amb caràcter estable.

b) Ésser orfe i parent de l'adoptant en tercer grau de consanguinitat o afinitat.

c) Haver-se constituït legalment la tutela en favor dels adoptants.

2. Pot adoptar-se un major d'edat o un menor emancipat si aquest ha estat convivint ininterrompudament amb l'adoptant des d'abans d'haver complert catorze anys.

3. No poden ésser adoptats:

a) Els descendents.

b) Els parents en segon grau de la línia col·lateral per consanguinitat, o per afinitat mentre dura el matrimoni que origina aquest parentiu.

Article 20

Ningú no pot ésser adoptat per més d'una persona, exceptuant l'adopció conjunta pels dos cònjuges o per una parella d'home i dona que convisqui maritalment amb caràcter estable.

Secció Segona
Constitució

Article 21

L'adopció, en la qual s'ha de tenir en compte sempre l'interès de l'adoptat, es constitueix per resolució judicial d'acord amb les normes d'aquesta Llei i amb les normes de procediment de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Article 22

1. Per a iniciar l'expedient d'adopció, si hi ha hagut acolliment preadoptiu, cal la proposta prèvia de l'organisme competent, en la qual s'han de fer constar, degudament acreditats:

a) Les condicions personals, socials, familiars i econòmiques de l'adoptant i la seva aptitud educadora.

b) L'últim domicili, si és conegut, dels pares, els tutors o els guardadors de l'adoptat.

2. No cal la proposta esmentada a l'apartat 1 si s'ha complert un any en mesura d'acolliment preadoptiu o sota la tutela dels adoptants legalment constituïda, en el moment d'iniciar-se l'expedient d'adopció.

Article 23

Han de donar llur consentiment a l'adopció, davant el jutge, l'adoptant o els adoptants i l'adoptat major de dotze anys.

Article 24

1. Han de donar el seu assentiment per a l'adopció:

a) El cònjuge de l'adoptant o la persona amb qui l'adoptant conviu maritalment amb caràcter estable. No cal l'assentiment si hi ha separació judicial o separació de fet constatada fefaentment, o si la convivència no és estable.

b) Els pares de l'adoptat. No cal l'assentiment si aquests han estat privats legalment de la pàtria potestat o estan sotmesos a una causa de privació d'aquesta i tampoc en els supòsits determinats en l'article 19.2. La mare no pot donar assentiment fins que hagin passat trenta dies després del part.

2. L'assentiment s'ha de donar sempre davant l'autoritat judicial. No caldrà l'assentiment, quan aquells que hagin de prestar-lo es trobin impossibilitats per a fer-ho.

3. L'assentiment dels pares no es pot referir a un adoptant determinat, llevat del cas excepcional en què alguna causa raonable ho justifiqui.

Article 25

El jutge ha d'escoltar en l'expedient d'adopció:

a) Els pares que no han estat privats de la pàtria potestat però que estan sotmesos a una causa de privació d'aquesta.

b) El tutor, el curador o el guardador de l'adoptat.

c) L'adoptat menor de dotze anys, si té prou coneixement i és possible.

d) Els fills de l'adoptant o els adoptants, si n'hi ha i si tenen prou coneixement, sempre que sigui possible.

Secció Tercera
Efectes de l'adopció

Article 26

L'adopció produeix els mateixos efectes que la filiació per naturalesa.

Article 27

1. L'adopció causa parentiu entre l'adoptant, els seus ascendents i descendents, i l'adoptat i els seus descendents.

2. L'adopció extingeix la relació de parentiu entre l'adoptat i la família anterior. Excepcionalment, subsisteixen els vincles jurídics amb la família d'origen:

a) En el supòsit determinat en l'article 19.1.a).

b) Als efectes dels impediments per a contraure matrimoni.

c) Pel que fa a la successió intestada i als drets legitimaris, i en qualsevol altre cas en què ho estableixi la llei.

Article 28

Sens perjudici d'allò que estableix l'article 34, l'adoptat, a partir de la majoritat, pot exercir les accions que condueixin a esbrinar quins han estat els seus progenitors biològics, la qual cosa no afecta la filiació adoptiva.

Article 29

1. L'adoptat conjuntament pels dos cònjuges o per una parella d'home i dona que convisqui maritalment amb caràcter estable porta els cognoms dels adoptants en l'ordre que estableixi la llei.

2. L'adoptat per una sola persona porta els cognoms d'aquesta, llevat en el cas a què es refereix l'article 19.1.a), en el qual conserva el cognom del pare o de la mare, segons correspongui. L'ordre dels cognoms pot ésser invertit a petició de l'adoptant en el moment de l'adopció, o de l'adoptat a partir de l'emancipació o de la majoritat.

Secció Quarta
Extinció

Article 30

L'adopció és irrevocable. No obstant això, el jutge pot acordar l'extinció de l'adopció si el pare o la mare per naturalesa no havien intervingut d'acord amb la llei i per causa que no els fos imputable, en l'expedient d'adopció i la petició s'interposa dins els dos anys següents a aquesta, atenent l'interès del menor.

Article 31

1. L'extinció de l'adopció no afecta els efectes patrimonials produïts abans d'aquesta.

2. Un cop extingida l'adopció en el cas determinat en l'article 30 es restaura automàticament la filiació per naturalesa.

Capítol III
Disposicions comunes

Article 32

1. Únicament poden ésser acreditats per l'Administració de la Generalitat com a institucions col·laboradores d'integració familiar els organismes de les entitats locals i les fundacions, les associacions o d'altres entitats no lucratives, legalment constituïdes, en els estatuts o les regles de les quals figuri com a finalitat la protecció de menors, sempre que disposin de l'organització i l'estructura suficients i dels equips tècnics pluridisciplinaris necessaris per a complir aquesta funció. Aquestes institucions col·laboradores s'han de sotmetre sempre a les directrius, la inspecció i el control de l'organisme competent i només poden intervenir en funcions de guarda i mediació amb les limitacions que se'ls assenyalin. Cap altra persona o entitat no pot intervenir en funcions de mediació per a acolliments familiars o adopcions.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, s'han d'establir per reglament els requisits que han de complir les entitats esmentades per a ésser acreditades.

Article 33

El jutge competent per a exercir les funcions determinades en aquesta Llei és el que correspongui d'acord amb allò que estableix la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Article 34

Totes les persones que, prestant o no serveis en l'organisme competent de la Generalitat o en les institucions col·laboradores, intervenen en la constitució de l'acolliment preadoptiu o l'adopció estan obligades a guardar secret de la informació que n'obtinguin i de les dades de filiació dels acollits o adoptats, i a evitar, molt especialment, que la família d'origen conegui la preadoptiva o l'adoptiva.

Article 35

Durant la minoritat de l'adoptat o mentre el menor està sota la tutela de l'organisme competent, aquest o els representants legals de l'adoptat poden sol·licitar dades biogenètiques dels progenitors del menor en interès de la seva salut.

Disposicions Addicionals

Primera

Les administracions públiques de Catalunya han de tenir present en llur actuació vers els infants els principis següents:

1. La protecció de la infància s'ha de basar en l'interès superior de l'infant i s'ha de fonamentar en els principis de la llibertat i de la dignitat d'aquest i en el respecte als seus senyals d'identitat i a les seves característiques individuals i col·lectives. S'entén per infant tot ésser humà menor d'edat.

2. Tots els infants han d'ésser tractats igual per la llei.

3. La responsabilitat primordial de la criança i el desenvolupament de l'infant correspon en el mateix grau al pare i a la mare o, si s'escau, a llurs representants legals. La política envers l'infant inclou totes les actuacions necessàries per a l'assoliment dels seus drets, tenint en compte que el benestar de l'infant va íntimament relacionat amb el de la seva família.

4. Les necessitats de l'infant han d'ésser satisfetes, sempre que sigui possible, allà on viu i creix i entre aquells amb qui viu i creix, tenint presents, alhora, el seu benestar material i el seu benestar espiritual.

5. L'organització jurídica de la família ha de tendir, com un dels seus objectius principals, a l'harmoniosa creixença de l'infant, el qual ha d'ésser reconegut com a persona amb existència pròpia.

6. És un dret de l'infant de viure amb els seus pares, excepte en els casos en què la separació es faci necessària. És també un dret de l'infant de mantenir el contacte amb el pare i amb la mare, si està separat d'un d'ells o d'ambdós.

7. Assegurar el compliment dels drets de l'infant és un deure dels pares i de la societat. La legislació i les actuacions en relació amb l'infant i la família han de fomentar i ajudar la correcta acció dels pares o de llurs representants legals en aquest sentit, tenint present que el coneixement d'aquests drets, tant de part dels adults com de part dels infants, és una garantia perquè es compleixin.

8. La societat ha de protegir l'infant en cas de mal ús de les facultats dels pares o de les facultats atribuïdes a altres persones que en tinguin cura.

9. Tot infant ha d'ésser protegit contra les formes de negligència, crueltat, explotació i manipulació encara vigents en la societat i ha d'ésser igualment protegit contra l'ús i el tràfic d'estupefaents i de psicòtrops i contra l'explotació i l'abús sexuals, incloent-hi la prostitució i les pràctiques pornogràfiques.

10. L'infant menysvalgut físicament, psíquicament o sensorialemnt ha de rebre les atencions necessàries que li permetin de valdre's per si mateix i que li facilitin la seva normalització social.

11. L'infant en situació de desprotecció familiar, temporal o permanent, té dret a una protecció i una assistència que substitueixin l'atenció familiar mitjançant un recurs alternatiu.

12. L'infant té dret a exercir drets civils i polítics tan aviat com es pugui formar un judici propi i sense més limitacions que les disposicions legals necessàries per a protegir les llibertats fonamentals dels altres.

13. Tot infant ha de rebre el màxim nivell d'educació possible. L'educació s'ha d'orientar vers la seva formació permanent. Els mètodes d'educació han d'ésser susceptibles dels canvis necessaris per tal que els infants es puguin integrar en una societat canviant. El sistema educatiu ha d'ésser compensador i ha de tenir en compte el respecte a la pròpia identitat, a la llengua, al medi ambient, a la igualtat entre els sexes i també als valors culturals d'altres països.

14. Tot infant té dret al millor nivell de salut possible i a la prevenció del risc sòcio-sanitari, a tenir accés als serveis mèdics i rehabilitadors, quan siguin necessaris, i a beneficiar-se de la seguretat social.

15. Tot infant té dret al descans i al lleure i a participar en les activitats recreatives i culturals pròpies de la seva edat.

16. Els òrgans judicials i administratius que s'ocupen dels infants n'han de tenir present la psicologia i la personalitat.

17. Tot infant acusat o declarat culpable d'haver infringit la llei penal té dret que li siguin aplicades mesures alternatives, pedagògiques i no repressores i té dret a beneficiar-se de garanties jurídiques.

Segona

1. La política per a la protecció dels menors desemparats ha de comptar amb els professionals necessaris, que integren el personal especialitzat i els equips tècnics pluridisciplinars, per tal de recollir tota la informació sobre els casos, avaluar la situació i les necessitats del menor, informar i proposar la mesura aplicable i el pla educatiu o terapèutic més adequat, i també donar suport psico-social a la família natural, si s'escau, o l'assessorament necessari a la família acollidora i fer el seguiment del compliment de les mesures per part de la família natural o la família acollidora.

2. L'Administració de la Generalitat ha d'actuar de manera coordinada amb els diversos ens públics que intervinguin en la protecció social de la infància, i especialment amb la xarxa pública de serveis socials d'atenció primària, i també amb els ens locals, quan calgui, per a la necessària actuació en interès dels menors desemparats.

Tercera

En el termini d'un any, el Govern ha de presentar un projecte de llei que reguli el règim sancionador de les infraccions d'aquesta Llei.

Quarta

El Títol Segon del Llibre Primer de la Compilació del Dret Civil de Catalunya queda redactat sota la rúbrica: «De les mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció».

Cinquena

L'article 6 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya queda redactat de la manera següent:

«Article 6

»1. Les mesures de protecció dels menors desemparats i l'adopció, pel que fa a les seves regles de capacitat, formes de constitució i efectes, es regeixen per allò que disposa la Llei de Catalunya sobre Mesures de Protecció dels Menors Desemparats i de l'Adopció.

»2. Els drets successoris derivats de l'adopció es regiran pel Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya».

Disposicions Transitòries

Primera

En el termini màxim d'un any s'han de revisar les situacions **d'acolliment** i les altres mesures de protecció existents a l'**entrada en vigor** d'aquesta Llei per tal d'adequar-les a allò que s'hi estableix.

Segona

Els efectes de l'adopció determinats en aquesta Llei regeixen per a l'adopció plena de l'anterior regulació, amb independència de la data en la qual aquesta s'hagués constituït.

Tercera

Les adopcions simples o menys plenes subsisteixen amb els efectes que els reconegui la legislació anterior. Pel que fa a les adopcions simples, si hi concorren els requisits exigits per aquesta Llei, es pot sol·licitar l'adopció plena conforme a aquesta. En aquest cas, no és obstacle el fet que no hi hagi hagut acolliment preadoptiu.

Quarta

Les persones adoptades en forma simple o menys plena poden exercir les accions establertes en aquesta Llei per tal d'indagar quins són els seus progenitors biològics.

Cinquena

Els expedients d'adopció pendents de resolució davant els tribunals a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de tramitar d'acord amb la legislació anterior.

Disposicions Finals

Primera

Es faculta el Govern de la Generalitat i els Consellers competents per raó de la matèria, en el que correspongui, per a dictar les disposicions reglamentàries per al desenvolupament d'aquesta Llei.

Segona

Queda derogat expressament el Títol VI de la Llei 11/1985, del 13 de juny, de Protecció de Menors, i les altres disposicions que s'oposin a aquesta Llei o hi contravinguin.

Palau del Parlament, 13 de desembre de 1991

La Secretària Tercera
Flora Sanabra i Villarroya

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

LLEI D'INSTAL·LACIONS DESTINADES A ACTIVITATS AMB INFANTS I JOVES

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 19 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 119)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 19 de desembre de 1991, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Social referent al Projecte de Llei d'Instal·lacions Destinades a Activitats amb Infants i Joves, i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI D'INSTAL·LACIONS DESTINADES A ACTIVITATS AMB INFANTS I JOVES

Segons l'article 9.26 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té competència exclusiva en matèria de joventut.

La tradició existent a Catalunya en matèria d'associacionisme juvenil ha fet que un nombre notable de locals i instal·lacions, d'iniciativa pública o privada, es destinin a la realització d'activitats per a nois i noies.

Per altra banda, el progressiu augment de cases habilitades per a la realització d'activitats de temps lliure per a infants i joves i la conveniència que aquestes instal·lacions disposin d'unes condicions que permetin oferir un bon servei als usuaris aconsellaren al Govern de la Generalitat de publicar, en ús de les seves competències, diverses disposicions destinades a definir els requisits i els serveis mínims exigibles a les cases de colònies i els albergs de joventut.

L'experiència assolida d'ençà de la publicació d'aquestes normatives, la conveniència de disposar una ordenació de les instal·lacions destinades preferentment als infants i als joves en llur temps lliure i la necessitat de poder tipificar les infraccions possibles i les sancions aplicables corresponents justifiquen que es consideri oportú de regular mitjançant una llei les característiques i les condicions bàsiques requerides per l'obertura i el funcionament d'aquestes instal·lacions.

La necessitat d'aquesta Llei no implica que hagi d'ésser exhaustiva. La diversitat d'instal·lacions existents i el dinamisme propi del món juvenil, que genera constantment noves iniciatives que demanen també, nous tipus de locals, fan impossible una regulació completa, per la Llei, de totes les situacions. Per això, aquesta es limita a determinar alguns principis bàsics i possibilita que futures normatives n'amplïin i en concretin, en cada cas, el desplegament i l'abast.

Aquesta Llei s'estructura en tres capítols que estableixen, respectivament, l'objecte de la Llei i les instal·lacions incloses en el seu àmbit (I), a qui correspon l'exercici de les competències regulades (II) i el règim sancionador (III). Dues disposicions transitòries i una de final clouen el text legal.

Per a una adequada actuació de les diferents Administracions autonòmica i local en un camp que les afecta ambdues, aquesta Llei promou l'oportuna col·laboració entre la Generalitat i els consells comarcals i els ajuntaments establint l'exercici pels ens locals de potestats d'execució en la matèria objecte de la Llei.

Capítol I
Objecte

Article 1

1. Aquesta Llei té per objecte de regular les característiques i els requisits mínims de les instal·lacions destinades als infants i els joves, a centres d'ensenyament i a entitats, associacions i grups d'infants i joves per a la realització d'activitats educatives en el temps lliure i activitats de lleure.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per jove tota persona menor de trenta anys.

Article 2

1. En qualsevol cas, aquesta Llei regula les instal·lacions següents:

a) Cases de colònies. S'entén per casa de colònies tota instal·lació que permanentment o temporalment es destini a donar allotjament a grups d'infants o de joves participants en activitats educatives en el temps lliure, culturals i de lleure.

b) Albergs de joventut. S'entén per alberg de joventut tota instal·lació que permanentment o temporalment es destini a donar allotjament, com a lloc de pas, d'estada o de realització d'una activitat, a joves, en forma individual o col·lectiva, i també, amb determinades condicions, a famílies, adults i grups d'infants.

c) Granges escola o aules de natura, entenent per tals les cases de colònies que ofereixen equipaments suficients i adequats per al treball didàctic en el temps lliure amb infants i joves en tècniques agràries i ramaderes, en el coneixement del medi natural i en l'educació ambiental.

d) Campaments juvenils: són instal·lacions a l'aire lliure dotades d'uns equipaments bàsics; es destinen exclusivament a la realització d'estades amb grups d'infants i joves, organitzades per entitats o institucions degudament reconegudes.

2. El Govern de la Generalitat pot determinar quines altres instal·lacions per a infants i joves s'han d'ajustar a les disposicions d'aquesta Llei.

Article 3

El funcionament de les instal·lacions objecte d'aquesta Llei requereix l'autorització prèvia de l'Administració competent.

Article 4

1. Les instal·lacions regulades per aquesta Llei han de garantir les condicions mínimes necessàries d'higiene i seguretat que exigeixi la normativa vigent, les quals han d'ésser exposades en lloc visible.

2. El Govern de la Generalitat ha d'establir per reglament, com a desenvolupament d'allò que preveu aquesta Llei, les condicions tècniques que ha de complir cada tipus d'instal·lació per a garantir el compliment de la seva funció educativa, la correcta prestació dels serveis que ofereixi, la qualitat de vida i la seguretat dels usuaris i l'evitació de molèsties a tercers i d'efectes negatius per a l'entorn.

3. Totes les instal·lacions han de contractar una assegurança de responsabilitat civil en la forma i la quantia determinades per reglament.

4. Les instal·lacions regulades per aquesta Llei han de complir la normativa vigent sobre mesures preventives en relació amb substàncies que puguin generar dependència.

5. Les instal·lacions regulades per aquesta Llei han de complir la normativa vigent sobre supressió de barreres arquitectòniques i d'accessibilitat.

Article 5

Excepcionalment, es pot autoritzar el funcionament d'instal·lacions juvenils situades en locals de notable valor històrico-artístic, encara que no compleixin totes les condicions reglamentàries, sempre que això no signifiqui un risc per a la seguretat i la higiene de les persones, ni per a la integritat del local, i es determinin les mesures alternatives necessàries. La tramitació de l'expedient s'ha d'ajustar a allò que disposi la normativa sectorial corresponent.

Capítol II
Titularitat i exercici de les competències

Article 6

Correspon a l'Administració de la Generalitat l'exercici de les competències que són objecte d'aquesta Llei, sens perjudici del que estableixen els articles 7, 8 i 14.

Article 7

1. D'acord amb el que disposa l'article 68 de la Llei 8/87, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya, els municipis poden exercir potestats d'execució en la matèria objecte d'aquesta Llei, les quals han d'incloure les facultats d'autorització i d'inspecció i les de sanció previstes en l'article 14, sempre que s'adopti un acord exprés en aquest sentit, en el qual es justifiqui la capacitat tècnica, financera i de gestió per a dur-les a terme. Aquest acord ha d'ésser comunicat a l'Administració de la Generalitat en els termes previstos en la normativa de Règim Local.

2. En els termes de la Llei 6/1987, de 4 d'abril, de l'Organització Comarcal de Catalunya, es poden delegar en la comarca les potestats d'execució en la matèria objecte d'aquesta Llei.

3. La competència a què es refereix l'apartat 2 s'ha d'exercir respecte a les instal·lacions emplaçades dins el terme dels municipis compresos en la corresponent demarcació comarcal, llevat d'aquells municipis que exerceixin potestats d'execució en virtut del que s'estableix en l'apartat 1.

Article 8

1. L'Administració de la Generalitat es reserva la inspecció del compliment i l'execució pels Consells Comarcals de la normativa específica en la matèria objecte d'aquesta Llei a què es refereix l'article 7.

2. En qualsevol cas, correspon a l'Administració de la Generalitat:

a) Exercir la postestat reglamentària general.

b) Formular requeriments per a la correcció de les deficiències que s'observin, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 d'aquest article.

c) Exercir els controls establerts per la legislació sobre règim local.

Article 9

1. Per a l'atorgament de les autoritzacions de funcionament de les instal·lacions juvenils regulades en aquesta Llei s'ha d'establir per reglament un procediment unitari que ha d'integrar en els seus tràmits les llicències, els permisos, les autoritzacions i els informes vinculants que, d'acord amb l'ordenament jurídic vigent, s'hagin de concedir en matèries que siguin concurrents amb l'activitat objecte d'aquesta Llei.

2. Els ens locals han d'informar la Direcció General de Joventut sobre les llicències d'obertura i les autoritzacions de funcionament que atorguin i sobre les sancions que imposin en compliment d'aquesta Llei.

Capítol III
Règim sancionador

Article 10

1. Són infraccions d'aquesta Llei les accions o omissions que vulneren les disposicions d'aquesta Llei o de la normativa que la desplegui.

2. Les infraccions es qualifiquen com a lleus, greus i molt greus.

3. Són faltes molt greus contra el que disposa aquesta Llei:

a) La reincidència en les faltes greus.

b) El funcionament de la instal·lació sense l'autorització preceptiva corresponent.

c) El fet que el titular de la instal·lació hi organitzi, hi permeti o hi toleri activitats il·legals, sens perjudici de les responsabilitats que es derivin d'aquestes activitats.

d) Les modificacions de la instal·lació que alterin les condicions amb què se'n va autoritzar el funcionament, per a les quals calgui autorització prèvia, sense haver-la obtinguda.

e) L'incompliment de qualsevol norma sobre locals i instal·lacions que signifiqui un risc greu per a la seguretat de les persones.

f) L'excés de l'ocupació permesa, si comporta un risc per a la seguretat dels usuaris.

g) La negativa a permetre l'accés a la instal·lació dels inspectors acreditats, en l'exercici de llurs funcions.

h) El deteriorament de l'estat general o d'algun element determinat de la instal·lació que impliqui un perill greu per a la salut o la seguretat de les persones.

4. Són faltes greus contra el que disposa aquesta Llei:

a) La reincidència en les faltes lleus.

b) L'incompliment de qualsevol norma sobre locals i instal·lacions que signifiqui un risc per a la seguretat de les persones.

c) L'excés no ocasional de l'ocupació permesa, si no comporta un risc per a la seguretat dels usuaris.

d) El mal estat de conservació i manteniment dels locals, les instal·lacions o els serveis, si produeix incomoditat als usuaris o minva la higiene exigible.

e) El fet de permetre la utilització de dependències o serveis de la instal·lació a persones o grups aliens a les finalitats per a les quals ha estat autoritzada la instal·lació i que dificulti l'activitat normal dels seus usuaris.

f) L'obstrucció a l'exercici de la funció inspectora.

g) La manca de la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil preceptiva.

5. Són faltes lleus les infraccions d'aquesta Llei que no hagin estat qualificades com a greus o molt greus.

Article 11

1. Les faltes molt greus poden ésser sancionades amb una multa de fins a cinc milions de pessetes i, alternativament o conjuntament amb aquesta, amb la suspensió de l'autorització de funcionament de la instal·lació per un període màxim de dotze mesos.

2. La reincidència i la reiteració en faltes molt greus pot comportar el tancament de la instal·lació. Aquest tancament comporta l'anul·lació de l'autorització de funcionament.

3. Les faltes greus poden ésser sancionades amb una multa de fins a un milió de pessetes i, alternativament o conjuntament amb aquesta, amb la suspensió de l'autorització de funcionament de la instal·lació per un període màxim de sis mesos.

4. Les faltes lleus poden ésser sancionades amb una multa de fins a cent mil pessetes.

5. La imposició de multes és independent del rescabalament dels danys i de la indemnització dels prejudicis ocasionats per la infracció.

Article 12

A l'efecte del procediment sancionador, es considera que hi ha reincidència si durant els dotze mesos immediatament anteriors a la comissió de la falta l'infractor hagués estat sancionat per una falta amb la mateixa qualificació.

Article 13

Per a la graduació de les sancions s'han de tenir en compte:

a) Els perjudicis ocasionats.

b) La reiteració.

c) La intencionalitat.

d) La utilitat social de la instal·lació.

e) La relació contractual existent entre el titular de la instal·lació i els usuaris afectats.

Article 14

1. És aplicable a les sancions establertes per aquesta Llei el procediment sancionador regulat per la Llei de Procediment Administratiu.

2. En el cas de les sancions lleus, la notificació d'inici de l'expedient ha d'incloure els càrrecs que s'imputen i la sanció que aquests poden comportar. Els interessats poden proposar les proves i, simultàniament, al·legar el que creguin convenient en llur defensa.

3. Són competents per a la incoació d'expedients sancionadors el Director General de Joventut i els presidents dels ens locals que hagin assumit les competències executives d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

4. Són competents per a la resolució dels expedients sancionadors:

a) Els presidents dels ens locals esmentats al paràgraf anterior, per a sancionar infraccions amb multes de fins a un milió de pessetes i amb la suspensió de l'autorització de funcionament de la instal·lació per un període màxim de sis mesos.

b) El Director General de Joventut, per a sancionar infraccions amb multes de fins a dos milions de pessetes i amb la suspensió de l'autorització de funcionament de la instal·lació per un període màxim de sis mesos.

c) El Conseller competent en matèria de joventut, per a sancionar infraccions amb multes superiors als dos milions de pessetes i amb el tancament de la instal·lació.

5. Contra les resolucions del Director General de Joventut es pot interposar recurs d'alçada davant del conseller competent en la matèria.

6. Contra les resolucions dels presidents dels consells comarcals i dels alcaldes es poden interposar els recursos que estableix la legislació corresponent aplicable.

Article 15

1. Les faltes lleus assenyalades en aquesta Llei prescriuen al cap de sis mesos d'haver estat comeses, les greus al cap d'un any i les molt greus al cap de dos anys.

2. Qualsevol actuació de l'Administració en relació amb les faltes interromp la prescripció i s'ha d'iniciar novament el còmput dels terminis fixats.

Article 16

Les sancions de les faltes molt greus hauran d'ésser publicades amb el nom dels infractors al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Disposicions Addicionals

Primera

Es faculta el Govern de la Generalitat per a actualitzar anualment les quanties de les sancions establertes en aquesta Llei, d'acord amb la realitat socioeconòmica de Catalunya.

Segona

El Govern de la Generalitat, amb la col·laboració de les altres administracions públiques de Catalunya i el Consell Nacional de la Joventut, ha d'elaborar un Mapa d'Instal·lacions Juvenils de Catalunya per tal d'orientar l'actuació pública i privada en aquest camp.

Disposicions Transitòries

Primera

Mentre no es dictin les normes que despleguin aquesta Llei, continuen vigents el Decret 269/85, l'Ordre de 25 de setembre de 1985 i l'ordre de 12 de febrer de 1987, en tot allò que no s'oposin a aquesta Llei.

Segona

Les sol·licituds d'autorització de funcionament d'instal·lacions presentades abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de tramitar d'acord amb la normativa esmentada a la Disposició Transitòria Primera.

Tercera

El Govern de la Generalitat ha d'impulsar la creació d'un grup d'estudi sobre l'harmonització de la reglamentació catalana i la de la resta de l'Europa comunitària relativa a les instal·lacions objecte d'aquesta Llei.

Disposició Final

El Govern de la Generalitat i el titular del departament competent en la matèria objecte d'aquesta Llei han de dictar les normes necessàries per a desenvolupar-la abans d'un any, a comptar de la data de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

La Secretària Quarta
Rosa M. Fabian i Martínez

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. **TRAMITACIONS CLOSES** AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
1.01. **Lleis i altres normes**
1.01.05. Reglament del Parlament

MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 16 TERCER DEL REGLAMENT

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 19 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 119)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 19 de desembre de 1991, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Reglament referent a la Proposta de Modificació de l'Article 16 tercer del Reglament.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 32.3 de l'Estatut d'Autonomia, l'article 8.2 i 3 de la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat, i d'acord amb la Disposició final primera i l'article 110 i concordants del Reglament del Parlament, ha aprovat per unanimitat dels presents i amb quorum de decisió superior a la majoria absoluta la modificació següent del Reglament del Parlament de Catalunya:

MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 16 TERCER DEL REGLAMENT

1. L'article 69 de la Constitució Espanyola estableix que el Senat, com a Cambra de representació territorial, és integrat per Senadors elegits directament pels ciutadans i per Senadors designats per les Comunitats Autònomes, d'acord amb el que estableixen els Estatuts d'Autonomia.

2. L'article 34.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, a diferència d'altres Estatuts d'Autonomia, lliga la condició dels Senadors que han de representar la Generalitat al Senat a la condició de Diputat al Parlament de Catalunya, i estableix que la designació es fa en proporció al nombre de Diputats de cada Grup parlamentari i que aquests Senadors cessen quan cessen com a Diputats, preceptes que reitera l'article 44 de la Llei 3/1982, de 25 de març, del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat.

3. La regulació de la pèrdua de la condició de Diputat és una matèria tradicionalment reservada als reglaments parlamentaris, que desenvolupa l'article 16 del Reglament del nostre Parlament.

4. La representació de les Comunitats Autònomes al Senat, d'acord amb la Constitució Espanyola, es configura com una representació institucional d'aquestes, raó per la qual la majoria de les Comunitats Autònomes, en l'exercici de la seva autonomia d'organització institucional, han regulat aquesta representació tot dotant-la de la major estabilitat i permanència possible.

5. Consegüentment, i per tal de garantir al màxim la continuïtat en la representació institucional de la Generalitat al Senat i el respecte a la proporcionalitat establerta pel Parlament en fer la designació, el Ple del Parlament acorda la modificació següent de l'article 16 del Reglament del Parlament de Catalunya, que regula les causes de la pèrdua de la condició de Diputat:

Addició a l'article 16, tercer

«Tercer: Per extinció del mandat, en expirar-ne el termini o en dissoldre's la Cambra. Els membres de la Diputació Permanent *i els Senadors que representen la Generalitat al Senat,* però, mantindran llur condició fins a la constitució de la nova Cambra.»

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

La Secretària Quarta
Rosa M. Fabian

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
1.01. Lleis i altres normes
1.01.10. Normes de règim interior

ESTATUTS DEL RÈGIM I EL GOVERN INTERIORS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

MODIFICACIÓ DE LA CLASSIFICACIÓ DE LLOCS DE TREBALL ANNEXA AL TEXT REFÓS DEL 29 DE MARÇ DE 1989, APROVADA PER LA COMISSIÓ DE GOVERN INTERIOR EL DIA 17 DE DESEMBRE DE 1991

COMISSIÓ DE GOVERN INTERIOR

La Comissió de Govern Interior, en sessió tinguda el dia 17 de desembre de 1991, d'acord amb els articles 46.2.4.t del Reglament del Parlament i 2 dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors, ha acordat la següent

Ampliació de plantilla:

Càrrec	*Nivell*	*Plaça de nova creació*	*Núm. total places*
Secretari/ària-transcriptor/ora	8	1	33

Palau del Parlament, 17 de desembre de 1991

El Secretari Primer
Ramon Camp i Batalla

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
1.10. Resolucions

RESOLUCIÓ 243/III DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE LA IMPLANTACIÓ DE PANNELLS INFORMATIUS DE ZONA VINÍCOLA ALS TRAMS EMPORDÀ-COSTA BRAVA DE L'AUTOPISTA A-7

ADOPTADA PER LA COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL
EL DIA 11 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre la Implantació de Pannells Informatius de Zona Vinícola als Trams Empordà-Costa Brava de l'Autopista A-7, presentada pel Grup parlamentari Popular (Reg. 30329), i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a incloure en el Pla de Senyalització Turística de Catalunya la implantació de pannells informatius als accessos de sortida de l'autopista A-7 al seu pas per la comarca de l'Alt Empordà. Aquests pannells han d'ésser retolats amb logotips adients amb aquesta zona que facin referència als productes vitivinícoles, tal com es fa en d'altres països de la CEE, com França o Itàlia.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

RESOLUCIÓ 244/III DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE LA REALITZACIÓ DE LES OBRES DE MILLORA DE LA CARRETERA COMARCAL 243 A

ADOPTADA PER LA COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL
EL DIA 11 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre la Realització de les Obres de Millora de la Carretera Comarcal 243 A, presentada pel Grup parlamentari Popular (Reg. 30330), i, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat a procedir a la realització de les obres d'arranjament i de millora de la carretera comarcal 243 A que uneix Sant Sadurní d'Anoia amb Vilafranca del Penedès, atès que Sant Sadurní d'Anoia és subseu olímpica 92 de les modalitats d'hoquei sobre patins i ciclisme en ruta olímpic.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

RESOLUCIÓ 245/III DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE EL NIVELL DE PRESTACIÓ DELS SERVEIS PúBLICS ALS HABITANTS DE LES COMARQUES CATALANES FRONTERERES

ADOPTADA PER LA COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL
EL DIA 11 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre el Nivell de Prestació dels Serveis Públics als Habitants de les Comarques Catalanes Frontereres, presentada pel Diputat I. Sr. Joan Ganyet, juntament amb altres quatre diputats del Grup Socialista (Reg. 30894), i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Govern de la Generalitat, davant el repte de l'Europa de l'Acta Única del primer de gener de 1993, ha de presentar al Parlament, en un termini de sis mesos, un informe-programa que contingui el conjunt d'actuacions i inversions previstes per a millorar el nivell de prestació dels serveis públics dels habitants de les comarques catalanes frontereres, a fi de reforçar la competitivitat d'aquestes, en relació amb les àrees franceses veïnes i permeabilitzar la frontera comuna.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

RESOLUCIÓ 246/III DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE LA DEFENSA DE LA COMPETÈNCIA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA EN MATÈRIA DE DRET CIVIL

ADOPTADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 12 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 114)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament de Catalunya, en sessió tinguda el dia 12 de desembre de 1991, ha considerat el text de la Proposició no de Llei sobre la Defensa de la Competència del Parlament de Catalunya en Matèria de Dret Civil, presentada per tots els grups i agrupacions parlamentaris (Reg. 33490).

De conformitat amb l'article 135 del Reglament i per la unanimitat dels presents, ha adoptat la següent:

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya,

en virtut de la seva competència exclusiva en matèria de dret civil català –tal com és clarament determinada per l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia, sense altres excepcions que les que resulten de l'últim incís de l'article 149.1.8 de la Constitució–,

expressa la seva voluntat que sigui respectada pel Govern de l'Estat la dita competència exclusiva i, coherentment, siguin retirats els recursos d'inconstitucionalitat presentats contra les Lleis de Catalunya 7/1991, del 27 d'abril, de Filiacions, i 9/1987, de 25 de maig, de Successió Intestada.

Palau del Parlament, 12 de desembre de 1991

El Secretari Primer
Ramon Camp i Batalla

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
1.15. Mocions

MOCIÓ 68/III DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE LA POLICIA

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 19 DE DESEMBRE DE 1991
(DSPC-P, 119)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 19 de desembre de 1991, d'acord amb l'article 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Policia, presentada pel Diputat I. Sr. Josep Lluís Carod-Rovira, de l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya (Reg. 33587).

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

MOCIÓ

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern català a dur a terme els tràmits corresponents per tal d'obtenir la transferència a la Generalitat de Catalunya de les competències en matèria de trànsit, en tot el territori de la seva jurisdicció.

2. El Parlament de Catalunya constata la necessitat que, de manera progressiva, la Generalitat assumeixi la responsabilitat plena de l'ordre públic i la seguretat ciutadana en el territori de Catalunya, mitjançant el cos de Mossos d'Esquadra i la coordinació de les policies locals, com a policia integral i de substitució dels cossos i les forces de seguretat de l'Estat, i a partir també de la dependència funcional de la Generalitat, de la Guàrdia Civil i el Cos Nacional de Policia.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

El Secretari Segon
Lluís A. García i Sáez

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
1.25. Preguntes
1.25.05. Preguntes orals en el Ple

Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris utilitzats en les intervencions en els casos de racisme contra infants gitanos (Reg. 30632; BOPC, 299, 20277)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Ignasi Riera i Gassiot, del G. p. d'Iniciativa per Catalunya, i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament en el Ple del dia 29 de novembre de 1991 (DSPC-P, 113).

Pregunta al Consell Executiu sobre la possibilitat que algunes places de docent d'ensenyament secundari estiguin ocupades per professionals que no han aprovat oposicions (Reg. 30664; BOPC, 299, 20277)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Ignasi Riera i Gassiot, del G. p. d'Iniciativa per Catalunya, i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre les raons per les quals no s'atorga plaça als professionals que han guanyat les oposicions convocades pel Departament d'Ensenyament (Reg. 30665; BOPC, 299, 20278)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Ignasi Riera i Gassiot, del G. p. d'Iniciativa per Catalunya, i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris lingüístics emprats en la publicitat de l'exposició *«Ramon Salvatella y su tiempo»* (Regs. 33526 i 33549; BOPC, 328, 23132)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Josep Lluís Carod-Rovira, de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i resposta per l'H. Sr. Conseller de Cultura en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre els motius del cessament del Director de l'Institut Català de Noves Professions (Reg. 33556; BOPC, 328, 23132)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Magí Cadevall, del G. Socialista, i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre les funcions d'un assessor especial de l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament amb categoria de director general (Reg. 33557; BOPC, 328, 23132)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Magí Cadevall, del G. Socialista, i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures adoptades per tal que les obres de la N-260 no afectin la reserva natural de Collegats (Reg. 33702; BOPC, 331)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Francesc Xavier Bada, del G. p. de Convergència i Unió, i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre les circumstàncies de la mort d'un reclús del centre penitenciari de Ponent (Reg. 33808; BOPC, 331)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Joan Saura, del G. p. d'Iniciativa per Catalunya, i resposta per l'H. Sr. Conseller de Justícia en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre un naixement esdevingut sense assistència mèdica en el centre penitenciari de Wad-ras (Reg. 33809; BOPC, 331)

— Formulada per la Diputada I. Sra. Rosa M. Fabian, del G. p. d'Iniciativa per Catalunya, i resposta per l'H. Sr. Conseller de Justícia en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre les característiques de la memòria que s'ha de presentar en el concurs de mèrits per tal d'optar a la condició de catedràtic (Reg. 33812; BOPC, 331)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Magí Cadevall, del G. Socialista, i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris en què es fonamenten els barems per adjudicar la condició de catedràtic (Reg. 33813; BOPC, 331)

— Formulada pel Diputat I. Sr. Magí Cadevall, del G. Socialista, i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT
2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes
2.01.02. Proposicions de llei

PROPOSICIÓ DE LLEI DE DISSOLUCIÓ DEL MATRIMONI
(Reg. 33077)

TRÀMIT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ
(DSPC-P, 119)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 19 de desembre de 1991, d'acord amb l'article 107.5 del Reglament, ha debatut la Proposició de Llei de Dissolució del Matrimoni, presentada pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 33077), i ha acordat de no prendre-la en consideració.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

La Secretària Quarta
Rosa M. Fabian i Martínez

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT
2.10. Projectes i propostes de resolució
2.10.35. Proposicions no de llei

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE EL PARC NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE
(Reg. 28857)

REBUIG DE LA PROPOSICIÓ
(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre el Parc Natural del Delta de l'Ebre, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 28857).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha acordat de rebutjar l'esmentada Proposició no de Llei.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE LA REDACCIÓ DEL PROGRAMA D'OBRES HIDRÀULIQUES

(Reg. 30375)

RETIRADA DE LA PROPOSICIÓ

(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

En la sessió de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 11 de desembre de 1991, el representant de l'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social en la Comissió, Diputat I. Sr. Javier Latorre, ha retirat la Proposició no de Llei sobre la Redacció del Programa d'Obres Hidràuliques (Reg. 30375).

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE LA TRANSFERÈNCIA A LA GENERALITAT DE CATALUNYA DE LA COMPETÈNCIA DE GESTIÓ I PLANIFICACIÓ DELS SERVEIS DE VIATGERS QUE RENFE PRESTA DE FORMA ÍNTEGRA A CATALUNYA

(Reg. 30487)

REBUIG DE LA PROPOSICIÓ

(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre la Transferència a la Generalitat de Catalunya de la Competència de Gestió i Planificació dels Serveis de Viatgers que RENFE presta de Forma Íntegra a Catalunya, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 30487).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha acordat de rebutjar l'esmentada Proposició no de Llei.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE LA REALITZACIÓ D'UN PLA D'HABITATGE
(Reg. 30635)

DECAÏMENT DE LA PROPOSICIÓ
(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial s'ha reunit el dia 11 de desembre de 1991 a fi d'estudiar el text de la Proposició no de Llei sobre la realització d'un Pla d'Habitatge (Reg. 30635), presentada pel G Mixt. L'esmentada Proposició no de Llei resta decaiguda atès el que disposa l'article 64.1 del Reglament i el criteri interpretatiu del mateix de 07.12.83.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE UN PLA D'ACTUACIÓ GLOBAL PER A LA COMARCA DE LES GARRIGUES
(Reg. 30652)

REBUIG DE LA PROPOSICIÓ
(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre un Pla d'Actuació Global per a la Comarca de les Garrigues, presentada per la Diputada I. Sra. M. Teresa Utgés, juntament amb altres quatre diputats del Grup Socialista (Reg. 30652).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha acordat de rebutjar l'esmentada Proposició no de Llei.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE EL DESENVOLUPAMENT DE LES DISPOSICIONS FINALS SEGONA I TERCERA DE LA LLEI 12/1981, DE 24 DE DESEMBRE, PER LA QUAL S'ESTABLEIXEN NORMES ADDICIONALS DE PROTECCIÓ DELS ESPAIS D'ESPECIAL INTERÈS NATURAL AFECTATS PER ACTIVITATS EXTRACTIVES

(Reg. 30674)

RETIRADA DE LA PROPOSICIÓ

(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

En la sessió de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 11 de desembre de 1991, la representant del Grup Socialista en la Comissió, Diputada I. Sra. Rosa Martí i Conill, ha retirat la Proposició no de Llei sobre el Desenvolupament de les Disposicions Finals Segona i Tercera de la Llei 12/1981, de 24 de Desembre, per la qual s'estableixen Normes Addicionals de Protecció dels Espais d'Especial Interès Natural afectats per Activitats Extractives (Reg. 30674).

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL DE LA LLEI 12/1981, DE 24 DE DESEMBRE, PER LA QUAL S'ESTABLEIXEN NORMES ADDICIONALS DE PROTECCIÓ DELS ESPAIS D'ESPECIAL INTERÈS NATURAL AFECTATS PER ACTIVITATS EXTRACTIVES

(Reg. 30675)

RETIRADA DE LA PROPOSICIÓ

(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

En la sessió de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 11 de desembre de 1991, la representant del Grup Socialista en la Comissió, Diputada I. Sra. Rosa Martí i Conill, ha retirat la Proposició no de Llei sobre la Disposició Addicional de la Llei 12/1981, de 24 de Desembre, per la qual s'estableixen Normes Addicionals de Protecció dels Espais d'Especial Interès Natural afectats per Activitats Extractives (Reg. 30675).

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE LES COMUNICACIONS A LA COMARCA DEL RIPOLLÈS

(Reg. 30680)

REBUIG DE LA PROPOSICIÓ

(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre les Comunicacions a la Comarca del Ripollès, presentada pel Diputat I. Sr. Joaquim Nadal, juntament amb altres quatre diputats del G. Socialista (Reg. 30680).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha acordat de rebutjar l'esmentada Proposició no de Llei.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE L'ARRANJAMENT DE LES ANDANES DE L'ESTACIÓ DE RENFE DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

(Reg. 30704)

REBUIG DE LA PROPOSICIÓ
(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre l'Arranjament de les Andanes de l'Estació de RENFE a Sant Sadurní d'Anoia, presentada pel Grup parlamentari Popular (Reg. 30704).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha acordat de rebutjar l'esmentada Proposició no de Llei.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE LA POSADA EN MARXA DEL RADAR DE L'INSTITUT NACIONAL DE METEOROLOGIA (INM) A CORBERA

(Reg. 30707)

RETIRADA DE LA PROPOSICIÓ
(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

En la sessió de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 11 de desembre de 1991, la representant del Grup parlamentari Popular en la Comissió, Diputada I. Sra. M. Dolors Montserrat, ha retirat la Proposició no de Llei sobre la Posada en Marxa del Radar de l'Institut Nacional de Meteorologia (INM) a Corbera (Reg. 30707).

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE LES COMUNICACIONS PER CARRETERA AMB EL MUNICIPI DE TOSES

(Reg. 30813)

REBUIG DE LA PROPOSICIÓ
(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre les Comunicacions per Carretera amb el Municipi de Toses, presentada pel Diputat I. Sr. Joaquim Nadal, juntament amb altres quatre diputats del Grup Socialista (Reg. 30813).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha acordat de rebutjar l'esmentada Proposició no de Llei.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari
Francesc Guasch

El President de la Comissió
Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE L'ABOCAMENT INCONTROLAT DE DESMUNTS PROCEDENTS DEL PRINCIPAT D'ANDORRA EN MUNICIPIS DE L'ALT URGELL

(Reg. 30887)

REBUIG DE LA PROPOSICIÓ

(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre l'Abocament Incontrolat de Desmunts procedents del Principat d'Andorra en Municipis de l'Alt Urgell, presentada per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya (Reg. 30887).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha acordat de rebutjar l'esmentada Proposició no de Llei.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari — El President de la Comissió
Francesc Guasch — Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE LA INSTAL·LACIÓ DE LES ALARMES DE SEGURETAT A L'ELEVADOR DE L'ESTACIÓ DE FERROCARRIL DE VILAFRANCA DEL PENEDÈS

(Regs. 31537 i 31932)

RETIRADA DE LA PROPOSICIÓ

(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

En la sessió de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 11 de desembre de 1991, la representant del Grup parlamentari Popular en la Comissió, Diputada I. Sra. M. Dolors Montserrat, ha retirat la Proposició no de Llei sobre la Instal·lació de les Alarmes de Seguretat a l'Elevador de l'Estació de Ferrocarril de Vilafranca del Penedès (Regs. 31537 i 31932).

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari — El President de la Comissió
Francesc Guasch — Esteve Tomàs

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE LA NECESSITAT D'UNA PLANIFICACIÓ GLOBAL DE L'ÀREA DE GALLECS

(Reg. 31999)

REBUIG DE LA PROPOSICIÓ

(DSPC-C, 269)

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 11 de desembre de 1991, ha estudiat el text de la Proposició no de Llei sobre la Necessitat d'una Planificació Global de l'Àrea de Gallecs, presentada per la Diputada I. Sra. Rosa Martí i Conill, juntament amb altres quatre diputats del Grup Socialista (Reg. 31999).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha acordat de rebutjar l'esmentada Proposició no de Llei.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 1991

El Secretari — El President de la Comissió
Francesc Guasch — Esteve Tomàs

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT
2.15. Mocions subsegüents a interpel·lacions

MOCIÓ SUBSEGÜENT A LA INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA POLÍTICA GENERAL OCUPACIONAL

(Reg. 33561)

REBUIG DE LA MOCIÓ
(DSPC-P, 119)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 19 de desembre de 1991, d'acord amb l'article 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General Ocupacional, presentada pel Diputat I. Sr. Josep M. Rañé, juntament amb altres dos diputats del Grup Socialista (Reg. 33561).

Finalment, posada a votació, la dita Moció ha estat rebutjada.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

La Secretària Tercera
Flora Sanabra i Villarroya

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT
2.20. Interpel·lacions

INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA POLÍTICA GENERAL DE SÒL RESIDENCIAL

(Reg. 29954)

RETIRADA DE LA INTERPEL·LACIÓ
(Reg. 34040 / Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els Diputats sotasignats del Grup Socialista comuniquen a la Mesa que retiren la interpel·lació formulada al Consell Executiu sobre la política general de sòl residencial, núm. de registre 29954.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 1991

Joan Oliart i Pons

Esteve Tomàs i Torrens

INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA RECONVERSIÓ VINÍCOLA

(Reg. 30118)

RETIRADA DE LA INTERPEL·LACIÓ

(Reg. 33878 / Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Montserrat i Culleré, Diputada i Portaveu Adjunta del Grup parlamentari Popular, d'acord amb el que preveu el Reglament de la Cambra us fa avinent que retira la interpel·lació sobre la reconversió vinícola, Reg. núm. 30118.

Palau del Parlament, 13 de desembre de 1991

M. Dolors Montserrat

INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA SITUACIÓ DEL SECTOR VITIVINÍCOLA

(Reg. 30676)

RETIRADA DE LA INTERPEL·LACIÓ

(Reg. 33895 / Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els Diputats sotasignats del Grup Socialista comuniquen a la Mesa que retiren la interpel·lació formulada al Consell Executiu sobre la situació del sector vitivinícola, núm. de registre 30676.

Palau del Parlament, 13 de desembre de 1991

Esteve Tomàs i Torrens Ramon Aleu i Jornet

INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE L'AGRICULTURA DE MUNTANYA

(Reg. 30895)

RETIRADA DE LA INTERPEL·LACIÓ

(Reg. 34053 / Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els Diputats sotasignats del Grup Socialista comuniquen a la Mesa que retiren la interpel·lació formulada al Consell Executiu sobre l'agricultura de muntanya, núm. de registre 30895.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

Joan Ganyet i Solé Ramon Aleu i Jornet

INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE EL DESENVOLUPAMENT DE LA POLÍTICA LINGÜÍSTICA A CATALUNYA

(Reg. 32701)

RETIRADA DE LA INTERPEL·LACIÓ

(Reg. 33935 / Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Aleix Vidal-Quadras i Roca, President del Grup parlamentari Popular, d'acord amb el que preveu el Reglament de la Cambra us fa avinent que retira la interpel·lació núm. de registre 32701.

Palau del Parlament, 16 de desembre de 1991

Aleix Vidal-Quadras i Roca

INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA POLÍTICA GENERAL PEL QUE FA A AGRICULTURA

(Reg. 32741)

RETIRADA DE LA INTERPEL·LACIÓ

(Reg. 34051 / Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Diputat sotasignat del Grup Socialista comunica a la Mesa que retira la interpel·lació formulada al Consell Executiu sobre la política general pel que fa a l'agricultura, núm. de registre 32741.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

Ramon Aleu i Jornet

INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA POLÍTICA GENERAL PEL QUE FA AL MÓN RURAL

(Reg. 32742)

RETIRADA DE LA INTERPEL·LACIÓ

(Reg. 34052 / Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Diputat sotasignat del Grup Socialista comunica a la Mesa que retira la interpel·lació formulada al Consell Executiu sobre la política general pel que fa al món rural, núm. de registre 32742.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

Ramon Aleu i Jornet

INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE L'APLICACIÓ DE LA LLEI D'ALTA MUNTANYA

(Reg. 33049)

RETIRADA DE LA INTERPEL·LACIÓ

(Reg. 34054 / Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Higini Clotas i Cierco, Portaveu del Grup Socialista comunica a la Mesa que retira la interpel·lació formulada al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Llei d'Alta Muntanya, núm. de registre 33049.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

Higini Clotas i Cierco

INTERPEL·LACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA POLÍTICA GENERAL DE LES INFRASTRUCTURES HIDRÀULIQUES DE CATALUNYA

(Reg. 33693)

RETIRADA DE LA INTERPEL·LACIÓ

(Reg. 34049 / Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Saura i Laporta, diputat del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya sol·licita que la interpel·lació d'urgència, Reg. 33693, sobre la Política General de les Infrastructures hidràuliques de Catalunya, sigui retirada.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 1991

Joan Saura i Laporta
Diputat del G. p. d'IC

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT
2.25. Preguntes
2.25.05. Preguntes orals en el Ple

Pregunta al Consell Executiu sobre uns abocaments ilegals a la zona de la reserva natural parcial de la presa de Sossís (Reg. 33559; BOPC, 328, 23132)

— Decaiguda en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre les actuacions que pensa dur a terme en relació amb uns abocaments ilegals a la zona de la reserva natural parcial de la presa de Sossís (Reg. 33560; BOPC, 328, 23133)

— Decaiguda en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

Pregunta al Consell Executiu sobre el tancament temporal del congost de Collegats (Reg. 33678; BOPC, 331)

— Retirada pel Diputat I. Sr. Josep Lluís Carod-Rovira, de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, en el Ple del dia 17 de desembre de 1991 (DSPC-P, 117).

3. TRAMITACIONS EN CURS
3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes
3.01.01. Projectes de llei

PROJECTE DE LLEI DE DELEGACIÓ EN EL GOVERN DE LA GENERALITAT PER FER LA REFOSA DEL TEXT DE LA COMPILACIÓ DEL DRET CIVIL DE CATALUNYA AMB DIVERSES LLEIS POSTERIORS

(Reg. 30082)

SOLLICITUD DE DICTAMEN AL CONSELL CONSULTIU, PRESENTADA PELS GRUPS SOCIALISTA I MIXT

(Reg. 34004 / Tramesa al Consell Consultiu: Mesa del 20.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els Grups Parlamentaris sotasignats, d'acord amb allò que preveu l'article 8.1 de la Llei 1/1981, de 25 de febrer, de creació del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya, sol·liciten que sigui tramès a aquest organisme consultiu el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el projecte de llei de delegació en el Govern de la Generalitat per fer la refosa del text de la compilació del Dret Civil de Catalunya amb diverses lleis posteriors, per tal que emeti el corresponent dictamen.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 1991

Higini Clotas
G. Socialista

Celestino Sànchez
G. Mixt

PROJECTE DE LLEI DE FOMENT I PROTECCIÓ DE LA CULTURA POPULAR I TRADICIONAL I DE L'ASSOCIACIONISME CULTURAL

(Reg. 32245)

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES (Reg. 33896)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 17 de desembre de 1991, vista la sol·licitud presentada pel Grup Socialista (Reg. 33896), d'acord amb els articles 85 i 94.1 del Reglament del Parlament, ha acordat de concedir una pròrroga de deu dies hàbils del termini de presentació d'esmenes al Projecte de Llei de Foment i Protecció de la Cultura Popular i Tradicional i de l'Associacionisme Cultural (Reg. 32245), el qual termini, atès l'acord de la Mesa del Parlament del 20 de juny de 1988 (BOPC, 2/III, 23), finirà el dia 1 de febrer de 1991, a dos quarts de deu del matí.

Palau del Parlament, 17 de desembre de 1991

Joaquim Xicoy i Bassegoda
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

En nom del Grup Socialista, fent ús d'allò que es preveu a l'article 85 del Reglament de la Cambra, sol·licito una pròrroga del termini per a la presentació d'esmenes al Projecte de llei de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural, publicat en el BOPC núm. 314.

Palau del Parlament, 16 de desembre de 1991

Higini Clotas i Cierco
Portaveu

3. TRAMITACIONS EN CURS
3.25. Preguntes
3.25.10. Preguntes orals en Comissió

PREGUNTA AL SR. DIRECTOR GENERAL DE LA CORPORACIÓ CATALANA DE RÀDIO I TELEVISIÓ SOBRE EL RESULTAT ECONÒMIC DE LA SÈRIE *QUAN ES FA FOSC*

QUE FORMULARÀ EL DIPUTAT I. SR. MARÇAL CASANOVAS, DEL GRUP MIXT
(Reg. 33927 / Admissió a tràmit i tramesa a la CRT: Mesa del 17.12.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Marçal Casanovas i Guerri, Diputat d'Esquerra Catalana fent ús d'allò que determina l'article 148 del Reglament de la Cambra formula la pregunta següent al Director General de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió perquè li sigui contestada oralment en la propera reunió de la Comissió de Control Parlamentari de la C.C.R.T.:

Podria indicar quin resultat econòmic s'ha obtingut de la sèrie coproduïda amb Lorimar *Quan es fa fosc*?

Palau del Parlament, 16 de desembre de 1991

Marçal Casanovas i Guerri

3. TRAMITACIONS EN CURS
3.25. Preguntes
3.25.15. Preguntes per escrit

PREGUNTA AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA RELACIÓ DE TRANSFERÈNCIES CORRENTS LLIURADES PER LA DIRECCIÓ GENERAL D'INDÚSTRIA A FAMÍLIES I INSTITUCIONS SENSE FINALITAT DE LUCRE COM A SUBVENCIÓ A CENTRES TECNOLÒGICS

FORMULADA PEL DIPUTAT I. SR. JAVIER LATORRE, DE L'AGRUPACIÓ PARLAMENTÀRIA DEL CENTRE DEMOCRÀTIC I SOCIAL
(Reg. 31317 / Admissió a tràmit: Mesa del 05.11.91)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Xavier Latorre i Piedrafita, Portaveu de l'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social, fent ús d'allò que disposen els articles 132 i 133 del Reglament de la Cambra, presenta la pregunta següent per tal que sigui contestada per escrit.

Quina és la relació de transferències corrents lliurades per la Direcció General d'Indústria i per quins conceptes a famílies i institucions sense finalitat de lucre com a subvenció a centres tecnològics, des de l'01.04.91 fins al 30.06.91?

Palau del Parlament, 30 de juny de 1991

Xavier Latorre i Piedrafita

N. de la R.: Per error tècnic, aquesta pregunta no fou publicada, com corresponia, en el BOPC, 315, del 12.11.91. La resposta a aquesta pregunta fou publicada en el BOPC, 331, del 18.12.91.

4. INFORMACIÓ

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la Cambra

CALENDARI DE DIES INHÀBILS PER AL 1992

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 20 de desembre de 1991, d'acord amb l'article 86.1 del Reglament i concordants, ha fixat el calendari següent de dies inhàbils per al 1992, als efectes del còmput dels terminis parlamentaris i de la presentació de documents en el Registre d'Oficialia Major del Parlament de Catalunya.

A més dels diumenges, seran dies inhàbils els següents:

1 de gener: Cap d'Any
6 de gener: Reis
17 d'abril: Divendres Sant
20 d'abril: Dilluns de Pasqua Florida
1 de maig: Festa del Treball
8 de juny: Dilluns de Pasqua Granada
24 de juny: Sant Joan
15 d'agost: L'Assumpció
11 de setembre: Diada Nacional
24 de setembre: La Mercè
12 d'octubre: Festa de la Hispanitat
8 de desembre: La Immaculada
25 de desembre: Nadal
26 de desembre: Sant Esteve

Palau del Parlament, 20 de desembre de 1991

El Secretari Primer — El President del Parlament
Ramon Camp i Batalla — Joaquim Xicoy i Bassegoda

HORARI DE REGISTRE D'OFICIALIA MAJOR

Establert per la Mesa en sessions del 31-I-89 i 14-XII-90 als efectes de presentació de documents:

1. Dies: de dilluns a divendres.
2. Hores:
   a) Matí: de 9 a 14 hores.
   b) Tarda: de l'1 de febrer al 14 de juny i del 16 de setembre al 30 de desembre (llevat del 23 d'abril, Dijous Sant, el 24 i el 31 de desembre), de 16 a 18'30 hores.
3. El Registre d'Oficilia Major és obert també mentre el Parlament és reunit en sessió plenària, o és reunida la Mesa o la Junta de Portaveus.

PRÒRROGA DE TERMINIS

Establerta per la Mesa, en sessions tingudes el 20-VI-88 i l'1-X-91:

Els terminis per a la presentació de documents al Registre d'Oficialia Major a què es refereix l'article 86.1 del Reglament fixats en dies, es prorroguen automàticament fins a dos quarts de deu del matí del dia hàbil següent; la mateixa pròrroga s'aplica als terminis que fineixen en dissabte.

NOMBRE DE PREGUNTES A RESPONDRE EN LA SESSIÓ DEL MES DE DESEMBRE DE LA COMISSIÓ DE CONTROL PARLAMENTARI DE L'ACTUACIÓ DE LA CORPORACIÓ CATALANA DE RÀDIO I TELEVISIÓ I LES EMPRESES FILIALS

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 17 de desembre de 1991, ha acordat, per majoria, d'acord amb l'article 148 del Reglament del Parlament, que el nombre màxim de preguntes a respondre oralment davant la Comissió de Control Parlamentari de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i les Empreses Filials, en la seva sessió del mes de desembre, sigui de vint-i-cinc.

Palau del Parlament, 17 de desembre de 1991

La Secretària Tercera — El President del Parlament
Flora Sanabra i Villarroya — Joaquim Xicoy i Bassegoda

4.45. Composició dels òrgans de la Cambra

ADSCRIPCIÓ DEL DIPUTAT I. SR. JUAN MARTÍN TORIBIO AL GRUP MIXT

(Reg. 33959 / Mesa del 20.12.91)

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

M. H. Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda
President del Parlament de Catalunya

En conformitat amb allò que preveu l'article 20 del Reglament del Parlament poso en el seu coneixement la voluntat del Diputat I. Sr. Joan Martín i Toribio de causar baixa en l'Agrupació Parlamentària del CDS i l'alta en el Grup Mixt.

L'adjunto l'escrit que ratifica aquesta decisió personal del Diputat.

Afectuosament,

Barcelona, 16 de desembre de 1991

Xavier Latorre i Piedrafita

DISSOLUCIÓ DE L'AGRUPACIÓ PARLAMENTÀRIA DEL CENTRE DEMOCRÀTIC I SOCIAL

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 20 de desembre de 1991, d'acord amb la Norma supletòria I.1 de l'article 19 de Reglament, de 7 i 20 de juliol de 1989 (BOPC, 90/III), ha constatat que l'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social ha deixat d'existir en quedar adscrit únicament un Diputat; conseqüentment, l'I. Sr. Javier Latorre ha d'incorporar-se *ope legis* al G. Mixt.

Palau del Parlament, 20 de desembre de 1991

La Secretària Quarta
Rosa M. Fabian

El President del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

4.60. Règim interior

CONCURS-OPOSICIÓ LLIURE PER A PROVEIR UNA PLAÇA DE COL·LABORADOR/A DEL SERVEI DE RELACIONS PÚBLIQUES, PROTOCOL I INFORMACIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

CONVOCATÒRIA

OFICIALIA MAJOR

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 20 de desembre de 1991, d'acord amb el que estableix l'article 24 dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya (text refós del 29 de març de 1989, BOPC, 55/III), la classificació de llocs de treball que les és annexa i les bases que s'indiquen tot seguit, aprovades per la Comissió de Govern Interior, el dia 17 de desembre de 1991, convoca a torn lliure una plaça de Col·laborador/a del Servei de Relacions Públiques, Protocol i Informació del Parlament de Catalunya.

D'acord amb l'article 24 dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors, el nombre de places convocades quedarà ampliat per resolució de la Mesa del Parlament en el cas que es produeixin vacants entre la data de la convocatòria i la de l'inici de les proves.

BASES

1. Pot optar a la plaça tothom qui reuneix les condicions següents:

a) Ésser espanyol/a.

b) Tenir divuit anys complerts i no més de seixanta-cinc.

c) No estar inhabilitat/ada ni suspès/esa per a l'exercici de la funció pública.

d) No estar separat/ada mitjançant expedient disciplinari del servei dels òrgans constitucionals, estatutaris o de les Administracions públiques.

e) No tenir cap malaltia o cap defecte que impedeixin d'exercir normalment la funció.

f) Gaudir d'algun dels requisits següents: Tenir el títol de diplomat universitari en relacions públiques i protocol, o títol d'enginyer tècnic, de diplomat universitari de primer cicle, d'arquitecte tècnic o equivalent, amb estudis i experiència en el camp de les relacions públiques, del protocol o de la informació.

2. Tothom qui reuneix les condicions de la base primera i vol participar en aquest concurs-oposició ha de presentar en el Registre de l'Oficialia Major del Parlament de Catalunya o pel procediment establert en l'article 66 de la Llei de Procediment Administratiu, dins el termini improrrogable de vint dies hàbils a partir de la publicació d'aquesta convocatòria en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*:

a) Una instància segons el model que s'adjunta en l'Annex I.

b) El *curriculum vitae*, on es relacionaran els mèrits allegats i al que s'ha d'adjuntar la documentació que els acrediti de forma fefaent.

En el cas que s'alleguin publicacions o ponències en cursos i congressos, se n'ha d'adjuntar un exemplar de cadascuna.

3. Finit el termini de presentació d'instàncies, la Direcció de Personal i de Govern Interior publicarà la llista provisional d'admesos en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, en la qual hauran de constar el nom i els cognoms dels candidats i el número de llur document nacional d'identitat. Les persones interessades podran reclamar davant la Mesa del Parlament en el termini de deu dies hàbils, a comptar des del dia següent al de la publicació del corresponent anunci en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, o esmenar els defectes que així s'haguessin assenyalat en l'anunci corresponent. En cas de no produir-se cap reclamació la llista esdevindrà definitiva.

A la vista de les reclamacions presentades i de les rectificacions que s'haguessin fet, la Mesa del Parlament aprovarà la llista definitiva de persones admeses i excloses, que es publicarà en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

4. El Tribunal qualificador serà format, d'acord amb l'article 26 dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya, per les persones següents:

a) El President del Parlament o el Vice-president en qui delegui.

b) Un altre membre de la Mesa.

c) Un funcionari del Parlament designat per raó de la seva especialització, per la Mesa del Parlament, entre una terna proposada per Consell de Personal.

d) Un professor proposat per la Universitat de Barcelona.

e) Un professional proposat pel Col·legi de Periodistes.

5. Les institucions que segons el punt anterior han de proposar els membres del Tribunal, proposaran també un suplent que substituirà el titular en cas que aquest no pugui actuar.

6. El concurs-oposició es desenvoluparà segons les fases següents:

A) Fase de Concurs

a) Els aspirants han d'incloure amb la instància els documents a què es refereix la base 2.b, que seran valorats pel Tribunal d'acord amb el barem següent:

– Experiència professional en les funcions pròpies de la plaça objecte de la convocatòria en institucions parlamentàries,	**fins a 4 punts**
– Experiència professional en les funcions pròpies de la plaça objecte de la convocatòria en l'Administració Pública i/o en l'empresa privada,	fins a 4 punts
– Oposicions guanyades en organismes públics per a la plaça de Col·laborador del Servei de Relacions Públiques, Protocol i Informació, per cadascuna,	**fins a 1'5 punts**
– Diplomes, cursos o congressos relacionats amb la professió,	**fins a 2 punts**
– Llicenciatura Universitària,	**fins a 1 punt**
– Expedient acadèmic,	fins a 1 punt
– Publicacions o treballs d'investigació relacionats amb la professió,	fins a 2 punts
– Títols o diplomes d'idiomes estrangers,	fins a 1 punt
– Altres mèrits,	fins a 1 punt

b) La valoració de la fase de concurs serà prèvia a la de la fase d'oposició. El Tribunal valorarà únicament els mèrits acreditats d'acord amb el que disposa la base 2.b.

c) La qualificació s'ha de fer pública al tauler d'anuncis del Parlament.

B) Fase d'Oposició

Les oposicions començaran el dia i l'hora que hauran estat anunciades en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* amb cinc dies antelació, com a mínim. L'anunci es publicarà també, a efectes de coneixement, en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Els exercicis d'aquesta fase seran els següents:

a) Exercici Pràctic.

Primera prova. Traducció del castellà al català i del català al castellà de sengles textos, d'una extensió aproximada de dues pàgines cadascun. El text traduït al català haurà d'ésser mecanografiat.

Segona prova. Traducció del català a l'anglès d'un text d'una extensió aproximada d'una pàgina.

Per a la realització d'aquestes proves els aspirants disposaran d'un màxim de tres hores.

El conjunt d'aquestes dues proves puntuarà fins a 12 punts. Per a passar-les caldrà haver obtingut un mínim de 6 punts en total i com a mínim 2 punts en cada prova.

Tercera prova. Redacció de dos projectes organitzatius relacionats amb les funcions que els Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament encomanen al Servei de Relacions Públiques, Protocol i Informació.

Per a la realització d'aquesta prova els aspirants disposaran d'un màxim de quatre hores.

Aquesta prova puntuarà fins a 10 punts i per a passar-la caldrà haver obtingut un mínim de 5 punts.

En la qualificació del conjunt de les tres proves es valoraran la pulcritud en la presentació i la correcció gramatical.

b) Exercici teòric.

– Redactar, en un temps màxim de cinc hores, dos temes de la llista que figura en l'Annex II (Temes de Relacions Públiques, Protocol i Informació) i dos de la llista que figura en l'Annex III (Temes Institucionals). Els temes seran elegits per sorteig i l'exercici serà puntuat de 0 a 10 punts. Quedaran eliminats els qui tindran una puntuació inferior a 5 punts. Qualsevol tema que no hagi estat contestat o que a criteri del Tribunal mereixi la qualificació de zero comportarà l'eliminació de l'opositor; així mateix la puntuació de 0 en qualsevol prova comportarà també l'eliminació de l'opositor.

Els temes redactats seran llegits davant el Tribunal, que podrà demanar aclariments o realitzar preguntes sobre el que s'hagi tractat i sobre els exercicis pràctics de la *Tercera prova*.

7. Les qualificacions de cada exercici s'han de fer públiques al tauler d'anuncis del Parlament.

8. El Tribunal qualificador resoldrà tots els dubtes i totes les incidències que sorgissin després d'haver-se constituït, i les seves decisions s'hauran d'adoptar en tots els casos per majoria de vots.

9. Acabades les proves, el Tribunal ordenarà els aspirants d'acord amb la puntuació obtinguda, sumant els resultats de la fase de concurs i els de la fase d'oposició. Serà objecte de la proposta de nomenament el candidat que hagi obtingut la puntuació màxima entre els presentats. La qualificació es farà pública al tauler d'anuncis del Parlament. La plaça podrà ser declarada deserta.

10. Es notificarà a l'aprovat la qualificació obtinguda perquè en el termini de quinze dies hàbils comptats des de la data de la notificació aporti els següents documents acreditatius de les condicions i les circumstàncies a què es refereix la base 1:

a) Partida de naixement o certificat d'adquisició de la nacionalitat espanyola.

b) Certificació lliurada pel Registre Central de Penats i Rebels que acrediti que no s'està condemnat/ada a penes que inhabiliten per a l'exercici de funcions públiques, lliurada, com a màxim, tres mesos abans de la data final de presentació de documents.

c) Declaració jurada de no estar separat/ada, mitjançant expedient disciplinari, del servei dels òrgans constitucionals, estatutaris o de les Administracions públiques.

d) Certificat mèdic en què consti que l'aspirant no té cap malaltia o defecte que li impedeixi d'exercir normalment la funció.

e) Títol original de diplomat universitari en relacions públiques i protocol o equivalent, o bé títol d'enginyer tècnic, de diplomat universitari de primer cicle, d'arquitecte tècnic o equivalent, amb estudis i expriència en el camp de les relacions públiques, del protocol o de la informació, o resguard acreditatiu d'haver satisfet els drets d'expedició d'aquest.

11. L'aspirant proposat/ada que tingui la condició de funcionari d'alguna de les Administracions públiques, resta exempt d'aportar els documents relacionats al número 10 que li hagin estat exigits per accedir a la funció pública, sempre que aporti un certificat, signat pel Secretari del Departament, Organisme autònom o Ens local, que així ho acrediti.

12. Un cop comprovada la conformitat de tots els documents presentats, la Mesa formularà el nomenament corresponent, el qual serà publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i notificat a l'interessat/ada. D'acord amb l'article 27 dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya, la persona interessada, s'ha d'incorporar al servei del Parlament dins trenta dies hàbils, comptats des de la data de la notificació. Si es produeix cap defecte en la documentació que impedeix el nomenament o bé el/la nomenat/ada no s'incorpora al seu lloc de treball en el termini previst, la Mesa podrà substituir-lo per l'opositor/a que el seguexi en puntuació en la qualificació del Tribunal si aquest ho especifica en la seva proposta. En cas que el Tribunal no avali el candidat següent en puntuació, la plaça es declararà deserta.

Palau del Parlament, 20 de desembre de 1991

Ismael E. Pitarch
Oficial Major

ANNEX I

MODEL D'INSTÀNCIA A PRESENTAR

. . . . . .
(nom i cognoms)
nat/ada el dia . . . . . de . . . . . , de . . . . ,
a . . . . . (. . . . .), veí/ïna de . . . . . .
que visc al carrer . . . . . , núm. . . . . , pis . . . .
porta . . . , tel. . . . . i que tinc el DNI núm. . . . . .

DECLARO:

Que reuneixo les condicions requerides per la base primera del concurs-oposició convocat en el número . . . . del *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* per a proveir una plaça de Col·laborador/a del Servei de Relacions Públiques, Protocol i Informació del Parlament de Catalunya, les quals condicions acreditaré documentalment d'acord amb la base dezena.

Per això us

DEMANO:

D'ésser admès/esa a les damunt dites proves.

Barcelona, . . . de . . . . . de . . . . . .

Signatura

MOLT HONORABLE SENYOR PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

ANNEX II

TEMES DE RELACIONS PÚBLIQUES, PROTOCOL I INFORMACIÓ

1. Els tractaments honorífics. Regulacions i classes: tractaments nobiliaris, civils, militars i eclesiàstics. Especial referència a Catalunya.

2. L'ordenació de les precedències d'autoritats. Les presidències. Normes generals.

3. Precedència d'autoritats a la capital de l'Estat i a Catalunya.

4. Precedència d'Institucions i Corporacions: a la capital de l'Estat i a Catalunya.

5. Precedències de Comunitats autònomes. Situació actual a l'Estat espanyol. Precedència de Governs autonòmics i de Parlaments autonòmics.

6. L'ordenació del Protocol: normes, normativa legal.

7. L'administració del protocol oficial a l'Estat espanyol i a Catalunya.

8. Planificació dels actes públics oficials: organització mecànica interna. Mitjans necessaris.

9. Planificació de banquets oficials: anàlisi de la Presidència i collocació de taules.

10. Documentació dels actes públics oficials.

11. Visites i viatges oficials: planificació, contactes, execució.

12. El protocol als organismes internacionals.

13. El protocol diplomàtic.

14. Escuts i banderes. Normativa legal. Especial referència a Catalunya.

15. Evolució històrica de la teoria i tècniques de les Relacions Públiques.

16. Les relacions públiques a l'Estat espanyol i a Catalunya. Situació actual.

17. Estructuració d'una campanya de relacions públiques.

18. Els mitjans de comunicació social.

19. Els mitjans de comunicació social a Catalunya. Evolució a Catalunya des de l'any 1960.

20. La premsa comarcal a Catalunya.

21. Organització d'un gabinet d'informació institucional. Organització interna. Mitjans necessaris.

22. Organització d'una roda de premsa.

ANNEX III

TEMES INSTITUCIONALS

1. La Constitució Espanyola. Principis fonamentals. Drets i deures. Institucions principals. El sistema d'autonomies.

2. Els òrgans constitucionals. El Cap de l'Estat. Les Corts Generals: elecció, composició, estructura i funcions. El Govern: designació, funcions i responsabilitat política.

3. El Tribunal Constitucional. Composició, organització i funcions.

4. L'organització territorial de l'Estat. Principis generals d'ordenació de les Comunitats autònomes. Els Estatuts d'Autonomia. La distribució de competències entre l'Estat i les Comunitats Autònomes. El control sobre l'activitat de les Comunitats Autònomes.

5. Catalunya i el seu procés autonòmic. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya: precedents, competències i institucions.

6. Institucions de la Generalitat de Catalunya. El Parlament: composició, elecció i funcions.

7. Institucions de la Generalitat de Catalunya. El President de la Generalitat: elecció i funcions. El Consell Executiu: composició i funcions.

8. Altres institucions estatutàries: El Síndic de Greuges, el Consell Consultiu, la Sindicatura de Comptes.

9. L'Administració Local a Catalunya: L'organització i la divisió comarcal a Catalunya.

10. El Palau del Parlament: la seva història. Característiques arquitectòniques i artístiques.

11. Les Corts Catalanes.

12. L'Estatut dels Diputats: accés i pèrdua de la condició de diputat. Incompatibilitats, drets i deures dels diputats.

13. L'organització del Parlament. La Presidència. La Mesa. El Grups parlamentaris. La Junta de Portaveus. Les Comissions. El Ple. La Diputació Permanent.

14. El funcionament del Parlament de Catalunya: les sessions, l'ordre del dia, els debats, les votacions, el còmput de terminis.

15. El procés legislatiu al Parlament de Catalunya. Iniciativa, tramitació i aprovació de les lleis. L'especificitat de la tramitació parlamentària del pressupost de la Generalitat.

16. Parlament de Catalunya: I.ª, II.ª i III.ª Legislatura. Òrgans de la Cambra i tasca legislativa feta.

17. Les funcions d'impuls i de control del Parlament de Catalunya. Significació, mecanismes i conseqüències d'aquestes funcions.

18. Els serveis tècnics i administratius del Parlament de Catalunya. Els Estatuts del Règim i el Govern Interiors. Els drets i els deures del personal al servei del Parlament.

19. Publicacions del Parlament de Catalunya.

20. La Comunitat Europea. Els tractats fundacionals i els tractats d'adhesió posteriors. Institucions: Comissió, Consell de Ministres, Parlament, Tribunal de Justícia. El Consell d'Europa.

CONCURS PER A CONTRACTAR, EN RÈGIM DE CONTRACTACIÓ LABORAL TEMPORAL, UN/A BIBLIOTECARI/ÀRIA PER AL SERVEI DE DOCUMENTACIÓ, BIBLIOTECA I ARXIU DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

CONVOCATÒRIA

OFICIALIA MAJOR

La Mesa del Parlament de Catalunya, en sessió tinguda el dia 20 de desembre de 1991, d'acord amb el que disposen l'article 1 i concordants dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya, ha acordat de fer la següent

CONVOCATÒRIA

1. El Parlament de Catalunya convoca concurs per a contractar un/a bibliotecari/ària del Parlament de Catalunya, en règim de contractació laboral temporal, d'interinitat, a l'empara del que preveu l'article 4 del Reial Decret 2104/1984, del 21 de novembre, amb destinació al Servei de Documentació, Biblioteca i Arxiu.

2. La finalitat del contracte és la substitució d'una funcionària amb reserva de lloc de treball, per una període de 16 setmanes.

3. La persona proposada signarà un contracte laboral temporal, d'interinitat, que es regirà pel que estableix l'article 4 del Reial Decret 2104/1984.

4. Podran optar al contracte laboral temporal, les persones que compleixin les condicions següents:

a) Ésser espanyol/a.

b) Tenir divuit anys complerts i no més de seixanta-cinc.

c) No estar inhabilitat/ada ni suspès/esa per a l'exercici de la funció pública.

d) No estar separat/ada mitjançant expedient disciplinari del servei dels òrgans constitucionals, estatutaris o de les Administracions públiques.

e) No tenir cap malaltia o cap defecte que impedeixin d'exercir normalment la funció.

f) Tenir el Títol de diplomat universitari en biblioteconomia i documentació o equivalent, o bé, títol d'enginyer tècnic, de diplomat universitari de primer cicle, d'arquitecte tècnic, o equivalent, amb estudis i experiència en biblioteques.

g) Conèixer les dues llengües oficials a Catalunya.

h) Estar inscrit a l'INEM.

5. Tothom qui reuneix les condicions de la base quarta i vol participar en aquests concurs ha de presentar en el Registre de l'Oficialia Major del Parlament de Catalunya o pel procediment establert en l'article 66 de la Llei de Procediment Administratiu, fins el dia 13 de gener de 1992:

a) Una instància segons el model que s'adjunta en l'Annex.

b) El *curriculum vitae*, on es relacionaran els mèrits allegats i en el que s'ha d'adjuntar la documentació que els acrediti de forma fefaent.

6. Finit el termini de presentació d'instàncies, la Direcció de Personal i de Govern Interior publicarà la llista d'admesos en el tauler d'anuncis del Parlament, en la qual hauran de constar el nom i els cognoms dels candidats i el número de llur document nacional d'identitat.

7. El Tribunal qualificador serà format per les persones següents:

a) Un Vice-president de la Mesa.

b) Un/a Secretari/ària de la Mesa.

c) El Director d'Estudis Parlamentaris.

8. Els aspirants han d'incloure en la instància els documents a què es refereix la base 5.b), que seran valorats pel Tribunal d'acord amb el barem següent:

– Experiència professional en les funcions pròpies de la plaça objecte de la convocatòria en institucions parlamentàries,	fins a 4 punts
– Experiència professional en les funcions pròpies de la plaça objecte de la convocatòria en l'Administració Pública i/o en l'empresa privada,	fins a 4 punts
– Oposicions guanyades en organismes públics per a plaça de Bibliotecari/ària, per cadascuna	fins a 1.5 punts
– Diplomes, cursos o congressos relacionats amb la professió de Bibliotecari/ària,	fins a 2 punts
– Llicenciatura en dret o ciències polítiques,	fins a 1 punt
– Expedient acadèmic,	fins a 1 punt
– Publicacions o treballs d'investigació relacionats amb la professió de Bibliotecari/ària,	fins a 2 punt
– Títols o diplomes d'idiomes estrangers,	fins a 1 punt
– Altres mèrits,	fins a 1 punt

9. El Tribunal qualificarà els aspirants. La qualificació es farà pública en el tauler d'anuncis del Parlament.

10. El Tribunal qualificador es reserva el dret de realitzar una entrevista i una prova pràctica.

11. El Tribunal ordenarà els aspirants d'acord amb la puntuació global obtinguda. La qualificació final es farà pública en el tauler d'anuncis del Parlament. Serà proposat per a la contractació l'aspirant que hagi obtingut la màxima puntuació. La contractació pot ésser declarada deserta.

12. El contracte s'haurà de signar en el període de 10 dies a partir de la data de notificació. Cas que es produeixi cap defecte en la documentació presentada, de manera que no es pugui formalitzar la contractació, o bé que la persona proposada hi renunciï, la Mesa podrà substituir-lo per la persona que segueixi en la llista ordenada segons la puntuació establerta pel Tribunal.

13. La contractació laboral temporal pressuposa el coneixement i l'acceptació de la normativa de funcionament que estableixen els Estatuts del Règim i el Govern Interiors.

Palau del Parlament, 20 de desembre de 1991

Ismael E. Pitarch
Oficial Major

ANNEX

MODEL D'INSTÀNCIA A PRESENTAR

. . . . . ,
(nom i cognoms)
nat/nada el dia . . . . . de . . . . . de . . . ,
a . . . . . (. . . . . .), veí/ïna de . . . . . ,
que visc al carrer . . . . . , núm. . . . . , pis . . . . . ,
porta . . . . . , tel. . . . . , i que tinc el DNI núm. . . . . ,

DECLARO:

Que reuneixo totes les condicions requerides per la base quarta de la convocatòria de concurs per a contractar un/a bibliotecari/ària del Parlament de Catalunya en règim de contractació laboral temporal, publicada en el número 333 del *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya.*

Per això, us

DEMANO:

D'ésser admès/esa a la convocatòria

Barcelona, ... de . . . . . de . . . . . .

Signatura

MOLT HONORABLE SENYOR PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

4.95. Rectificacions per error tècnic

Rectificacions al BOPC núm. 326

Llei de les Mutualitats de Previsió Social

A la pàg. 22925

Exposició de Motius, avantpenúltim paràgraf

On diu: *«títol X»*
Ha de dir: *«capítol X»*

Penúltim paràgraf

On diu: *«títol IX»*
Ha de dir: *«capítol IX»*

A la pàg. 22926

Article 5.1.a)

Afegir al final: *«, en forma de capital o de renda.»*

5. ÍNDEX DE TRAMITACIONS

Enclou tots els documents en tramitació i tramitats en el període de sessions actual, excepte les preguntes.

Claus

(O) Text original entrat al Parlament (corresponent al número de registre d'entrada que figura abans de cada títol)
(P) Informe de Ponència
(D) Dictamen de la Comissió
(A) Text aprovat pel Ple del Parlament o per la Comissió per delegació d'aquell
(R) Rebuig del document
(RD) Retirada o decaïment del document
(CCRM) Control del compliment de resolucions i de mocions
(CRM) Compliment de resolucions i de mocions
(AC) Acord de compareixença
(DIR) Demanda per la qual s'interposa recurs
(ALFP) Al·legacions que formula el Parlament
(SDCC) Sol·licitud de Dictamen al Consell Consultiu
(E) Esmenes presentades pels Grups
(STC) Sentència del Tribunal Constitucional
(DCC) Dictamen del Consell Consultiu
(Rect.) Rectificacions per error tècnic
(AIR) Acord d'interposició de recurs
(C) Canvi de tramitació
(S) Substanciació
(ISC) Informe de la Sindicatura de Comptes
(ISG) Informe del Síndic de Greuges

Sigles de les Comissions parlamentàries que tramiten o han tramitat els textos:

/COAG/ Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local
/CJD/ Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana
/CEF/ Comissió d'Economia, Finances i Pressupost
/CIE/ Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme
/CARP/ Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca
/CPT/ Comissió de Política Territorial
/CPC/ Comissió de Política Cultural
/CPS/ Comissió de Política Social
/CSG/ Comissió del Síndic de Greuges
/CR/ Comissió de Reglament
/CED/ Comissió de l'Estatut dels Diputats
/CGI/ Comissió de Govern Interior
/CRT/ Comissió de Control Parlamentari de l'Actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les Empreses Filials
/CSC/ Comissió de la Sindicatura de Comptes
/CCE/ Comissió de Seguiment Catalunya-CEE
/CSIDA/ Comissió d'Estudi sobre la Problemàtica de la SIDA
/CHD/ Comissió d'Estudi sobre la Igualtat d'Oportunitats Home-Dona
/CPENTA/ Comissió d'Estudi del PENTA
/CBP/ Comissió d'Estudi sobre les Bosses de Pobresa
/CSJO/ Comissió de Seguiment dels Jocs Olímpics del 1992
/CPH/ Comissió d'Estudi sobre el Pla Hidrològic de les Conques Internes de Catalunya

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

— *Llei de les Policies Locals.* /CJD/. BOPC, 159, 10328 (O); 162, 10512 (T); 169, 11122 (T); 171, 11267 (Rect.); 174, 11420 (T); 180, 11947 (T); 183, 12099 (T); 186, 12278 (T); 193, 12773 (Rect.); 197, 12960 (T); 201, 13410 (T), 13451 (Rect.); 213, 14134 (T); 223, 14626 (T); 236, 15656 (T); 238, 15761 (P); 251, 16903 (T); 261, 17512 (D i E); 263, 17752 (SDCC); 271, 18317 (T), 18411 (DCC); 274, 18538 (T); DSPC-P, 100 (A); BOPC, 283, 19089 (A); 284, 19252 (Rect.); 289, 19792 (Rect.).

— *Llei sobre la Creació de la Reserva Nacional de Caça del Boumort, a les Comarques del Pallars Jussà i del Pallars Sobirà.* /CPT/. BOPC, 265, 17856 (O); 269, 18190 (T); 276, 18652 (T); 281, 18983 (E); 283, 19126 (T); 295, 20076 (P); 297, 20200 (T, D i E); DSPC-P, 105 (A); BOPC, 304, 20771 (A).

— *Llei de Modificació de la Llei 18/1985, del 23 de Juliol, de Cambres Professionals Agràries.* /CARP/. BOPC, 269, 18191 (O); 274, 18540 (T); 281, 18984 (T); 289, 19714 (T); 291, 19910 (E); 297, 20206 (T, P, D i E); DSPC-P, 105 (A); BOPC, 304, 20773 (A).

— *Llei de Reforma de la Junta de Sanejament.* /CPT/. BOPC, 276, 18655 (O); 279, 18804 (T); 281, 18985 (T); 289, 19715 (T); 293, 20001 (E); 298, 20218 (T); 300, 20315 (P); 303, 20752 (D i E); DSPC-P, 107 (A); BOPC, 308, 21114 (A).

— *Llei de Promoció de l'Accessibilitat i de Supressió de Barreres Arquitectòniques.* /CPS/. BOPC, 261, 17553 (O); 263, 17753 (T); 269, 18190 (T); 274, 18539 (T); 276, 18651 (T); 279, 18801 (T); 284, 19190 (E); 295, 20076 (T); 308, 21128 (T); 312, 21729 (P i D); DSPC-P, 109 (A); BOPC, 320, 22269 (A).

— *Llei de Garanties Possessòries sobre Cosa Moble.* /CJD/. BOPC, 279, 18805 (O); 281, 18986 (T); 293, 20001 (T); 298, 20218 (T); 300, 20327 (E); 306, 20993 (T i P); 308, 21129 (T); 310, 21327 (D i E); DSPC-P, 109 (A); BOPC, 320, 22274 (A); 322, 22505 (Rect.).

— *Llei de Comerç Interior.* /CIE/. BOPC, 279, 18815 (O); 281, 18986 (T); 289, 19792 (Rect.); 291, 19912 (T); 295, 20085 (E); 300, 20328 (T); 306, 20999 (T); 308, 21130 (T); 310, 21333 (P, D i E); DSPC-P, 109 (A); BOPC, 320, 22278 (A); 322, 22505 (Rect.); 326, 22991 (Rect.).

— *Llei de l'Habitatge.* /CPT/. BOPC, 251, 16916 (O); 256, 17222 (T); 261, 17553 (T); 267, 18009 (T); 269, 18189 (T); 274, 18539 (T); 279, 18801 (T); 281, 18983 (T); 283, 19111 (E), 19125 (T); 308, 21128 (T); 312, 21652 (P, D i E); 316, 22050 (Rect.); DSPC-P, 109 (A); BOPC, 320, 22284 (A).

— *Llei de Creació de l'Institut Català de Seguretat Viària.* /CJD/. BOPC, 284, 19218 (O); 289, 19718 (T); 293, 20017 (Rect.); 298, 20219 (T); 304, 20785 (T); 306, 21000 (E); 308, 21131 (T); 312, 21763 (T i P); 313, 21776 (D i E); DSPC-P, 109 (A); BOPC, 320, 22296 (A).

— *Llei pel qual es crea l'Institut Català del Voluntariat.* /CPS/. BOPC, 276, 18652 (O); 279, 18804 (T); 289, 19715 (T); 291, 19911 (T); 304, 20782 (T); 316, 21967 (P, T, D i E); DSPC-P, 111 (A); BOPC, 326, 22918 (A).

— *Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya i als Consells Comarcals en Matèria de Serveis i Assistència Social.* /COAG/. BOPC, 283, 19126 (O); 289, 19716 (T); 293, 20017 (Rect.); 295, 20088 (T); 300, 20329 (T); 304, 20783 (T); 306, 21000 (E); 316, 21982 (P i T); 318, 22188 (P, D i E); DSPC-P, 111 (A); BOPC, 326, 22922 (A).

— *Llei de Transferències de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya en Matèria Agrària i Forestal.* /COAG/. BOPC, 286, 19422 (O); 289, 19719 (T); 293, 20017 (Rect.); 295, 20090 (T); 300, 20330 (T); 304, 20787 (E); 316, 22007 (T); 318, 22193 (P, D i E); DSPC-P, 111 (A); BOPC, 326, 22923 (A).

— *Llei de les Mutualitats de Previsió Social.* /CJD/. BOPC, 234, 15516 (O); 236, 15657 (T); 243, 16175 (T); 247, 16469 (T); 251, 16914 (T); 256, 17222 (T); 258, 17340 (T), 17350 (Rect.); 261, 17552 (T); 263, 17752 (E); 281, 18982 (T); 295, 20075 (T); 308, 21127 (T); 316, 21942 (P); 318, 22156 (D i E); DSPC-P, 111 (A); BOPC, 326, 22924 (A); 330, 23214 (Rect.); 333, 23777 (Rect.).

— *Llei de Modificació de la Compilació del Dret Civil de Catalunya en Matèria de Venda a Carta de Gràcia.* /CJD/. BOPC, 286, 19420 (O); 289, 19718 (T); 293, 20017 (Rect.); 298, 20220 (T); 304, 20786 (T); 306, 21001 (E); 314, 21814 (T); 316, 22004 (P i T); 318, 22191 (D i E); DSPC-P, 111 (A); BOPC, 326, 22940 (A).

— *Llei del Pla Estadístic de Catalunya 1992-1995.* /CEF/. BOPC, 289, 19720 (O); 291, 19913 (T); 293, 20018 (Rect.); 300, 20331 (T); 304, 20788 (T); 308, 21156 (Rect.); 314, 21815 (T); 316, 22008 (T); 318, 22196 (P, D i E); DSPC-P, 111 (A); BOPC, 326, 22942 (A).

— *Llei d'Ordenació Farmacèutica de Catalunya.* /CPS/. BOPC, 284, 19208 (O); 289, 19717 (T); 293, 20017 (Rect.); 298, 20219 (T); 316, 21983 (T i P); 319, 22248 (D i E); DSPC-P, 111 (A); BOPC, 326, 22958 (A).

— *Llei de Taxes i Preus Públics de la Generalitat de Catalunya. /CEF/.* BOPC, 295, 20090 (O); 298, 20221 (T); 306, 21003 (T); 314, 21815 (T); 316, 22008 (T); 322, 22445 (T); 324, 22766 (P); 325, 22881 (D i E); DSPC-P, 115 (A); BOPC, 332, 23367 (A).

— *Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1992.* /CEF/. BOPC, 311, 21383 (O i T); 316, 22009 (E); 318, 22231 (Rect.); 320, 22311 (E); 322, 22471 (E); 323, 22520 (T i P); 326, 22972 (T); 327, 23008 (D i E), 23090 (Rect.); DSPC-P, 119 (A); BOPC, 332, 23395 (A).

— *Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya.* /CJD/. BOPC, 271, 18317 (O); 274, 18540 (T); 279, 18802 (Rect.); 281, 18985 (T); 289, 19714 (T); 291, 19910 (T); 295, 20080 (T); 306, 20952 (P); 308, 21129 (T); 310, 21248 (D i E); 316, 21966 (T); 322, 22442 (T), 22496 (DCC); 326, 22971 (T); 329, 23172 (E); DSPC-P, 114 (A); BOPC, 333, 23670 (A).

— *Llei de Creació de la Universitat de Lleida.* /CPC/. BOPC, 300, 20335 (O); 304, 20789 (T); 314, 21816 (T); 320, 22308 (E i T); 322, 22446 (P i T); 324, 22785 (D i E); DSPC-P, 114 (A); BOPC, 333, 23723 (A).

— *Llei de Creació de la Universitat de Girona.* /CPC/. BOPC, 300, 20338 (O); 304, 20789 (T); 314, 21817 (T); 320, 22309 (E i T); 322, 22455 (P i T); 324, 22793 (D i E); DSPC-P, 114 (A); BOPC, 333, 23725 (A).

— *Llei de Creació de la Universitat Rovira i Virgili.* /CPC/. BOPC, 300, 20340 (O); 304, 20790 (T); 314, 21818 (T); 320, 22310 (E i T); 322, 22461 (P i T); 324, 22799 (D i E); DSPC-P, 114 (A); BOPC, 333, 23727 (A).

— *Llei de la Tutela i Institucions Tutelars.* /CJD/. BOPC, 286, 19410 (O); 289, 19718 (T); 293, 20017 (Rect.); 298, 20220 (T); 304, 20785 (T); 306, 21001 (E); 314, 21814 (T); 322, 22444 (T); 324, 22724 (P, D i E); DSPC-P, 115 (A); BOPC, 333, 23730 (A).

— *Llei sobre Mesures de Protecció dels Menors Desemparats i de l'Adopció.* /CJD/. BOPC, 283, 19128 (O); 286, 19509 (Rect.); 289, 19716 (T); 293, 20017 (Rect.); 295, 20089 (T); 304, 20783 (T i E); 314, 21813 (T); 322, 22443 (T); 324, 22809 (P, D i E); DSPC-P, 115 (A); BOPC, 333, 23740 (A).

— *Llei d'Installacions Destinades a Activitats amb Infants i Joves.* /CPS/. BOPC, 300, 20331 (O); 304, 20789 (T); 314, 21816 (T); 316, 22009 (T); 322, 22446 (T); 326, 22971 (E); 329, 23178 (T, P, D i E); DSPC-P, 119 (A); BOPC, 333, 23748 (A).

1.01.05. Reglament del Parlament

— *Modificació de l'Article 16 Tercer del Reglament.* /CR/. BOPC, 327, 23089 (O i T); 329, 23196 (D); DSPC-P, 119 (A); BOPC, 333, 23752 (A).

1.01.10. Normes de règim interior

— *Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya. Text refós.* BOPC, 306, 20949 (A).

— *Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya.* BOPC, 333, 23753 (A).

1.10. Resolucions

— *Resolució 20/III del Parlament de Catalunya, sobre la Construcció d'un Enllaç Complet amb Sant Quirze del Vallès a l'Autopista A-18.* /CPT/. BOPC, 9, 198 (O); 11, 285, (T); 12, 419 (T); 19, 1175 (Rect.); DSPC-C, 18 (A); BOPC, 22 (A); 316, 22022 (CRM).

— *Resolució 133/III del Parlament de Catalunya, sobre Política Territorial (Regs. 18843, 18844, 18845, 18846, 18847, 18848, 18851, 18852, 18855 i 18856).* /Ple/. BOPC, 180, 11950 (O); DSPC-P, 67 (A); BOPC, 182, 12069 (A); 195, 12858 (CCRM); 213, 14169 (CRM); 230, 15177 (CRM); 291, 19939 (CRM).

— *Resolució 135/III del Parlament de Catalunya, sobre l'Enretirament dels Pals d'Electricitat als Km 8 i 9 de la Carretera Comarcal 243-A.* /CPT/. BOPC, 162, 10526 (O); 165, 10657 (T); DSPC-C, 154 (A); BOPC, 186, 12272 (A); 289, 19755 (CRM).

— *Resolució 164/III del Parlament de Catalunya, sobre el Seguiment del Procés de Desmantellament de la Central Nuclear Vandellòs I.* /CIE/. BOPC, 180, 11960 (O); 182, 12080 (T); 186, 12284 (T); DSPC-C, 176 (A); BOPC, 213, 14124 (A); 330, 23206 (CRM).

— *Resolució 181/III del Parlament de Catalunya, sobre l'Acció Política i de Govern, en relació amb el Grau d'Adequació de Catalunya a la Comunitat Europea des d'un Punt de Vista Legal, Tecnològic, Formatiu i d'OrganitzacióEmpresarial, tenint especialment presents els Efectes de l'Acta Única Europea.* BOPC, 226, 14772; DSPC-P, 83 (A); BOPC, 229, 15089 (A); 314, 21839 (CRM).

— *Resolució 185/III del Parlament de Catalunya, sobre la Gasificació dels Municipis de Palafrugell, Begur, Torroella de Montgrí, Pals, Regencós, Torrent i Mont-ras.* /CIE/. BOPC, 215, 14254 (O); 218, 14413 (T); 229, 15095 (E); DSPC-C, 197 (A); BOPC, 238, 15756 (A); 295, 20122 (CRM).

— *Resolució 189/III del Parlament de Catalunya, sobre la Retolació de les Vies de Circulació Catalanes.* /CPT/. BOPC, 201, 13441 (O); 205, 13611 (T); 213, 14156 (E); DSPC-C, 199 (A); BOPC, 241, 16048 (A); 314, 21844 (CRM).

— *Resolució 190/III del Parlament de Catalunya, sobre la Retolació en Llengua Catalana de les Vies de Circulació que són Competència del MOPU.* /CPT/. BOPC, 208, 13741 (O); 213, 14160 (T); 221, 14666 (E); DSPC-C, 199 (A); BOPC, 241, 16048 (A); 314, 21844 (CRM).

— *Resolució 192/III del Parlament de Catalunya, sobre la Pesca d'Arrossegament Furtiu a la Badia de Roses.* /CARP/. BOPC, 215, 14253 (O); 218, 14412 (T); 241, 16062 (T); DSPC-C, 205 (A); BOPC, 248, 16484 (A); 289, 19753 (CRM).

Resolució 193/III del Parlament de Catalunya, sobre la Política Agrària de les Comunitats Europees. /CARP/. BOPC, 234, 15537 (O); 236, 15659 (T); 243, 16177 (E); DSPC-C, 205 (A); BOPC, 248, 16484 (A); 289, 19753 (CRM).

— *Resolució 195/III del Parlament de Catalunya, sobre una Campanya de Prevenció i Educació en relació amb la Medicació Perillosa per a la Conducció.* /CPT/. BOPC, 203, 13508 (O); 205, 13611 (T); DSPC-C, 207 (A); BOPC, 248, 16486 (A); 289, 19754 (CRM).

— *Resolució 197/III del Parlament de Catalunya, sobre la Posada en Funcionament de les Juntes Arbitrals de Transport Terrestre en el Territori de Catalunya.* /CPT/. BOPC, 210, 13868 (O); 213, 14162 (T); 218, 14411 (T); DSPC-C, 207 (A); BOPC, 248, 16487 (A); 306, 21011 (CRM).

— *Resolució 203/III del Parlament de Catalunya, sobre la Creació d'un Fons de Partitures d'Autors Catalans destinat a la Promoció Internacional de la Música Catalana.* /CPC/. BOPC, 230, 15171 (O); 234, 15537 (T); 241, 16063 (E); DSPC-C, 213 (A); BOPC, 258, 17301 (A); 289, 19752 (CRM).

— *Resolució 205/III del Parlament de Catalunya, sobre la Convocatòria cada Any d'un Acte que constati la Unitat de la Llengua Catalana.* /CPC/. BOPC, 241, 16070 (O); 243, 16178 (T); 251, 16928 (E); DSPC-C, 213 (A); BOPC, 258, 17302 (A); 289, 19754 (CRM).

— *Resolució 206/III del Parlament de Catalunya, sobre la Normalització Lingüística a Correus, Telègrafs i Caixa Postal.* /CPC/. BOPC, 241, 16070 (O); 243, 16179 (T); 251, 16929 (E); DSPC-C, 213 (A); BOPC, 258, 17302 (A); 289, 19753 (CRM).

— *Resolució 214/III del Parlament de Catalunya, sobre el Compliment del Pla d'Actuació per a la Igualtat d'Oportunitats per a les Dones en els Catàlegs de Llocs de Treball del Pressupost de la Generalitat de Catalunya per al 1991.* /CPS/. BOPC, 251, 16934 (O); 256, 17226 (T); DSPC-C, 224 (A); BOPC, 276, 18649 (A); 289, 19754 (CRM).

— *Resolució 218/III del Parlament de Catalunya, sobre el Respecte a l'Organització Política de l'Estat de les Autonomies pel que fa a la Creació de les Direccions de Zones de la Direcció General de Correus i Telègrafs.* /CPT/. BOPC, 243, 16182 (O); 248, 16512 (T); 258, 17344 (E); 269, 18198 (T); DSPC-C, 228 (A); BOPC, 279, 18793 (A); 316, 22022 (CRM).

— *Resolució 220/III del Parlament de Catalunya, sobre la Limitació de les Retribucions en Espècies de les Entitats Bancàries i d'Estalvi.* /CIE/. BOPC, 261, 17567 (O); 263, 17758 (T); DSPC-C, 234 (A); BOPC, 281, 18974 (A); 326, 22984 (CRM).

— *Resolució 226/III del Parlament de Catalunya, sobre la Confecció d'un Projecte d'Ajudes a la Renda Agrària (PARA) per al Sector de l'Avellana.* /CARP/. BOPC, 251, 16931 (O); 256, 17224 (T); 261, 17564 (T); 263, 17757 (E); 279, 18822 (T); DSPC-C, 243 (A); BOPC, 291, 19906 (A).

— *Resolució 227/III del Parlament de Catalunya, sobre la Realització d'un Estudi de les Perspectives de Mercat i de Preu de l'Avellaner.* /CARP/. BOPC, 251, 16932 (O); 256, 17225 (T); 261, 17565 (T); 279, 18823 (T); DSPC-C, 243 (A); BOPC, 291, 19906 (A); 295, 20133 (Rect.); 298, 20251 (Rect.).

— *Resolució 228/III del Parlament de Catalunya, sobre les Agressions contra la Integritat de la Zona Humida de l'Embassament de Terradets.* /CARP/. BOPC, 269, 18201 (O); 274, 18555 (T); DSPC-C, 243 (A); BOPC, 291, 19907 (A); 314, 21845 (CRM).

— *Resolució 229/III del Parlament de Catalunya, sobre l'Orientació Política General del Consell Executiu.* /Ple/. BOPC, 298, 20221 (O); DSPC-P, 104 (A); BOPC, 298, 20214 (A); 304, 20802 (CCRM).

— *Resolució 230/III del Parlament de Catalunya, sobre les Obres de Remodelació del Fossar de les Moreres.* /CPC/. BOPC, 279, 18826 (O); 281, 18991 (T); 293, 20002 (E); DSPC-C, 246 (A); BOPC, 298, 20215 (A).

— *Resolució 231/III del Parlament de Catalunya, sobre la Commemoració del 50è Aniversari de la Redacció de* L'Esperit de Catalunya. /CPC/. BOPC, 281, 18992 (O); 289, 19738 (T); 293, 20017 (Rect.); DSPC-C, 246 (A); BOPC, 298, 20215 (A).

— *Resolució 232/III del Parlament de Catalunya, sobre la Televisió Privada a Catalunya.* /CPC/. BOPC, 281, 18994 (O); 289, 19739 (T); 293, 20018 (Rect.); DSPC-C, 246 (A); BOPC, 298, 20216 (A).

— *Resolució 233/III del Parlament de Catalunya, sobre la Modificació del Pla d'Extensió de la Xarxa de Gas Natural a les Poblacions de l'Eix del Cardener fins a Solsona.* /CIE/. BOPC, 276, 18667 (O); 279, 18825 (T); 291, 19926 (E); DSPC-C, 247 (A); BOPC, 300, 20314 (A).

— *Resolució 234/III del Parlament de Catalunya, sobre el Procediment Relatiu al Control del Decret Legislatiu 1/1990, del 12 de juliol, pel qual s'aprova la Refosa dels Textos Legals Vigents a Catalunya en Matèria Urbanística.* /CPT/. BOPC, 193, 12715; 195, 12846 (T); 205, 13607 (T); 241, 16059 (T); 276, 18662 (P); 284, 19221 (D i E); DSPC-P, 105 (A); BOPC, 304, 20774 (A).

— *Resolució 235/III del Parlament de Catalunya, sobre l'Objecció de Consciència Sobrevinguda.* /CJD/. BOPC, 283, 19151 (O); 289, 19739 (T); 293, 20018 (Rect.); DSPC-C, 249 (A); BOPC, 306, 20950 (A).

— *Resolució 236/III del Parlament de Catalunya, sobre els Mitjans de Comunicació en Català.* /CPC/. BOPC, 281, 18993 (O); 289, 19739 (T); 293, 20017 (Rect.); 295, 20119 (T); 304, 20790 (E); DSPC-C, 254 (A); BOPC, 314, 21786 (A).

— *Resolució 237/III del Parlament de Catalunya, en Suport de la Programació en Català de Ràdio Nacional i Televisió Espanyola.* /CPC/. BOPC, 289, 19746 (O); 291, 19928 (T); 293, 20018 (Rect.); DSPC-C, 254 (A); BOPC, 314, 21786 (A).

— *Resolució 238/III del Parlament de Catalunya, relativa a la Memòria d'Activitats i el Compte General de la Sindicatura de Comptes de Catalunya corresponents a l'Exercici del 1990.* /CSC/. BOPC, 289, 19787 (T); 316, 22012 (O); DSPC-C, 259 (A); BOPC, 316, 21938 (A).

— *Resolució 239/III del Parlament de Catalunya, sobre la Dissolució del Coneixement dels Límits Territorials de Catalunya i del Conjunt dels Països Catalans.* /CPT/. BOPC, 289, 19746 (O); 291, 19928 (T); 293, 20018 (Rect.); 300, 20346 (E); DSPC-C, 262 (A); BOPC, 320, 22300 (A).

— *Resolució 240/III del Parlament de Catalunya, per la qual s'aproven el Compte General de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'Exercici del 1989 i l'Informe de la Sindicatura de Comptes.* /CSC/. BOPC, 302, 20442 (T); 316, 22013 (T i D); DSPC-P, 111 (A); BOPC, 326, 22967 (A).

— *Resolució 241/III del Parlament de Catalunya, de Salutació i Encoratjament als Pobles i els Governs d'Eslovènia i Croàcia.* /COAG/. BOPC, 300, 20345 (O); 304, 20792 (T); DSPC-C, 265 (A); BOPC, 330, 23201 (A).

— *Resolució 242/III del Parlament de Catalunya, sobre la Nodiscriminació de les Persones per Raons d'Opció Sexual.* /CPS/. BOPC, 308, 21134 (O); 314, 21828 (T); DSPC-C, 267 (A); BOPC, 330, 23201 (A).

— *Resolució 243/III del Parlament de Catalunya, sobre la Implantació de Pannells Informatius de Zona Vinícola als Trams Empordà-Costa Brava de l'Autopista A-7.* /CPT/. BOPC, 291, 19929 (O); 298, 20228 (T); 306, 21004 (E); DSPC-C, 269 (A); BOPC, 333, 23754 (A).

— *Resolució 244/III del Parlament de Catalunya, sobre la Realització de les Obres de Millora de la Carretera Comarcal 243 A.* /CPT/. BOPC, 291, 19930 (O); 298, 20229 (T); DSPC-C, 269 (A); BOPC, 333, 23754 (A).

— *Resolució 245/III del Parlament de Catalunya, sobre el Nivell de Prestació dels Serveis Públics als Habitants de les Comarques Catalanes Frontereres.* /CPT/. BOPC, 304, 20796 (O); 306, 21007 (T); 314, 21826 (T); 316, 22016 (E); **DSPC-C, 269 (A); BOPC, 333, 23755 (A).**

— *Resolució 246/III del Parlament, sobre la Defensa de la Competència del Parlament de Catalunya en Matèria de Dret Civil.* /Ple/. BOPC, 322, 22475 (O); 324, 22846 (T); DSPC-P, 114 (A); BOPC; 333, 23755 (A).

1.15. Mocions

— *Moció 41/III del Parlament de Catalunya, sobre la Política de Prevenció i Diagnòstic de les Principals Malalties Mortals.* BOPC, 208, 13742 (O); 210, 13875 (E); DSPC-P, 77 (A); BOPC, 213, 14128 (A); 218, 14427 (CCRM); 308, 21149 (CRM).

Moció 42/III del Parlament de Catalunya, sobre els Accessos a Barcelona. BOPC, 213, 14165 (O); 218, 14423 (E); DSPC-P, 79 (A); BOPC, 221, 14649 (A); 225, 14728 (CCRM); 308, 21150 (CRM).

— *Moció 46/III del Parlament de Catalunya, sobre la Regressió del Delta de l'Ebre.* BOPC, 221, 14673 (O); 229, 15101 (E); DSPC-P, 88 (A); BOPC, 229-Annex, 15136 (A); 234, 15545 (CCRM); 308, 21150 (CRM).

— *Moció 51/III del Parlament de Catalunya, sobre la Política Industrial.* BOPC, 245, 16358 (O); 251, 16935 (E); DSPC-P, 93 (A); BOPC, 253, 17062 (A); 261, 17578 (CCRM); 300, 20359 (CRM).

— *Moció 52/III del Parlament de Catalunya, sobre la Política d'Impuls i Millora de l'Ensenyament Públic a Catalunya.* BOPC, 245, 16359 (O); 251, 16936 (E); DSPC-P, 93 (A); BOPC, 253, 17063 (A); 261, 17578 (CCRM); 322, 22483 (CRM).

— *Moció 53/III del Parlament de Catalunya, sobre la Política General d'Universalització dels Serveis Sanitaris al Conjunt de la Població.* BOPC, 245, 16360 (O); 251, 16936 (E); DSPC-P, 93 (A); BOPC, 253, 17063 (A); 261, 17578 (CCRM); 308, 21148 (CRM).

— *Moció 60/III del Parlament de Catalunya, sobre la Política d'Habitatge.* BOPC, 279, 18829 (O); 281, 18996 (E); DSPC-P, 101 (A); BOPC, 283, 19102 (A); 289, 19752 (CCRM); 308, 21150 (CRM).

— *Moció 61/III del Parlament de Catalunya, sobre la Sinistralitat Laboral.* BOPC, 283, 19154 (O); DSPC-P, 106 (A); BOPC, 304, 20775 (A); 314, 21837 (CCRM).

— *Moció 62/III del Parlament de Catalunya, sobre la Política General del Medi Natural.* BOPC, 283, 19154 (O); DSPC-P, 106 (A); BOPC, 304, 20775 (A); 314, 21837 (CCRM).

— *Moció 63/III del Parlament de Catalunya, sobre la Política de Patrimoni Històrico-Cultural del Govern de la Generalitat.* BOPC, 283, 19156 (O); 300, 20355 (E); DSPC-P, 106 (A); BOPC, 304, 20776 (A); 314, 21837 (CCRM).

— *Moció 64/III del Parlament de Catalunya, sobre el Sector de la Fruita Seca.* BOPC, 283, 19155 (O); 300, 20354 (E); DSPC-P, 106 (A); BOPC, 304, 20776 (A); 314, 21838 (CCRM).

— *Moció 65/III del Parlament de Catalunya, sobre l'Impacte Ambiental del Turisme.* BOPC, 283, 19155 (O); 300, 20354 (E); DSPC-P, 106 (A); BOPC, 304, 20777 (A); 314, 21838 (CCRM).

— *Moció 66/III del Parlament de Catalunya, sobre la Política de Conservació i Gestió del Patrimoni Natural.* BOPC, 283, 19156 (O); DSPC-P, 106 (A); BOPC, 304, 20777 (A); 314, 21838 (CCRM).

— *Moció 67/III del Parlament de Catalunya, sobre l'Actual Bloqueig del Procés de Transferències de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya.* BOPC, 304, 20798 (O); DSPC-P, 108 (A); BOPC, 308, 21121 (A); 314, 21838 (CCRM).

— *Moció 68/III del Parlament de Catalunya, sobre la Policia.* BOPC, 324, 22847 (O); DSPC-P, 119 (A); BOPC, 333, 23756 (A).

1.20. Interpel·lacions

27605 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de normalització lingüística.* BOPC, 261, 17575 (O); 283, 19157 (T); DSPC-P, 110 (S); BOPC, 320, 22301 (S).

27908 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'actual bloqueig del procés de transferències de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya.* BOPC, 267, 18014 (O); 283, 19157 (T); DSPC-P, 105 (S); BOPC, 304, 20778 (S).

28044 i 28173 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de formació d'adults.* BOPC, 271, 18384 (O); 283, 19157 (T); DSPC-P, 107 (S); BOPC, 308, 21121 (S).

28016 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política del desenvolupament autonòmic i la seva relació amb el Govern de l'Estat.* BOPC, 267, 18015 (O); 283, 19157 (T); DSPC-P, 105 (S); BOPC, 304, 20778 (S).

28665 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la posada en funcionament dels organismes de direcció i participació del Servei Català de la Salut.* BOPC, 281, 18997 (O); 283, 19157 (T); DSPC-P, 107 (S); BOPC, 308, 21121 (S).

29955 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general del treball penitenciari.* BOPC, 298, 20238 (O); DSPC-P, 110 (S); BOPC, 320, 22301 (S).

29958 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre el futur i el progrés de la indústria catalana.* BOPC, 289, 19747 (O); DSPC-P, 105 (S); BOPC, 304, 20778 (S).

29959 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la participació pública en empreses industrials catalanes.* BOPC, 289, 19748 (O); DSPC-P, 105 (S); BOPC, 304, 20778 (S).

30351 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la gestió de les activitats extractives a cel obert.* BOPC, 291, 19934 (O); DSPC-P, 105 (S); BOPC, 304, 20778 (S).

30353 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de programació universitària.* BOPC, 291, 19934 (O); DSPC-P, 105 (S); BOPC, 304, 20778 (S).

30354 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de la funció pública.* BOPC, 291, 19935 (O); DSPC-P, 105 (S); BOPC, 304, 20778 (S).

30429 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'ensenyament de règim especial.* BOPC, 293, 20004 (O); DSPC-P, 110 (S); BOPC, 320, 22301 (S).

30430 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general d'educació infantil.* BOPC, 293, 20005 (O); DSPC-P, 111 (S); BOPC, 326, 22968 (S).

30585 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la formació professional ocupacional.* BOPC, 298, 20239 (O); DSPC-P, 107 (S); BOPC, 308, 21121 (S).

30586 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la reforma educativa en l'etapa d'educació infantil.* BOPC, 298, 20239 (O); DSPC-P, 107 (S); BOPC, 308, 21121 (S).

30678 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de seguretat viària.* BOPC, 298, 20240 (O); DSPC-P, 107 (S); BOPC, 308, 21122 (S).

30679 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de regulació normativa de l'ensenyament.* BOPC, 298, 20240 (O); DSPC-P, 107 (S); BOPC, 308, 21122 (S).

30733 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la problemàtica dels treballadors estrangers.* BOPC, 300, 20356 (O); DSPC-P, 113 (S); BOPC; 326, 22968 (S).

31404 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política lingüística.* BOPC, 304, 20800 (O); DSPC-P, 110 (S); BOPC, 320, 22301 (S).

31479 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la policia.* BOPC, 304, 20801 (O); DSPC-P, 113 (S); BOPC, 326, 22968 (S).

31544 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general ocupacional.* BOPC, 306, 21010 (O); DSPC-P, 113 (S); BOPC, 326, 22968 (S).

31552 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política sanitària.* BOPC, 306, 21010 (O); DSPC-P, 113 (S); BOPC, 326, 22968 (S).

31888 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de seguretat ciutadana i convivència democràtica.* BOPC, 304, 20830 (O); DSPC-P, 107 (S); BOPC, 308, 21122 (S).

32134 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la problemàtica generada pels residus sòlids urbans.* BOPC, 314, 21831 (O); DSPC-P, 113 (S); BOPC; 326, 22968 (S).

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

2.01.02. Proposicions de llei

12494 *Proposició de Llei sobre la Titularitat de les Competències de Carreteres a Catalunya.* BOPC, 110, 7059 (O); DSPC-P, 105 (R); BOPC, 304, 20779 (R).

23761 *Proposició de Llei de Modificació de la Llei 10/1983, del 30 de Maig, de Creació de l'Ens Públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de Regulació dels Serveis de Radiodifusió i Televisió de la Generalitat de Catalunya.* BOPC, 234, 15533 (O); 320, 22302 (RD).

29810 *Proposició de Llei de Creació del Servei de Menjadors Escolars dependent del Departament d'Ensenyament.* BOPC, 286, 19423 (O); DSPC-P, 105 (R); BOPC, 304, 20779 (R).

30361 *Proposició de Llei Reguladora del Dret als Serveis Socials.* BOPC, 291, 19913 (O); DSPC-P, 107 (R); BOPC, 308, 21123 (R).

30454 *Proposició de Llei sobre el Control de la Qualitat de les Obres, la Competència de les quals és de la Generalitat de Catalunya.* BOPC, 295, 20118 (O); 306, 20951 (R).

33077 *Proposició de Llei de Dissolució del Matrimoni.* BOPC, 320, 22312 (O i T); DSPC-P, 119 (R); BOPC, 333, 23758 (R).

2.10. Projectes i propostes de resolució
2.10.35. Proposicions no de llei i altres propostes de resolució

26850 *Proposició no de Llei sobre l'Aplicació del Reial Decret 22/1991, del 18 de Gener, relatiu al Cessament Anticipat de l'Activitat Agrària.* /CARP/. BOPC, 251, 16930 (O); 256, 17223 (T); 261, 17563 (T); 263, 17756 (E); 279, 18821 (T); DSPC-C, 243 (R); BOPC, 291, 19908 (R).

26851 *Proposició no de Llei sobre el Desenvolupament de l'Article 18 de la Llei 9/1985, del 24 de Maig, de Modernització de l'Empresa Familiar Agrària.* /CARP/. BOPC, 251, 16931 (O); 256, 17224 (T); 261, 17564 (T); 279, 18822 (T); DSPC-C, 243 (R); BOPC, 291, 19908 (R).

26863 *Proposició no de Llei sobre les Mesures a prendre per l'INCAVI pel que fa al Control dels Vins.* /CARP/. BOPC, 251, 16933 (O); 256, 17225 (T); 261, 17566 (T); 279, 18823 (T); DSPC-C, 243 (RD); BOPC, 291, 19909 (RD).

27064 *Proposició no de Llei sobre la Denegació d'Ajuts del Reial Decret 425/1985 als Ramaders del Sector Porcí.* /CARP/. BOPC, 253, 17072 (O); 256, 17227 (T); 279, 18824 (T); DSPC-C, 243 (R); BOPC, 291, 19909 (R).

27115 *Proposició no de Llei sobre l'Arranjament i el Reforç del Ferm de la Carretera Comarcal B-231.* /CPT/. BOPC, 256, 17228 (O); 258, 17345 (T); 265, 17862 (E); DSPC-C, 262 (RD); BOPC, 320, 22302 (RD).

28042 *Proposició no de Llei sobre la Importació de Porcs procedents de les Zones afectades per la Malaltia coneguda com l'«Avortament Blau».* /CARP/. BOPC, 269, 18202 (O); 274, 18556 (T); DSPC-C, 243 (R); BOPC, 291, 19909 (R).

28207 *Proposició no de Llei sobre els Ajuts a Fons Perdut per a la Rehabilitació d'Habitatges.* /CPT/. BOPC, 271, 18382 (O); 274, 18556 (T); 322, 22441 (RD).

28394 *Proposició no de Llei sobre les Empreses La Maquinista Terrestre y Marítima, SA, i Meinfesa.* /CPS/. BOPC, 274, 18557 (O); 276, 18666 (T); DSPC-C, 245 (RD); BOPC, 295, 20073 (RD).

28467 *Proposició no de Llei sobre el Pla Industrial del Grup Empresarial GEC-ALSTHOM.* /CPS/. BOPC, 276, 18666 (O); 279, 18825 (T); DSPC-C, 245 (R); BOPC, 295, 20073 (R).

28511 *Proposició no de Llei sobre el Pla d'Actuació Empresarial de les Empreses La Maquinista Terrestre y Marítima, SA, Aplicaciones Técnicas Industriales, SA, i Mediterránea de Industrias del Ferrocarril, SA.* /CPS/. BOPC, 279, 18826 (O); 281, 18991 (T); DSPC-C, 245 (RD); BOPC, 295, 20073 (RD).

28666 *Proposició no de Llei sobre la Realització Urgent del Nou Traçat de les Carreteres C-244 i C-241 en el Tram que uneix Vilafranca-Igualada-Manresa.* /CPT/. BOPC, 281, 18992 (O); 289, 19738 (T); 293, 20017 (Rect.); DSPC-C, 262 (R); BOPC, 320, 22303 (R).

28857 *Proposició no de Llei sobre el Parc Natural del Delta de l'Ebre.* /CPT/. BOPC, 283, 19152 (O); 289, 19740 (T); 293, 20018 (Rect.); DSPC-C, 269 (R); BOPC, 333, 23758 (R).

29631 *Proposició no de Llei sobre el Transvasament d'Aigües de l'Ebre.* /CPT/. BOPC, 284, 19224 (O); 289, 19740 (T); 293, 20018 (Rect.); DSPC-C, 262 (R); BOPC, 320, 22303 (R).

29851 i 29907 *Proposició no de Llei sobre el Dret d'Ús Públic del* Diccionari General de la Llengua Catalana. /CPC/. BOPC, 286, 19428 (O); 289, 19740 (T); 293, 20018 (Rect.); DSPC-C, 246 (RD); BOPC, 298, 20217 (RD).

29953 *Proposició no de Llei sobre la Millora de la Qualitat Ambiental del Litoral.* /CPT/. BOPC, 289, 19741 (O); 291, 19926 (T); 293, 20018 (Rect.); 300, 20346 (T); DSPC-C, 262 (R); BOPC, 320, 22303 (R).

29972 *Proposició no de Llei sobre la Neteja de les Voreres de les Línies Fèrries.* /CPT/. BOPC, 289, 19743 (O); 291, 19927 (T); 293, 20018 (Rect.); DSPC-C, 262 (R); BOPC, 320, 22304 (R).

29973 *Proposició no de Llei sobre els Descomptes en els Peatges del Transport Públic a les Autopistes Catalanes.* /CPT/. BOPC, 289, 19743 (O); 291, 19927 (T); 293, 20018 (Rect.); DSPC-C, 262 (R); BOPC, 320, 22304 (R).

30139 *Proposició no de Llei de Transferència a la Generalitat de Catalunya dels Serveis de Viatgers que RENFE presta de Forma Íntegra a Catalunya.* /CPT/. BOPC, 289, 19744 (O); 291, 19927 (T); 293, 20018 (Rect.); 295, 20074 (RD).

30140 *Proposició no de Llei per la qual s'encomana a la Sindicatura de Comptes l'Anàlisi de les Subvencions atorgades pel Departament de Benestar Social durant els Anys 1989 i 1990.* /CSC/. BOPC, 289, 19745 (O); 291, 19928 (T); 293, 20018 (Rect.); DSPC-C, 257 (R); BOPC, 316, 21939 (R).

30313 *Proposició no de Llei sobre el Manteniment de l'Empresa Tagra.* /CPS/. BOPC, 291, 19929 (O); 298, 20228 (T); 306, 21003 (E); DSPC-C, 256 (R); BOPC, 316, 21939 (R).

30347 *Proposició no de Llei sobre la Integració dels Serveis Especials i Ordinaris d'Urgències als Equips d'Atenció Primària.* /CPS/. BOPC, 291, 19931 (O); 298, 20229 (T); 306, 21004 (E); DSPC-C, 256 (R); BOPC, 316, 21939 (R).

30349 *Proposició no de Llei per la qual s'encomana a la Sindicatura de Comptes l'Anàlisi de les Subvencions atorgades pel Departament de Benestar Social durant els Anys 1989 i 1990.* /CSG/. BOPC, 291, 19932 (O); 298, 20230 (T); DSPC-C, 257 (R); BOPC; 316, 21940 (R).

30375 *Proposició no de Llei sobre la Redacció del Programa d'Obres Hidràuliques.* /CPT/. BOPC, 293, 20002 (O); 298, 20230 (T); DSPC-C, 269 (RD); BOPC, 333, 23759 (RD).

30420 *Proposició no de Llei sobre la Publicació de la Relació de Llocs de Treball de l'Administració de la Generalitat reservats al Personal Laboral.* /COAG/. BOPC, 293, 20003 (O); 298, 20230 (T); DSPC-C, 258 (R); BOPC, 316, 21940 (R).

30431 *Proposició no de Llei sobre la Creació de les Universitats de Girona, Lleida i Tarragona-Reus.* /CPC/. BOPC, 293, 20003 (O); 298, 20231 (T); 308, 21123 (RD).

30487 *Proposició no de Llei sobre la Transferència a la Generalitat de Catalunya de la Competència de Gestió i Planificació dels Serveis de Viatgers que RENFE presta de Forma Íntegra a Catalunya.* /CPT/. BOPC, 295, 20120 (O); 298, 20231 (T); 304, 20793 (T); DSPC-C, 269 (R); BOPC, 333, 23759 (R).

30633 *Proposició no de Llei sobre la Reordenació de la Formació Professional Ocupacional.* /CPS/. BOPC, 298, 20232 (O); 300, 20347 (T); 308, 21124 (RD).

30635 *Proposició no de Llei sobre la Realització d'un Pla d'Habitatge.* /CPT/. BOPC, 298, 20233 (O); 300, 20347 (T); 308, 21132 (E); DSPC-C, 269 (RD); BOPC, 333, 23760 (RD).

30652 *Proposició no de Llei sobre un Pla d'Actuació Global per a la Comarca de les Garrigues.* /CPT/. BOPC, 298, 20234

(O); 300, 20348 (T); 306, 21005 (T); 316, 22014 (E); DSPC-C, 269 (R); BOPC; 333, 23760 (R).

30657 *Proposició no de Llei sobre la Potenciació d'Establiments Públics No Subministradors de Begudes Alcohòliques.* /CPS/. BOPC, 298, 20234 (O); 300, 20348 (T); 306, 21006 (E); DSPC-C, 256 (R); BOPC, 316, 21940 (R).

30672 *Proposició no de Llei sobre la Simplificació de l'Administració que incideix en la Gestió i el Control de les Activitats Extractives.* /CIE/. BOPC, 298, 20235 (O); 300, 20349 (T); DSPC-C, 255 (R); BOPC, 314, 21787 (R).

30673 *Proposició no de Llei sobre l'Estudi d'Avaluació d'Impacte Ambiental de les Activitats Extractives.* /CIE/. BOPC, 298, 20235 (O); 300, 20349 (T); DSPC-C, 255 (R); BOPC, 314, 21787 (R).

30674 *Proposició no de Llei sobre el Desenvolupament de les Disposicions Finals Segona i Tercera de la Llei 12/1981, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen Normes Addicionals de Protecció dels Espais d'Especial Interès Natural Afectats per Activitats Extractives.* /CPT/. BOPC, 298, 20236 (O); 300, 20349 (T); DSPC-C, 269 (RD); BOPC, 333, 23761 (RD).

30675 *Proposició no de Llei sobre la Disposició Addicional de la Llei 12/1981, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen Normes Addicionals de Protecció dels Espais d'Especial Interès Natural Afectats per Activitats Extractives.* /CPT/. BOPC, 298, 20237 (O); 300, 20350 (T); DSPC-C, 269 (RD); BOPC, 333, 23761 (RD).

30680 *Proposició no de Llei sobre les Comunicacions a la Comarca del Ripollès.* /CPT/. BOPC, 298, 20237 (O); 300, 20350 (T); DSPC-C, 269 (R); BOPC, 333, 23761 (R).

30704 *Proposició no de Llei sobre l'Arranjament de les Andanes de l'Estació de RENFE de Sant Sadurní d'Anoia.* /CPT/. BOPC, 300, 20350 (O); 304, 20794 (T); DSPC-C, 269 (R); BOPC, 333, 23762 (R).

30707 *Proposició no de Llei sobre la Posada en Marxa del Radar de l'Institut Nacional de Meteorologia (INM) a Corbera.* /CPT/. BOPC, 300, 20351 (O); 304, 20794 (T); DSPC-C, 269 (RD); BOPC, 333, 23762 (RD).

30813 *Proposició no de Llei sobre les Comunicacions per Carretera amb el Municipi de Toses.* /CPT/. BOPC, 300, 20352 (O); 304, 20795 (T); DSPC-C, 269 (R); BOPC, 333, 23762 (R).

30887 *Proposició no de Llei sobre l'Abocament Incontrolat de Desmunts procedents del Principat d'Andorra en Municipis de l'Alt Urgell.* /CPT/. BOPC, 304, 20796 (O); 306, 21007 (T); 314, 21825 (T); DSPC-C, 269 (R); BOPC, 333, 23763 (R).

31537 i 31932 *Proposició no de Llei sobre la Instal·lació de les Alarmes de Seguretat a l'Elevador de l'Estació de Ferrocarril de Vilafranca del Penedès.* /CPT/. BOPC, 306, 21009 (O); 314, 21827 (T); DSPC-C, 269 (RD); BOPC, 333, 23763 (RD).

31999 *Proposició no de Llei sobre la Necessitat d'una Planificació Global de l'Àrea de Gallecs.* /CPT/. BOPC, 308, 21133 (O); 314, 21827 (T); DSPC-C, 269 (R); BOPC, 333, 23763 (R).

2.15. Mocions subsegüents a interpel·lacions

28821 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General en Matèria d'Educació d'Adults per al Curs 1991-1992.* BOPC, 283, 19153 (O); DSPC-P, 106 (R); BOPC, 304, 20780 (R).

28822 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General de Subvencions del Departament de Benestar Social.* BOPC, 286, 19429 (O); DSPC-P, 106 (R); BOPC, 304, 20780 (R).

28839 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General de Subvencions del Departament de Benestar Social.* BOPC, 286, 19430 (O); DSPC-P, 106 (R); BOPC, 304, 20781 (R).

31407 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre el Futur i el Progrés de la Indústria Catalana.* BOPC, 304, 20798 (O); DSPC-P, 108 (R); BOPC, 308, 21124 (R).

31408 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General de la Funció Pública.* BOPC, 304, 20799 (O); DSPC-P, 108 (R); BOPC, 308, 21125 (R).

31416 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Gestió de les Activitats Extractives a Cel Obert.* BOPC, 304, 20799 (O); DSPC-P, 108 (R); BOPC, 308, 21125 (R).

32007 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Posada en Funcionament dels Organismes de Direcció i Participació del Servei Català de la Salut.* BOPC, 308, 21134 (O); DSPC-P, 109 (RD); BOPC, 320, 22304 (R).

32008 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General de Seguretat Viària.* BOPC, 308, 21135 (O); 316, 22019 (E); DSPC-P, 110 (R); BOPC, 320, 22305 (R).

32017 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General de Regulació Normativa de l'Ensenyament.* BOPC, 308, 21135 (O); 316, 22020 (E); DSPC-P, 110 (R); BOPC, 320, 22305 (R).

32020 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política de Formació d'Adults.* BOPC, 308, 21136 (O); DSPC-P, 110 (R); BOPC, 320, 22306 (R).

32021 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Formació Professional Ocupacional.* BOPC, 308, 21136 (O); 316, 22020 (E); DSPC-P, 110 (R); BOPC, 320, 22306 (R).

32022 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'Aplicació de la Reforma Educativa en l'Etapa d'Educació Infantil.* BOPC, 308, 21137 (O); DSPC-P, 110 (R); BOPC, 320, 22307 (R).

33046 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General de Normalització Lingüística.* BOPC, 319, 22263 (O); 322, 22476 (E); DSPC-P, 113 (R); BOPC, 326, 22969 (R).

33047 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'Ensenyament de Règim Especial.* BOPC, 319, 22263 (O); DSPC-P, 113 (R); BOPC, 326, 22969 (R).

33048 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General del Treball Penitenciari.* BOPC, 319, 22263 (O); DSPC-P, 113 (R); BOPC; 326, 22970 (R).

33561 *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General Ocupacional.* BOPC, 324, 22847 (O); DSPC-P, 119 (R); BOPC, 333, 23764 (R).

2.20. Interpel·lacions

28861 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la contaminació dels rius.* BOPC, 283, 19157 (O); 308, 21126 (RD).

29954 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de sòl residencial.* BOPC, 289, 19747 (O); BOPC, 333, 23764 (RD).

30118 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la reconversió vinícola.* BOPC, 289, 19748 (O); BOPC, 333, 23765 (RD).

30350 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de concessió de freqüències d'emissores de ràdio.* BOPC, 291, 19933 (O); 316, 21941 (RD).

30676 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la situació del sector vitivinícola.* BOPC, 298, 20239 (O); BOPC, 333, 23765 (RD).

30734 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de la política lingüística.* BOPC, 300, 20357 (O); 320, 22307 (RD).

30895 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'agricultura de muntanya.* BOPC, 304, 20800 (O); BOPC, 333, 23765 (RD).

32701 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de la política lingüística a Catalunya.* BOPC, 320, 22318 (O); BOPC, 333, 23766 (RD).

32741 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general pel que fa a agricultura.* BOPC, 320, 22318 (O); BOPC, 333, 23766 (RD).

32742 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general pel que fa al món rural.* BOPC, 320, 22319 (O); BOPC, 333, 23766 (RD).

33049 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Llei d'Alta Muntanya.* BOPC, 320, 22319 (O); BOPC, 333, 23767 (RD).

33693 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de les infrastructures hidràuliques de Catalunya.* BOPC, 326, 23003 (O); BOPC, 333, 23767 (RD).

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres projectes de normes

3.01.01. Projectes de llei

16103 *Projecte de Llei del Règim Jurídic Intern de les Urbanitzacions Privades.* /CJD/. BOPC, 138, 8862 (O); 143, 9231 (T); 150, 9659 (T); 152, 9732 (T), 9755 (Rect.); 159, 10327 (T), 10420 (Rect.); 162, 10511 (T); 165, 10652 (E); 178, 11753 (T); 195, 12836 (T); 203, 13494 (T); 213, 14134 (T); 223, 14626 (T); 236, 15656 (T); 251, 16903 (T); 258, 17303 (T); 267, 18009 (T); 274, 18538 (T); 295, 20075 (T); 304, 20782 (T); 316, 21942 (T).

28638 *Projecte de Llei de l'Estatut del Consumidor.* /CIE/. BOPC, 279, 18809 (O); 281, 18986 (T); 289, 19792 (Rect.); 291, 19911 (T); 295, 20080 (E); 300, 20328 (T); 306, 20999 (T); 308, 21130 (T); 314, 21788 (P); 322, 22442 (T).

28865 i 29909 *Projecte de Llei de Reforma de la Funció Pública de la Generalitat de Catalunya.* /COAG/. BOPC, 283, 19136 (O); 289, 19716 (T); 293, 20017 (Rect.); 295, 20089 (T); 300, 20329 (T); 304, 20784 (E); 316, 21983 (T); 322, 22443 (T); 324, 22704 (P); 325, 22852 (D i E); 329, 23174 (SDCC).

30082 *Projecte de Llei de Delegació en el Govern de la Generalitat per fer la Refosa del Text de la Compilació del Dret Civil de Catalunya amb diverses Lleis Posteriors.* /CJD/. BOPC, 289, 19719 (O); 291, 19912 (T); 293, 20018 (Rect.); 300, 20330 (T); 304, 20787 (T); 306, 21002 (E); 322, 22444 (T); 329, 23175 (T, P, D i E); 333, 23769 (SDCC).

32245 *Projecte de Llei de Foment i Protecció de la Cultura Popular i Tradicional i de l'Associacionisme Cultural.* /CPC/. BOPC, 314, 21818 (O); 316, 22010 (T); 326, 22972 (T); 333, 23769 (T).

33607 *Projecte de Llei del Sistema Bibliotecari de Catalunya.* /CPC/. BOPC, 326, 22973 (O); 330, 23202 (T).

3.01.02. Proposicions de llei

— *Proposicions de Llei a què es refereixen les Disposicions Addicionals Primera i Segona de la Llei 5/1987, del 4 d'Abril, del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials.* BOPC, 21, 1310 (T).

— *Proposicions de Llei a què es refereixen les Disposicions Addicionals Primera i Segona de la Llei 5/1987, del 4 d'abril, del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provisionals.* BOPC, 26, 1775 (T).

16938 *Proposició de Llei sobre la Creació d'un Registre d'Interessos dels Alts Càrrecs del Govern de la Generalitat.* BOPC, 150, 9660 (O).

16939 *Proposició de Llei d'Incompatibilitats dels Alts Càrrecs del Govern de la Generalitat.* BOPC, 150, 9662 (O).

21177 *Proposició de Llei d'Ampliació dels Límits del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici.* BOPC, 203, 13501 (O).

— *Proposició de Llei de la Bandera de Catalunya.* BOPC, 213, 14154 (T); 243, 16175 (T); 251, 16926 (T).

— *Proposició de Llei sobre la Iniciativa Legislativa Popular.* BOPC, 261, 17559 (T); 281, 18987 (T).

3.10.15. Propostes de resolució subsegüents al control de la legislació delegada

32619 *Procediment relatiu al control del Decret Legislatiu pel qual s'aprova la Refosa de les Lleis 3/1985, de 15 de març, i 21/1990, de 28 de desembre, de la Comissió Jurídica Assessora.* /COAG/. BOPC, 316, 22011 (T); 322, 22471 (T).

3.10.25. Propostes de resolució subsegüents a un pla o comunitat del Govern

21002 *Procediment relatiu a l'Acord del Govern perquè el Parlament es pronunciï sobre la Transferència de la Piscina Sant Jordi, de la Diputació de Barcelona.* /CPT/. BOPC, 205, 13607 (T); 210, 13860 (T); 213, 14154 (T); 241, 16060 (T); 276, 18664 (P).

21949 *Procediment relatiu a l'Acord del Govern perquè el Parlament es pronunciï sobre el Traspàs de Recursos de les Diputacions a la Generalitat en Matèria d'Esports.* BOPC, 215, 14248 (T); 218, 14409 (T); 243, 16176 (T); 253, 17070 (T);

265, 17861 (T); 271, 18372 (T); 283, 19150 (T); 291, 19922 (T); 314, 21822 (T).

3.10.30. Propostes de resolució subsegüents als informes de la Sindicatura de Comptes

29966 *Procediment relatiu a l'Informe de Fiscalització SCF-01 C/91, sobre el Fons de Compensació Interterritorial, 1989.* /CSC/. BOPC, 291, 29923 (T).

3.10.35. Proposicions no de Llei i altres propostes de resolució

1598 *Proposició no de Llei sobre la Regulació de la Regió I.* /COAG/. BOPC, 17, 800 (O); 20, 1239 (T); 21, 1312 (T); 22, 1444 (T); 24, 1555 (Rect.); 46, 3021 (T); 58, 3683 (T); 65, 4067 (T); 84, 5567 (T); 98, 6318 (T); 115, 7419 (T); 122, 7886 (T); 138, 8873 (T); 152, 9735 (T); 162, 10521 (T); 178, 11756 (T); 190, 12561 (T); 201, 13431 (T); 208, 13732 (T); 221, 14663 (T); 229-Annex, 15151 (T); 245, 16346 (T); 261, 17560 (T); 271, 18374 (T); 274, 18551 (T); 291, 19923 (T); 300, 20343 (T); 314, 21823 (T).

1600 i 1615b *Proposició no de Llei sobre la Divisió de Catalunya en Regions.* /COAG/. BOPC, 17, 802 (O); 20, 1240 (T); 21, 1312 (T); 22, 1444 (T); 26, 1777 (E); 46, 3022 (T); 58, 3684 (T); 65, 4067 (T); 84, 5567 (T); 98, 6319 (T); 115, 7420 (T); 122, 7886 (T); 138, 8874 (T); 152, 9735 (T); 162, 10522 (T); 178, 11756 (T); 190, 12562 (T); 201, 13431 (T); 208, 13733 (T); 221, 14664 (T); 229-Annex, 15151 (T); 245, 16347 (T); 261, 17560 (T); 271, 18375 (T); 274, 18551 (T); 291, 19924 (T); 300, 20344 (T); 314, 21824 (T).

1602 *Proposició no de Llei sobre el Compliment de les Lleis d'Ordenació del Territori.* /COAG/. BOPC, 17, 803 (O); 20, 1241 (T); 21, 1313 (T); 22, 1445 (T); 24, 1555 (Rect.); 26, 1776 (E); 46, 3023 (T); 58, 3685 (T); 65, 4068 (T); 84, 5568 (T); 98, 6319 (T); 115, 7420 (T); 122, 7887 (T); 138, 8874 (T); 152, 9736 (T); 162, 10522 (T); 178, 11757 (T); 190, 12562 (T); 201, 13431 (T); 208, 13733 (T); 221, 14665 (T); 229-Annex, 15152 (T); 245, 16347 (T); 261, 17561 (T); 271, 18375 (T); 274, 18552 (T); 291, 19925 (T); 300, 20344 (T); 314, 21824 (T).

1725 *Proposició no de Llei sobre el Traspàs de Determinades Competències i Recursos Econòmics a les Comarques.* /COAG/. BOPC, 19, 1114 (O); 20, 1241 (T); 21, 1313 (T) i 1357 (Rect.); 22, 1445 (T); 24, 1555 (Rect.); 46, 3024 (T); 58, 3685 (T); 65, 4068 (T); 84, 5568 (T); 98, 6320 (T); 115, 7421 (T); 122, 7887 (T); 138, 8875 (T); 152, 9736 (T); 162, 10522 (T); 178, 11757 (T); 190, 12563 (T); 201, 13432 (T); 208, 13734 (T); 221, 14665 (T); 229-Annex, 15152 (T); 245, 16348 (T); 261, 17561 (T); 271, 18376 (T); 274, 18552 (T); 291, 19925 (T); 300, 20345 (T); 314, 21825 (T).

3394 *Proposició no de Llei sobre l'Accés dels Parcers de Montagut a la Propietat de les Terres que conreen.* /CARP/. BOPC, 36, 2606 (O i T); 41, 2802 (T); 43, 2921 (T); 46, 3026 (T).

30343 *Proposició no de Llei sobre la Substitució de les Plaques en els Vehicles amb Matrícula de Girona i Lleida.* /CIE/. BOPC, 291, 19930 (O); 298, 20229 (T); 304, 20793 (T); 308, 21131 (T), 21132 (T).

30634 *Proposició no de Llei sobre l'Aplicació de la LOGSE a Catalunya.* /CPC/. BOPC, 298, 20232 (O); 300, 20347 (T).

30636 *Proposició no de Llei sobre la Creació d'un Pla d'Aplicació de la LOGSE a l'Ensenyament d'Adults.* /CPC/. BOPC, 298, 20233 (O); 300, 20348 (T); 306, 21005 (E).

30809 *Proposició no de Llei sobre un Programa Urgent d'Actuació i Prevenció de les Actuacions dels Grups Urbans Violents.* /CJD/. BOPC, 300, 20352 (O); 304, 20794 (T).

30886 *Proposició no de Llei sobre la Publicitat de les Estadístiques de Sinistralitat de les Diferents Marques i Models de Vehicles Automòbils.* /CIE/. BOPC, 304, 20795 (O); 306, 21006 (T); 316, 22015 (E).

31103 *Proposició no de Llei sobre les Condicions Laborals del Collectiu de Professors Interins i Substituts.* /CPC/. BOPC, 304, 20797 (O); 306, 21007 (T).

31104 *Proposició no de Llei sobre la Forma oficial dels Topònims de Lleida i Girona.* /CPC/. BOPC, 304, 20797 (O); 306, 21008 (T).

31531 *Proposició no de Llei sobre les Actuacions de les Forces Policíaques els Proppassats Dies 12 i 13 d'Octubre a la Ciutat de Barcelona.* /CJD/. BOPC, 306, 21008 (O); 314, 21826 (T).

31889 i 31932 *Proposició no de Llei sobre la Minimització, l'Aprofitament i el Tractament dels Residus Industrials.* /CIE/. BOPC, 306, 21009 (O); 314, 21827 (T).

32113 *Proposició no de Llei sobre la Implantació d'un Centre Associat de la UNED a Cardona.* /CPC/. BOPC, 314, 21828 (O); 316, 22016 (T).

32235 *Proposició no de Llei sobre les Subvencions a la Premsa Escrita en Català.* /CPC/. BOPC, 314, 21829 (O); 316, 22017 (T).

32354 *Proposició no de Llei sobre les Negociacions amb l'Associació Espanyola de Normalització i Certificació per tal que les Empreses Catalanes puguin obtenir l'Etiqueta d'Empresa Registrada.* /CIE/. BOPC, 316, 22017 (O); 322, 22472 (T).

32647 *Proposició no de Llei sobre les Mesures Urgents per a la Revitalització de la Comarca de les Garrigues.* /CPT/. BOPC, 316, 22018 (O); 322, 22474 (T).

33041 *Proposició no de Llei sobre la Necessitat de Fer una Campanya Informativa sobre l'Origen, les Finalitats, les Aplicacions i les Repercussions de l'Increment de la Tarifa i del Cànon de Sanejament.* /CPT/. BOPC, 320, 22316 (O); 322, 22473 (T).

33042 *Proposició no de Llei sobre la Necessitat de Fer una Campanya Informativa sobre les Aplicacions, les Finalitats i les Repercussions del Cànon Hidràulic.* /CPT/. BOPC, 320, 22316 (O); 322, 22473 (T).

33043 *Proposició no de Llei sobre l'Ampliació de la Xarxa d'Estacions de Reconeixement de Vehicles a la Zona de Sabadell i Poblacions del seu Entorn.* /CIE/. BOPC, 320, 22317 (O); 322, 22473 (T).

33435 i 33465 *Proposició no de Llei sobre la Implantació de Pannells Informatius de la Vila de Sitges a les Rodalies dels Accessos*

de Sortida de l'Autopista A-7 i de l'Autopista del Garraf. /CIE/. BOPC, 322, 22474 (O); 326, 22981 (T).

33452 *Proposició no de Llei sobre la No-autorització d'Obertura d'una Pedrera en el Serrat de la Coma, del Municipi de Montellà-Martinet, i d'una Mina a Cel Obert a la Zona de Santa Eugènia, Municipi de Bellver.* /CPT/. BOPC, 322, 22474 (O); 326, 22981 (T).

33521 *Proposició no de Llei sobre el Procés de Reconversió dels Estudis Universitaris de Vic en una Universitat Pròpia.* /CPC/. BOPC, 326, 22982 (O); 330, 23202 (T).

33555 *Proposició no de Llei sobre la Posada en Funcionament dels Serveis de Planificació Familiar en Cadascun dels Sectors Sanitaris de l'Àmbit Territorial de Lleida.* /CPS/. BOPC, 326, 22982 (O); 330, 23203 (T).

33677 *Proposició no de Llei sobre l'Alliberament i el Retorn dels Independentistes Catalans Empresonats o Exiliats.* BOPC, 330, 23203 (O).

33814 *Proposició no de Llei sobre els Convenis amb els Ajuntaments per al Sosteniment dels Centres Universitaris i sobre la Conversió dels Estudis Universitaris de Vic en Universitat Pública.* BOPC, 330, 23204 (O).

3.10.40. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

1643 *Projecte de Resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei Orgànica per la qual es dóna Compliment a la Disposició Addicional Primera de la Llei 5/1987, del 4 d'Abril, del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials.* /COAG/. BOPC, 19, 1121 (O); 21, 1319 (T); 46, 3029 (T); 58, 3691 (T); 65, 4074 (T); 84, 5574 (T); 98, 6327 (T); 108, 6916 (T); 117, 7687 (T); 135, 8742 (T); 143, 9251 (T); 150, 9677 (T); 165, 10663 (T); 178, 11766 (T); 190, 12565 (T); 201, 13442 (T); 208, 13741 (T); 221, 14672 (T); 230, 15173 (T); 245, 16352 (T); 261, 17569 (T); 271, 18383 (T); 274, 18557 (T); 291, 19932 (T); 300, 20353 (T); 314, 21829 (T).

12133 *Proposta de Resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de Modificació de l'Article 37.2 de la Llei de l'Estat 8/80, del 10 de Març, de l'Estatut dels Treballadors.* BOPC, 106, 6824 (O).

14311 *Proposta de Resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de Modificació de l'Article 37.2 de la Llei de l'Estat 8/1980, del 10 de Març, de l'Estatut dels Treballadors, per a la Modificació del Règim de Festes.* BOPC, 130, 8397 (O).

28805 *Proposta de Resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de Prohibició de la Publicitat del Joc a Tot el Territori Estatal.* BOPC, 283, 19153 (O).

3.20. Interpel·lacions

32133 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la creixent privatització del Pressupost de la Generalitat.* BOPC, 314, 21830 (O).

32135 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la protecció dels espais considerats d'interès natural.* BOPC, 314, 21831 (O).

32136 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre el foment de les energies renovables i l'estalvi energètic.* BOPC, 314, 21831 (O).

33168 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Llei Forestal de Catalunya.* BOPC, 322, 22477 (O).

33554 *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general d'atenció precoç.* BOPC, 326, 22983 (O).

3.30. Altres tramitacions

3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges

23617 *Procediment relatiu a l'Informe sobre els Dipòsits Municipals de Detinguts a Catalunya: entre la Imprevisió i l'Omissió.* BOPC, 233, 15407 (ISG); 234, 15543 (T).

3.30.05. Procediments davant el Tribunal Constitucional

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de Pesca Marítima de Catalunya.* BOPC, 144/II, 6975 (AC); 147/II, 7118 (ALFP); 158/II, 7528 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Ley 13/1986, de 14 de abril, de Fomento y Coordinación General de la Investigación Científica y Técnica (Resolució 86/II: BOPC, 144/II, 6965).* BOPC, 147/II, 7122 (AC i ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra el Real Decreto Legislativo 781/1986, de 18 de abril, por el que se aprueba el Texto Refundido de las Disposiciones Legales Vigentes en Materia de Régimen Local (Resolució 82/II: BOPC, 143/II, 6943).* BOPC, 147/II, 7127 (AC i ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei d'Ordenació dels Ensenyaments no Reglats en el Règim Educatiu Comú i de Creació de l'Institut Català de Noves Professions.* BOPC, 160/II, 7688 (AC i ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Disposició Addicional de la Llei sobre Residus Industrials, creada pel Decret Legislatiu 6/1983, d'Adequació de la Llei a la Normativa Comunitària.* BOPC, 173/II, 8866 (AC i ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat per cinquanta-sis diputats del Congrés contra la Llei d'Equipaments Comercials.* BOPC, 214/II, 11010 (AC); 215/II, 11080 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.* BOPC, 216/II, 11132 (AC i ALFP); 235/II, 12201 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de Regulació del Transport de Viatgers per Carretera mitjançant Vehicles de Motor.* BOPC, 224/II, 11469 (AC i ALFP); 245/II, 12902 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de Successió Intestada.* BOPC, 224/II, 11473 (AC i ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Llei 16/1987, del 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres (Resolució 135/II: BOPC, 222/II, 11375, i 229/II, 11865).* BOPC, 227/II, 11758 (AC i ALFP); 229/II, 11865 (Rect.).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Llei Orgànica 5/1987, del 30 de juliol, de Delegació de Facultats de l'Estat a les Comunitats Autònomes en relació amb els Transports per Carretera i Cable (Resolució 135/II: BOPC, 222/II, 11375, 226/II, 11746, i 229/II, 11865).* BOPC, 227/II, 11764 (AC i ALFP); 229/II, 11865 (Rect.).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei Reguladora de l'Administració Hidràulica de Catalunya.* BOPC, 239/II, 12390 (AC i ALFP); 252/II, 13367 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei d'Incompatibilitats del Personal al Servei de l'Administració de la Generalitat.* BOPC, 257/II, 13656 (AC); 258/II, 13701 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat per cinquanta-quatre senadors contra la Llei per la qual s'estableixen els Criteris de Finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i les Bases per a la Selecció, la Distribució i el Finançament de les Obres i els Serveis a incloure-hi.* BOPC, 258/II, 13707 (AC); 6/III, 140 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei per la qual s'estableixen els Criteris de Finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i les Bases per a la Selecció, la Distribució i el Finançament de les Obres i els Serveis a incloure-hi.* BOPC, 258/II, 13707 (AC); 6/III, 140 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Llei 10/1988, del 3 de maig, de Televisió Privada (Resolució 7/III: BOPC, 9/III, 196).* BOPC, 10, 231 (AC i ALFP); 12, 473 (T).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament de Catalunya contra la Ley 24/1988, de 28 de Julio, del Mercado de Valores (Resolució 16/III: BOPC, 19, 1072).* BOPC, 19, 1139 (AC i ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament de Catalunya contra la Ley 32/1988, de 10 de Noviembre, de Marcas (Resolució 37/III: BOPC, 38, 2699).* BOPC, 41, 2812 (AC i ALFP); 43, 2943 (Rect.).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament de Catalunya contra la Ley 39/1988, de 28 de Diciembre, Reguladora de las Haciendas Locales (Resolució 50/III: BOPC, 53, 3409).* BOPC, 53, 3424 (AC); 55, 3574 (ALFP).

— *Recurs d'Inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei 13/1988, del 31 de Desembre, de Pressupost de la Generalitat de Catalunya i de les Seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per al 1989.* BOPC, 67, 4217 (AC); 78, 4989 (ALFP).

— *Recurs d'Inconstitucionalitat interposat pel Parlament de Catalunya contra la Llei 4/1989, de l'Estat, del 27 de Març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i la Fauna Silvestres (Resolució 74/III: BOPC, 78).* BOPC, 78, 4997 (AC); 88, 5798 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel President del Govern contra la Llei 6/1989, de 25 de Maig, de Modificació de la Llei 15/1985, de l'1 de Juliol, de Caixes d'Estalvis de Catalunya.* BOPC, 92, 5996 (AC); 95, 6197 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament de Catalunya contra la Llei de l'Estat 20/1989, del 28 de Juliol, d'Adaptació de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de l'Impost Extraordinari sobre el Patrimoni de les Persones Físiques.* BOPC, 102, 6558 (AC); 104, 6705 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel President del Govern de l'Estat contra la Llei 7/1991, del 27 d'abril, de Filiacions.* BOPC, 289, 19749 (AC); 298, 20241 (ALFP).

— *Qüestió d'inconstitucionalitat plantejada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya respecte a la Llei 9/1984, del 5 de març, de Fires Comercials.* BOPC, 304, 20801 (AC); 314, 21832 (ALFP).

— *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel President del Govern contra la Llei 16/1991, del 10 de juliol, de les Policies Locals de Catalunya.* BOPC, 316, 22021 (AC); 322, 22477 (ALFP).

— *Recurs d'empara núm. 1656/91, interposat pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya contra la Resolució de la Mesa del Parlament de Catalunya, de no-admissió a tràmit de la Proposició de Llei per al Foment de la Pau.* BOPC, 322, 22482 (AC); 330, 23204 (ALFP).